

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

Oktober 2005

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	35
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	43
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	95
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	121
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	149
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	169
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	177

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	181
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	225
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	271
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	272
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	275
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	287
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	415
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	423
Nihil.....	424
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	425
Nihil.....	426

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 64
van 6 juli 2005
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht

Vershillende diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en VOI's brengen jaarverslagen uit, op papier en/of elektronisch.

Jaarverslagen zijn een belangrijk instrument van controle op de werking van deze diensten en instellingen, en een bron van basisinformatie over de betrokken materies.

Een toegankelijk centraal overzicht daarvan, bijvoorbeeld op een websitepagina, bestaat bij mijn weten evenwel niet.

1. Kan de minister aangeven welke diensten of instellingen die onder zijn bevoegdheid vallen jaarverslagen publiceren?

In welke vorm (gedrukt of elektronisch) worden die verspreid?

2. Wat is de respectieve kostprijs van die jaarverslagen?
3. Worden er initiatieven genomen om tot een globaal centraal overzicht te komen, bijvoorbeeld op een websitepagina van de Vlaamse overheid, van de diensten of instellingen die jaarverslagen publiceren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 64, Moerman nr. 78, Vandenbroucke nr. 238, Vervotte nr. 191, Van Mechelen nr. 161, Anciaux nr. 81, Bourgeois nr. 159, Peeters nr. 672, Keulen nr. 226, Van Brempt nr. 191).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID**ANTWOORD**

op vraag nr. 64 van 6 juli 2005

van **TOM DEHAENE**

- 1.-2. Door de administratie Kanselarij en Voorlichting worden 3 jaarverslagen verspreid:
- Jaarverslag van de cel Taaladvies: wordt zowel gedrukt (80 exemplaren) als elektronisch verspreid. De lay-out werd intern opgemaakt. Kopieën werden intern gemaakt.
 - Jaarverslag van de Vlaamse Infolijn: wordt zowel gedrukt (2.000 exemplaren) als elektronisch verspreid. De lay-out werd intern opgemaakt. Het drukken zal gebeuren door een externe firma. De kostprijs ervan zal vergelijkbaar zijn met de kost voor het drukken van het verslag van de voorlichtingsambtenaar, met name ongeveer 6.500 euro.
 - Jaarverslag van de voorlichtingsambtenaar: wordt zowel gedrukt (2.000 exemplaren) als elektronisch verspreid. De kostprijs van het drukwerk bedraagt 6.535,75 euro (excl. BTW) of 6.927,90 euro (incl. BTW). De lay-out werd intern opgemaakt.
3. Tot op heden werd geen initiatief genomen om tot een globaal centraal overzicht te komen van alle jaarverslagen.
Ik geef mijn diensten opdracht om een overzicht op te maken van de diensten die jaarverslagen publiceren, dit overzicht zal raadpleegbaar zijn via de site www.Vlaanderen.be.

Beleidsdomein Landbouw en Visserij - jaarverslagen

Titel	Betrokken dienst	vorm (Papier (P) / PDF-file op website (PDF) / Cdrom (Cd))	kostprijs	waar te bekomen (3) (dienst (D) / vlaanderen.be (Vl.be))
ALT- jaarverslag (1)	Administratie Land- en Tuinbouw	P / PDF	9376 EURO	D/ Vl.be
VLIF-jaarverslag	Afdeling Land- en Tuinbouwondersteuningsbeleid	P/ PDF	4929 EURO	D/ Vl.be
FIVA-jaarverslag	Afdeling Land- en Tuinbouwondersteuningsbeleid	P/ PDF	4716 EURO	D/ Vl.be
CLO 2003-2004 (2)	Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek	P/ PDF	7000 EURO	D

- (1) ABKL heeft tot op heden geen aparte jaarverslaggeving. In 2006 wordt over het werkingsjaar 2005 verslag uitgebracht samen met de diensten van ALT.
- (2) Tweejaarlijkse verslaggeving
- (3) Indien een jaarverslag te bekomen is bij de dienst impliceert dit ook dat het via verslag hun eigen webpagina of deelsite op Vlaanderen.be/landbouw te consulteren en op te vragen is. Vlaanderen.be verwijst naar de bestelmogelijkheid via de portaalsite van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

A. Bevoegdheidsdomein Economie

1. Volgende instellingen die onder het bevoegdheidsdomein Economie ressorteren, publiceren een jaarverslag:
 - De GOM Oost-Vlaanderen publiceert jaarlijks een activiteitenverslag. Dit verslag wordt elektronisch beschikbaar gesteld.
 - De GOM Vlaams-Brabant publiceert een jaarverslag in gedrukte vorm. Het jaarverslag is in elektronische vorm beschikbaar op de website.
 - De GOM Limburg publiceert een jaarverslag in gedrukte vorm. Het jaarverslag is in elektronische vorm beschikbaar op de website.
 - De GOM West-Vlaanderen geeft een jaarverslag uit. Dit jaarverslag is te vinden op de website.
 - De GOM-Antwerpen geeft elk jaar een jaarverslag uit. Het wordt in gedrukte vorm verspreid en is ook elektronisch consulteerbaar.
 - Het VIZO publiceert elk jaar een jaarverslag. Het jaarverslag is consulteerbaar op de website.
 - De SERV publiceert een gezamenlijk jaarverslag voor SERV, STV-Innovatie & Arbeid en de Vlaamse Havencommissie. Ook de werking van de commissies die binnen de SERV zijn ondergebracht, komt hierin aan bod. Het jaarverslag wordt gedrukt en is ook downloadbaar via de SERV-website.
 - De administratie Economie publiceert zowel een jaarverslag voor het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid (Hermesfonds) als voor EFRO.
Artikel 41 § 8 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 bepaalt dat de Vlaamse regering jaarlijks een verslag opstelt over de werking en het beheer van het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid. Het verslag wordt aan het Vlaams Parlement meegedeeld voor 30 juni van het daaropvolgende jaar.
Bij de verspreiding wordt de voorkeur gegeven aan de elektronische weg. De jaarverslagen zijn raadpleegbaar en kunnen gedownload worden, zowel van het intranet als van het internet onder de koepelsite www.ondernemen.vlaanderen.be. Een papieren versie wordt tevens bezorgd aan de leden van de Commissie van het Vlaams Parlement, conform de bepalingen van het programmadecreet.

Het "Jaarverslag - Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling: (Vlaanderen)" wordt gepubliceerd met betrekking tot de uitvoering van de EFRO-programma's in het kader van doelstelling 2, Urban II, Interreg III en "Innovatieve acties" (overzicht van de goedgekeurde projecten, uitbetalingen van de EFRO-steun, afhandeling van Vlaamse cofinanciering). Het jaarverslag wordt in beperkte oplage gedrukt en toegestuurd aan de onderscheiden programmasecretariaten en de leden van de betrokken Monitoring Comités (verantwoordelijk voor het toezicht op de algemene uitvoering van de programma's).
2. De kostprijs voor de jaarverslagen bedraagt respectievelijk:
 - de GOM Oost-Vlaanderen: 4.469,87 euro;
 - de GOM Vlaams-Brabant: 3.190 euro;

- de GOM Limburg: 5.328,62 euro;
 - de GOM West-Vlaanderen: 26.000 euro;
 - de GOM-Antwerpen: 1.839 euro;
 - het VIZO: 16.275,71 euro;
 - de SERV: 5.760 euro;
 - de administratie Economie: de kostprijs van de jaarverslagen wordt bewust laag gehouden en gebeurt in eigen beheer via de Drukkerij van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
3. Voor het beleidsdomein Economie worden geen initiatieven genomen om tot een globaal overzicht te komen. Voor de GOM's is een overzicht te vinden op de koepelsite www.gom.be.

B. Bevoegdheidsdomein Wetenschap & Innovatie

1. De volgende instellingen publiceren een jaarverslag waarin hun activiteiten en financiële gegevens gegroepeerd zijn:
- IWT-Vlaanderen
 - Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO)
 - Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB): publicatie om de twee jaar
- Al deze jaarverslagen zijn zowel gedrukt als elektronisch beschikbaar.
2. De kostprijs voor het jaarverslag 2004 van VITO bedraagt 40.000 euro (layout, druk en externe redactie). Het jaarverslag van VITO is enerzijds samengesteld uit het algemeen jaarverslag (3.000 exemplaren in het Nederlands en 1.000 in het Engels) en anderzijds het wetenschappelijk jaarverslag (1.500 exemplaren alleen in het Engels).
De kostprijs van het activiteitenverslag voor IWT-Vlaanderen (2003) beliep 15.940 euro (kosten bij externen) voor een oplage van 1.500 exemplaren, waarvan twee derde via een gepersonaliseerde mailing werd verstuurd.
Het activiteitenverslag 2002-2003 van de VRWB verscheen in juli 2004 met een oplage van 1.200 exemplaren en werd gratis verspreid. De kostprijs bedroeg 16.881,78 euro.
3. Voor het beleidsdomein Wetenschap & Innovatie worden geen initiatieven genomen om tot een globaal overzicht te komen.

C. Bevoegdheidsdomein Buitenlandse Handel

1. Export Vlaanderen heeft in het verleden jaarlijks een jaarverslag verspreid onder gedrukte vorm. Dit jaarverslag werd steeds vrij breed opgevat en actief gebruikt als een promotie-instrument. De Dienst Investeren in Vlaanderen publiceerde geen jaarverslag. Ze maakte jaarlijks wel een overzicht van de nieuw aangekondigde projecten van buitenlandse investeerders. Deze gegevens werden opgenomen in de VRIND-publicatie en op de website van de Dienst Investeren in Vlaanderen geplaatst. In de toekomst zal één jaarverslag van het Vlaams agentschap voor internationaal ondernemen (FIT) gepubliceerd worden.
2. In 2004 bedroeg de totale kostprijs van het jaarverslag (2003) 19.497,94 euro.
Deze kostprijs omvat het ontwerp en de realisatie op 3.000 exemplaren.
3. Voor het beleidsdomein Buitenlandse Handel worden geen initiatieven genomen om tot een globaal overzicht te komen.

Administratie Onderwijs

1. De Vlaamse Interuniversitaire raad (VLIR) en de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) maken een jaarverslag. Het jaarverslag van de VLHORA is zowel gedrukt als elektronisch beschikbaar, dat van de VLIR wordt enkel onder gedrukte vorm verspreid.
De onderwijsinspectie maakt jaarlijks 'De Onderwijspiegel' over de toestand van het onderwijs. Dit jaarverslag wordt overhandigd aan de voorzitter van het Vlaams Parlement en wordt normaal gezien ook besproken in de Commissie Onderwijs. De Onderwijspiegel is zowel gedrukt als elektronisch beschikbaar.
2. Al deze jaarverslagen zijn gratis, ze worden verspreid naar de 'klanten' van die organisaties bv. hoger onderwijsinstellingen, scholen en centra, overheden, andere 'geïnteresseerden' kunnen ze gratis aanvragen. Als uw vraag echter is hoeveel de aanmaak van de jaarverslagen kost, zijn dit de aanmaakkosten voor het recentste jaarverslag:
VLIR: 4312 euro, oplage 500 exemplaren
VLHORA: 2090 euro, oplage 550 exemplaren
De Onderwijspiegel: 10.909 euro, oplage 7000 exemplaren.
3. Zie antwoord van de minister-president van de Vlaamse Regering.

Het Gemeenschapsonderwijs

1. Het Gemeenschapsonderwijs is als Vlaamse openbare instelling door het Bijzonder decreet betreffende *het gemeenschapsonderwijs* (14 juli 1998) verplicht een jaarverslag in te dienen in het kader van het beleidstoezicht van de Vlaamse regering over de Raad van het Gemeenschapsonderwijs en de afgevaardigd bestuurder (cf. art. 59). Artikel 60 van dit bijzonder decreet luidt als volgt: 'Het toezicht bedoeld in art. 59 wordt uitgeoefend op basis van een jaarverslag dat voor 30 september van elk jaar aan de (Vlaamse) regering wordt voorgelegd. De regering deelt het jaarverslag mee aan het Vlaams Parlement.'

Het jaarverslag van het Gemeenschapsonderwijs wordt zowel in gedrukte vorm als elektronisch verspreid.

2. De factuur voor het jaarverslag over 2003 (uitgegeven in 2004) bedroeg 12.376 euro (excl. BTW). Voor het jaarverslag over 2004 (te publiceren in september 2005, grotere oplage en verspreiding) werd een bedrag van 16.118 euro uitgetrokken.
3. Zie antwoord van de minister-president van de Vlaamse Regering.

VLOR

1. De Vlaamse Onderwijsraad publiceert jaarlijks een jaarverslag in september. Het jaarverslag verschijnt als een gedrukt boek en wordt gratis verspreid onder de leden van de raden en commissies, de geledingen van de Vlor en de beleidsmakers, waaronder de Vlaamse Regering en de leden van de Commissie Onderwijs. Men kan het jaarverslag ook op de website bestellen als een publicatie van de Vlor. Dat kost vijf euro, inclusief de verzendkosten. De digitale versies zijn interne documenten.

2. De druk- en opmaakkosten van het jaarverslag van de afgelopen drie jaren waren:

Jaartal	Kostprijs (incl BTW)

2002	5361,90 euro
2003	5769,92 euro
2004	3149,90 euro

3. Zie antwoord van de minister-president van de Vlaamse Regering.

DIGO

1. De DIGO publiceert een jaarverslag, zowel in gedrukte vorm als elektronisch via de website.
2. Het jaarverslag 2004 van de DIGO kostte 6010,20 euro incl. BTW.
3. Zie antwoord van de minister-president van de Vlaamse Regering.

UZ Gent

1. Het UZ Gent publiceert tot hiertoe geen jaarverslag.
Vorm: niet van toepassing.
2. Kostprijs: niet van toepassing.
3. Zie antwoord van de minister-president van de Vlaamse Regering.

Administratie Werk

1. De administratie Werkgelegenheid geeft voor de volgende maatregelen/diensten een jaarverslag uit:
 - a. Tewerkstelling van buitenlandse werknemers in het Vlaams Gewest (sinds 2001)
 - b. Aanmoedigingspremies (sinds 2002)
 - c. Herplaatsingsfonds (sinds 2003)
 - d. Sectorconvenants (sinds 2004)
 - e. Evenredige Arbeidsdeelname en diversiteit (sinds 2005)
 - f. Werkzaamheden van de Afdeling Inspectie (sinds 2005 volgens art. 12 decreet van 30/04/04; nog in voorbereiding)
 Dit wordt in beperkte oplage gedrukt en zal beschikbaar zijn in papiervorm en via site.

De jaarverslagen a, b en d worden in beperkte oplage gedrukt en verspreid aan belanghebbenden (Vlaams parlement, andere overheidsdiensten, sociale partners,...). De resterende exemplaren kunnen via de portaalsite van de Vlaamse overheid (publicaties) besteld worden zolang de voorraad strekt. Bovendien kan van elk van deze jaarrapporten een elektronische versie bekeken of gedownload worden via de website van de administratie Werkgelegenheid. Het jaarverslag onder f. zal eveneens in beperkte oplage gedrukt worden en elektronisch beschikbaar zijn op de website van de administratie. De jaarverslagen onder c. en e. zijn enkel elektronisch te bekijken of te downloaden via de website van de administratie.

2. De respectieve kostprijs van de laatste edities van de jaarverslagen is:
 - a. Tewerkstelling van buitenlandse werknemers in het Vlaams Gewest: 5.049,84 euro (200 exemplaren, 100 blz)
 - b. Aanmoedigingspremies: 2.883,20 euro (250 exemplaren, 53 blz)
 - c. Herplaatsingsfonds (geen drukkosten)
 - d. Sectorconvenants: (sinds 2004)
 - e. Evenredige Arbeidsdeelname en diversiteit (geen drukkosten)
 - f. Werkzaamheden van de Afdeling Inspectie (nog niet gedrukt)
 Deze jaarverslagen zijn gratis ter beschikking voor de gebruikers.

3. De jaarrapporten die gedrukt worden komen in de lijst met publicaties van de portaalsite van de Vlaamse overheid.

Voor de domeinen welzijn, volksgezondheid en gezin:

1. Volgende diensten of instellingen publiceren een jaarverslag:
- OPZ Rekem
 - OPZ Geel
 - Kind en Gezin
 - Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap
 - Vlaamse Gezondheidsraad
 - Rusthuis Infofoon
 - Adviserende Beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden
 - Fonds Bijzondere Jeugdbijstand
 - Vlaams Zorgfonds
 - VIPA (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden)

Deze jaarverslagen zijn beschikbaar onder volgende vorm:

OPZ Rekem – elektronisch op www.opzrekem.be en gedrukt

OPZ Geel - gedrukt

Kind en Gezin – elektronisch op www.kindengezin.be en gedrukt

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap - gedrukt

Vlaamse Gezondheidsraad – elektronisch op www.wvc.vlaanderen.be/vgr

en gedrukt

Rusthuis Infofoon - elektronisch op www.wvc.vlaanderen.be/rusthuisinfofoon.

Adviserende Beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden -
elektronisch op aanvraag

Fonds Bijzondere Jeugdbijstand - gedrukt

Vlaams Zorgfonds – elektronisch op www.vlaamsezorgverzekering.be en gedrukt

VIPA – elektronisch op www.vipa.vlaanderen.be en gedrukt

2. De kostprijs bedraagt
- OPZ Rekem – 5 215.20€ voor 1 500 exemplaren
 - OPZ Geel – 6 534.90 € voor 3 000 exemplaren
 - Kind en Gezin – 14 825 € voor 2 500 exemplaren
 - Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap -36 816 € voor 1 500 exemplaren
 - Vlaamse Gezondheidsraad – 3 000 € voor 3000 exemplaren
 - Rusthuis Infofoon - nihil
 - Adviserende Beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden - nihil
 - Fonds Bijzondere Jeugdbijstand - nihil
 - Vlaams Zorgfonds – 2 000 € voor 250 exemplaren
 - VIPA – 3 585.98 € voor 2000 exemplaren
3. Jaarverslag Kind en Gezin is beschikbaar op www.kindengezin.be
Jaarverslag Vlaamse Gezondheidsraad en Vlaams Zorgfonds zijn opgenomen in de publicatiedatabank van de Vlaamse overheid www.wvc.vlaanderen.be/vgr .
Jaarverslag OPZ Rekem op www.opzrekem.be
Jaarverslag Rusthuis Infofoon op www.wvc.vlaanderen.be/rusthuisinfofoon.
Jaarverslag Vlaams Zorgfonds op www.vlaamsezorgverzekering.be
VIPA op www.vipa.vlaanderen.be

Onder de bevoegdheid van Financiën en Begroting publiceren er vijf diensten een jaarverslag:

het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven (FFEU),
de Klachtendienst Financiën,
het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD),
de backoffice kas-, schuld- en waarborgbeheer van de afdeling Financieel Management,
de Belastingdienst Vlaanderen.

Het jaarverslag van het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven (FFEU) wordt in gedrukte vorm verspreid. De respectieve kostprijs van dit jaarverslag is 4.208,90 € voor 2000 stuks. Dit betekent een kostprijs van 2,1 euro per jaarverslag. Het jaarverslag kan o.m. besteld worden via de website www.vlaanderen.be, onder de rubriek 'publicaties'. Teneinde de kosten verder te drukken, zullen deze papieren uitgaven vanaf volgend jaar worden stopgezet en vervangen door een interactieve webtoepassing.

In uitvoering van artikel 12 van het klachtendecreet (houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van de bestuursinstellingen) van 1 juni 2001 (gewijzigd bij decreet van 20 februari 2004), brengt de Klachtendienst Financiën jaarlijks schriftelijk verslag uit bij de Vlaamse ombudsman over de ingekomen klachten en de bevindingen van de behandeling van deze klachten. Dit verslag wordt gereproduceerd en ingebonden door het reprocenter van het departement AZF en in de algemene werkingskosten van de administratie verrekend (kostprijs ± 75 euro voor het rapport 2004). Het verslag wordt als rapport over het klachtenmanagement voorgelegd aan de minister, aan de leden van de directieraad en aan het management van de eigen administratie en tevens ter inzage gesteld van de personeelsleden van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management. Maar het verslag wordt ook in elektronische vorm aan de Vlaamse Ombudsdienst bezorgd die het integraal als bijlage opneemt in het eigen jaarverslag.

Het jaarverslag van Het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD) wordt in twee exemplaren afgeprint, waarvan één exemplaar voor de leidend ambtenaar en één voor de minister van Financiën en Begroting. Daar er geen verdere verspreiding wordt gedaan van het jaarverslag, is de kostprijs nihil.

In uitvoering van artikel 21 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, wordt jaarlijks door de backoffice Kas-, schuld- en waarborgbeheer van de afdeling Financieel Management (departement Algemene Zaken en Financiën) een rapport opgemaakt over het gevoerde beleid inzake het kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. Dit rapport wordt elektronisch overgemaakt aan de diensten van het Vlaams Parlement voor verspreiding onder de parlementairen. Daarnaast worden nog een 30-tal exemplaren gedrukt voor diverse diensten (intern en extern). De ganse opmaak van dit rapport gebeurt intern. De 30 exemplaren van het rapport worden gedrukt door het reprografiecenter van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Gezien geen beroep gedaan wordt op externen, blijven de publicatiekosten voor dit rapport bijgevolg zeer gering.

Het jaarverslag van de belastingdienst voor Vlaanderen – Onroerende Voorheffing is een gezamenlijke uitgave van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg (CIPAL). Dit jaarverslag wordt in gedrukte vorm verspreid. De kostprijs voor het drukken van deze jaarverslagen wordt niet afzonderlijk gefactureerd doch zit in de globale uitgavenpost die specifiek voor wat de inning van de onroerende voorheffing wordt begroot. Sinds medio 2005 zijn de meest recente jaarverslagen, met betrekking tot het werkingsjaar 2003 en 2004 ook in digitale vorm beschikbaar via de website www.vlaanderen.be/belastingen.

Binnen het kader van het globale informaticabudget, dat voorzien is binnen het dienstenpakket dat CIPAL dient aan te bieden aan de Vlaamse Gemeenschap, zal er hier ook naar gestreefd worden de interactiviteit m.b.t. de elektronische vorm van het jaarverslag op te drijven, zodat er een meerwaarde ontstaat t.o.v. de papieren vorm, die bijgevolg hierdoor ontraden wordt. Omdat voor elke burger, ook diegene die minder geneigd is zich in te werken in de elektronische wereld of daartoe niet de kansen heeft, niettemin het thema "belastingen" belangrijk is, ook voor hem persoonlijk, is het niet de bedoeling dit jaarverslag in zijn papieren vorm op te geven.

Wat betreft de bevoegdheidsdomeinen Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed maakt énkél de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (VLACORO) een eigen jaarverslag op. Wel is het zo dat mijn administratie (AROHM) meewerkt aan het jaarboek van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, waaronder het ressorteert.

Het jaarverslag van de VLACORO wordt op papieren drager én elektronisch (via de website www.vlacoro.be) verspreid.

Het jaarboek van het departement LIN wordt op papieren drager verspreid en is énkél elektronisch beschikbaar via de intranetsite.

Het jaarverslag van de VLACORO heeft 3.192,72 EUR gekost.

Tot op heden werd deze informatie hooguit via de intranetsites gebundeld. Aangezien de Hoge Raad voor het Herstelbeleid eveneens een jaarverslag van haar werkzaamheden dient op te maken én het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed opnieuw gestart is (met ingang van 2005) met het opmaken van jaarverslagen, kunnen deze bronnen van informatie zonder veel problemen ter beschikking gesteld worden op de website www.arohtm.be. Ik geef daartoe alvast de opdracht aan mijn administratie.

CULTUUR

Verschillende diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en VOI's brengen jaarverslagen uit, op papier en/of elektronisch.

Jaarverslagen zijn een belangrijk instrument van controle op de werking van deze diensten en instellingen en een bron van basisinformatie over de betrokken materies.

1. De administratie Cultuur beschikt niet over een globaal jaarverslag waarin de werking van alle afdelingen beschreven wordt. De jaarverslagen van de verschillende afdeling van de administratie worden hieronder beschreven.
 - a. directoraat-generaal: Het directoraat-generaal van de administratie Cultuur beschikt niet over een jaarverslag.
 - b. afdeling Jeugd en Sport: De Kroniek van de afdeling Jeugd en Sport is een jaarverslag over de werking van de afdeling en over de uitvoering van het jeugd(werk)beleid en een deel van het sportbeleid van de Vlaamse overheid. De Kroniek wordt in gedrukte versie verspreid naar de Vlaamse gemeente- en provinciebesturen, de Vlaamse bibliotheken, de gemeentelijke en provinciale jeugddiensten, de jongereninformatiepunten en naar alle door de afdeling gesubsidieerde verenigingen. Ook de leden van de advies- en expertcommissies krijgen een exemplaar toegestuurd. Telkens er een Kroniek wordt gepubliceerd, wordt dit vermeld in het e-zine van de afdeling en op de website jeugdbeleid (www.vlaanderen.be/jeugdbeleid). Zowel via e-zine als op de website wordt een elektronische versie ter beschikking gesteld (in pdf-formaat).
 - c. afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk (VOB): De afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk geeft een jaarverslag uit: *Jaarboek - Cijfers en tekst bij Programma 45.2 - Volksontwikkeling en Openbare bibliotheken*. Het jaarboek brengt verslag uit over de werking van de afdeling en een overzicht van de beleidsuitvoering voor de sector van het sociaal-cultureel werk. Naast de subsidiecijfers bevat het jaarboek een uitgebreid kwantitatief en kwalitatief overzicht van de werking van bibliotheken, cultuurcentra, lokaal cultuurbeleid, het verenigingsleven, sociaal-cultureel werk en amateurkunsten. Het geeft m.a.w. een stand van zaken in deze beleidsdomeinen, waarbij de afdeling kiest voor een gepaste kwalitatieve uitgave van het werk.
 - d. afdeling Beeldende Kunst en Musea (BKM): De jaarverslagen van de afdeling BKM worden samengesteld door een medewerker van de afdeling en professioneel gedrukt. Het Kasteel van Gaasbeek en het Frans Masereelcentrum te Kasterlee worden opgenomen in de jaarverslagen van de afdeling BKM.

De jaarverslagen van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen worden verspreid via eigen ingebonden uitprints. De verslagen worden niet gedrukt. Ze zijn ook digitaal beschikbaar via de website www.museum.antwerpen.be/kmska. Het Reproductiefonds is gehouden aan een financiële rapportering aan de administratie Financiën en Begroting en maakt hierbij ook een kort inhoudelijk jaarverslag al is het Reproductiefonds daartoe niet verplicht. Dit jaarverslag gaat naar de Vlaamse Gemeenschap, de aandeelhouder, de algemene vergadering en de raad van bestuur. Aan iedereen die erom vraagt, wordt een exemplaar ter beschikking gesteld. Het is beschikbaar op papier of via e-mail.

- e. afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten (MLP): De afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten verstaat onder het "jaarverslag" een apart document, schriftelijk en/of elektronisch, dat door de organisatie wordt opgemaakt, voor interne en/of externe verspreiding, inzake haar werking naar aanleiding van een voorbij werkingsjaar. De toelichting bij een resultatenrekening en balans in het kader van het jaarverslag naar aanleiding van de controle op de aanwending van de subsidies maakt hiervan geen deel uit.

De afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten maakt elk jaar een jaarverslag op voor de sectoren die onder haar bevoegdheid vallen. Het jaarverslag van de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten wordt gedrukt voor intern gebruik door de administratie en/of derden zoals commissies, steunpunten die bij de werking van administratie betrokken zijn. Exemplaren worden eventueel aan de burgers bezorgd wanneer ze hierom schriftelijk vragen op voorwaarde dat er voldoende exemplaren beschikbaar zijn. De inhoud van de jaarverslagen wordt wel in aangepaste vorm gepubliceerd op de website van de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten (www.vlaanderen.be/muziek). Het Vlaams Fonds voor Letteren (VFL), Vlaamse Openbare Instelling, maakt elk jaar een jaarverslag op. Het VFL beschikt over gedrukte exemplaren van hun jaarverslagen. Bovendien publiceren zij de inhoud van het jaarverslag ook op hun website (www.fondsvoordeletteren.be).

De Vlaame Opera (VLOPERA), Vlaamse Openbare Instelling, maakt geen jaarverslag op.

2. kostprijs jaarverslagen administratie Cultuur

- a. directoraat-generaal: niet van toepassing
- b. afdeling Jeugd en Sport: De kostprijs voor vormgeving en druk van de Kroniek 2004 van de afdeling Jeugd en Sport bedraagt ongeveer 10.500 euro (ongeveer de helft duurder dan voorgaande jaren wegens totaal vernieuwd concept).
- c. afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk: Het jaarboek wordt op ruime schaal verspreid aan de organisaties uit de sector, politieke en administratieve overheidsinstellingen, onderwijsinstellingen, geïnteresseerden. Er verschijnt zowel een gedrukt als een elektronisch exemplaar. Afhankelijk van de omvang en de gegevensreeksen, en van de nodige oplage, varieert de productiekost van het gedrukte jaarboek. Het gemiddeld aantal pagina's van het jaarboek, de afgelopen drie jaar, bedroeg 150 pagina's. De gemiddelde kostprijs, vormgeving en druk, bedraagt 8.500 euro.
- d. afdeling Beeldende Kunst en Musea: De kostprijs van de laatste uitgave (jaarverslag 2002) van de afdeling Beeldende Kunst en Musea bedroeg 2.105,16 euro. De kostprijs (met uitzondering van de personeelskost) van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten is verwaarloosbaar. De kostprijs van het jaarverslag van het Reproductiefonds is minimaal omdat het beperkt wordt gehouden en niet professioneel wordt gedrukt. Hierbij dient te worden vermeld dat eens de beeldenbank van het Reproductiefonds operationeel zal zijn er een uitgebreider jaarverslag zal worden gepubliceerd.
- e. afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten: De kostprijs voor het drukken van het jaarverslag van de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten bedraagt ongeveer 3.500 euro. Deze kostprijs werd tot op heden gedragen door het departement Algemene Zaken

en Financiën waar het jaarverslag gedrukt werd in hun kopiecenter. Het jaarverslag van het VFL kost ongeveer 3.500 euro, inclusief BTW, gedragen door de werkmiddelen van het VFL

3. Een overzicht van de publicaties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waaronder jaarverslagen, is terug te vinden via de portaalsite van de Vlaamse overheid: <http://publicaties.vlaanderen.be/eb1-web/do/start/publiek>.

MEDIA

1. Het Vlaams Audiovisueel Fonds publiceert een jaarverslag.

Het VAF is een vzw die door de Vlaamse Regering is belast met de ondersteuning van de audiovisuele productie.

Het opmaken van een jaarverslag wordt opgelegd in de beheersovereenkomst die de Vlaamse Gemeenschap afsloot met het VAF.

Het jaarverslag 2004 aan het VAF werd voorgesteld op een persconferentie, waarop ook de atelierwerk van het voorbije jaar werd gepresenteerd, het werd gedrukt op 300 exemplaren en kan ook gedownload worden van de website van het VAF.

2. De opmaak van het jaarverslag gebeurt intern; de globale kostprijs van de presentatie was 5.610,00 euro, de kosten voor de prepress en het drukken bedroegen 3.310,35 euro.
3. Het jaarverslag kan, zoals gezegd, afgehaald worden van de site van het VAF. <http://www.vaf.be>

BRUSSEL

1. Binnen het beleidsdomein “Hoofdstedelijke Aangelegenheden” wordt er jaarlijks een jaarverslag gepubliceerd van het Vlaams Brusselfonds conform artikel 71 van het decreet van 21/12/01. Dit jaarverslag wordt gedrukt en is elektronisch beschikbaar op de website <http://www.vlaanderen.be/brussel>
2. De aanmaak van het jaarverslag gebeurt binnen de administratie en bijgevolg vallen de kosten binnen het reguliere werkingsbudget. Er zijn geen meeruitgaven zoals drukwerk, honoraria, layout....
3. Binnen het beleidsdomein “Hoofdstedelijke Aangelegenheden” worden momenteel geen initiatieven in die zin genomen.

SPORT

BLOSO

1. Het Bloso publiceert een uitgebreid jaarverslag conform artikel 40 §2 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid.
Het Bloso-jaarverslag wordt gefotokopieerd en ingebonden en verspreid aan alle geïnteresseerden, o.m. aan de Vlaamse parlementsleden die lid zijn van de Commissie Cultuur, Media en Sport .
2. Vermits het Bloso-jaarverslag niet wordt uitbesteed, maar intern wordt geproduceerd (teksten, lay-out, fotokopies) zijn de kosten miniem (± 1.000 euro in 2004).
3. Het jaarverslag wordt niet gepubliceerd.

MEDISCH VERANTWOORD SPORTEN

1. Medisch verantwoord sporten is opgenomen in het jaarverslag van de Vlaamse Gezondheidsraad en de Vlaamse Adviesraad die vóór 1 april een jaarverslag in het Vlaams Parlement neerlegt.

Het jaarverslag wordt in gedrukte vorm verspreid en gepubliceerd op de website van de Raad.
2. De kostprijs van het jaarverslag van de Vlaamse Gezondheidsraad bedraagt ongeveer 3000 euro. Dit bedrag varieert licht, onder meer naargelang de oplage (2004: 1000 ex.).
3. Het jaarverslag van de Vlaamse Gezondheidsraad is opgenomen in de publicatiedatabank van de Vlaamse overheid. Het jaarverslag kan besteld worden via de website www.vlaanderen.be.

De diensten en instellingen die onder het mediabeleid vallen en een jaarverslag publiceren zijn de volgende:

- De Vlaamse Mediaraad: wordt aangeboden in brochurevorm en is online te raadplegen en te downloaden op de site www.vlaanderen.be/media. Dit jaarverslag kan ook worden besteld via de portaalsite www.vlaanderen.be. De aanvragen ontvangt het jaarverslag kosteloos.
- Het Vlaams Commissariaat voor de Media: die jaarverslag wordt enkel gedrukt verspreid en kan gratis worden verkregen.
- De openbare omroep VRT stelt ook een jaarverslag op, zoals opgelegd in de beheersovereenkomst 2002-2006. De VRT moet ieder jaar aan de Vlaamse Regering een door de Raad van bestuur goedgekeurde nota voorleggen die voor elk van de performantiecriteriën opgenomen in de beheersovereenkomst aangeeft in hoeverre de vooropgestelde doelstellingen bereikt zijn.

Het jaarverslag van de VRT wordt zowel elektronisch als gedrukt verspreid. De gedrukte exemplaren worden verspreid naar organisaties uit verschillende sectoren. Burgers kunnen een gedrukt exemplaar opvragen. Het jaarverslag is ook te raadplegen op www.vrt.be

1. Wat betreft de kostprijs van de jaarverslagen, kan ik het volgende meedelen:
 - De jaarverslagen van het VCM en de Vlaamse Mediaraad worden gedrukt bij de drukkerij van de Vlaamse Gemeenschap. Hiervoor wordt niks aangerekend. Geïnteresseerden kunnen de jaarverslagen gratis verkrijgen mits een eenvoudige aanvraag.
 - De VRT maakte voor het aanmaken van de jaarverslagen gebruik van een bureau dat gespecialiseerd is in grafische vormgeving en corporate communicatie om de lay out van het document te verzorgen en de druk te regelen. Aan het bureau werd betaald voor advies, lay out en druk. Het bureau leverde 1600 exemplaren in gedrukte vorm en een elektronische versie af. De VRT hield zich hierbij aan de toepasselijke wetgevende bepalingen, onder meer betreffende de overheidsopdrachten.
2. Wat betreft het globale overzicht, verwijs ik naar de portaalsite www.vlaanderen.be, waar alle publicaties van de Vlaamse overheid kunnen worden opgezocht en besteld.

1. en 2. Volgende diensten of instellingen publiceren ook “jaarverslagen”:

- a) de vzw Sociale Dienst brengt een jaarverslag uit, zowel op papier als elektronisch; de kostprijs bedraagt 450 euro;
- b) de vorige Vlaamse Bouwmeester, Bob Van Reeth, heeft na afloop van zijn mandaat twee publicaties uitgegeven over zijn taak en over de projecten onder de titel 'Een bouwmeester bouwt niet'. Het zijn geen jaarverslagen in de echte betekenis van het woord. De kleine publicatie (20.000 exemplaren) kost 30.179 euro; de grote publicatie (2.000 exemplaren) kost 26.795 euro. Deze kostprijzen betreffen de lay-out en het drukwerk. Er bestaan geen elektronische versies ervan. Het team van de Vlaamse Bouwmeester heeft een Jaarverslag 1999 en een Verslag Halfweg 2001 opgemaakt. Het Jaarverslag 1999 werd opgemaakt en gedrukt in de drukkerij van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap; de kostprijs ervan is niet bekend. Het Verslag Halfweg 2001 (1.500 exemplaren) kostte 24.799 euro. Van die verslagen bestaat geen elektronische versie;
- c) de administratie Personeelsontwikkeling geeft geen klassieke jaarverslagen uit, maar brengt wel jaarlijks twee publicaties uit, namelijk het Beleidsrapport Personeel en Organisatie (P & O) en het Positieve Actieplan Emancipatiezaken. Beide publicaties zijn gedrukt en elektronisch. De kostprijs voor het Beleidsrapport bedroeg in 2005 11.109,37 euro; die voor het Actieplan 6.400 euro.
- d) de VRT publiceerde eind mei 2004 het Jaarverslag 2004 'Media met een doel, Een Maatschappelijke rol voor de Openbare Omroep'. Het jaarverslag volgt uit de verplichting in de beheersovereenkomst 2002-2006; de VRT moet immers jaarlijks aan de Vlaamse Regering een door de raad van bestuur goedgekeurde nota voorleggen die voor elk van de performantiecriteriën, opgenomen in de beheersovereenkomst, aangeeft in hoeverre de vooropgestelde doelstellingen al bereikt zijn. De VRT deed met naleving van de overheidsopdrachtenwet beroep op een communicatiebureau voor de lay-out en de druk van dat jaarverslag. Het bureau werd betaald voor advies, lay-out en druk en leverde 1.600 exemplaren in gedrukte vorm en één elektronische versie af. Het jaarverslag is te raadplegen op www.vrt.be.

3. Op de website van de Vlaamse overheid (www.vlaanderen.be) onder "publicaties bestellen" kunnen een aantal publicaties ofwel gedownload worden, zoals het Beleidsrapport Personeel en Organisatie, ofwel besteld worden, zoals het Positieve Actieplan Emancipatiezaken.

Voor 't overige worden er, wat mij betreft, geen initiatieven genomen om tot een globaal centraal overzicht van de jaarverslagen te komen.

Het Intern Verzelfstandigd Agentschap met rechtspersoonlijkheid Toerisme Vlaanderen publiceert jaarlijks een verslag omtrent de werking van het agentschap. Deze is steeds in gedrukte vorm verschenen.

Vanaf 2003 worden deze jaarverslagen ook digitaal verspreid en zijn te consulteren op de website van de IVA rp Toerisme Vlaanderen op het volgende adres:

<http://www.toerismevlaanderen.be/jaarverslag>

De kostprijs van het jaarverslag editie 2004 bedroeg 12.705,00 euro (incl. BTW). Deze kostprijs behelst enkel de opmaak en de druk. In 2004 telde het jaarverslag 92 pagina's in vierkleurendruk, formaat A4 liggend. In totaal werden er 1.500 exemplaren gedrukt.

1. Het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) geeft jaarlijks een jaarboek uit in gedrukte vorm en elektronische versie (op het intranet van LIN).

De administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) van het departement LIN publiceert een jaarboek met een overzicht van haar belangrijkste realisaties tijdens het voorbije

jaar. Dit jaarboek wordt in gedrukte vorm verspreid en is eveneens raadpleegbaar op het intranet. Een jaarverslag waarin jaarrekeningen worden opgenomen, wordt niet opgesteld.

De administratie Wegen en Verkeer van het departement LIN geeft sinds 2001 een jaarverslag uit. Dit verschijnt in gedrukte vorm en een elektronische versie op de website www.wegen.vlaanderen.be. Daarnaast opteren sommige afdelingen ervoor om zelf ook nog een bijkomend jaarboek uit te geven.

Bij de administratie Waterwegen en Zeewezen van het departement LIN dateert het laatste jaarverslag van 2002. Gezien de ingrijpende herstructurering van deze administratie en de doorgedreven reorganisatie van de hele sector van de Vlaamse waterwegen, die vanaf 2003 werd doorgevoerd en nu stilaan haar voltooiing nadert, oordeelde deze administratie het niet langer opportuun een eigen jaarverslag uit te brengen. Enkele van haar afdelingen doen dit wel. Zo wordt er een jaarverslag opgemaakt door de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek, de afdeling Scheepvaartbegeleiding en de DAB Loodswezen. Deze jaarverslagen worden verspreid via de website van de betrokken afdelingen, in boekvorm en op cd-rom.

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer publiceert jaarlijks in gedrukte en elektronische vorm (www.mina.be) een jaarverslag 'AMINAL blikt terug' (omvat vier jaren).

De afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het departement LIN verspreidt jaarlijks in gedrukte en elektronische vorm (www.mina.be) het milieuhandhavingsrapport.

De afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid verspreidt jaarlijks:

- het jaarverslag Milieuzorg op School (elektronisch + gedrukt)
- het jaarverslag Programma Natuur- en Milieu-educatie (gedrukt)
- het jaarverslag NMEC De Helix te Grimminge (gedrukt)
- het jaarverslag NEC De Vroente te Kalmthout (gedrukt)

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (www.vmm.be/jaarverslag) alsook de Vlaamse Landmaatschappij (www.vlm.be) verspreiden jaarlijks elk een activiteitenverslag, zowel gedrukt als elektronisch.

De OVAM publiceert jaarlijks in gedrukte en elektronische vorm (www.ovam.be) een jaarverslag.

NV De Scheepvaart publiceert elk jaar een jaarverslag. Dit wordt in gedrukte vorm verspreid. Het jaarverslag is eveneens raadpleegbaar op de website van NV De Scheepvaart.

De NV Waterwegen en Zeekanaal (W&Z) is op 1 juli 2004 in werking getreden. W&Z is een fusie van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen met een gedeelte van de Administratie Waterwegen en Zeewezen dat grotendeels overeenkomt met de afdelingen Bovenschelde en Zeeschelde. Gezien het recente ontstaan werd er geen beknopt jaarverslag 2005 meer uitgebracht m.b.t. NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen. In 2006 is een eerste editie gepland van een jaarverslag hetwelk in gedrukte en elektronische vorm (op de website van W&Z) verspreid zal worden.

2. Het jaarboek van AOSO werd gepubliceerd in 1500 exemplaren en de totale kostprijs ervan bedroeg 17.750 euro (exclusief BTW) .

De kostprijs van het jaarverslag van de administratie Wegen en Verkeer is zeer gering, want het wordt volledig – van het bedenken van het concept, het verzamelen van tekst- en fotomateriaal tot de redactie en eindredactie van de teksten – opgemaakt door de communicatieverantwoordelijke. De druk gebeurt door de drukkerij van LIN.

De kostprijs van de activiteitenverslagen van de Vlaamse Milieumaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij bedroegen respectievelijk 4.516 euro en 20.000 euro.

De kostprijs van het jaarverslag van OVAM bedroeg 25 euro/exemplaar, dit betekent een totaalbedrag van 14.047,45 euro.

De kostprijs van het jaarboek van NV De Scheepvaart bedraagt 8.765 euro (exclusief BTW).

De productie van het laatste jaarverslag van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (Jaarverslag 2003) vertegenwoordigde een kost van 14.059,69 euro (exclusief BTW) voor 3.000 exemplaren. Bij de afdeling Bovenschelde, thans onderdeel van W&Z kostte het jaarverslag 17.255 euro (exclusief BTW) voor 3500 exemplaren.

3. Er worden nog geen initiatieven ondernomen om de jaarboeken centraal aan te bieden op één website.

*Voor wat de bevoegdheid "Binnenlands Bestuur" betreft, kan ik u het volgende meedelen.

De administratie Binnenlandse Aangelegenheden geeft een aantal jaarverslagen uit waarin ze haar werking naar de lokale en provinciale besturen uiteenzet. Een overzicht:

Jaarbeeld 2004 van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden
Lokale besturen in Vlaanderen: Lokale besturen en provincies in cijfers uitgedrukt

De Administratie Binnenlandse Aangelegenheden publiceert sinds twee jaar een jaarbeeld. In dit document komen de activiteiten van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden aan bod. Daarnaast biedt het jaarbeeld ook veel statistische informatie over de lokale en provinciale besturen en hun werking. De publicatie verschijnt begin mei.

Het jaarbeeld wordt naar alle gemeenten, OCMW's, provincies en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden gestuurd. Andere geïnteresseerden kunnen het opvragen, zolang de voorraad strekt. De publicatie wordt ook aangeboden op de website van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden als een pdf-bestand op volgend adres: www.binnenland.vlaanderen.be

De kosten voor het verzorgen van de lay-out en het drukken van het jaarbeeld 2004 bedragen 19.290 euro. De oplage is 3.600 exemplaren.

Jaarverslag Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur

De Hoge Raad voor het Binnenlands Bestuur, waarvan het secretariaat wordt waargenomen door mijn administratie, publiceert een jaarverslag. De meest recente editie (2004) is gedrukt op 2600 exemplaren, de kostprijs ervan bedraagt 1.391 euro.

Het jaarverslag wordt ook digitaal beschikbaar op de website van de Hoge Raad (<http://www.binnenland.vlaanderen.be/hrbb>).

*Voor wat de bevoegdheid "Stedenbeleid" betreft, worden er door het team Stedenbeleid van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden geen jaarverslagen opgemaakt.

*Voor wat de bevoegdheid "Wonen" betreft, publiceert de afdeling Woonbeleid zelf geen eigen jaarverslag. Wel levert zij jaarlijks bijdragen aan het LIN-jaarverslag, dat als een overkoepelend jaarverslag van alle administraties van dit departement geldt, en ook aan het jaarverslag van de informatieambtenaar, voor wat betreft de communicatie-activiteiten. De hieraan verbonden kosten worden echter niet gedragen door de afdeling.

De afdeling Financiering Huisvestingsbeleid brengt wel een jaarlijks rapport uit van de onder haar bevoegdheid ressorterende Wooninspectie. Dit verschijnt op een oplage van 450 exemplaren; de laatste editie kostte 623 €.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij publiceert een jaarverslag (incl. jaarrekening). Het jaarverslag en de jaarrekening worden gedrukt verspreid en staan ook integraal ter beschikking op de website van de VHM (www.vhm.be) (vanaf Jaarverslag 1998). De kostprijs voor de productie van het jaarverslag en de jaarrekening bedraagt 12.500 euro (oplage: 1.200 ex)

Ook Vlabinvest stelt een jaarverslag samen. Dat wordt intern – op de VHM – ‘gedrukt’ (oplage: ca.80 ex) en wordt daarnaast ook digitaal gepubliceerd op de website van Vlabinvest, www.vlabinvest.be

*Voor wat de bevoegdheid “Inburgering” betreft, kan ik u het volgende meedelen.

Er worden door de afdeling Volwassenenonderwijs geen jaarverslagen opgemaakt.

De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn deelt mee dat de interdepartementale commissie migranten (ICM), in 1996 omgevormd tot interdepartementale commissie etnisch-culturele minderheden (ICEM), op geregelde tijdstippen een jaarrapport uitbrengt en dit sinds haar oprichting in 1990.

De jaarrapporten zijn in beperkte oplage in gedrukte vorm beschikbaar. Zolang de voorraad strekt, kunnen ze gratis aangevraagd worden bij het ICEM-secretariaat. De meest recente jaarrapporten, nl. vanaf het jaarrapport 1998, kunnen in elektronische versie geconsulteerd worden op de website www.minderheden.be/minderheden

Het jaarrapport 2002-2003 van ICEM telt 288 pagina's en werd gedrukt op 500 exemplaren. De kostprijs van deze publicatie bedroeg 9.834,17 euro.

Alle relevante informatie over het Vlaams beleid t.a.v. etnisch-culturele minderheden kan worden geraadpleegd op de website <http://www.vlaanderen.be/minderheden>. De meest recente jaarverslagen van ICEM zijn op de website in elektronische versie beschikbaar.

Voor wat mobiliteit betreft:

Het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) geeft jaarlijks een jaarboek uit in gedrukte vorm en elektronische versie (op het intranet van LIN)

De administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) van het departement LIN publiceert een jaarboek met een overzicht van haar belangrijkste realisaties tijdens het voorbije jaar. Dit jaarboek wordt in gedrukte vorm verspreid en is eveneens raadpleegbaar op het intranet. Een jaarverslag waarin jaarrekeningen worden opgenomen, wordt niet opgesteld.

De administratie Wegen en Verkeer van het departement LIN geeft sinds 2001 jaarlijks een jaarverslag uit. Dit verschijnt in gedrukte vorm en een elektronische versie op de website www.wegen.vlaanderen.be. Daarnaast opteren sommige afdelingen ervoor om zelf ook nog een bijkomend jaarboek uit te geven.

Bij de administratie Waterwegen en Zeewezen van het departement LIN dateert het laatste jaarverslag van 2002. Gezien de ingrijpende herstructurering van deze administratie en de doorgedreven reorganisatie van de hele sector van de Vlaamse waterwegen, die vanaf 2003 werd doorgevoerd en nu stilaan haar voltooiing nadert, oordeelde deze administratie het niet langer opportuun een eigen jaarverslag uit te brengen. Enkele van haar afdelingen doen dit wel. Zo wordt er een jaarverslag opgemaakt door de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek, de afdeling Scheepvaartbegeleiding en de DAB Loodswezen. Deze jaarverslagen worden verspreid via de website van de betrokken afdelingen, in boekvorm en op cd-rom.

NV De Scheepvaart publiceert elk jaar een jaarverslag. Dit wordt in gedrukte vorm verspreid. Het jaarverslag is eveneens raadpleegbaar op de website van de NV De Scheepvaart.

De NV Waterwegen en Zeekanaal (W&Z) is op 1 juli 2004 in werking getreden. W&Z is een fusie van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen met een gedeelte van de Administratie Waterwegen en Zeewezen dat grotendeels overeenkomt met de afdelingen Bovenschelde en Zeeschelde. Gezien het recente ontstaan werd er geen beknopt jaarverslag 2005 meer uitgebracht m.b.t. NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen. In 2006 is een eerste editie gepland van een jaarverslag hetwelk in gedrukte en elektronische vorm verspreid zal worden (op de website van W&Z).

Het jaarboek van het departement Leefmilieu en Infrastructuur is gedrukt in 6.000 exemplaren. De kostprijs (exclusief B.T.W.) bedroeg voor het jaar boek 2004 : 57.000 euro.

Het jaarboek van AOSO werd gepubliceerd in 1500 exemplaren en de totale kostprijs ervan bedroeg 17.750 euro (exclusief BTW) .

De kostprijs van het jaarverslag van de administratie Wegen en Verkeer is zeer gering, want het wordt volledig – van het bedenken van het concept, het verzamelen van tekst- en fotomateriaal tot de redactie en eindredactie van de teksten – opgemaakt door de communicatieverantwoordelijke. De druk gebeurt door de drukkerij van LIN.

De kostprijs van het jaarboek van NV De Scheepvaart bedraagt 8.765 euro (exclusief BTW).

De productie van het laatste jaarverslag van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (Jaarverslag 2003) vertegenwoordigde een kost van 14.059,69 euro (exclusief BTW) voor 3.000 exemplaren. Bij de afdeling Bovenschelde, thans onderdeel van W&Z bedroeg het jaarverslag 17.255 euro (exclusief BTW) voor 3500 exemplaren.

Er worden nog geen initiatieven ondernomen om de jaarboeken centraal aan te bieden op één website.

Voor wat De Lijn betreft:

1. Het jaarverslag van de VVM wordt gedrukt en gepubliceerd op de website www.delijn.be
2. De kostprijs van het jaarverslag van de VVM van 2004 bedraagt 55.336 euro.
3. Er zijn hiervan geen initiatieven bekend.

Voor wat Sociale Economie en Gelijke Kansen betreft:

1. De administratie Werkgelegenheid publiceert geen jaarverslagen
2. Nihil
3. Nihil

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 65
van 13 juli 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Portaalsite Vlaamse overheid - Tevredenheidsonderzoek

Een jaar geleden konden bezoekers van de portaalsite www.vlaanderen.be via deze site deelnemen aan een enquête die peilde naar de tevredenheid en het gebruiksgemak van deze portaalsite.

Kan de minister-president meedelen welke de resultaten van deze enquête waren en of hij daaraan conclusies verbindt?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 13 juni 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Vanaf juni 2004 werd een klanttevredenheidsenquête afgenomen in verband met de portaalsite www.vlaanderen.be. Dit gebeurde via een on-linebevraging, bereikbaar via een link op de portaalsite. De deelname bleef echter onder de verwachtingen na de vooraf vastgelegde 17 dagen. Hierop werd beslist de enquête nog een tijdje te laten staan op de portaalsite. In december 2004 werd de on-linebevraging definitief van de portaalsite verwijderd. Gelet op het feit dat de resultaten van de on-linebevraging niet representatief waren (slechts 168 ingevulde vragenlijsten) werd beslist deze gegevens niet verder te analyseren. De cijfergegevens van de on-linebevraging zijn wel in tabelvorm beschikbaar.

Mijn diensten plannen een globale klanttevredenheidsenquête over de eerstelijns informatiediensten van de Vlaamse Infolijn. De Vlaamse Infolijn is het loket waar de burger met eerstelijns vragen over de overheid terecht kan, via de site www.Vlaanderen.be, telefoon, fax of brief. Deze enquête zal mee worden opgenomen in de bevraging door de Administratie Planning en Statistiek in 2006.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 69
van 18 augustus 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Jacobskruiskruid - Bestrijding

Op verschillende plaatsen in ons land woekert het Jacobskruiskruid. Zowel in Grobbendonk als Vorselaar (Antwerpen), Oostduinkerke (West-Vlaanderen) en Temse (Oost-Vlaanderen) trokken verschillende personen aan de alarmbel.

Het Jacobskruiskruid is zeer giftig voor weidedieren. De gifstoffen zorgen voor ongeneeslijke leverschade en uiteindelijk sterfte. De weidedieren herkennen de plant aan de typische geur en zullen nooit van de levende planten eten. Wanneer de plant afsterft, verliest hij de geur. Jaarlijks sterven er paarden, koeien en ander vee na het eten van hooi of kuilvoer waarin de plant zat.

De landbouwers zelf trachten het Jacobskruiskruid in hun weiden te vernietigen, maar een volwassen plant produceert gemakkelijk 75.000 tot 200.000 zaadjes, die door de wind worden meegevoerd. Wanneer het kruid langs wegen niet vernietigd wordt en natuurverenigingen het kruiskruid zelfs uitzaaïen om de aanwezigheid van de Jacobsvlinder te verstevigen, staat de landbouwer machteloos.

Landbouwers zien dan ook met lede ogen aan dat het Jacobskruiskruid zijn opmars voortzet in Vlaanderen.

Bij de Vlaamse milieudienst Aminal wordt het probleem weggelachen. “Voorzover wij weten, is er nergens in Vlaanderen sprake van een echte plaag [...]. Als er op bepaalde plaatsen toch meer Jacobskruiskruid moest zijn dan gewoonlijk, dan is dit nog geen reden tot paniek. De plant is enkel schadelijk als je hem opeet. Mensen zie ik dat sowieso niet zo snel doen en ook dieren weten normaal gezien wel beter, al kunnen er natuurlijk altijd uitzonderingen zijn die zich laten vangen. Ik zie dan ook geen echte redenen om het kruid massaal te lijf te gaan. Als er echter toch mensen zijn die het plantje willen bestrijden, kunnen wij hen niet tegenhouden. Het Jacobskruiskruid is immers geen beschermde soort.”

De milieuschepen van Temse is het hier niet mee eens en heeft, om de uitzaai van het Jacobskruiskruid naar weiden langs de N16 en de E17 te voorkomen, maatregelen gevraagd aan de administratie Wegen en Verkeer.

1. Welke maatregelen heeft de administratie Wegen en Verkeer in Oost-Vlaanderen genomen om de uitzaaïing van het Jacobskruiskruid naar de weiden tegen te gaan ?

Worden er maatregelen genomen in de andere provincies ?

2. Zijn er cijfers bekend van het aantal weidedieren dat ziek werd en/of stierf (laatste vijf jaar) ?

./..

3. Heeft Aminoal een reden om zo luchtig te doen over het reële probleem ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Yves Leterme (vraag nr. 69) en minister Kris Peeters (nr. 709).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 18 augustus 2005

van **ERIK MATTHIJS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van openbare werken, energie, leefmilieu en natuur.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 70
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboeg die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

1. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

2. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van financiën, begroting en ruimtelijke ordening.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 71
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Openbaarheid van bestuur - Verslagen

Ingevolge de artikels 27 en 33 van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur van 26 maart 2004 bezorgt de beroepsinstantie, opgericht bij besluit van 4 juni 2004, jaarlijks een verslag over de beroepen inzake passieve openbaarheid aan de Vlaamse Regering, die het voorlegt aan het Vlaams Parlement (artikel 27).

De Vlaamse Regering stelt een globaal gecoördineerd verslag en een evaluatie van de communicatie en het communicatiebeleid ter kennisgeving voor aan het Vlaams Parlement in het kader van actieve openbaarheid.

1. Heeft de beroepsinstantie reeds een verslag opgesteld inzake beroepen wat passieve openbaarheid betreft ? Zo neen, wanneer mag dit verslag worden verwacht ?
2. Heeft de Vlaamse Regering reeds een gecoördineerd verslag en een evaluatie gemaakt van de communicatie en het communicatiebeleid ? Zo neen, wanneer mag dit verslag worden verwacht ?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID**ANTWOORD**

op vraag nr. 71 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur heeft tot op heden nog geen jaarverslag (passieve openbaarheid van bestuur) voorgelegd aan de Vlaamse Regering, zoals voorgeschreven door artikel 27 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur. De voorbije jaren werd het jaarverslag meestal in de loop van de maand oktober of november voorgelegd aan de Vlaamse Regering (het vorige openbaarheidsdecreet van 18 mei 1999 had immers dezelfde verplichting opgelegd aan de toenmalige beroepsinstantie). Het jaarverslag zal betrekking hebben op de periode van 1 juli 2004 tot en met 30 juni 2005. De beroepsinstantie heeft in de loop van de maand augustus 2005 de nodige gegevens opgevraagd bij de diverse bestuursinstanties, om aldus een zo volledig mogelijk beeld te bekomen van de hele problematiek rond passieve openbaarheid. Deze gegevens worden momenteel verwerkt en zullen samen met een overzicht van de ingediende beroepen bij de beroepsinstantie worden weergegeven in het jaarverslag, dat wellicht in de loop van de maand oktober zal worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.
2. Met betrekking tot de invulling van artikel 33 van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur, kan worden verwezen naar het Jaarverslag 2004 – 2005 van de Voorlichtingsambtenaar. In haar vergadering van 25 februari jl. nam de Vlaamse Regering akte van een mededeling waarin werd gesteld dat, aangezien wordt voorzien dat de agentschappen, zoals bedoeld in het decreet Openbaarheid van Bestuur pas op 1 januari 2006 operationeel zullen worden, het Jaarverslag 2004-2005 van de Voorlichtingsambtenaar (zoals in het verleden) beperkt zal blijven tot het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het voornoemde jaarverslag bevat een neerslag van de gevoerde communicatie door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in de periode tussen 1 juli 2004 en 30 juni 2005. De publicatie ervan vindt plaats in de loop van september 2005. M.b.t. de evaluatie van de communicatie kan worden verwezen naar hoofdstuk 7 van het jaarverslag in kwestie, waar een dieper wordt ingegaan op een aantal meetresultaten.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 72
van 1 september 2005
van **JOS DE MEYER**

Glastuinbouw - VLIF-steun

Glastuinbouwers beseffen zeer goed dat je zelfs door kleine details heel wat energie kunt besparen. Naast de installatie van verwarmingsketels met een hoog warmterendement is een degelijke isolatie, op termijn, een belangrijke besparingsmaatregel voor de energiefactuur van de glastuinbouwbedrijven. Tot nu toe konden de tuinbouwers voor energiebesparende investeringen tot veertig procent VLIF-steun (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) krijgen.

Nu er sprake is van een gedeeltelijke herziening van subsidiabele investeringen, vrezen de Vlaamse siertelers dat de VLIF-steun voor energiebesparende schermdoeken halveert van 40 naar 20 procent.

In elk geval zou een dergelijke maatregel op een ongelegen ogenblik komen door de dreigende energiecrisis. Het verder stimuleren van investeringen die leiden tot energiebesparing is een van de bruikbaarste instrumenten van de overheid om de tuinbouwsector te ondersteunen tegen de hoge energiekosten.

1. Is de informatie correct dat de VLIF-steun voor energiebesparende schermdoeken wordt teruggebracht van 40 naar 20 procent ?

Zo ja, wat is hiervan de motivatie ?

2. Op welke wijze wordt er bij de definitieve beslissing over de verschillende subsidiecategorieën voor VLIF-steun rekening gehouden met de dreigende energiecrisis ?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 1 september 2005

van **JOS DE MEYER**

1. Aan de landbouworganisaties werd in juni een discussietekst overgemaakt waarin een aantal voorstellen tot aanpassing van de VLIF-regelgeving werd geschetst. Er werd hen gevraagd hierop te reageren in de loop van september, zodat nadien samen met de bevoegde administratie een voorstel tot wijziging van het betreffende besluit van de Vlaamse regering kan worden voorbereid.

De voorgestelde wijzigingen gingen uit van volgende uitgangspunten:

- transparantie en administratieve vereenvoudiging
- bevordering van samenwerking tussen bedrijven
- afbouw van verhoogde steunpercentages voor specifieke investeringen die tot de courante bedrijfsvoering zijn gaan behoren
- inspelen op nieuwe milieu-uitdagingen in de land- en tuinbouw (energie, water)
- aanmoediging van de verjonging en de tewerkstelling in land- en tuinbouw
- budgettair neutraal

Vanuit de uitgangspunten zal er met de landbouworganisaties ook een discussie gevoerd worden over de betoelaging van schermdoeken in de glastuinbouw, die in de voorstellen als tot de courante bedrijfsvoering behorende investeringen werden beschouwd.

2. Bij de uitwerking van een aangepaste VLIF-regelgeving zal, rekening houdend met de bij het antwoord op vraag vermelde uitgangspunten, bijzondere aandacht worden besteed aan de problematiek van de huidige energieprijzen.

FIENTJE MOERMAN,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 82

van 13 juli 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**

Filmlocaties - Eénloketfunctie

Vlaanderen wordt steeds aantrekkelijker als filmlocatie. Wie een Vlaamse stad echter als filmlocatie wil gebruiken, kijkt vaak aan tegen een enorme administratieve rompslomp en moet heel wat overheidsdiensten aflopen. Zelfs een aanvraag om in een bepaalde straat te kunnen filmen, blijkt helemaal niet eenvoudig te zijn. Een aantal steden waaronder Oostende, Gent, Brussel, Antwerpen en Brugge hebben reeds het initiatief genomen om zich aan te prijzen als filmlocatie.

Minister Moerman bracht enkele maanden geleden zelf al een bezoek aan de filmindustrie van India om Vlaanderen aan te prijzen als filmlocatie. De Indiase filmmakers van Bollywood zijn immers op zoek naar vernieuwing en beginnen steeds meer fragmenten te draaien in andere landen zoals Nieuw-Zeeland, Zwitserland ... Indien de filmindustrie van India een film komt draaien in Vlaanderen zou dit een enorme boost betekenen voor de Vlaamse economie.

Desondanks bestaat er echter nog geen orgaan dat zich bezighoudt met de promotie van Vlaanderen als filmlocatie. Een efficiënt loket waar alle informatie over het draaien van de film in het gebied te verkrijgen is, zou Vlaanderen echter alleen maar ten goede komen. Ook het Vlaams Audiovisueel Fonds is hier voorstander van. Zo'n initiatief, dat niet veel geld hoeft te kosten en samenwerkt met de filmpromotiediensten in de steden, kan op korte termijn vruchten afwerpen.

1. Welk gevolg is er nog gegeven aan het voorstel dat minister Moerman in India heeft gedaan om Vlaanderen als filmlocatie te gebruiken, of welke initiatieven zijn daaromtrent nog genomen?
2. Werd het idee van een éénloketfunctie voor Vlaanderen als filmlocatie al besproken met het VAF?
3. Is de oprichting van een éénloketfunctie een beleids optie? In welke concrete richting wordt dan gedacht?
4. Wie neemt terzake welke initiatieven, of van wie worden verdere initiatieven daartoe verwacht?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Anciaux (vraag nr. 83) en Bourgeois (nr. 161).

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 13 juli 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 84
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Bevordering economische expansie - Jaarverslagen

Ingevolge het decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaams Gewest van 15 december 1993, brengt de minister overeenkomstig artikel 19 jaarlijks een uitgebreid verslag uit aan de Commissie voor Economie van het Vlaams Parlement.

Welke jaarverslagen zijn terzake al gepubliceerd en zo dit niet het geval is, wanneer zal gevolg gegeven worden aan de decretale verplichting in artikel 19 ?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL**ANTWOORD**

op vraag nr. 84 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

In het artikel 19 van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest staat inderdaad bepaald dat de Vlaamse Regering verslag uitbrengt bij de Vlaamse Raad en de Sociaal-economische Raad voor Vlaanderen (SERV) betreffende de toepassing van dit decreet.

Oorspronkelijk bestond het rechtskader van de economische-expansie maatregelen uit drie pijlers:

- voornoemd decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest, laatst gewijzigd bij decreet van 6 februari 2004,
- de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie, laatst gewijzigd bij decreet van 21 december 2001 en
- de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, laatst gewijzigd bij decreet van 8 mei 2002.

In 2003 werd dit rechtskader de facto vervangen door het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. Een expliciete opheffingsbepaling wordt voorzien in het programmadecreet 2006.

De financiële uitgaven betreffende de expansiesteun en later het ondersteuningsbeleid, werden aangerekend:

- tot 31 december 2001 op de Fondsen voor Economische Expansie en Regionale Reconversie en
- vanaf 1 januari 2002 op het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid.

Dit laatste werd opgericht bij decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002. Het artikel 41 § 8 van dit decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering bij het Vlaams Parlement verslag uitbrengt over de werking en het beheer van het Fonds.

Samengevat werd de rapportageverplichting, ingeschreven in de opeenvolgende decreten, nagekomen:
~ tot en met 2001 via de jaarverslagen voor de Fondsen voor Economische Expansie en Regionale Reconversie en
~ vanaf 2002 via de jaarverslagen voor het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid.

De jaarverslagen worden in gedrukte vorm bezorgd aan de leden van de Commissie en hun plaatsvervangers en dit op hun thuisadres, overeenkomstig een vroeger geformuleerd verzoek. Zij worden ook in elektronische vorm gepubliceerd op het Internet, onder het bedrijvenloket www.ondernemen.vlaanderen.be.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 85
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboek die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

3. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

4. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 239

van 6 juli 2005

van **MARC VAN DEN ABELEN**

Leerovereenkomsten - Teruggang

Leerovereenkomsten worden afgesloten tussen werkgevers en jongeren vanaf vijftien jaar. In ruil voor een kleine vergoeding kunnen zij gedurende drie jaar een vak leren door vier dagen per week bij een patroon te werken die hen “on the job” een vak aanleert. De vijfde dag volgen ze een algemeen maatschappelijke en beroepstechnische opleiding in een Vlaamse Syntra-lesplaats.

Onlangs maakte het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) bekend dat het aantal leerovereenkomsten in de periode 1996-2004 meer dan gehalveerd is, van 9.449 tot 4.573 per jaar.

Leerovereenkomsten zijn nochtans het middel in de strijd tegen jeugdwerkloosheid. Volgens VIZO vindt 91 % van de jongeren die een leerovereenkomst hebben gesloten binnen het jaar een job. Ruim 23 % zet de stap naar het zelfstandig ondernemerschap. De administrateur-generaal van het VIZO voegt eraan toe dat de vraag naar leerjongeren groter is dan het aanbod.

Het openstellen van leerovereenkomsten naar VZW's, non-profitorganisaties en socialprofitsector wordt naar voren geschoven als één van de mogelijke oplossingen om het aantal leerovereenkomsten te verhogen.

1. Is de minister zich bewust van het dalende aantal leerovereenkomsten?
2. Welke maatregelen neemt hij om deze negatieve spiraal te stoppen?
3. Is het juist dat het dalende aantal leerovereenkomsten gedeeltelijk te verklaren is door de concurrentie met het deeltijds beroepsonderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 6 juli 2005

van **MARC VAN DEN ABELEN**

1. Het dalend aantal leerlingen in de leertijd is mij bekend.
2. Deze negatieve spiraal leidt er niet toe de zinvolheid van het systeem in twijfel te trekken. De onderwijsbeleidsnota voor de lopende legislatuur stelt trouwens expliciet dat er drie deeltijdse leersystemen zijn met elk een eigen identiteit en doelgroep, m.n. het deeltijds beroepssecundair onderwijs, de leertijd en de deeltijdse vormingen. In de beleidsnota is echter ook opgenomen dat deze drie systemen absoluut op elkaar moeten worden afgestemd. Mijn medewerkers voeren momenteel een onderzoek uit naar de manieren waarop deze afstemming concreet gestalte kan krijgen. Maximale afstemming kan uiteraard niet in een handomdraai maar vergt een groeiproces. Toch is het de bedoeling hiermee reeds in de loop van het schooljaar van start te gaan, meer bepaald via regionale samenwerkingsplatforms waar expertise kan worden ingebracht over leren en werken vanuit de invalshoek van elk van de drie systemen.

In augustus ll. werd ook een beperkte VIONA-oproep gelanceerd voor een expertrapport m.b.t. afwisselend leren en werken vanuit het perspectief van de werkgever. Het onderzoek, dat uiterlijk op 1 december 2005 start, zal o.a. een antwoord dienen te geven op de vraag naar de belemmeringen die werkgevers ondervinden bij het organiseren van werkplaatsen in het kader van het afwisselend leren en werken, of er daarbij verschillen zijn vast te stellen tussen de verschillende soorten werkgevers en of er specifieke belemmeringen voor de leertijd zijn die een verklaring bieden voor de terugval van het aantal gerealiseerde leerovereenkomsten.

3. Ik wil bewust niet het woord concurrentie tussen de respectieve deeltijdse leerstelsels hanteren. Het komt er daarentegen op aan dat elke jongere, in functie van haar/zijn eigen mogelijkheden en verwachtingen, naar het voor haar of hem beste leertraject wordt toegeleid. Wat het deeltijds beroepssecundair onderwijs betreft, wijs ik er op dat het totaal aantal regelmatige leerlingen de voorbije schooljaren steeds schommelt rond de 6.000. Tussen deze stabiliteit enerzijds en de daling van het aantal leerovereenkomsten anderzijds bestaat dan ook op het eerste gezicht geen direct verband.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 240
van 8 juli 2005
van **KATHLEEN HELSEN**

Medisch onderzoek leerkrachten - AGD

De nieuwsbrief van Schooldirect van 15 oktober 2003 berichtte dat de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) niet langer optreedt om leerkrachten aan een medisch onderzoek te onderwerpen en hen eventueel medisch ongeschikt te verklaren.

1. Sinds wanneer is de hierboven geschetste regelgeving van kracht?
2. Welke reden lag aan de basis van deze verandering?
3. Geldt deze wijziging voor alle onderwijsnetten?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 8 juli 2005

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Artikel 24 §2-9° van de Schoolpactwet van 29 mei 1959 stelt als subsidiëringvoorwaarde dat de school moet “beschikken over personeel waarvan de gezondheidstoestand die van de leerlingen niet in het gevaar brengt en dat dientengevolge onderworpen is aan de controle voorzien bij artikel 28-4°”. Deze controle wordt in het oorspronkelijke artikel 28 (§1)-4° (tweede zin) omschreven als : “de op het Rijkspersoneel toepasselijke regeling inzake controle door de administratieve gezondheidsdienst wordt uitgebreid tot het in de toelageregeling opgenomen personeel, daar waar een dergelijke controle door de Staat nog niet is ingevoerd”. Artikel 28 (§1)- 4° (eerste zin) herhaalt overigens de eis dat de gezondheidstoestand van een gesubsidieerd personeelslid geen gevaar mag opleveren voor de gezondheid van de leerlingen

Wat het Rijkspersoneel betreft omvatte het K.B. van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van het Rijksonderwijzend personeel twee bepalingen betreffende het medisch aannemingsonderzoek :

- in artikel 18-7° wordt als één van de voorwaarden om als tijdelijk personeelslid aangesteld te worden vermeld: “bij de indiensttreding een medisch attest overleggen, dat niet langer dan zes maanden tevoren werd afgegeven en waaruit blijkt dat de kandidaat zich in een zodanige gezondheidstoestand verkeert, dat hij de gezondheid van de leerlingen, noch die van de andere personeelsleden in gevaar kan brengen”;
- in artikel 33-7° wordt als één van de voorwaarden voor toelating tot de stage en de daarop volgende benoeming gesteld: “de door Ons bepaalde lichamelijke geschiktheid bezitten.

Deze laatste bepaling werd geoperationaliseerd in het K.B. van 22 april 1969, waarin verwezen wordt naar een door de Administratieve Gezondheidsdienst (A.G.D.) georganiseerd geneeskundig (aannemings)onderzoek. De procedure van dit onderzoek door de A.G.D. werd hierbij uitputtend beschreven.

Een analoog K.B. van 28 februari 1969 werd op basis van artikel 14 van het K.B. van 29 augustus 1966 getroffen voor het administratief en het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de Rijksonderwijsinrichtingen.

Het Decreet Rechtspositie Gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 blijft in zijn artikel 17 §2 nog steeds spreken van het voorleggen bij de indiensttreding van een medisch attest, dat niet langer dan één jaar tevoren werd afgeleverd en waaruit blijkt dat het personeelslid in een zodanige gezondheidstoestand verkeert, dat hij geen ziekten of gebreken heeft, die hem voor de vervulling van de betrekking ongeschikt maken.

In de praktijk betekent dit dat het personeelslid een doktersattest moet indienen. Dit attest mag worden afgeleverd door de huisarts.

Het is zelfs zo, dat een personeelslid dat door de Pensioencommissie A.G.D. definitief ongeschikt werd verklaard en vroegtijdig op pensioen werd gesteld wegens gezondheidsredenen, opnieuw als tijdelijke in actieve dienst kunnen treden op basis van een gewone verklaring afgeleverd door de huisarts. Uiteraard ligt de beslissing om een dergelijk personeelslid al dan niet aan te werven bij de schoolbesturen/inrichtende machten/centrumbesturen. Deze besturen kunnen uiteraard beslissen

betrokkene niet aan te werven, niettegenstaande hij in het bezit zou zijn van een dergelijk medisch attest.

De benoemingsvoorwaarde vervat in artikel 36 §1-3° vermeldt niet langer de (federale) Administratieve Gezondheidsdienst, maar stelt dat de kandidaat "lichamelijk geschikt is overeenkomstig de reglementering inzake controle die geldt voor de ambtenaren van de diensten van de Vlaamse Regering". Deze "uitschakeling" van de federale Administratieve Gezondheidsdienst ging in op 1 april 1991.

Het Decreet Rechtspositie Gesubsidieerd Onderwijs van 27 maart 1991 (artikel 19 §1) bevat wat de tijdelijke aanstelling betreft soortgelijke, maar toch anders geformuleerde voorwaarden, onder verwijzing naar het artikel 28 §1-4° (eerste zin) van de Schoolpactwet en artikel 73 §1 – 6° van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 ("in een gezondheidstoestand verkeren die de gezondheid van de leerlingen niet in het gevaar brengt").

Met dien verstande dat de subsidiëeringsvoorwaarde vervat in artikel 24§2-9° van de Schoolpactwet nog steeds van toepassing is.

Wat het basisonderwijs betreft evenwel, is deze bepaling niet hernomen in de erkenningsvoorwaarden (artikel 62), noch in de financierings- en subsidiëeringsvoorwaarden (artikel 68) van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, terwijl dit decreet de oorspronkelijke artikelen 24 en 28 van de Schoolpactwet voor het basisonderwijs heeft opgeheven.

Hoewel de formulering van de lichamelijke geschiktheidvoorwaarden in het decreet Rechtspositie Gemeenschapsonderwijs ruimer (geen ziekten of gebreken hebben die hem voor de vervulling van de betrekking ongeschikt maken) is, dan in het decreet Rechtspositie Gesubsidieerd Onderwijs, (de gezondheid van de leerlingen niet in het gevaar brengen) is de administratieve praktijk gelijklopend: een medisch attest, ook uitgereikt door de huisarts volstaat.

Voor de vaste benoeming stelt artikel 31§1-3° van het decreet Rechtspositie ook voor het gesubsidieerd onderwijs de eis "lichamelijk geschikt is overeenkomstig de reglementering inzake controle die geldt voor de diensten van de Vlaamse Regering".

De verwijzing naar de (federale) Administratieve Gezondheidsdienst in de tweede zin van artikel 28 (§1)-4° van de Schoolpactwet werd door het Onderwijsdecreet XIV van 14 februari 2003 (artikel XI.7) geschrapt, zij het dat dit omwille van de decreten Rechtspositie een post factum maatregel genoemd kan worden en dat artikel 24 §2-9° Schoolpactwet (nog) niet werd aangepast wat de (inhoudsloos geworden) verwijzing naar het controlemechanisme betreft.

In de praktijk bestaat er voor de diensten van de Vlaamse Regering geen specifieke reglementering in zake de controle van de lichamelijke geschiktheid. In de Vlaamse Gemeenschap wordt enkel de regelgeving betreffende arbeidsgeneeskunde gevolgd, dit wil zeggen dat alleen de onderworpen personeelsleden (zowel contractuele personeelsleden als personeelsleden die met het oog op de vaste benoeming aan hun stage beginnen) bij de indiensttreding een onderzoek van de arbeidsgeneesheer dienen te ondergaan. (zie ook verder)

Dit betekent dat zowel voor het gemeenschaps- als voor het gesubsidieerd onderwijs geen aannemingsonderzoek meer gebeurt naar aanleiding van de vaste benoeming. De omzendbrief 13 CC/VB/ML van 29 november 1999 werd op diverse plaatsen aangevuld met volgende zinnen "Het medisch onderzoek wordt dan ook niet langer weerhouden als voorwaarde bij vaste benoeming" en "Het medisch onderzoek bij vaste benoeming is afgeschaft. Er moet ook geen medisch attest worden ingediend. De personeelsleden die in het verleden door de Administratieve Gezondheidsdienst onder voorbehoud geschikt werden bevonden, worden geacht lichamenlijk geschikt te zijn".

Bovendien liet de A.G.D. op 2 oktober 2003 aan het departement Onderwijs weten dat zij geen aannemingsonderzoeken meer konden verrichten. De wet van 28 januari 2003 betreffende de

medische onderzoeken die binnen het kader van de arbeidsverhoudingen worden uitgevoerd bepaalt dat niet langer selectieve geneeskundige onderzoeken mogen uitgevoerd worden, tenzij deze onderzoeken verband houden met 'de huidige geschiktheid van de werknemer voor en de specifieke kenmerken van de openstaande betrekking'. Bovendien kunnen deze onderzoeken slechts uitgevoerd worden door arbeidsgeneesheren.

Op 12 november 2003 verscheen in het Belgisch Staatsblad de omzendbrief: "Het gezondheidstoezicht op personeelsleden van het federaal openbaar ambt" van 4 november 2003. Deze omzendbrief stelt dat enkel een preventieadviseur-arbeidsgeneesheer een medisch onderzoek bij aanwerving van een personeelslid mag verrichten. Hieruit volgt 'dat de aannemingsonderzoeken door de artsen van de AGD vanaf de tiende dag na de bekendmaking van de wet (van 28 januari 2003) in het Belgisch Staatsblad, in casu op 19 april 2003, onmogelijk geworden zijn'.

Wel blijft de A.G.D. nog steeds optreden als Pensioencommissie, die diverse beslissingen, waaronder als uiterste maatregel de vroegtijdige pensionering omwille van medische redenen, kan treffen t.a.v. het onderwijspersoneel.

Ook de erkenning van een ernstige en/of langdurige ziekte (artikel 11 van het K.B. van 18 januari 1974) gebeurt nog steeds door de A.G.D.

2. De redenen voor deze verandering zijn dus dubbel:

- enerzijds de overdracht van de meeste onderwijsbevoegdheden naar de Gemeenschappen, waarbij de Vlaamse Gemeenschap een verankering van de aannemingsvoorwaarden, - procedures en instanties binnen de eigen Gemeenschap zoekt;
- anderzijds een wijziging in de federale regelgeving, waarbij enkel de preventieadviseur-arbeidsgeneesheren medische onderzoeken bij aanwerving mogen verrichten.

3. De huidige regelingen gelden in principe voor alle onderwijsnetten.

Wat de aannemingsvoorwaarden voor de tijdelijke personeelsleden betreft moet hierbij wel een nuance worden aangebracht tussen het gemeenschaps- en het gesubsidieerd onderwijs. Het criterium waarvoor het medische attest in het gemeenschapsonderwijs vereist wordt, is namelijk ruimer dan in het gesubsidieerd onderwijs.

Op basis van de regelgeving betreffende arbeidsgeneeskunde is het echter strikt genomen niet meer toegelaten enkel een medisch attest van de huisarts te vragen om de lichamelijke geschiktheid vast te stellen. Zoals hoger vermeld, is immers alleen de arbeidsgeneesheer daarvoor bevoegd.

Ook wat de lichamelijke geschiktheid bij vaste benoeming betreft, dient eigenlijk te worden nagegaan in welke mate de regelgeving betreffende arbeidsgeneeskunde aanpassingen noodzakelijk maken enerzijds en of de verwijzing naar de regelgeving naar de Vlaamse Gemeenschap wel relevant is.

Het is in ieder geval mijn bedoeling om naar aanleiding van het komende Onderwijsdecreet XVI de bepalingen in zake lichamelijke geschiktheid en aannemingsonderzoeken aan te passen.

VLAAMS PARLEMENT
SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 241
van 8 juli 2005
van **MARIJKE DILLEN**

Verkeers- en mobiliteitseducatie SO - Ondersteuning

In het kader van de vakoverschrijdende eindtermen zijn de secundaire scholen verplicht in verkeers- en mobiliteitseducatie te voorzien.

1. De scholen hebben de autonomie om te bepalen hoe en door wie zij deze eindtermen laten invullen.

Welke initiatieven heeft de minister genomen om de scholen te ondersteunen?

Welke leermiddelen worden hier ter beschikking gesteld aan de scholen om deze eindtermen mee te helpen realiseren?

2. Met welke partners wordt hier door het departement Onderwijs samengewerkt?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 241 van 8 juli 2005

van **MARIJKE DILLEN**

In het kader van de vakoverschrijdende eindtermen zijn de secundaire scholen inderdaad verplicht in verkeers- en mobiliteitseducatie te voorzien. Aangezien het enerzijds gaat over lokale autonomie en inbedding in de eigen context en pedagogisch project, is de minister echter niet aan zet om een didactische vertaalslag te maken van de eindtermen of aan scholen op te leggen hoe ze hun verkeers- en mobiliteitseducatie moeten bereiken en of nastreven. Anderzijds gaat het hier wel degelijk over een totaalproject waarvoor alle betrokken beleidsinstanties hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen en waarbij alle deelnemers in het verkeer betrokken zijn. De drie specifieke deelvragen kunnen bijgevolg niet los van elkaar beantwoord worden.

De school kan en mag er immers niet alleen voor staan. Ieder initiatief dat de school neemt om op een actieve manier aan verkeerseducatie te doen, krijgt een meerwaarde als er wordt samengewerkt: de medespelers zijn in de eerste plaats de ouders en de leerkrachten, maar ook de politie, de gemeente, de provincie, het gewest. Kortom alle beleidsverantwoordelijken op lokaal en bovenlokaal vlak.

De laatste jaren werd er dan ook vanuit het beleid veel geïnvesteerd in verkeersveiligheid. Denken we maar aan snelheidsbeperkingen rond scholen, de aanleg van verkeersdrempels en rotondes, de installatie van flitspalen, veiligere fietspaden, enzovoort. Toch blijken deze investeringen in de structuur niet te volstaan. Verkeer blijft één van de belangrijkste doodsoorzaken bij jongeren. Verkeersveiligheid moet bijgevolg meer zijn dan structuur alleen, het moet ook tussen de oren zitten. Daarom wil ik in onderwijs en vorming aan sensibilisatie en actieve verkeers- en mobiliteitseducatie blijvend aandacht schenken.

Samen met de minister van mobiliteit, Kathleen Van Brempt, vind ik het ontzettend belangrijk dat kinderen en jongeren uit het secundair onderwijs een eigentijdse creatieve en praktijkgerichte verkeerseducatie aangeboden krijgen. Ze moeten leren omgaan met verkeer, zodat ze de risico's en gevaren van de weg leren kennen, maar ook bijvoorbeeld de aanleg van de weg, de wegmarkeringen en de gevaarlijke punten herkennen. Daarom wil ik aanmoedigen dat verkeers- en mobiliteitseducatie zich ook blijven afspelen waar het zich voordoet, namelijk op straat.

In haar beleidsnota benadrukt minister Van Brempt het belang van een groot kenniscentrum voor verkeers- en mobiliteitseducatie. Op deze manier kunnen verschillende initiatieven van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, Het Belgisch Instituut van Verkeersveiligheid, de mobiliteitsverenigingen, de lokale politie, de gemeenten en provincies over heel Vlaanderen verspreid en gepromoot worden. Toch zijn promoties ook maar echt rendabel als er ijkpunten zijn. Vanuit onderwijs en vorming zijn de eindtermen deze ijkpunten waarrond educatief materiaal zich centreert. Met name de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, beschikt over sterk en didactisch goed materiaal. De Stichting zet samen met partners ook veel activiteiten en educatieve projecten op waaraan scholen kunnen deelnemen.

Ik hecht ook veel belang aan nascholingsinitiatieven voor leerkrachten inzake verkeers- en mobiliteitseducatie. Samen met de Vlaamse Stichting Verkeerskunde - die in 1990 werd opgericht door het Vlaams Parlement - zal ik daarvoor de nodige initiatieven ondersteunen.

Vele scholen werken eraan, vaak over de onderwijsvormen en onderwijsniveaus heen. Zo zijn er bijvoorbeeld secundaire scholen die voor hun project of geïntegreerde proef samenwerken met de leerlingen uit de basisschool. In het kader van de brede school is dit een terrein voor verdere uitdaging.

Ik ondersteun deze initiatieven graag maar toch wil ik hierbij vooral de autonomie en de vrijwillige samenwerking tussen de partners blijven vooropstellen en aanmoedigen. Mijn bezoek aan scholen leert ook dat er veel scholen zijn, vooral basisscholen, die in een intense werking rond verkeer - via de kinderen - ook de ouders betrekken. Zogenaamde verkeersouders kunnen problemen signaleren en met de partners in de school zoeken naar oplossingen en die bv. neerleggen in een schoolvervoerplan. Dat schoolvervoerplan wordt nagestreefd in de eindtermen en stelt maatregelen op die ervoor moeten zorgen dat meer jongeren te voet, met de fiets of met het openbaar vervoer op een veilige manier de school kunnen bereiken. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde staat scholen, steden en gemeenten bij het opstellen van hun schoolvervoerplannen bij. Scholen die in de buurt van een gewestweg liggen, kunnen voor de herinrichting van de schoolomgeving eveneens rekenen op subsidiëring van de Vlaamse overheid. Dat staat beschreven in module 10, een module die de gemeenten kunnen opnemen in het mobiliteitsconvenant dat zij afsluiten met het Vlaams Gewest. Voorwaarde is wel dat de betrokken school een schoolvervoerplan opstelt.

Uit de talrijke initiatieven die ik heb opgesomd mag blijken dat de ik vertrouwen heb in de initiatieven van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde en het Belgisch Instituut van Verkeersveiligheid om de scholen didactisch te ondersteunen bij de concretisering van de eindtermen en de opleiding en of navorming van de leerkrachten inzake verkeer-en mobiliteitsopvoeding. Deze educatieve brochures worden ook eerst in een aantal proefscholen uitgetest. Bovendien worden ze besproken in de Stuurgroep Verkeer - Onderwijs.

Het blijft mijn bedoeling om over deze belangrijke thematiek samen met mijn collega's van mobiliteit verder te overleggen en ondersteuningsinitiatieven te integreren in een gezamenlijke aanpak en werking.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 242
van 8 juli 2005
van **MARIJKE DILLEN**

Startbanenproject verkeersveiligheid - Stand van zaken

Het departement Onderwijs heeft het project Startbaners Verkeersveiligheid opgestart met als doelstelling de verkeersveiligheid in de schoolomgeving te verbeteren en het woon-schoolverkeer veiliger te maken.

1. Welke initiatieven zijn er reeds genomen in het kader van dit project?
2. Op welke wijze worden de Startbaners Verkeersveiligheid ondersteund en gestimuleerd?
3. Welke financiële middelen worden hiervoor vrijgemaakt?
4. Wat is de deelname van de scholen aan dit project?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 8 juli 2005

van **MARIJKE DILLEN**

1. Hoewel het project Verkeersveiligheid door het departement Onderwijs gecoördineerd wordt, neemt het departement zélf geen concrete initiatieven inzake de verwezenlijking van deze laatste doelstelling. De steden en gemeenten, provinciebesturen en verkeersorganisaties krijgen vanuit het departement Onderwijs wel een aantal denkpistes aangereikt met betrekking tot de inhoudelijke taakinfilling van de startbaners. De jongeren kunnen op verschillende manieren worden ingeschakeld: als gemachtigd opzichter aan scholen, bij de begeleiding van een mobiel verkeerspark of fietsbehendigheidsparcours of ter ondersteuning van verkeerseducatieve projecten in de scholen. Ook het assisteren bij fietscontroles en fietsgraveeracties in de scholen, het begeleiden van fiets- en voetgangerspoolen en het meewerken aan schoolvervoersplannen behoren tot de mogelijkheden. Dit is natuurlijk slechts een greep uit het diverse takenpakket van de startbaner verkeersveiligheid. Voor de concrete invulling dienen de werkgevers rekening te houden met de lokale situatie en het profiel van de kandidaat-jongere.
2. De Vlaamse Gemeenschap richt zich met het project Verkeersveiligheid tot jongeren die de school voortijdig verlaten hebben en moedigt jongeren van allochtone afkomst, jongeren met een handicap en jongeren uit kansarme gezinnen aan om te kandideren voor deze startbanen. Het is dus van belang dat de jongeren tijdens hun eerste werkervaring goed begeleid worden. Hiertoe moet iedere werkgever op de werkvloer een coach aanduiden. Binnen de steden en gemeenten maakt deze persoon meestal deel uit van de mobiliteitsdienst, preventiedienst of lokale politie. De coach zorgt voor begeleiding en opvolging van de startbaner tijdens de dagelijkse uitvoering van het takenpakket.

Daarnaast kunnen de startbaners met al hun vragen terecht bij de coördinator van het startbanenproject Verkeersveiligheid op het departement Onderwijs. Van daaruit worden de startbaners ook aangemoedigd om bijkomende opleidingen en vormingen te volgen om zo hun kansen op de arbeidsmarkt nog te verhogen. Aangezien het vaak om laaggeschoolde jongeren gaat, worden ze aangespoord om alsnog een diploma te halen door deel te nemen aan de examens van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap of door tweedekansonderwijs te volgen.

3. Enerzijds kan het startbanenproject Verkeersveiligheid voor de financiering rekenen op de steun van de federale overheid. Deze middelen, m.n. 5.733.498 €, worden aangewend voor de uitbetaling van de lonen van de startbaners. Hiervoor verwijst ik naar het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap van 1 augustus 2002 betreffende de startbaanovereenkomst en het Koninklijk Besluit van 5 september 2002 tot financiering van het samenwerkingsakkoord. In het akkoord werden 315 startbanen voor het onderwijs voorzien. Van deze 315 zijn er 170 bestemd voor het project Scholen voor jongeren - Jongeren voor scholen, dat preventie van antisociaal gedrag op school beoogt, en 145 voor het project Verkeersveiligheid. Aangezien men vanuit de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg nadrukkelijk heeft gevraagd om in 2005 het (door hen in 2003 voorziene) budget niet te overschrijden, kunnen de voorziene plaatsen niet allemaal toegekend worden. Concreet werd afgesproken dat er binnen het Scholen voor jongeren-Jongeren voor scholen-project 153 plaatsen en binnen het project Verkeersveiligheid 106 plaatsen ingevuld mogen worden. Deze zijn ondertussen toegekend.

Anderzijds stelt het departement Onderwijs ook financiële middelen ter beschikking die uitsluitend bedoeld zijn voor de vorming van de startbaners. Het betrof in 2003 41.000 €, in 2004 en dit jaar telkens 25.000 €. De vorming omvat twee luiken. Een eerste luik is de individuele

vorming van de startbaners. De jongere krijgt de kans een opleiding te volgen die beantwoordt aan zijn eigen interesses en een extra troef kan betekenen voor de latere loopbaan. Een tweede luik is de collectieve vorming. De coördinator van het startbanenproject Verkeersveiligheid organiseert jaarlijks een vormingsdag in samenwerking met diverse organisaties die gespecialiseerd zijn in verkeerseducatie. Tijdens de vormingsmomenten krijgen de startbaners praktijkgerichte vorming aangeboden in functie van het verhogen van de verkeersveiligheid in de schoolomgeving. Dit jaar gaat deze vormingsdag op 26 oktober 2005 in het Markiesgebouw door.

4. In tegenstelling tot het project m.b.t. de preventie van antisociaal gedrag op school worden de startbanen bij het project Verkeersveiligheid niet rechtstreeks aan een school toegewezen. Leerlingenstromen en verkeersveiligheid van leerlingen zijn trouwens niet gebonden aan individuele scholen. Vandaar dat beslist werd om de startbanen toe te wijzen aan steden en gemeenten, provinciebesturen en verkeersorganisaties. Dit betekent niet dat de scholen geen enkel belang hebben bij het project. Het is de bedoeling dat met de scholen wordt samengewerkt binnen het project. Hiervoor verwijs ik opnieuw naar het diverse takenpakket van de startbaners. De steden en gemeenten, provinciebesturen en verkeersorganisaties moesten daarbij het engagement uiten geen enkel onderwijsniveau, school of net te bevoordelen en de startbaner uitsluitend in te schakelen ter bevordering van verkeersveiligheid in schoolomgevingen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 245
van 13 juli 2005
van **RUDI DAEMS**

Secundair onderwijs - Programmatieaanvragen

Op 22 april 2005 besliste de Vlaamse Regering over de programmatieaanvragen voor het voltijds secundair onderwijs – schooljaar 2005-2006. Enkele dagen nadien ontvingen de betrokken scholen het oordeel van de Vlaamse Regering. Voor velen was dit een onaangenaam oordeel. Van de 114 programmatieaanvragen werden slechts 37 dossiers goedgekeurd.

Onafhankelijk van specifieke scholen of een bepaald onderwijsnet richten mijn vragen zich op de aanvragen m.b.t. twee totaal nieuwe structuuronderdelen:

- Sport-onderhoud: tweede graad BSO binnen het studiegebied Sport;
- Specialisatiejaar Animatie in de ouderenzorg: derde graad TSO binnen het studiegebied Personenzorg.

Voor de eerste opleiding waren er acht aanvragen die door de Vlaams Onderwijsraad (VLOR) positief geadviseerd werden. Met dit nieuwe structuuronderdeel wilden de scholen bijdragen aan de strijd tegen de ongekwalficeerde uitstroom. Via een combinatie van (breedte)sport – jongeren kennis laten maken met verschillende sportdisciplines maar ook met de beginselen van anatomie, gezondheid, motivatiepsychologie – en technische vaardigheden aangaande metaal/basismechanica en elektriciteit, kunnen de jongeren perfect een job aan als polyvalent medewerker op sportpleintjes: toezicht houden, basisinitiatie geven, kleine technische mankementen herstellen, ... Vanuit mijn kennis van het sportbeleid van schepen Pauwels in de stad Antwerpen is hier zeker een grote vraag naar.

De tweede aanvraag werd door veertien scholen over alle netten heen ingediend. Zij kregen alle een gunstig – zelfs unaniem – advies, aangezien deze nieuwe studierichting een meerwaarde biedt met het oog op het toenemende belang van animatie bij bejaarden en rekening houdt met het bestaande beroepsprofiel voor animator in de bejaardenzorg.

Beide nieuwe structuuronderdelen kregen echter een negatieve beslissing van de Vlaamse Regering. De motivatie bleef beperkt tot twee lijntjes. Samenvattend voor Sportonderhoud: geringe tewerkstellingskansen en te lage graad van “joy of learning” en voor de opleiding Animatie in de ouderenzorg: geen civiele meerwaarde.

1. Is het mogelijk een meer omstandige en onderbouwde motivatie te geven voor de afwijzing van beide opleidingen?

./..

../..

2. De meeste scholen hadden – gezien het positieve advies van de VLOR – reeds deze nieuwe opleiding in hun brochures of op hun website bekendgemaakt.

Is het niet aangewezen dergelijke programmatiebeslissingen vroeger te nemen?

3. Als voorafgaande opmerkingen bij de programmatieadviezen stelt de VLOR dat er geen duidelijkheid bestaat over de criteria op basis waarvan sommige studierichtingen als specifiek – met andere woorden die voorbereiden op zeer beperkte en sterk gespecialiseerde beroepen of beroepssectoren en/of om redenen van inhoudelijke validiteit slechts in beperkte mate aangeboden kunnen worden – gecatalogeerd worden en anderen niet.

Wanneer voorziet de minister in dergelijke criteria?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 245 van 13 juli 2005

van **RUDI DAEMS**

Op 22 april jongstleden heeft de Vlaamse Regering een beslissing genomen over de programmieaanvragen voor het schooljaar 2005-2006. Heel wat scholen zijn op een negatieve beslissing gestoten.

De beslissingen werden niet lichtzinnig genomen. Ik besef erg goed dat schoolteams zich soms reeds maanden inzetten en heel wat werk leveren. Ook hebben sommige scholen reeds publiciteit gevoerd zonder over een officiële goedkeuring te beschikken. Dit houdt dus een zeker risico in. De beslissingen worden genomen na advies, eerst van de Vlaamse onderwijsraad, dan van de administratie en de onderwijsinspectie. Het staat de Minister vrij het advies te volgen, maar we houden er rekening mee en ik kan u verzekeren dat we daar gedegen over discussiëren.

De programmatie van studierichtingen hangt nauw samen met de ruimere problematiek van studieaanbod en leerlingoriëntatie. Het studieaanbod in Vlaanderen is aan een grondige evaluatie toe. Bepaalde studierichtingen zijn te vaag, te eng of te ruim en beantwoorden niet altijd meer aan de huidige noden. Ook meerdere studiegebieden zoals ondermeer land- en tuinbouw, personenzorg en voeding worden herbekeken. Bovendien meen ik dat de procedure rond de programmies eveneens moet worden besproken met de onderwijspartners en eventueel bijgestuurd.

Een eerste verkennende vergadering met de onderwijskoepels heeft reeds plaatsgevonden. Vanaf september worden de besprekingen hernomen. De vraag inzake de timing om de nodige bijstellingen te realiseren moet nog verder met de onderwijskoepels worden besproken.

1. Aangaande de vraag tot een meer omstandige en onderbouwde motivatie voor wat betreft de studierichtingen sport-onderhoud BSO, tweede graad en het specialisatiejaar animatie in de ouderenzorg TSO wens ik enkele kanttekeningen te maken.

Meerdere scholen die bovenvermelde studierichtingen wensten te programmeren hebben in reactie op hun vragen om bijkomende informatie aangaande de genomen beslissing een omstandig antwoord gekregen. Meer algemeen hebben alle secundaire scholen, die op een negatieve beslissing zijn gestoten, een brief ontvangen waarbij ik enerzijds mijn voornemen tot bijsturen van de regelgeving en anderzijds de algemene motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing van 22 april 2005, heb uiteengezet.

Wat specifiek de studierichting sport-onderhoud BSO, tweede graad betreft, moeten wij erover waken dat de tewerkstellingskansen van jonge mensen in voldoende mate zijn gegarandeerd. De voorgestelde richting bestaat naast de component sport uit een component onderhoud. Naar verluidt worden de eisen die aan onderhoudsfuncties, ook de relatief eenvoudige, worden gesteld, voortdurend hoger. Het is dus maar de vraag of een deeltijdse (naast de component sport) opleiding op BSO-niveau voldoende kan inspelen op de actuele vragen van de arbeidsmarkt.

De laatste jaren zien we een sterke stijging van het aantal programmieaanvragen voor studierichtingen die tot het studiegebied sport behoren. Een van de knelpunten binnen de problematiek van het studieaanbod is de discussie rond de vraag of we met studierichtingen die appelleren aan de interesses van leerlingen erin slagen hen op de schoolbanken te houden. De

zogenaamde “joy of learning” versus tewerkstellingskansen zal ik in ieder geval afwegen. De studierichting sport-onderhoud BSO is een treffend voorbeeld van deze problematiek.

Voor de studierichting animator in de ouderzorg, 3de leerjaar 3de graad TSO, stelt zich eveneens de problematiek aangaande de tewerkstellingskansen. Vanuit de beroepswereld kwamen er tegengestelde signalen. De toegang tot het beroep is vastgelegd in regelgeving die de afgestudeerden van het genoemde specialisatiejaar nauwelijks extra civiel effect zou opleveren. Eerst moet dit worden geregeld. Ook zou de arbeidsmarkt, naar verluidt, reeds zijn verzadigd. Dit werd ons door de VDAB bevestigd.

2. Wat betreft de vraag naar de timing van de programmatiebeslissingen moet men rekening houden met de vrij zware programmatieprocedure die de nodige tijd in beslag neemt. Gelet op de problematiek is het belangrijk de nodige informatie en adviezen in te winnen. Het staat de Minister vrij om al dan niet deze adviezen te volgen. Zoals reeds hoger werd aangegeven zal met de onderwijskoepels worden overlegd in welke mate een bijsturing van de bestaande procedure wenselijk en mogelijk is.
3. Wat tenslotte het S-karakter van bepaalde studierichtingen betreft merk ik op dat, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf ook aangeeft, de decreetgever in 1998 meende dat sommige richtingen slechts in beperkte mate in Vlaanderen kunnen worden aangeboden. De redenen waren ondermeer de specificiteit van bepaalde studierichtingen zowel naar de arbeidsmarkt toe als de zware investeringen die binnen de onderwijssector noodzakelijk zijn om deze richtingen aan te bieden op een kwalitatief hoogstaand niveau. Meer algemeen gaat het om de beheersbaarheid van het onderwijsaanbod in Vlaanderen. De problematiek aangaande criteria inzake het toekennen van de notie “specifiek” aan bepaalde nieuwe studierichtingen staat eveneens op de agenda van het geplande overleg met de onderwijskoepels.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 246
van 13 juli 2005
van **KATHLEEN HELSEN**

Leerlingenbegeleiders BuO - Bekwaamheidsbewijzen

Blijkbaar kan men in het buitengewoon onderwijs tewerkgesteld worden als leerlingenbegeleider in verschillende ambten: bijvoorbeeld in het ambt van “sociaal personeel – maatschappelijk werker”, maar ook in het ambt van “psychologisch personeel – psycholoog”.

De lijst van bekwaamheidsbewijzen voor het ambt van “sociaal personeel – maatschappelijk werker” bevat uitsluitend diploma’s *niet-universitair* hoger onderwijs (dat zijn de vereiste diploma’s) en één HOKTSP-diploma (is voldoende geacht). De lijst van bekwaamheidsbewijzen voor het ambt van “psychologisch personeel – psycholoog” daarentegen bevat als vereiste diploma’s alleen *universitaire* diploma’s, de HOKTVL-diploma’s zijn de voldoende geachte en de HOKTSP-“equivalente” van die laatste zijn de andere.

Uit die twee vaststellingen kan worden besloten dat (i) de HOKTSP-tegenhangers van HOKTVL-diploma’s en die laatste in de *beide* (dus niet alleen in de lijst van “psychologisch personeel – psycholoog”) lijsten niet als gelijk worden beschouwd en (ii) dat de twee ambten eigenlijk niet hetzelfde zijn (cf. de verschillende aard van de diploma’s in de twee lijsten, die eigenlijk bedoeld zijn voor duidelijk andere functie-inhouden).

Concreet betekent dit, op grond van de eerste bovenvermelde lijst bekwaamheidsbewijzen, dat iemand leerlingenbegeleider kan zijn in het ambt van maatschappelijk werker met een diploma behaald in het OSP (volwassenenonderwijs). Dat laatste wordt beschouwd als “voldoende geacht” diploma, waardoor vaste benoeming mogelijk is. Echter iemand die hetzelfde werk doet in het ambt van psycholoog met een HOKTSP-diploma van “assistent inzake beroepskeuze” heeft daarvoor slechts een “ander” diploma, waardoor vaste benoeming uitgesloten is.

Anderzijds bestaan in de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) de ambten van psychopedagogisch consulent (licentiaten) en het ambt van psychopedagogisch werker. Voor dat laatste volstaat het diploma van “assistent inzake beroepskeuze”, behaald in dagonderwijs of in OSP, waardoor vaste benoeming mogelijk is. Op de werkvloer blijken bovendien de psychopedagogische consulenten en de psychopedagogische werkers inhoudelijk dezelfde taken te doen.

Het diploma van “assistent inzake beroepskeuze” voldoet dus wél voor het desbetreffende werk in een CLB, niet in een school van het buitengewoon onderwijs. Nochtans is het bedoelde werk in een CLB niet minderwaardig, aangezien door de mensen in kwestie onderzoek gedaan wordt, op basis waarvan officiële verslagen worden gemaakt die zeer belangrijk kunnen zijn voor de toekomst van de betrokken leerlingen.

../..

1. Klopt de bovenvermelde vaststelling, met name de twee conclusies (i) en (ii) uit de twee vermelde lijsten van bekwaamheidsbewijzen?
2. Is er op grond van de geschetste CLB-regeling sprake van een anomalie in de regelgeving door een vergetelheid? Zo ja, wordt die rechtgezet?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 246 van 13 juli 2005

van **KATHLEEN HELSEN**

1. De functie van “leerlingenbegeleider” in het buitengewoon onderwijs bestaat niet als ambt.

Het oorspronkelijke besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 1990 tot vaststelling en indeling van de ambten in het buitengewoon onderwijs en het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 1990 tot vaststelling en indeling van de ambten van het opvoedend hulppersoneel voorzagen enkel de “klassieke” personeelscategorieën: het bestuurs- en onderwijzend personeel, het opvoedend hulppersoneel en het paramedisch personeel.

Zeker de leden van het onderwijzend en het opvoedend hulppersoneel kunnen als de eerste “leerlingenbegeleiders” gezien worden.

Naar analogie met de kwantitatief ruimere en de kwalitatief meer gediversifieerde omkadering die de internaten van het gesubsidieerd buitengewoon onderwijs vanwege Welzijn ontvangen, werden door besluiten van de Vlaamse Regering van 13 mei 1992 en 17 juni 1997 en aanpassingen van de decreten Rechtspositie enerzijds de categorie paramedisch personeel uitgebreid met het sociaal personeel en anderzijds de categorie psychologisch, orthopedagogisch en medisch personeel ingevoerd.

“Nieuwe” ambten als maatschappelijk werker, arts, psycholoog, pedagoog en orthopedagoog konden ingericht worden voor zover de omkaderingsnormen dit verantwoordden. Binnen deze “nieuwe” ambten dragen de functiehouders ieder vanuit hun eigen specialisme bij tot de leerlingenbegeleiding in het buitengewoon onderwijs.

Wat de categorieën van het opvoedend hulppersoneel (die nog bestaat in het buitengewoon onderwijs), het beleids- en ondersteunend personeel (basisonderwijs) en het ondersteunend personeel (secundair en volwassenenonderwijs) betreft, is het de bedoeling om binnen deze legislatuur deze personeelscategorieën te harmoniseren en alleszins wat de opvoeders betreft te heroriënteren naar de functie van “leerlingenbegeleider” en zorgcoördinator.

2. Wat de eerste concrete vraag betreft, is het inderdaad zo dat voor de toegang tot de beide door de vraagsteller aangehaalde ambten - met name dat van psycholoog en van maatschappelijk werker in het buitengewoon onderwijs - de HOKTSP-diploma's niet als gelijkwaardig beschouwd worden met de HOKTVL-diploma's, aangezien ze een andere rubricering van bekwaamheidsbewijs krijgen.

Bij de ordening van de bekwaamheidsbewijzen – die zoals algemeen geweten afgesproken wordt tussen de (koepels van) onderwijsverstrekkers, de onderwijsvakbonden en de overheid - werd geoordeeld dat er bij het uitoefenen van deze ambten een onderscheid is tussen de opleidingen die gevolgd zijn in sociale promotie dan wel in volledig leerplan en tussen het hoger onderwijs van één cyclus en het academisch onderwijs.

In het buitengewoon onderwijs zijn het ambt van psycholoog - dat tot de categorie van het psychologisch, orthopedagogisch en medisch personeel behoort - en het ambt van maatschappelijk werker - dat tot de categorie van het paramedisch en sociaal personeel behoort - twee verschillende ambten. De ene personeelscategorie onderstelt in regel een academische vooropleiding, de andere een opleiding van het hoger onderwijs van één cyclus.

Al deze ambten hebben uiteraard te maken met leerlingenbegeleiding, maar ze hebben elk een verschillende functie-inhoud en specialisatie.

Ze kunnen dan ook maar uitgeoefend worden door personeelsleden die een geschikte vooropleiding gevolgd hebben, hetzij voor het ambt van psycholoog, hetzij voor het ambt van maatschappelijk werker. De scholen kunnen deze ambten inrichten afhankelijk van de lokale noden.

Ik ga er dus niet van uit dat het hierbij om hetzelfde werk binnen het geheel van de leerlingenbegeleiding gaat. Mijns inziens is het goed te rechtvaardigen dat iemand met een diploma van "assistent inzake de beroepskeuze" dat behaald is in sociale promotie niet in aanmerking komt voor een vaste benoeming in het ambt van psycholoog, terwijl iemand die in sociale promotie de geschikte vooropleiding gevolgd heeft wél in aanmerking kan komen voor een vaste benoeming in het ambt van maatschappelijk werker.

3. Wat de vergelijking met de ambten van het technisch personeel, werkzaam in de Centra voor Leerlingenbegeleiding betreft, dit lijkt mij een analoge situatie.

Het ambt van psychopedagogisch consulent onderstelt een academische vooropleiding, waar diploma's behaald in sociale promotie niet voor in aanmerking komen.

Het ambt van psychopedagogisch medewerker of maatschappelijk werker daarentegen situeert zich op niveau van het hoger onderwijs van één cyclus en laat wel de opleidingen die gevolgd zijn in sociale promotie toe.

4. In uitvoering van mijn beleidsnota laat ik onderzoeken of de huidige bekwaamheidsbewijzen en de rubricering van de bekwaamheidsbewijzen voor de verschillende ambten nog wel actueel zijn.

In mijn beleidsnota stel ik dat bij een meer omvattende herziening van het stelsel van bekwaamheidsbewijzen onderzocht moet worden of na verloop van tijd de vakinhoudelijke basisopleiding en de bevoegdheid van het onderwijspersoneel niet kan versoepeld worden.

Zeker moet de huidige gerichtheid op het verworven basisdiploma, alleszins voor de "zij-instromers" uitgebreid worden met elders verworven competenties (EVC) en elders verworven kwalificaties (EVK), al dan niet met inschakeling van de validerende instantie in de schoot van de associaties van hogescholen en universiteiten.

VLAAMS PARLEMENT
SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 247
van 13 juli 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Radicalisering allochtone leerlingen - Onderzoek

Uit een onderzoek dat werd uitgevoerd door de Algemene Onderwijzersbond in Nederland blijkt dat steeds meer leerlingen van allochtone afkomst radicaal gedrag vertonen.

Bijna 30 % van de leraren gaf aan soms of geregeld geconfronteerd te worden met leerlingen die zich anti-westers opstellen. Sommigen komen er zelfs voor uit politiek geweld vanuit islamitische motieven goed te keuren.

Kan de minister medelen of er in de Vlaamse scholen al een gelijkaardig onderzoek werd uitgevoerd en zo ja, wat de bevindingen waren?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 247 van 13 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Er is geen onderzoek in de Vlaamse scholen gebeurd waarin nagegaan wordt of er sprake is van radicalisering bij jongeren – allochtoon of autochtoon.

Dat neemt niet weg dat al heel wat is gebeurd over omgaan met conflictsituaties, anti-sociaal gedrag voorkomen en aanpakken. Vele maatregelen zijn erop gericht om leerkrachten en directies te ondersteunen opdat ze zowel in preventieve als curatieve contexten op de nodige vaardigheden kunnen terugvallen. Voor meer informatie daarover verwijst ik naar de antwoorden op de recente vragen met nummer 68 (van 21 december 2004) van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, nr. 190 (11 mei 2005) van Werner Marginet en nr. 193 (13 mei 2005) van Marie-Rose Morel.

Staat u mij toe nog een en ander te verduidelijken over de studie over radicalisering waarnaar u in uw vraag verwijst. Het gaat om een kortlopend onderzoekje dat in opdracht van de Algemene Onderwijzersbond in Nederland gebeurde. Het betrof een *quickscan* in 25 scholen uit het voortgezet onderwijs en het middelbaar beroepsonderwijs in Amsterdam. Via deze kwalitatieve methode werd vooral het aanvoelen (de perceptie) gepeild bij een aantal leerkrachten. Gezien de opzet ontbreekt elke mogelijkheid tot veralgemening van de resultaten.

Bovendien werpt het korte eindrapport (12 pp.) een heel ander licht op de resultaten, dan de alarmerende berichten in de Nederlandse media (juni 2005) suggereren en waar deze parlementaire vraag bij aansluit. Dat stelt ook de onderzoekster E. Klooster in *NRC Handelsblad*. Zij schat de beperkte resultaten van de snelle inventarisatie niet als verontrustend, maar als veeleer positief in:

“Op 21 van de 25 onderzochte scholen is sprake van redelijke tot goede interculturele verhoudingen tussen leerlingen (...) Onze belangrijkste conclusie is juist dat de verhoudingen tussen de leerlingen niet gewijzigd zijn”.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 248
van 20 juli 2005
van **JAN LAURYS**

Opleidingen voetverzorging - RIZIV-erkenning

Sedert 2002 kan een opleiding "Bachelor in de Podologie" gevolgd worden, een driejarige graduaatopleiding, die enkel door de Arteveldehogeschool in Gent wordt aangeboden. Ook is enkel deze opleiding erkend om in aanmerking te komen als paramedisch beroep met een terugbetalingsregeling door het Riziv (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) voor personen die over een diabetespas beschikken: de diabetespas geeft recht op een voetverzorging tegen terugbetalingstarief.

Personen die voordien afgestudeerd zijn, volgden een opleiding "Pedicure-podologie", waarvoor het VIZO (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen) een getuigschrift "Pedicure" afleverde. Daardoor kunnen zij niet in aanmerking komen voor bovenvermelde regeling.

Evenmin kunnen zij een aanvullende opleiding volgen om het diploma van podoloog alsnog te behalen. Zij zouden dus de volledige driejarige opleiding in dagonderwijs moeten volgen in Gent, wat in de praktijk niet te combineren valt met de verdere uitoefening van hun werk als pedicure. Bovendien vallen dan hun inkomsten weg, alsook hun door de jaren opgebouwde klantenbestand.

Vanwaar deze lacune inzake (aanvullende) opleidingsmogelijkheden voor de houders van het vermelde VIZO-getuigschrift "Pedicure"?

Of waarom zijn de houders van een diploma "Pedicure" niet erkend voor voetverzorging in het kader van de diabetespas?

Worden er terzake initiatieven in het vooruitzicht gesteld?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 248 van 20 juli 2005

van JAN LAURYS

Waar de vraag enerzijds op de reglementering van de erkenning van het beroep van podoloog slaat en anderzijds op de voorwaarden voor terugbetaling van behandelingen in het kader van de diabetespas, moet ik naar de federale overheid verwijzen. Het uitvaardigen van regelgeving met betrekking tot de toegang en de uitoefening van gereguleerde beroepen, inclusief het opleggen van voorwaarden inzake toeleiding of opleiding, behoort immers exclusief tot de bevoegdheid van de federale overheid. Voor de podologie is dat meer in het bijzonder de minister van Volksgezondheid en Sociale Zaken en de corresponderende federale overheidsdiensten. Ook het bepalen van de terugbetalingsregelingen van het RIZIV behoort exclusief tot de bevoegdheden van deze minister en zijn diensten.

Voor wat de mogelijkheid betreft om de opleidingen pedicure en podologie beter op elkaar te laten aansluiten, kan ik u het volgende meedelen.

De opleiding *pedicure* wordt georganiseerd binnen het kader van het SYNTRA-netwerk. Het VIZO subsidieert de SYNTRA-opleidingen en erkent ze door het uitreiken van een getuigschrift. De SYNTRA-opleidingen ressorteren echter niet onder het klassieke onderwijssysteem (globaal genomen de opleidingen die behoren tot het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het volwassenenonderwijs en het hoger onderwijs) en zijn derhalve niet gerangschikt binnen de structuur van het Vlaamse onderwijs. Een onderwijskundige vergelijking of gelijkstelling van een SYNTRA-opleiding met een reguliere Vlaamse onderwijsopleiding is daarom op dit ogenblik moeilijk. Dat zal ik verhelpen door het ontwikkelen van een algemeen geldende kwalificatiestructuur – een soort matrix waarin alle kwalificaties van publieke opleidingsverstrekkers en onderwijs een plaats krijgen. Zo wordt het eenvoudiger om die kwalificaties onderling te vergelijken en om een transparanter systeem van Elders Verworven Kwalificaties (EVK) uit te bouwen.

De opleiding *podologie* is inderdaad een unieke opleiding in het Vlaamse hoger onderwijs. Hoewel de vergelijking dus niet altijd goed te maken valt, kan toch een en ander gezegd worden over de verschillen tussen de VIZO-opleiding pedicure en de opleiding van de Arteveldehogeschool in de podologie. Die verschillen situeren zich grosso modo op twee terreinen: de aard en de finaliteit van de opleiding enerzijds, de omvang van de opleiding anderzijds.

Naar aard wordt de opleiding podologie gerangschikt als een professionele bacheloropleiding. Deze rangschikking betekent dat de opleiding moet beantwoorden aan generieke kwaliteitswaarborgen van een opleiding van dit niveau. Dit is immers de voorwaarde om de accreditatie te kunnen genieten en derhalve een opleiding van het hoger onderwijs te kunnen blijven. De opleiding pedicure kadert niet binnen deze context en moet dus ook niet aan deze voorwaarden voldoen.

De rangschikking van de opleiding podologie als een professionele bacheloropleiding is bovendien ook gebaseerd op een specifiek beroepsprofiel. Dit profiel is hoofdzakelijk door de beroepswereld opgesteld, met het oog op de uitoefening van een erkend en gereguleerd paramedisch beroep. Hoewel aanverwant, wordt pedicure of voetverzorg(st)er niet beschouwd als een paramedisch, maar als een verzorgend beroep. De bevoegdheid inzake beroepsuitoefening van de voetverzorg(st)er is dan ook een beperkte deelverzameling van de beroepsactiviteiten die tot de bevoegdheid van de podoloog behoren: de podoloog is bevoegd inzake zowel dermatologische als orthopedische aandoeningen, terwijl de bevoegdheid van de voetverzorg(st)er zich in essentie beperkt tot het fragment daarvan inzake huid- en nagelaandoeningen.

Het verschil in bevoegdheid inzake beroepsuitoefening manifesteert zich ook met betrekking tot diabetespatiënten. De voetverzorg(st)er is bevoegd om diabetespatiënten te verzorgen, voorzover er zich geen complicaties voordoen. Indien er zich toch complicaties voordoen, en de patiënt daardoor een risicopatiënt wordt, vergt deze situatie een paramedische behandeling, door een persoon met een dito statuut.

Ook inzake omvang van de opleiding zijn er grote verschillen. De studieomvang van de opleiding podologie bedraagt 180 studiepunten. Dit is het equivalent van drie jaar voltijdse studie. Dit komt, in uren uitgedrukt, overeen met 4500 tot 5400 uren onderwijs- en andere studieactiviteiten. De studieomvang van de opleiding pedicure bedraagt 2 jaar, wat bij SYNTRA overeenkomt met ongeveer 336 contacturen (of 168 contacturen per jaar). Dit houdt in dat de studieomvang van de opleiding pedicure, zelfs met inbegrip van zelfstudie en studieactiviteiten buiten de contacturen, beduidend kleiner is dan de studieomvang van de opleiding podologie.

Die wezenlijke verschillen hoeven een vorm van aansluiting van de SYNTRA-opleiding op de bacheloropleiding niet in de weg te staan. Het decreet op de flexibilisering van het hoger onderwijs bepaalt immers dat de hogescholen en de universiteiten vanaf het academiejaar 2005-2006 vrijstellingen kunnen verlenen op grond van door de student eerder verworven competenties (EVC) en elders verworven kwalificaties (EVK). Die EVC en EVK kunnen verworven zijn zowel binnen een opleidingscontext als via werkervaring. Het uittekenen van de krijtlijnen omtrent de concrete validering van EVC/EVK behoort echter volledig tot de autonome bevoegdheid van de associaties, zonder inmenging van de overheid. De universiteiten en hogescholen bepalen vervolgens autonoom welke vrijstellingen gegeven kunnen worden op basis van die door de associatie gevalideerde EVC/EVK.

Ook wie als pedicure/voetverzorg(st)er de opleiding podologie wil volgen, kan gebruik maken van deze regeling. De Arteveldehogeschool stelt in dat verband een EVC/EVK-gids ter beschikking van de kandidaat-studenten. In die gids worden de principes en de procedures uitgebreid beschreven. Het getuigschrift van een SYNTRA-opleiding beschouwt de Arteveldehogeschool alvast als een EVK; nuttige beroepservaring kan eveneens in rekening genomen worden bij het bepalen van vrijstellingen.

Het decreet op de flexibilisering van het hoger onderwijs verplicht hogescholen en universiteiten bovendien om naast het klassieke, voltijdse dagonderwijs voortaan ook meer flexibele trajecten in te richten: avond- en weekendonderwijs, het werken met modules, de mogelijkheid om de studies te spreiden in de tijd, enz. Samen met de uitgebreide mogelijkheden tot het verlenen van vrijstellingen zorgen die meer flexibele trajecten ervoor dat studenten leren en werken makkelijker kunnen combineren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 249
van 20 juli 2005
van **KATHLEEN HELSEN**

VDAB-opleidingen en onderwijs - Veiligheid en gezondheid

Ook een school is onderworpen aan heel wat regelgeving inzake veiligheid en gezondheid.

- het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB);
- de codex over welzijn op het werk;
- het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties (AREI);
- het koninklijk besluit (KB) inzake de algemene voedingsmiddelenhygiëne;
- het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunningen (Vlarem) en de overeenkomstige reglementering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (voor de Brusselse scholen);
- de wet betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Daarnaast bevatten ontwikkelingsdoelen, (al of niet vakoverschrijdende) eindtermen en leerplannen in allerlei opleidingen terzake heel wat lovenswaardige actieterreinen. De omzendbrief ON/JG/MW/97361 (publicatiedatum 08/10/1997) vat ten slotte dit belangrijke onderwerp nog eens overzichtelijk samen.

1. Komt de problematiek van veiligheid en gezondheid systematisch aan bod in de schooldoorlichtingen door de Gemeenschapsinspectie?

Wat zijn daarvan de resultaten in de laatste vijf jaar, met name in allerlei technische studierichtingen: waarin scoren zij goed, wat zijn eventuele knelpunten?

2. Hoe gebeurt de controle inzake veiligheid en gezondheid en wat zijn daarvan de resultaten voor soortgelijke opleidingen binnen de VDAB?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 249 van 20 juli 2005

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Veiligheid en gezondheid in de doorlichtingsverslagen van de onderwijsinspectie .

1.1 Voor het antwoord op deze vraag wil ik verwijzen naar het antwoord dat ik reeds heb gegeven n.a.v. de parlementaire vraag nr.195 van 13 mei 2005 van Mevrouw Merckx-Van Goey. Ik stelde toen met betrekking tot de door de onderwijsinspectie doorgevoerde doorlichtingen het volgende:

“De inspectie heeft m.i. een signaalfunctie voor de scholen in het kader van een dynamisch risicobeheersingbeleid. Zij steunt daarbij op artikel 7 § 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 1999 dat stelt: *‘De inspectie zal een marginale controle uitoefenen op de voorwaarden inzake hygiëne, veiligheid en woonbaarheid. Tevens zal zij onderzoeken of de materieel bevoegde overheden geen tekortkomingen hebben vastgesteld en of alle wettelijk vereiste veiligheidsattesten zijn afgeleverd.’* “

Deze benadering impliceert dus duidelijk dat de onderwijsinspectie systematisch de problematiek van veiligheid en gezondheid aan bod laat komen bij de schooldoorlichtingen, zonder dat ze evenwel op rigide wijze zelf alle bestaande regels op hun uitvoering zou controleren. Voor haar controle steunt de inspectie zich op de ARAB-reglementering en op verwante regelgeving. Voor de bestaande infrastructurele voorzieningen (lokalen, ruimtes, onderhoud) is er geen regelgeving voor het onderwijs. Specifieke normen zijn alleen bekend voor nieuwbouw (cfr. de diensten voor infrastructuurwerken van het gesubsidieerd onderwijs en van het Gemeenschapsonderwijs. Deze controle wordt uitgevoerd met behulp van een digitale controlelijst, de zgn. “inspectie-index“- “Veiligheid en welzijn op school”.

Deze index bestaat uit vier domeinen die grosso modo kunnen ingedeeld worden in een preventief en een technisch luik.

Het preventieve luik omvat in hoofdzaak aspecten rond schoolorganisatie met o.m. de hiërarchische lijn vanuit het beleid van een school tot op het niveau van de attitude van personeel en van leerlingen, de lokale preventiediensten en -adviseurs en voor het aankoop- en indienststellingsbeleid. Dit luik heeft weinig of geen financiële implicaties en is in hoofdzaak gericht op een aantal bevorderende randvoorwaarden om te komen tot een veiligheidscultuur in de scholen.

Het tweede zogenaamde 'technische luik' omvat een aantal risico's die meer gebonden zijn aan materiële en infrastructurele randvoorwaarden zoals o.m. het risico op valgevaar, de brandveiligheid, woonbaarheid, elektrische en sanitaire installaties, gezondheid en hygiëne.

Jaarlijks inventariseert de inspectie haar vaststellingen (adviezen). In de laatst gepubliceerde ‘Onderwijsspiegel’ is de informatie over de schooldoorlichtingen van het schooljaar 2003-2004 opgenomen.

1.2 Uit de vaststellingen van de laatste vijf jaren kunnen wel een aantal evoluties afgeleid worden.

Globaal is er voor het preventieve luik een verbetering merkbaar voor het deeldomein "Organisatie van het Welzijnsbeleid". De laatste jaren scoort men op niveau Vlaanderen op geen enkel onderdeel van dit domein onder het afgesproken minimumniveau.

Voor het tweede domein "arbeids- en leermiddelen" is deze verbetering minder uitgesproken. Hier situeert zich nog steeds één van de drie knelpunten m.n. het aankoop- en indienststellingsbeleid dat vooral focust op de interne controle op de degelijkheid en minimale

veiligheidsnormen van alle mogelijke aankopen van producten en leermiddelen. Dit lijkt op het eerste zicht een vrij formele en administratieve aangelegenheid, maar in de feiten biedt dit een garantie op het voorkomen van (ernstige) ongevallen waar meestal leerlingen bij betrokken zijn.

Voor het tweede meer technische luik gaan de meeste onderdelen van het domein "Leer- en werkomgeving" lichtjes vooruit. Deze omzeggens stagnatie is vooral te wijten aan een aantal scholen die voor twee of meer onderdelen sterk tegenvallende resultaten opleveren en zo het gemiddelde negatief beïnvloeden. De onderdelen "brandveiligheid" en "producten met gevaarlijke eigenschappen" vormen nog steeds vrij prangende problemen.

Het onderdeel brandveiligheid slaat vooral op het ontbreken van actuele verslagen of op het uitstellen van acties m.b.t. vermelde opmerkingen en tekortkomingen. Hierbij dient wel genuanceerd dat het evacuatiebeleid over het algemeen goed tot zeer goed scoort.

Binnen het domein "Hygiëne en gezondheid" scoort het onderdeel "Sanitaire installaties" nog steeds rond het minimumniveau terwijl de onderdelen "voedingsmiddelenhygiëne" en "E.H.B.O. en CPR-technieken" er duidelijk op vooruit gaan.

De "inspectie-index" is ontworpen om een zicht te krijgen op het veiligheidsbeleid op schoolniveau, maar niet per studierichting.

Onrechtstreeks hebben een aantal onderdelen van de index wel een gunstige invloed op uw meer expliciete vraag naar de toestand van de technische studierichtingen.

Zo kan men uit de opvolgingsdoorlichtingen van de scholen die een uitgestelde beslissing gekregen hebben m.b.t. technische studierichtingen reeds een aantal gunstige tendensen afleiden.

Men kan nu reeds praktisch met zekerheid stellen dat er bij de afsluiting van de tweede ronde en de bijbehorende opvolgingen in alle technische studierichtingen van de harde sector zal gewerkt worden met voldoende beveiligde machines en dit in veilige en gezonde werkplaatsen. Een bijkomend resultaat is dat de scholen bij deze gelegenheid sterk verouderde machines hebben afgevoerd en geïnvesteerd hebben in moderne machines zodat de opleidingen ook geactualiseerd (zullen) zijn tot op het niveau van de nieuwe technologieën die vandaag in de industrie gebruikt worden.

Voor de zachte sectoren hebben scholen tevens extra geïnvesteerd in o.m. voedingsmiddelenhygiëne, in het moderniseren van de keukeninstallaties (zowel didactisch als professionele), in het nastreven van de vrij strenge HACCP-normen voor wat de hotel- en voedingsopleidingen betreft.

1.3 Als conclusie kan ik stellen dat de "inspectie-index" zeker heeft bijgedragen tot het ontwikkelen van een veiligheidscultuur in scholen.

Alleen al het feit dat scholen -en steeds meer scholengemeenschappen- de laatste jaren zwaar geïnvesteerd hebben in het selecteren en nascholen van de preventieadviseurs via het aanreiken van professionele cursussen, gekoppeld aan het behalen van de nodige officiële attesten, is de meest duurzame oplossing voor het voorkomen van ernstige ongevallen en het garanderen van de gezondheid en de veiligheid van zowel de leerlingen als de personeelsleden.

Wat het technische luik betreft, wordt er tevens hard gewerkt aan de tekorten. Alleen is dit soms noodgedwongen langer in de tijd uitgesmeerd afhankelijk van de financiële aspecten van de bijbehorende investeringen of de er mee gepaard gaande herstellingen, aanpassingen of verbouwingen. Door te investeren in schoolgebouwen en moderne uitrusting voor met name de technische en beroepsscholen hoop ik hiertoe een bijkomende impuls te kunnen geven.

2. De Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, bepaalt in haar artikel 2.§ 1.1°b) dat personen die een beroepsopleiding volgen waarvan het studieprogramma voorziet in een vorm van arbeid die al dan niet in een opleidingsinstelling wordt verricht, gelijkgesteld worden met werknemers.

De VDAB onderneemt in dit kader de volgende acties:

- 1° Jaarlijks wordt een rondgang gedaan in alle opleidingssecties door de interne preventiedienst samen met een preventieadviseur-arbeidsgeneesheer van de externe dienst voor preventie en bescherming waar de VDAB bij aangesloten is. Daarenboven wordt door de interne preventiedienst tweejaarlijks een grondige audit uitgevoerd over de meer technische aspecten van de opleidingssecties. Hiervan worden telkens verslagen opgesteld die door de hiërarchische lijn worden besproken en waarbij de nodige acties worden ondernomen.
- 2° Van alle opleidingen werd een risicoanalyse uitgevoerd door de interne preventiedienst en de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer.
Op basis hiervan wordt bepaald:
 - welke persoonlijke beschermingsmiddelen en werkkledij dienen ter beschikking gesteld te worden;
 - of de cursist dient onderworpen te worden aan een voorafgaande gezondheidsbeoordeling;
 - of de cursist bepaalde vaccinaties dient te ontvangen;Bij de organisatie van nieuwe opleidingen wordt tevens voorafgaandelijk een risicoanalyse uitgevoerd.
- 3° Bij het verwerven van nieuwe arbeidsmiddelen wordt bij de opstelling van supplementaire veiligheidseisen rekening gehouden met het gebruik ervan door cursisten in opleiding. In het document "Attest van de leverancier" dat de leverancier van arbeidsmiddelen dient te ondertekenen, wordt hierop de aandacht getrokken. De in dienst zijnde arbeidsmiddelen werden aan een grondig onderzoek onderworpen en in zeer grote mate aangepast aan de arbeidsmiddelenrichtlijn.
- 4° Bij de start van de opleiding ontvangen de cursisten een onthaalbrochure waar verschillende aspecten in verband met "welzijn op het werk" aan bod komen, zoals bv. brand, EHBO, ... De cursisten worden in het opleidingscentrum rondgeleid en er wordt gewezen op mogelijke risico's in het algemeen en specifieke risico's van de opleiding. Van alle opleidingssecties werd een "WIK - Werkplaatsinstructiekaart" opgesteld, van alle arbeidsmiddelen een "VIK - Veiligheidsinstructiekaart". Beiden worden ter beschikking gesteld en ten gepaste tijde toegelicht. Veiligheidsaspecten in het kader van de gegeven opleiding worden in de opleiding geïntegreerd.
- 5° Arbeidsongevallen en gemelde incidenten worden door de preventiedienst onderzocht. Voorstellen ter verbetering van de arbeidsveiligheid worden aan de hiërarchische lijn voorgesteld en door hen onderzocht.
- 6° Productfiches worden ter beschikking gesteld van de instructeurs en cursisten.
- 7° Er werd een procedure uitgewerkt specifiek voor de cursisten inzake de "Wet van 11 juni 2002 betreffende de bescherming tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk".
- 8° Jaarlijks wordt door de competentiecentra een cursistendag georganiseerd. Eventueel gemelde problemen in verband met "Welzijn op het werk" worden door de hiërarchische lijn samen met de preventiedienst besproken, binnen het kader van de werkgroepen welzijn, opgericht per LKC (lokaal klantencentrum). Indien de aangehaalde problemen tevens personeelsleden aangaan worden ze besproken in de basisoverlegcomités.
- 9° In het kader van de samenwerkingsovereenkomsten worden afspraken gemaakt over de aspecten "Welzijn op het werk", bepalingen worden opgenomen in de overeenkomst.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 250
van 11 augustus 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

UZ Antwerpen - Taalgebruik

Wie het Universitair Ziekenhuis Antwerpen belt en op de wachtlijn terechtkomt, krijgt de boodschap om “even geduld” te hebben, zowel in het Nederlands als in het Frans te horen.

Mijns inziens houdt dit een overtreding in van de taalwet in bestuurszaken, gelet op het feit dat het hier een openbare instelling betreft die aan de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken onderhevig is.

1. Welke maatregelen neemt de minister om ervoor te zorgen dat dit ziekenhuis de taalwet in bestuurszaken naleeft inzake de boodschappen die het verstrekt op de wachtlijn van zijn telefooncentrale ?
2. Wordt er een onderzoek ingesteld om na te gaan in hoeverre dit ziekenhuis zich wat andere aspecten van het taalgebruik betreft aan de taalwet in bestuurszaken houdt ?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 250 van 11 augustus 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het Universitair Ziekenhuis Antwerpen is met ingang van 1 januari 2005 afgesplitst van de Universiteit Antwerpen. Dit gebeurde in toepassing van artikel 2 van het decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 houdende bepalingen tot de oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen wat het Universitair Ziekenhuis Antwerpen betreft.

Bij deze verzelfstandiging heeft het Universitair Ziekenhuis naar mijn oordeel het statuut van een privaatrechtelijke rechtspersoon gekregen, waardoor m.i. de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken in principe niet meer van toepassing zijn met uitzondering van de diensten van de Mobiele Urgentie Groep (MUG), omdat dat een dienstverlening betreft in opdracht van een overheid.

Het is wel zo dat er vragen gesteld worden bij het privaatrechtelijke statuut van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen. Ondermeer de vakorganisaties hebben hierover verzoekschriften ingediend bij de Raad van State (CCOD) en het Arbitragehof (ACOD). Geen van beide rechtscolleges heeft zich momenteel over deze materie uitgesproken. Ik zal mij vanzelfsprekend schikken naar het oordeel van de Raad van State en het Arbitragehof en indien nodig, na de arresten mijn standpunt over het statuut van het verzelfstandigde Universitair Ziekenhuis Antwerpen herbepalen. Tot dan blijf ik erbij dat het Universitair Ziekenhuis een privé ziekenhuis is, met alle rechtsgevolgen die daarbij horen.

Om die reden luidt het antwoord op de specifieke deelvragen als volgt:

1. Er kunnen m.i. op grond van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken geen maatregelen genomen worden tegen Franstalige boodschappen op de wachtlijn van de telefooncentrale van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen. Trouwens ook als de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik in bestuurszaken wel van toepassing zijn, is het volgens adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht mogelijk om in specifieke omstandigheden naast de bestuurstaal een andere taal te gebruiken, wanneer een groot deel van het doelpubliek uit niet Nederlandstaligen bestaat, wat in een havenstad als Antwerpen realistisch is.
2. Ik zal in ieder geval voor de Mobiele Urgentie Groep van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen door de regeringscommissaris laten nagaan of de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken gerespecteerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 251
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Leerlingenvervoer - Reisduur, proefprojecten, busbezetting

Zowel in het regeerakkoord als in talrijke kranteninterviews hebben zowel minister Vandenbroucke als minister Van Brempt beloofd om enerzijds werk te maken van kortere rijtijden voor kinderen in het buitengewoon onderwijs. Momenteel moeten deze kinderen tot drie uur lang in de bus zitten om de afstand thuis-school en omgekeerd te overbruggen.

Anderzijds beloofden deze ministers eerst een aantal experimenten op te zetten in het begin van het schooljaar 2005-2006 om tot gratis vervoer te komen binnen het basisonderwijs en tot afstemming tussen de verschillende netten. Wat het secundair onderwijs betreft, krijgt De Lijn anonieme adresgegevens om op die wijze te beletten dat in het begin van het schooljaar het fenomeen van de overvolle bussen opnieuw opduikt. Terzake zal een decreet leerlingenvervoer worden ingediend bij het parlement.

Tot slot is de nieuwe wetgeving van kracht waarbij kinderen onder de twaalf jaar niet langer gebruik mogen maken van eenzelfde zitbank in een bus.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om te beletten dat kinderen uit het buitengewoon onderwijs niet langer dan drie uur in een bus moeten zitten om hun school te bereiken ?
2. Welke proefprojecten zijn er inmiddels opgestart en waar, om tot een gratis vervoeraanbod te komen in het lager onderwijs ?

Op welke wijze is deze selectie verlopen ? Wie is hiervoor aangeschreven ?

3. Wat is de stand van zaken van het decreet leerlingenvervoer ?
4. Welke "task forces" zijn er terzake opgestart en welke activiteiten hebben ze tot op heden ontplooid ?

Hoe zijn deze "task forces" samengesteld ?

5. Welke strategie heeft De Lijn vooropgesteld om te voorkomen dat bij het begin van het schooljaar overvolle bussen tot het dagelijkse beeld behoren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 251) en Van Brempt (nr. 199).

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 251 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 252
van 18 augustus 2005
van **JOHAN VERSTREKEN**

Dag van de Geletterdheid - Initiatieven

Vorig jaar was naar schatting één op vijf Vlaamse volwassenen laaggeletterd. De groep laaggeletterden bestaat niet uitsluitend uit ouderen, maar ook heel wat pas afgestudeerde jongeren hebben moeite met lezen en schrijven.

Op 8 september vindt jaarlijks de Internationale Dag van de Geletterdheid of alfabetisering plaats. Deze dag is in 1967 ingesteld door de Verenigde Naties om jaarlijks de aandacht te vestigen op het belang van de geletterdheid en alfabetisering voor individuele en maatschappelijke ontwikkeling.

1. Welke projecten worden in Vlaanderen georganiseerd naar aanleiding van de Dag van de Geletterdheid ?

Welke projecten worden gesubsidieerd en voor welk bedrag ?

2. Hoeveel gemeenten doen hieraan mee ?
3. Zijn er cijfers bekend over het aantal analfabeten in 2005 ? In welke categorie komt analfabetisme het meest voor ? Is er een daling van het aantal analfabeten merkbaar ?

Wat zijn de conclusies uit de cijfers ?

4. Hoe verhoudt België zich tegenover andere landen op het vlak van analfabetisme ?
5. Welke maatregelen neemt de overheid om de geletterdheid te verhogen ?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 18 augustus 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de activiteiten die georganiseerd werden in het kader van de Internationale Dag van de Geletterdheid:

- Op Vlaams niveau:
Het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (VOCB) en de Federatie Centra voor Basiseducatie, met de medewerking van het Departement Onderwijs, organiseerden op 8 september 2005 de conferentie “15 jaar Basiseducatie. Waar staan we? Waar gaan we naartoe?”
- Op provinciaal niveau:
 - o Dichter in mij(n): Cursisten van de zes Centra voor Basiseducatie in Limburg stelden hun poëzie – uitgebeeld – ten toon in het Provinciehuis te Hasselt. Deze tentoonstelling werd officieel geopend op 7 september 2005 en is te bezoeken tot 23 september;
 - o De Oost-Vlaamse Centra voor Basiseducatie organiseerden op 7 september 2005 een persconferentie. Tijdens deze persconferentie werden attesten uitgereikt aan de eerste Vlaamse ambassadeurs van de Basiseducatie. Twaalf cursisten volgden een mediatraining van 24 uur. Op die manier zijn zij voorbereid op het geven van voorlichting aan andere laaggeletterden, doorverwijzers en media.
- Op lokaal niveau:
 - o Het Centrum voor Basiseducatie Oostende organiseerde op 7 september 2005 een persconferentie naar aanleiding van de Internationale dag van de Geletterdheid. Na een korte inleiding, kwamen de cursisten aan het woord die in samenwerking met het centrum het project ‘Naamborden NT1’ uitwerkten;
 - o Het Centrum voor Basiseducatie Brussel organiseerde op 8 september 2005 een infosessie, gericht tot samenwerkingspartners en de pers. Tijdens deze infosessie werd het aanbod voor laaggeletterden toegelicht;
 - o Het Centrum voor Basiseducatie Antwerpen organiseerde op 8 september 2005 een ‘ Rad van Fortuin’ op de Groenplaats in Antwerpen. Van 14 uur tot 15 uur was de komiek Luc Caals de spelleider, tussen 16 uur en 17 uur nam acteur Pol Goossen, peter van de Basiseducatie, deze taak over. Iedereen werd uitgenodigd het spel mee te spelen en een prijs te winnen.

Het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie en de Centra voor Basiseducatie ontvangen voor de organisatie van deze activiteiten geen bijkomende subsidies. Voor de organisatie van de conferentie “15 jaar Basiseducatie. Waar staan we? Waar gaan we naartoe?” verleende het Departement Onderwijs wel haar medewerking.

2. Ik heb geen zicht op de ondersteuning die de lokale initiatieven gekregen hebben vanuit de gemeenten. Evenwel krijgen heel wat Centra voor Basiseducatie reeds materiële of financiële ondersteuning vanuit de gemeenten in hun werkgebied voor de reguliere werking.
3. Vooreerst moet gesteld worden dat we de term “analfabetisme” niet meer hanteren omdat de geletterdheidsproblematiek sinds geruime tijd breder ingevuld wordt dan het al dan niet kunnen lezen en schrijven. De huidige omschrijving van geletterdheid omvat een brede waaier aan bekwaamheden: vaardigheden op vlak van informatieverwerking in relatie tot geschreven taal

(proza, document en rekenkundig) en dit om uiteenlopende taken te kunnen vervullen op het werk, thuis en in het openbare leven. Ook is er een verschuiving van het strikte enkelvoudige geletterdheidsconcept naar meervoudige geletterdheden: zo winnen multimediale en digitale geletterdheid aan belang.

Internationale studies wijzen er ook op dat geletterdheid niet als een dichotoom begrip kan beschouwd worden. Er is immers geen scherp breekpunt dat mensen verdeelt in geletterden en ongeletterden. In het International Adult Literacy Survey (IALS) worden 5 niveaus van geletterdheid onderscheiden. Volwassenen op niveau 1 ondervinden daarbij grote problemen in de omgang met alledaagse teksten. Maar ook op niveau 2 lopen volwassenen het risico niet vlot te kunnen functioneren in een complexe kennissamenleving. In het IALS onderzoek wordt niveau 3 beschouwd als het geletterdheidsniveau dat nodig is om in de kenniseconomie en de moderne westerse samenleving adequaat te functioneren.

De meest recente cijfers met betrekking tot geletterdheid in Vlaanderen werden verzameld in het kader van volgende twee internationale onderzoeken:

- OECD, Literacy in the Information Age: Final report of the International Literacy Survey (IALS), 2000;
- OECD, Programme for International Student Assessment (PISA), 2003.

Enkele belangrijke vaststellingen en cijfers:

- Globaal beschouwd is de scholingsgraad van de volwassen Vlaamse bevolking eerder laag vergeleken met deze in andere geïndustrialiseerde landen. Slechts de helft van de Vlaamse bevolking heeft minimaal een diploma hoger secundair onderwijs. Vooral de oudere generaties zijn overwegend laaggeschoold. Bij de jongere generaties is er sprake van een inhaalbeweging, die sterker is dan in vele andere landen. Uit prognoses van de OESO blijkt dat het aandeel van personen tussen de 25 en 64 jaar die een diploma hoger secundair onderwijs hebben, voor België 64 procent zal bedragen in 2005 en 70 procent in 2015.
- Vlaanderen scoort op het gebied van functionele basisvaardigheden bij de volwassen bevolking echter hoger dan zou kunnen verwacht worden op basis van louter scholingsgraadstatistieken. Anderzijds blijkt het probleem van personen met lage functionele basisvaardigheden in Vlaanderen ernstiger dan in de buurlanden. Over de drie vaardigheden (proza, document en rekenkundig) heen functioneert 16,8% (= 800.000 Vlamingen) op niveau 1 en 25,1% van de Vlamingen op niveau 2 inzake geletterdheid. Dit betekent dat 41,9% van de Vlamingen niet het geletterdheidsniveau haalt dat in IALS als nodig wordt geacht om volwaardig in onze samenleving te functioneren.
- De resultaten van het IALS-onderzoek wijzen er ook op dat specifieke groepen met een hoger risico op het gebied van geletterdheid geconfronteerd worden: laaggeschoolden zonder diploma secundair onderwijs, ouderen, vrouwen en werklozen.
- Het IALS-onderzoek toonde ook een zorgwekkend verband aan tussen laaggeletterdheid en werkloosheid. Zo hebben vrouwen 3 keer en mannen 5 keer minder kans om een fulltime baan te vinden wanneer zij een laag geletterdheidsniveau hebben. Op de leeftijd van 37 jaar is de kans op werkloosheid bij mannen met een laag niveau van taal- en rekenvaardigheid zes keer zo hoog als bij anderen. Als gevolg daarvan zijn volwassenen met een laag geletterdheidsniveau beduidend meer aangewezen op een vervangingsinkomen via de diverse kanalen van de sociale zekerheid. Men zou zelfs kunnen stellen dat het verhogen van het algemene geletterdheidsniveau in Vlaanderen kan leiden tot meer overheidsmiddelen voor een actief sociaal beleid.

- Geletterdheid is een essentieel element bij het maken van verantwoorde maatschappelijke keuzes. Onderzoek toonde aan dat laaggeletterde volwassenen nauwelijks participeren aan gemeenschapsactiviteiten in buurten, scholen, bewonersgroepen of politieke partijen. Bovendien kan ook vastgesteld worden dat laaggeletterde volwassenen veel minder deelnemen aan vormen van volwasseneneducatie.
 - Ook het PISA-onderzoek levert relevante informatie over de omvang van het geletterdheidprobleem. Hoewel op internationaal vlak Vlaanderen globaal heel hoog scoort op het vlak van lees- en schrijfvaardigheid, blijkt bij nadere analyse van de gegevens dat zich bij bepaalde groepen een reëel probleem van geletterdheid en gecijferdheid stelt: 31 procent van de ASO-leerlingen presteert op het hoogste niveau van leesvaardigheid, terwijl slechts 5 procent van de leerlingen TSO en BSO dit niveau bereikt. Een derde van de BSO-leerlingen presteert op het laagste vaardigheidsniveau of eronder.
 - De arbeidsmarkt doet opvallend veel beroep op geletterdheid in alle facetten. Bijna de helft van de respondenten in de IALS-studie stellen dagelijks geconfronteerd te worden met korte teksten. Rekentaken scoren in de top vijf van activiteiten waarmee men dagelijks geconfronteerd wordt. Rekentaken maken in Vlaanderen een substantieel deel uit van het takenpakket op de werkvloer: 42 procent van de Vlaamse werklozen scoren nochtans op het laagste vaardigheidsniveau. Dat is opvallend hoger dan de omliggende landen (Duitsland 10 procent, Nederland 18 procent en Groot-Brittannië 33 procent).
4. Reeds tijdens de vorige legislatuur werd de doelstellingennota 'Geletterdheid verhogen' goedgekeurd. Deze nota bevat tien doelstellingen die het kader vormen van een operationeel plan gericht op het verhogen van het geletterdheidsniveau van de Vlaamse bevolking. De tien doelstellingen werden opgesteld conform de doelstellingen van het Pact van Vilvoorde.

Na de goedkeuring van de doelstellingennota werd, in samenwerking met alle betrokken departementen en organisaties, een operationeel plan uitgewerkt. Dit plan biedt een antwoord op enkele doelstellingen uit het Pact van Vilvoorde en is opgebouwd rond de tien doelstellingen die het breed maatschappelijke veld bestrijken en zich vertalen in 35 concrete acties. Op 24 juni 2005 keurde de Vlaamse Regering op mijn voorstel het Plan Geletterdheid goed.

Een aantal acties, opgenomen in het operationeel plan, hebben sinds de goedkeuring van de doelstellingennota in 2003 al uitvoering gekregen, onder meer:

- Er werd een instrument ontwikkeld voor een quickscan screening in functie van de arbeidsmarkt en dit in het kader van een samenwerking tussen VDAB en VOOB op basis van ESF-middelen. Dit instrument wordt momenteel uitgetest en geëvalueerd;
- Er werd een nieuw modulair structuurschema ontwikkeld voor de opleiding Nederlands. Deze nieuwe modulaire opleiding zal geïmplementeerd worden vanaf 1 februari 2006. Vanaf dat ogenblik zal de opleiding Nederlands in de Centra voor Basiseducatie leiden tot door de Vlaamse Gemeenschap erkende studiebewijzen (voor de volledigheid kan hieraan toegevoegd worden dat er ook een nieuw modulair structuurschema werd uitgewerkt voor de opleiding Alfa NT2. Deze modulaire opleiding wordt geïmplementeerd vanaf 1 september 2005 en leidt eveneens tot door de Vlaamse Gemeenschap erkende studiebewijzen.);
- De geletterdheidsproblematiek is als algemene module opgenomen in de vernieuwde sectorconvenants. In dit kader werd een themagroep met de sectorconsulenten opgericht.

Voor de verdere uitvoering van het Plan Geletterdheid wordt de periode 2005 – 2011 voorzien. De Interdepartementale samenwerking "Onderwijs, Vorming en Werk (OV&W)", zal de uitvoering van het Plan Geletterdheid coördineren. Hiervoor zal een projectstructuur worden uitgewerkt.

Op korte termijn zal er een ambtelijke stuurgroep worden samengesteld, bestaande uit een afvaardiging van volgende bevoegdheden: onderwijs, werk, welzijn, cultuur, gelijke kansen, landbouw en bestuurlijke aangelegenheden. Deze ambtelijke stuurgroep zal instaan voor het

vastleggen van prioriteiten, het uitwerken van een stappenplan voor de verschillende acties, het koppelen van cijfermatige doelstellingen aan deze acties en het vaststellen van de budgettaire impact.

De resterende periode van 2005 zal aangewend worden om de uitvoering van het Plan Geletterdheid op spoor te zetten. Daarnaast worden er een aantal concrete acties voorzien zonder financiële impact, zoals:

- Voorbereiding van de invoering van de modulaire opleiding Nederlands vanaf 1 februari 2006 in de Centra voor Basiseducatie;
- Het opzetten van sensibiliseringacties;
- Het opstarten van de ontwikkeling van duale trajecten.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 255
van 1 september 2005
van **JOS DE MEYER**

Rechtszekere start schooljaar - Uitvoering resolutie

Op 28 mei 2003 werd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement unaniem de resolutie aangenomen betreffende tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs, met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar (Stuk 1578 (2002-2003) - Nr. 5).

Hierin werd aan de Vlaamse Regering gevraagd om vanaf 1 september 2004 alle besluiten en omzendbrieven aan de scholen mee te delen uiterlijk op 25 juni, voor bepalingen die in werking treden op 1 september. Tevens wordt gevraagd geen omzendbrieven aan de scholen mee te delen waarvoor de wettelijke basis ontbreekt.

De start van een schooljaar moet ordentelijk kunnen verlopen en de scholen dienen daartoe tijdig de nodige voorbereidingen te kunnen treffen.

Daarom, ter voorbereiding van een evaluatie van de start van het schooljaar september 2005, graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel uitvoeringsbesluiten die uitwerking hebben vanaf 1 september 2005, werden genomen na 25 juni 2005? Dit wat het onderwijs algemeen, het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs en de permanente vorming betreft.
2. Hoeveel omzendbrieven die uitwerking hebben vanaf 1 september 2005, werden na 25 juni 2005 aan de scholen verzonden? Dit wat het onderwijs algemeen, het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs en de permanente vorming betreft.
3. Hoeveel omzendbrieven werden verzonden aan de scholen waarvoor de wettelijke basis nog ontbrak?
4. Kan de minister bevestigen dat, na het eerste jaar van de regering, deze situatie zich niet meer zal voordoen, zoals hij trouwens herhaaldelijk verklaard heeft in de Onderwijscommissie?

Door deze verklaring kan de minister mogelijk de onderwijssector geruststellen dat in de toekomst het schooljaar tijdig en correct kan worden voorbereid.

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 255 van 1 september 2005

van **JOS DEMEYER**

Hierna volgt een opsomming van de omzendbrieven die na 25 juni 2005 naar de scholen werden gestuurd. In de meeste gevallen was het besluitvormingsproces nog niet volledig afgerond en werd in de omzendbrieven uitdrukkelijk vermeld dat de toepassing afhangt van de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering.

Vele van de hieronder vermelde omzendbrieven en besluiten vloeien voort uit het decreet betreffende het onderwijs XV. Dit decreet werd op 23 juni 2005 gestemd in de commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie van het Vlaams Parlement en op 7 juli 2005 aangenomen door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement. De Vlaamse Regering bekrachtigde dit decreet op 15 juli 2005 en keurde intussen ook een groot aantal besluiten definitief goed.

Zoals eerder gesteld bij gelijkaardige vragen – ondermeer in de commissievergadering van donderdag 28 april 2005 – blijf ik volledig achter de bepalingen uit de resolutie van 28 mei 2003 staan.

Ondanks de grote inzet van kabinet en administratie moet ik echter toegeven dat het ons niet gelukt is om alle omzendbrieven met bepalingen voor inwerkingtreding bij de start van het nieuwe schooljaar tijdig aan de scholen mee te delen.

Het inschatten van de duur van het besluitvormingsproces is en blijft een heel moeilijke oefening.

Vooraf het inwinnen van de verschillende adviezen, het overleg en de onderhandelingen nemen heel veel tijd in beslag.

Niettemin werd er ook dit schooljaar voor geopteerd om tal van maatregelen die leerlingen en scholen ten goede komen, toch te laten doorgaan.

Ook de Vlaamse Regering is er zich van bewust dat het besluitvormingsproces nog optimaler kan worden georganiseerd. Met de invoering, dit najaar, van het project “eRegeren” wordt de werking van de Vlaamse Regering zo goed als volledig geïnformatiseerd.

Zo ondermeer zal het volledige agenderingsproces, het inwinnen van de verschillende adviezen (Inspectie van Financiën, Raad van State, ...) het archiveringsproces, ... volledig elektronisch gebeuren.

Uiteraard zullen wij grote inspanningen blijven doen om de procedures waar mogelijk te optimaliseren ten einde aan het oud zeer van de laattijdige omzendbrieven aan de scholen te verhelpen.

Tot slot wil ik er toch ook nog op wijzen dat de nieuwe reglementeringen die in werking traden op 1 september 2005 uitvoerig door de medewerkers van de administraties Basis- en Secundair onderwijs aan de scholen toegelicht zijn op de rondes van Vlaanderen.

De scholen hebben van deze toelichting uitgebreid gebruik gemaakt om zich te informeren over de nieuwe regelgeving.

Niveau – overschrijdend / personeel**1. Omzendbrief TBS/OB – 30 juni 2005**

- nieuwe principes scholengemeenschappen BO
- stoppen reffectaties niveau scholengemeenschap
- BVR door regering goedgekeurd op 23 september 2005

2. Omzendbrief TBS/OB praktische schikkingen – 30 juni 2005

- afschaffen formulieren
- BVR door regering goedgekeurd op 23 september 2005

3. Omzendbrief TADD – 29 juni 2005

- scholengemeenschappen BO
- rechten bij wijzigingen scholengemeenschap
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

4. Omzendbrief vaste benoeming – 29 juni 2005

- vacantverklaring bij wijziging scholengemeenschap
- proeftijd als aldi of codi
- bij “niet – benoembare uren” onderwijs aan huis opnemen
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

5. Omzendbrief ICT – coördinatie – 30 juni 2005

- overdragen punten basisonderwijs opnieuw mogelijk
- procedure samenwerkingsplatforms
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

6. Omzendbrief verminderde prestaties – 28 juni 2005

- uitvoering CAO VII; ten minste 1 lesuur blijven presteren
- BVR door regering goedgekeurd op 23 september 2005

7. Omzendbrief indiensttreding van een tijdelijk personeelslid in het onderwijs – mededeling aan het departement Onderwijs – 29 juni 2005

- vernieuwing & vereenvoudiging mbt documenten in te sturen voor tijdelijke aanstelling
- geen wet- of regelgeving nodig

8. Omzendbrief omstandigheidsverlof (10 werkdagen) naar aanleiding van de bevalling van echtgenote of samenwonende partner – moet nog verschijnen

- BVR nog niet definitief goedgekeurd

9. Omzendbrief over bijweden en vergoeding voor de personeelsleden in het onderwijs – 21 september 2005

- BVR's door regering goedgekeurd op 30 september 2005

Basisonderwijs / personeel**1. Puntenenveloppen voor scholen en scholengemeenschappen basisonderwijs: personeelsformatie en personeelsaspecten - 30 juni 2005**

- nieuwigheden ivm scholengemeenschappen basisonderwijs
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005
- BVR door regering goedgekeurd op 30 september 2005

2. Omzendbrief ambten in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs - 17 augustus 2005

- nieuwe ambtsbenamingen in het basisonderwijs
- BVR door regering goedgekeurd op 30 september 2005

3. Omzendbrief bekwaamheidsbewijzen in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs - 17 augustus 2005

- wijzigingen en aandachtspunten vanaf schooljaar 2005-2006
- BVR door regering goedgekeurd op 30 september 2005

4. Omzendbrief prestatie-regeling basisonderwijs - 17 augustus 2005

- wijzigingen en aandachtspunten vanaf schooljaar 2005-2006
- BVR door regering goedgekeurd op 30 september 2005

Secundair onderwijs / personeel

1. Omzendbrief ondersteunend personeel in scholengemeenschap – 24 juni 2005

- nieuwe formule enveloppe
- waarborg valt weg
- nieuw principe voorafname met tbs/ob
- grens 900 leerlingen voor forfaitaire enveloppe = nieuwe schijven
- keuze aanwending forfait per 2 jaar
- deelbaarheid mandaat cod- bij vacantverklaring diploma vermelden
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

2. Omzendbrief ondersteunend personeel niet in scholengemeenschap – 28 juni 2005

- nieuwe formule enveloppe
- waarborg valt weg
- bij vacantverklaring diploma vermelden
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

3. Omzendbrief ondersteuning scholengemeenschap – 24 juni 2005

- nieuw principe voorafname met tbs/ob
- grens 900 leerlingen voor forfaitaire enveloppe + nieuwe schijven
- keuze aanwending forfait per 2 jaar
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

4. Omzendbrieven bekwaamheidsbewijzen SO en BuSO – 17 augustus 2005

- actualisatie van de bekwaamheidsbewijzen
- BVR goedgekeurd op 23 september 2005

BASISONDERWIJS SCHOLEN

1. Omzendbrief voor nederlandstalige scholen van het basisonderwijs gelegen in de rand- en taalgrensgemeenten - 28 juni 2005

- introductie aanvullende lestijden
- BVR nog niet definitief goedgekeurd

2. Omzendbrief m.b.t. de scholengemeenschappen basisonderwijs – 30 juni 2005

- nieuwigheden i.v.m. scholengemeenschappen basisonderwijs
- BVR m.b.t. de stimulus door regering goedgekeurd op 30 september 2005

3. Omzendbrief personeelsformatie in het gewoon basisonderwijs – 30 juni 2005

- introductie van aanvullende lestijden lichamelijke opvoeding in het gewoon lager onderwijs
- BVR door regering goedgekeurd op 30 september 2005
- bijkomende instapdatum voor kleuters (zit vervat in OD XV)

Buitengewoon secundair onderwijs / scholen en leerlingen**1. Omzendbrief onderwijsvoorrang buitengewoon secundair onderwijs – 30 juni 2005**

- verlenging onderwijsvoorrang voor 2005-2006, 2006-2007 en 2007-2008
- ODXV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

2. Omzendbrief schikkingen in buitengewoon secundair onderwijs vanaf 2005-2006 – 1 juli 2005

- overzicht nieuwe regelgeving BuSO vanaf 2005-2006
- ODXV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

3. Omzendbrief afwezigheden en in- en uitschrijvingen in het buitengewoon secundair onderwijs - 14 juli 2005

- uitbreiding van autonomie voor scholen op het vlak van wettiging van afwezigheden
- BVR definitief goedgekeurd op 22 juli 2005

4. Omzendbrief aanwezigheid van leerlingen – 14 juli 2005

- nieuwe codes ingevolge nieuwe regeling wettiging afwezigheden
- BVR definitief goedgekeurd op 22 juli 2005

5. Omzendbrief commissie van advies voor het buitengewoon onderwijs – 16 augustus 2005

- toekennen permanent onderwijs aan huis voor zieke jongeren
- BVR nog niet definitief goedgekeurd

6. Omzendbrief onderwijs voor zieke jongeren in het buitengewoon secundair onderwijs – 17 augustus 2005

- tijdelijk onderwijs aan huis, permanent onderwijs aan huis, spreiding lesprogramma en aanpassing lesprogramma voor zieke jongeren
- BVR nog niet definitief goedgekeurd

7. Omzendbrief leerlingenstages en sociaal maatschappelijke training in het buitengewoon secundair onderwijs – 5 september 2005

- arbeidsgeneeskundig onderzoek
- koninklijk besluit (federaal !) nog niet getekend door de koning

Gewoon secundair onderwijs / scholen en leerlingen**1. Omzendbrief deeltijds beroepssecundair onderwijs - 1 juni 2005**

- invoering van een driejarig experiment alternatieve lesspreiding
- BVR definitief goedgekeurd op 27 mei 2005

2. Omzendbrief deeltijds beroepssecundair onderwijs - 8 juli 2005

- organiek maken van de extra uren trajectbegeleiding of bevordering werkervaring
- BVR nog niet definitief goedgekeurd

3. Omzendbrief afwezigheden en in- en uitschrijvingen in het gewoon secundair onderwijs - 8 juli 2005

- uitbreiding van autonomie voor scholen op het vlak van wettiging van afwezigheden
- BVR definitief goedgekeurd op 22 juli 2005

4. Omzendbrief experimenteel beroepssecundair onderwijs volgens modulair stelsel - 13 juli 2005

- afstemming van de toegekende extra middelen op de beschikbare begrotingskredieten + aanpassing bepaalde modulaire leertrajecten
- BVR nog niet definitief goedgekeurd

5. Omzendbrief ambten van (adjunct-)directeur voltijds gewoon secundair onderwijs - 30 juni 2005

- verlenging bij afwijking van de gedoogperiode voor instandhouding van een betrekking van adjunct-directeur
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

6. Omzendbrief vaststelling pakket uren-leraar voltijds gewoon secundair onderwijs - 22 juni 2005

- aanpassing aanwendingspercentages op de urenpakketten voor de niet-levensbeschouwelijke vakken
- BVR definitief goedgekeurd op 22 juli 2005

7. Omzendbrief onderwijs voor zieke jongeren in het gewoon secundair onderwijs – 17 augustus 2005

- tijdelijk onderwijs aan huis, permanent onderwijs aan huis, spreiding lesprogramma en aanpassing lesprogramma voor zieke jongeren
- BVR nog niet definitief goedgekeurd

8. Onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers - 24 juni 2005

- invoering van ontwikkelingsdoelen als leidraad bij organisatie onthaalonderwijs
- geen wet- of regelgeving nodig

9. Omzendbrief aanwezigheid van leerlingen – 12 juli 2005

- nieuwe codes ingevolge nieuwe regeling wettiging afwezigheden
- BVR definitief goedgekeurd op 22 juli 2005

10. Omzendbrief organisatie voltijds gewoon secundair onderwijs - 30 juni 2005

- nieuwe maatregelen inzake uitsluiting van leerlingen bij tuchtsanctie
- BVR definitief goedgekeurd op 9 september 2005

11. Omzendbrief scholengemeenschappen secundair onderwijs - 30 juni 2005

- vorming van scholengemeenschappen + toetreding van BuSO
- OD XV door parlement goedgekeurd op 15 juli 2005

12. Omzendbrief vakbenamingen gewoon secundair onderwijs - 24 juni 2005

- wijziging van 2 vakbenamingen
- BVR door regering goedgekeurd op 22 juli 2005

13. Omzendbrief leerlingenstages voltijds gewoon secundair onderwijs – 31 augustus 2005

- arbeidsgeneeskundig onderzoek
- koninklijk besluit (federaal !) nog niet getekend door de koning

II. Hoger Onderwijs

Nihil

III. Permanente Vorming

Deeltijds Kunstonderwijs

Nihil

Volwassenenonderwijs

1.Omzendbrief PERSONEEL - 10 augustus 2005

- bepalingen i.v.m. vaststelling/indeling vakken, bekwaamheidsbewijzen en prestatie- en bezoldigingsregeling
- BVR's door regering goedgekeurd op 23 september 2005

2.Omzendbrief - 10 juni 2005

- structuur talenonderwijs in het Volwassenenonderwijs
- BVR nog niet definitief goedgekeurd

3.Omzendbrief - 1 juli 2005

- structuur modulair onderwijs = aantal opleidingen: studiegebieden auto, bijzondere educatieve noden, handel, huishoudelijk onderwijs, kant en textiel
- BVR door regering goedgekeurd op 23 september 2005

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 193
van 13 juli 2005
van **MARIJKE DILLEN**

Hulpmiddelen voor gehandicapten - Wachttijden

Sinds 2002 hanteert het Vlaams Fonds een nieuwe manier om individuele materiële bijstand toe te kennen.

Dit heeft een explosieve toename van vragen tot gevolg gehad, waardoor de wachttijden zijn opgelopen.

1. Wat is de gemiddelde wachttijd?

Hoeveel aanvragen staan er thans op de wachtlijst?

2. Welke maatregelen zijn er genomen om de wachttijden te verkorten en de wachtlijsten in te korten?

3. Uit het Jaarverslag 2004 van het Vlaams Fonds blijkt duidelijk dat een aantal maatregelen niet het gewenst effect hadden.

Welke bijstellingen zijn er inmiddels gebeurd?

Wat zijn hiervan de gevolgen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 13 juli 2005

van **MARIJKE DILLEN**

Sinds 1 januari 2002 (Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001) voorziet de Vlaams Fonds regelgeving in een '4-jaarkorvensysteem'. De persoon met een handicap dient een dossier in met de gewenste hulpmiddelen over een periode van vier jaar. De aanvraag wordt gescreend door een multidisciplinair team en het Vlaams Fonds bezorgt de persoon met een handicap een definitieve toewijzing. De persoon met een handicap kan dan, volgens zijn eigen ritme, gebruik maken van de korf en de hulpmiddelen aankopen. Eventuele voorschotten op hulpmiddelen kunnen ten voordele van andere hulpmiddelen ingezet worden (het zogenaamde 'interen').

Deze wijziging in de regelgeving had een explosieve toename van het aantal vragen voor hulpmiddelen tot gevolg.

Op 14 mei 2004 besliste de Vlaamse Regering over een wijzigende wetgeving. De wijzigingen betreffen het stopzetten van het '4-jaarkorvensysteem' vanaf 1 juli 2004 en het verbieden van het systeem van 'interen' voor de nog lopende procedures in het '4-jaarkorvensysteem'.

1. De gemiddelde doorlooptijd tussen het indienen van de vraag en de beslissing desbetreffend bedraagt voor de beslissingen genomen in de maand juli 2005:
 - wanneer de provinciale evaluatiecommissie (PEC) moet optreden → 269 kalenderdagen
 - zonder PEC tussenkomst → 206 kalenderdagen

Deze termijnen behelzen zowel de termijn nodig om de aanvraag te vervolledigen door het multidisciplinair team als de termijn van de beslissingsprocedure bij de administratie van het Vlaams Fonds (ieder ongeveer de helft van de tijdsspanne).

Het aantal niet afgewerkte zorgvragen (ingediend voor 1 juli 2005) is 21.129. Hierin zijn begrepen:

-	6.306	zorgvragen waarvoor het dossier onvolledig is
-	1.189	zorgvragen waarvoor een voornemen tot beslissing is geformuleerd
-	<u>601</u>	zorgvragen in beroep
	8.096	

Saldo 13.033 netto af te werken zorgvragen.

2. Ik heb het Vlaams Fonds opgedragen om een maximum aantal personeelsleden in de provinciale afdelingen in te zetten. Op mijn vraag heeft de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds, in samenspraak met de Vlaams Fonds administratie, administratieve maatregelen genomen om het beslissingsproces vlugger te laten verlopen zoals: een steekproefsgewijze controle, maximaal een beroep doen op de in het dossier aanwezige informatie m.b.t. motivatie, ...
Binnenkort zal ook de hulpmiddelenlijst, die de voorbije drie jaar ongewijzigd is gebleven, worden geactualiseerd. Deze actualisatie vermijdt een langere doorlooptijd in tal van dossiers omdat hierdoor de tussenkomst van de Bijzondere Bijstandsc commissie vermeden wordt. Ik neem mij voor om deze actualisatie twee maal per jaar door te voeren, zoals dit ook voorzien is in de regelgeving.

3. Het Vlaams Fonds heeft zich geëngageerd om, stapsgewijze, tegen eind september 2006 de doorlooptijden voor dossiers, welke administratief volledig zijn, binnen een termijn van 3 maanden, met PEC tussenkomst, en 1 maand, zonder PEC tussenkomst, af te werken.

De in het verleden genomen maatregel m.b.t. het afschaffen van 'het interen' blijkt in 2005 wel aanleiding te geven tot een vermindering van het aantal aangevraagde hulpmiddelen. Samen met een grondig herbekijken van de regelgeving (of aspecten ervan) moet dit alles er toe leiden dat de persoon met een handicap binnen aanvaardbare termijnen een antwoord krijgt op zijn vraag.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 194
van 13 juli 2005
van **MARIJKE DILLEN**

Multidisciplinaire teams - Diagnostisch aanbod

Multidisciplinaire teams zijn cruciaal in de begeleiding van personen met een handicap. Het is dan ook belangrijk dat het Vlaams Fonds werkt aan een optimalisering van de werking van de multidisciplinaire teams.

Uit het jaarverslag 2004 blijkt dat het Centrum voor Orthopedagogiek een onderzoek heeft gedaan naar het diagnostisch aanbod.

1. Het was de bedoeling het aanbod duidelijk in kaart te brengen. Veel teams hebben evenwel besloten niet aan de studie deel te nemen.

Wat zijn hiervan de oorzaken?

2. Uit de studie is gebleken dat er een ruim maar erg versnipperd aanbod bestaat en dat de multidisciplinaire teams geen uniforme methode hanteren.

Zijn er initiatieven genomen om de versnippering weg te werken? Welke?

Wat is de stand van zaken?

3. Welke maatregelen zijn er genomen om het aangeklaagde tekort aan tijd, middelen en personeel weg te werken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 13 juli 2005

van **MARIJKE DILLEN**

Het proces van diagnose- en indicatiestelling is een sleutelmoment in het zoeken naar een kwalitatief aanbod dat beantwoordt aan de ondersteuningsnoden van personen met een handicap. In mijn beleidsnota onderstreep ik de prioritaire aandacht die hieraan zal besteed worden. Dit voornemen is onder meer gebaseerd op de resultaten van de onderzoeken die vóór mijn aantreden, in opdracht van het Vlaams Fonds, zijn uitgevoerd. Naast de twee onderzoeken die betrekking hebben op de IMB procedures, richt het onderzoek van Prof. Grietens van het Centrum voor Orthopedagogiek van de KU Leuven zich op het globale diagnostische aanbod dat beschikbaar is in Vlaanderen.

1. De respons was inderdaad - ondanks de inspanningen van de onderzoekers – erg laag. In de eerste fase van het onderzoek werd aan 616 teams gevraagd een enquête in te vullen, 217 (of 44%) teams gingen op deze vraag in. Er werden wel opvallende verschillen vastgesteld tussen de Multidisciplinaire Teams (MDT's) onderling: bij de Centra voor Ontwikkelingsstoornissen (COS'en) was er een zeer hoge respons, bij de Centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) een erg lage respons.

Een mogelijke verklaring voor de lage respons is dat de MDT's geconfronteerd worden met een veelheid aan opdrachten; zij moeten prioriteiten stellen. Bovendien krijgen zij frequent vragen om vragenlijsten in te vullen in functie van onderzoek. Een hogere respons had bekomen kunnen worden indien men eerst de koepels had geraadpleegd. Zij konden het belang van dit onderzoek beter schatten en hadden hun leden kunnen overtuigen om mee te werken.

In de tweede fase van het onderzoek slaagden de onderzoekers er wel in om de meerderheid van de geselecteerde teams te motiveren tot een interview over het door hen toegepaste diagnostische proces.

2. en 3. Om de zorgindicering inhoudelijk en organisatorisch te verbeteren dient er een evaluatie en bijsturing te gebeuren van de inhoudelijke werking en de organisatie van de MDT's. Om deze doelstelling te realiseren is het Vlaams Fonds, in het voorjaar 2005, in nauwe samenwerking met de sector, gestart met de voorbereidingen van een studie- en werkdag 'diagnostiek en indicatiestelling', die eind dit jaar zal plaatsvinden (14/12/05). Deze werkdag wordt voorbereid door twee werkgroepen waaraan betrokken actoren en academici participeren. Deze studie- en werkdag moet uitmonden in een actieplan dat ertoe zal leiden om de versnippering en andere, in de studie aangehaalde en in de sector en het Vlaams Fonds ervaren, knelpunten, zowel op het vlak van instrumentarium als organisatie, aan te pakken. Een betere aansturing van de MDT's moet leiden tot een wezenlijke verbetering van dit proces voor de personen met een handicap en tot kortere doorlooptijden van de aanvraagdossiers op het niveau van de MDT's.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 197
van 20 juli 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

MUG Halle - Stand van zaken

De problematiek van de Nederlandsonkundige urgentiediensten in de brede Vlaamse rand rond Brussel is bekend. Na het mislukken van het B-H-V-dossier, beloofde minister-president Yves Leterme op 18 mei in een bijkomende regeerverklaring dat Halle een MUG-dienst zou krijgen (mobiele urgentiegroep). Op 29 juni stelde ik in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement hierover een actuele vraag. De minister gaf een volledig overzicht van de stand van zaken.

Daaruit bleek dat de Vlaamse Regering het Sint-Mariaziekenhuis in Halle heeft voorgesteld om een proefproject te beginnen met een afgeslankte MUG-dienst. Concreet gaat het om een MUG-dienst zonder arts aan boord, maar met enkel verpleegkundigen. Het voorstel valt niet in goede aarde bij de ziekenhuisdirectie, omdat het zou indruisen tegen de wet.

Het Halse ziekenhuis heeft een tegenvoorstel geformuleerd. Het wil een MUG-team in het leven roepen waar wel een arts deel van uitmaakt, maar met minder verpleegkundigen. Ook moet een arts intensieve zorg de MUG-arts kunnen vervangen als die moet uitrukken. Op die manier zou het proefproject wel haalbaar zijn.

De directie vraagt zowel de Vlaamse als de federale bevoegde diensten om met drie rond de tafel te zitten. Deze problematiek wordt door de bevolking in de regio als zeer dringend en prangend ervaren.

1. Een MUG-dienst zonder arts druist in tegen de wet, aldus de directie van het Halse ziekenhuis. Klopt dit?
2. Hoe reageert de minister op het tegenvoorstel van de ziekenhuisdirectie? Is er daarover overleg met de federale diensten?
3. De directie vraagt een onderhoud met zowel de Vlaamse als de federale bevoegde diensten. Komt dit gesprek er en zo ja, wanneer?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 20 juli 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

In de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 29 juni '05 werden hieromtrent twee denkpistes geformuleerd. Ten gronde waren dit initiatieven die werden uitgewerkt op het kabinet van minister Demotte. Ik herhaal dat, zolang Vlaanderen niet de bevoegdheid krijgt om de Vlaamse gezondheidszorg zélf te organiseren, de Vlaamse Regering in dit dossier enkel een bemiddelende rol kan spelen. We zijn immers aan handen en voeten gebonden door bestaande regelgeving die verplicht moet worden nageleefd en alleen door de federale overheid kan worden herzien.

Ik heb hierbij overleg met het ziekenhuis.

De voorstellen worden door mijn diensten intussen getoetst op relevantie en haalbaarheid.

In eerste instantie werd onderzocht in hoeverre de exploitatiekosten van een MUG-functie konden worden gedekt door een reductie van het aantal verpleegkundigen. De federale minister zou hierbij een algemeen geldende interpretatie uitvaardigen naar omkadering van verpleegkundigen. Tot vandaag dient de bestaande regelgeving hierbij als een constante worden beschouwd.

De tweede denkpiste, namelijk het uitsturen van een MUG-dienst zonder geneesheer, wordt onderzocht. Rekening houdend met de bestaande regelgeving inzake MUG-erkenning, is hierrond nog geen duidelijkheid qua haalbaarheid.

Na onderzoek blijkt dat het tegenvoorstel van het ziekenhuis, waarbij de arts intensieve zorgen de spoedarts zou vervangen als die moet uitrukken, vandaag niet verzoenbaar is met de federale regelgeving terzake.

Ik stel vast dat op vandaag geen uitsluitel gecreëerd is rond de verschillende scenario's voor oplossing voor deze problematiek. Het probleem rond gebrekkige dringende hulpverlening voor de Vlaming in de regio Halle wordt door de Vlaamse Regering zeer ernstig genomen. Het is onze absolute wens tot een oplossing te komen en liever vandaag dan morgen. Ik neem het initiatief tot overleg, waarbij ik de federale minister en het ziekenhuis wens te betrekken.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 198
van 28 juli 2005
van BART CARON

Centra voor algemeen welzijnswerk - Woonbegeleiding

Dagdagelijks wordt Oostende, naast toeristen, ook overspoeld door mensen, mannen en vrouwen, met of zonder kinderen, die geen vast dak boven hun hoofd hebben. Voor de eerste helft van 2005 staat bij het CAW (Centrum voor Algemeen Welzijnswerk) Middenkust de teller reeds op 552 aanvragen. Het centrum kon echter slechts 113 volwassenen en 39 kinderen opvangen wegens gebrek aan faciliteiten. Concreet betekent dit dat zij 439 mensen dienden te weigeren wegens “volzet” en dat er gemiddeld meer dan 100 mensen per maand geweigerd moeten worden. Ondanks de 68 residentiële plaatsen die zij kunnen aanbieden.

Eén van de redenen hiervoor is dat het verblijf in het centrum wegens een tekort aan doorstromingsmogelijkheden te lang duurt. Ondanks het feit dat er een beperking tot zes maanden geldt naar verblijf en opvang. Daarenboven is 70 % van de mensen die opgevangen worden na zes maanden nog niet in staat om zich zelfstandig te behelpen en zij hebben bijgevolg nog nood aan één of andere vorm van woonbegeleiding. Bovendien is nog eens 20 % daarvan zelfs aangewezen op levenslange ondersteuning en begeleiding.

Om toch maar een oplossing te bieden en de hoogste nood te lenigen huurt CAW Middenkust nu twee huizen bij een sociale huurmaatschappij, en drie studio's en twee huizen via de privé-markt.

De meest kwetsbare mensen vallen letterlijk uit de boot, niet alleen omdat men over onvoldoende opvang beschikt, maar evenzeer omdat CAW ook niet over voldoende mankracht beschikt om alle begeleidingen op te nemen zoals het hoort.

Zo gebeurt het dat vrouwen op de vlucht voor partnergeweld, jongeren die na conflicten thuis op de dool zijn geraakt, mannen die aan lager wal geraakt zijn, op straat blijven staan zonder opvang en begeleiding. Het resultaat is dat deze mensen vaak naar “elders” doorgestuurd worden.

1. Is deze problematiek bij CAW Middenkust een uitzondering?

Zo niet, zijn hierover cijfers beschikbaar voor andere CAW's?

2. Is er binnen de begroting, zowel op het vlak van financiën als op het vlak van mankracht, ruimte om de diensten voor woonbegeleiding uit te breiden?

3. Wordt er in overleg met alle betrokken actoren naar oplossingen gezocht voor dit nijpende probleem?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 28 juli 2005

van **BART CARON**

De laatste jaren worden wij meer en meer geconfronteerd met een aangroei van het aantal thuislozen. Deze problematiek situeert zich niet enkel bij CAW Middenkust.

We stellen vast dat van de 12 000 thuislozen die jaarlijks in de opvangcentra terechtkomen, er heel wat zouden kunnen doorstromen naar sociale woningen, indien deze voor hen toegankelijk zouden zijn. We kunnen dus stellen dat door een gebrek aan doorstromingsmogelijkheden de thuislozensector dichtslibt.

Daarnaast zijn de opvangcentra vaak het laatste vangnet voor mensen die uit andere welzijnsvoorzieningen (van de psychiatrie, de bijzondere jeugdbijstand, enz.) komen.

Vanuit dit oogpunt zijn extra middelen geïnvesteerd in de verruiming van het begeleid wonen in 6 pilootregio's (Antwerpen, Gent, Kortrijk, Leuven, Turnhout en Brussel). Deze projecten zijn gesitueerd binnen de CAW's. Vanaf dit jaar heeft ook Limburg een extra financiering ontvangen voor de verdere uitbouw van het project 'begeleid wonen'. Er is momenteel geen extra budgettaire ruimte om de diensten woonbegeleiding en begeleid wonen in alle CAW's uit te breiden.

Deze projecten 'verruiming van het begeleid wonen' beogen de uitstroom uit de opvangcentra te bevorderen door de toegankelijkheid tot de sociale huisvesting te verbeteren. Tegelijkertijd willen deze projecten de instroom in de opvangcentra beperken door preventieve woonbegeleidingen te bieden aan personen die bedreigd worden met uithuiszetting.

Centraal bij dit alles is de samenwerking tussen de huisvestingsactoren (sociale huisvestingsmaatschappijen en sociale verhuurkantoren), de welzijnssector (het algemeen welzijnswerk) en de lokale besturen (gemeenten en OCMW's), en dit vanuit ieders kerntaken.

Het probleem van thuisloosheid is geen uitsluitend welzijnsprobleem. Thuisloosheid is immers een maatschappelijk probleem dat zich situeert op het snijvlak van zorg (welzijn) en wonen. Huisvesting is dan ook een belangrijke én noodzakelijke partner in het zoeken naar oplossingen. Een verhoging van de doorstroming van de opvangcentra en de stimulering van het begeleid wonen vormen bijgevolg belangrijke aspecten in het beleid om de thuisloosheid te reduceren. Hiervoor zal een aangehouden inspanning vanwege de overheid, de voorzieningen en diensten (de CAW's, sociale verhuurkantoren, sociale woningmaatschappijen, enz.) vereist zijn gedurende meerdere jaren.

Om de samenwerking tussen welzijn en huisvesting te concretiseren heb ik een protocol afgesloten met mijn collega, de minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering. Omtrent de deelt thema's wonen- welzijn bereiden we een afzonderlijk protocol voor.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 199
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Gezins- en Welzijnsraad - Jaarverslagen

Ingevolge het decreet houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden van 15 juli 1997, wordt een jaarverslag gepresenteerd over de Gezins- en Welzijnsraad. Het laatste verslag dateert van 16 december 1999 over het jaar 1998.

1. Kan de minister verklaren waarom er terzake geen jaarverslagen meer gepresenteerd zijn ?
2. Welke actie denkt de minister te ondernemen om gevolg te geven aan artikel 10 van dit decreet ?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Sinds het ontstaan van de Gezins- en Welzijnsraad werden over haar werking 3 jaarverslagen gepresenteerd, nl. over de werkingsjaren 1998, 2000 en 2001-2002.

Voor de jaren waarin nauwelijks of geen activiteit werd ontwikkeld werden geen jaarverslagen gepubliceerd.

In het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid worden intussen alle nodige stappen gezet om een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid op te starten.

De opdrachten van de gezins- en Welzijnsraad zullen in de toekomst door deze Strategische Adviesraad worden opgenomen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 202
van 25 augustus 2005
van **KATHLEEN HELSEN**

Welzijn op het werk en bedrijfsgezondheidszorg - Initiatieven

Onder het hoofdstuk "Preventieve gezondheidszorg en gezondheidsbevordering" stelt het Vlaams regeerakkoord dat er systematisch gegevens worden verzameld over gezondheidsrisico's. Ook in haar beleidsnota benadrukt de minister dat het de opdracht is van elke collectieve preventieve actie om een systeem van monitoring uit te bouwen, zodat de resultaten kunnen worden getoetst en relevante bevolkingsgegevens beschikbaar komen.

Tegelijk stipt de minister aan dat ook factoren buiten de gezondheidszorg een invloed hebben op het bevorderen van gezondheid en het voorkomen van ziekten. Welzijn op het werk en bedrijfsgezondheidszorg zijn hiervan twee voorbeelden.

1. Welke preventieve acties heeft de minister tot nu toe ondernomen wat bedrijfsgezondheidszorg en welzijn op het werk betreft ? Welke zijn op til ?
2. Wat ondernemen de Logo's (lokaal gezondheidsoverleg) ?
3. Maakten welzijn op het werk en bedrijfsgezondheidszorg reeds het voorwerp uit van een interministeriële conferentie ?
4. Kan de minister een overzicht geven van het aantal mensen met een niet-aangeboren handicap die een beroep doen op het Vlaams Fonds ?
5. Heeft de minister een zicht op een mogelijke link tussen kinderen die een beroep doen op het Vlaams Fonds en ouders die lijden aan een ziekte die te maken heeft met de geleverde arbeid (bijvoorbeeld omgaan met gevaarlijke stoffen) ? Zo ja, kan de minister hierover meer concreet zijn ?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 25 augustus 2005

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Wat welzijn op het werk betreft, is mijn bevoegdheid beperkt tot het erkennen van bedrijfsgezondheidsdiensten (departementen en afdelingen medisch toezicht van interne, respectievelijke externe diensten voor preventie en bescherming op het werk), en in dat opzicht tot de controle op het naleven van de opdrachten die voor deze diensten opgenomen zijn in de federale regelgeving terzake. Op dit moment beschik ik niet over de nodige wettelijke instrumenten om bedrijfsgezondheidsdiensten bijkomende opdrachten te geven die betrekking hebben op de preventieve gezondheidszorg.

Via de Logo's worden een aantal concrete acties ondernomen voor werknemers, maar deelname door bedrijven en bedrijfsgezondheidsdiensten blijft vrijwillig.

2. De Logo's worden in het decreet betreffende het preventieve gezondheidsbeleid van 21 november 2003 beschreven als 'door de Vlaamse Regering erkende samenwerkingsverbanden voor loco-regionaal gezondheidsoverleg en -organisatie binnen een geografisch aaneengesloten gebied'. Zij zijn vooraanstaande partners in de organisatie van de preventieve gezondheidszorg en zijn verplicht hun medewerking te verlenen aan de realisatie van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. De doelgroep van de Logo's is de Vlaamse bevolking, maar ze werken ook via concrete settings of leefomgevingen, zoals bedrijven.

Voor de uitvoering van de gezondheidsdoelstellingen onderhoudt elk Logo nauwe banden met locoregionale partners die ze op gecoördineerde wijze willen laten samenwerken binnen hun werkgebied met het oog op het realiseren van een maximale gezondheidswinst in dit gebied. Daartoe organiseren zij, in het kader van de gezondheidsdoelstellingen, initiatieven met bijvoorbeeld huisartsen(kringen), CLB's, bedrijfsgezondheidsdiensten, lokale overheden, socio-culturele verenigingen, gezondheids- en welzijnsinstellingen, enz.

Voor gezondheidsbevordering op het werk, worden Logo's ondersteund door het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG). Dit expertisecentrum, eveneens gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, richt zich naar professionele intermediairen (bijv. Logo's), overheden, media en het bedrijfsleven met als doel de gezonde leefstijl en een gezonde leefomgeving van het brede publiek te bevorderen - meer bepaald voor thema's als gezonde voeding, tabaks- en ongevalpreventie.

Het VIG staat o.a. in voor het ontwikkelen van wetenschappelijk onderbouwde methodieken en concepten voor de Logo's, met het oog op implementatie van concrete acties in het kader van de gezondheidsbevordering en ziektepreventie. Recent leverde het VIG drie instrumenten om de gezondheid van werknemers in bedrijven te bevorderen (drie publicaties rond gezondheidsbevordering op het werk, verschenen in het voorjaar 2005):

- 'Handleiding gezondheidsbevordering op het werk': Deze handleiding is een leidraad voor bedrijven om aan de slag te gaan vanuit de benadering van gezondheidsbevordering. Het is een houvast om stap voor stap veranderingen in het bedrijf te realiseren op een onderbouwde, systematische, planmatige en dus kwaliteitsvolle manier. Wetenschappelijke literatuur en goede praktijkvoorbeelden in bedrijven vormden de basis voor deze handleiding.
- 'Voedingsbeleid op het werk': Het stappenplan omvat de onderdelen voor het realiseren van een voedingsbeleid op het werk.
- 'Stapsgewijs naar een rookbeleid op het werk': Het stappenplan voor het realiseren van een rookbeleid op het werk beoogt dat de gebruikers – personen in het bedrijf, medewerkers van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk en welzijns- en

gezondheidszorgorganisaties – zelfstandig een rookbeleid kunnen ontwikkelen, invoeren, evalueren en opvolgen. Het biedt de gebruikers een methodiek om een regulering, met inbegrip van wettelijke verplichtingen, en activiteiten rond roken op het werk planmatig en systematisch in te voeren.

Deze instrumenten zijn voor de Logo's handige hulpmiddelen om gezondheidsbevordering binnen bedrijven aan te pakken. Omdat deze instrumenten nog maar recent aangeboden worden, moet het gebruik ervan door de Logo's nog toenemen. Van de 60 omgevingsgerichte acties die de Logo's in 2004 registreerden in RAIL, het Registratiesysteem voor Acties volgens Indicatoren voor Logo's, zijn er 14 gericht op bedrijven. Dit aantal zal toenemen nu de Logo's vanaf 2005 gebruik kunnen maken van de door het VIG aangereikte methodieken.

Daarnaast voerde het VIG in samenwerking met de Logo's in het najaar van 2003 een onderzoek om het voedings- en rookbeleid in scholen en bedrijven in kaart te brengen. Het VIG peilde in opdracht van de Vlaamse overheid naar het rookbeleid en voedingsbeleid in scholen en bedrijven. 2742 Vlaamse scholen en 2191 bedrijven uit Vlaanderen en Brussel vulden een uitgebreide vragenlijst in. De bevraging bij bedrijven geeft o.a. aan dat er een eenzijdig rookbeleid wordt gevoerd, waarbij het accent ligt op reglementering. Terwijl meer dan 90% van de bedrijven een reglementering heeft, investeren zij veel minder in voorlichting (1 op 5) en rookstopondersteuning. Slechts 5% van de bedrijven betreft werknemers bij het voedingsbeleid.

Naast het VIG en de Logo's is ook de Vereniging voor Alcohol en andere Drugproblemen en regionale drugpreventiewerkers in de Centra voor Geestelijke gezondheidszorg actief in bedrijven. De rol van VAD situeert zich vooral op het vlak van concept- & materiaalontwikkeling, advies, overleg en vorming. Voor de concrete uitwerking en ondersteuning van initiatieven werkt VAD samen met regionale preventiewerkers. In samenwerking met de preventiewerkers geeft VAD bedrijven ook advies op maat bij het opstarten, uitvoeren, continueren en evalueren van een alcohol- en drugbeleid. Op vraag kunnen er ook vormingsprogramma's op maat (bedrijfsspecifiek) uitgewerkt worden.

3. Tot nu kwam dit thema niet aan bod tijdens een interministeriële conferentie.
4. Het Vlaams Fonds beschikt over informatie over de aard van de handicap (gezondheidstoornissen en beperkingen) van de mensen die op het Fonds een beroep doen, maar heeft op enkele uitzonderingen na, geen systematische gegevens over het al dan niet aangeboren zijn van die stoornissen of handicaps.
5. Het Vlaams Fonds heeft geen informatie over de gezondheidstoestand van de ouders van kinderen met een handicap die op het Fonds een beroep doen, tenzij die ouders zelf op grond van hun eigen handicap een beroep doen op het Fonds. Er is echter tot dusver nooit onderzocht hoe frequent dit laatste zich voordoet. Het Fonds bestudeert niet of er een verband is tussen handicaps van ouders en kinderen, en evenmin of de handicap van de ouders verband zou houden met geleverde arbeid.

Gegevens over beroepsziekten vallen onder de bevoegdheid van het federale Fonds voor Beroepsziekten (www.fbz.fgov.be).

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 203
van 1 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Geplande instelling voor geïnterneerden - Overleg met federale regering

Ik kom terug op mijn vraag om uitleg van 13 april 2005 omtrent geïnterneerden (Handelingen C197 van 3 mei 2005, blz. 13-18).

In haar beleidsnota en in antwoord op parlementaire vragen gaf minister Onkelinx meermaals te kennen dat zij zou overleggen met de deelstaten omtrent de geplande instelling voor geïnterneerden in Vlaanderen. Overleg is voor Vlaanderen belangrijk aangezien de visie van minister Onkelinx over de instelling niet overeenstemt met die van de belangrijkste Vlaamse actoren. Minister Vervotte sprak zich reeds uit voor een kleinschaliger concept en ook de Vlaamse Gezondheidsraad en de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen spraken zich uit tegen het door minister Onkelinx voorgestelde concept. In antwoord op mijn vraag deelde de minister mee dat er nog geen overleg had plaatsgevonden omdat minister Onkelinx een studie had aangevraagd.

Eind juni meldden meerdere Vlaamse dagbladen dat minister Onkelinx bij haar plannen blijft voor één superinstelling. Haar beslissing gaat trouwens rechtstreeks in tegen het advies van de werkgroep Cosyns. Eerst wordt de beslissing een jaar lang uitgesteld om te wachten op het advies van een werkgroep, daarna houdt zij geen rekening met het advies omtrent de omvang. De federale minister legt meteen ook alle Vlaamse bezwaren naast zich neer. Dit terwijl de instelling er komt in Vlaanderen voor de Vlaamse geïnterneerden !

Het betreft niet alleen een kwestie van overleg en dus respect voor Vlaanderen. Volgens professor Cosyns moeten er niet één maar minstens twee instellingen voor Vlaamse geïnterneerden komen, omdat een megacentrum voor 400 tot 500 psychiatrische delinquenten onbeheersbaar is. In zo'n grote instelling kan je niet de bewaking en verzorging garanderen die nodig zijn om geïnterneerden met een "verhoogde gevaarlijkheidsgraad" op te vangen. Volgens Cosyns stelt een megacentrum, zoals minister Onkelinx het ziet, onoverzienlijke problemen voor de veiligheid van het personeel en van de omgeving van zo'n centrum.

Als er tot op heden geen overleg geweest is, ziet het er sterk naar uit dat minister Onkelinx haar visie eenzijdig door zal duwen. Op de federale ministerraad van 8 juli 2005 werd beslist twee nieuwe werkgroepen op te richten. De ene werkgroep maakt een behoefteprogramma op voor de instelling, de andere werkgroep onderzoekt de lokalisatie. Beiden dienen hun besluiten in te dienen vóór 15 september 2005. Minister Onkelinx verklaarde aan een dagblad dat zij tegen 15 september 2005 een locatie wil hebben zodat dit jaar nog de terreinen kunnen worden aangekocht. Ik neem aan dat de grootte van de instelling een rol zal spelen bij de keuze van de locatie. Op die manier dreigt Vlaanderen voor een voldongen feit gesteld te worden. Theoretisch kunnen we misschien nog wachten om tussenbeide te komen, maar ik vrees dat hoe langer we wachten, hoe minder rekening gehouden zal worden met ons standpunt. Als aan minister Onkelinx nu reeds duidelijk gemaakt wordt dat Vlaanderen niet akkoord gaat, is een koerswijziging gemakkelijker te maken dan als we op het laatste moment tussenbeide komen.

Ten slotte verwijs ik naar het voorstel van Caritas om medium-risk-patiënten zelf op te vangen.

Als Vlaanderen een beleid wil voeren, heeft het duidelijke informatie nodig. Sinds eind 2003 is het onduidelijk welke kant het federale beleid op zal gaan. Nochtans heeft de geplande instelling ook impact op de behoefte aan plaatsen in de ambulante zorg, enzovoort. Ook daarvoor is het belangrijk dat er informatiedoorstroming is tussen de verschillende niveaus.

1. Is er reeds overleg geweest tussen het kabinet van de minister en het kabinet van minister Onkelinx over de geplande instelling voor geïnterneerden ?

Zo ja, wat waren de resultaten van dit overleg ?

Zo neen, is dit overleg alsnog gepland ?

2. Wat is de beleidsvisie van de minister omtrent de instelling, de plannen van minister Onkelinx en welke rol kan, respectievelijk moet, de Vlaamse Gemeenschap volgens de minister in dit project vervullen ?
3. Hoe maakt de minister haar standpunt kenbaar en/of verdedigt ze dit op federaal niveau ?
4. Wordt er eventueel aan gedacht om een bevoegdheids- of belangenconflict in te roepen als minister Onkelinx geen rekening houdt met de visie van de Vlaamse Regering gelet op het feit dat haar beslissing ongetwijfeld gevolgen heeft voor het flankerende Vlaamse beleid terzake ?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 1 september 2005

van **HELGA STEVENS**

1. Reeds bij de besprekingen die ik had in het kader van de Interministeriële Conferentie heb ik bij de federale overheid mijn bezorgdheid uitgedrukt voor de verbetering van het beleid inzake geïnterneerden. Als bevoegde minister binnen de Vlaamse Gemeenschap wens ik betrokken te worden bij het uittekenen van dit beleid door de federale ministers bevoegd voor Justitie en voor Volksgezondheid. Het was een van de voorwaarden die ik heb gesteld in de IMC van 6.12.2004, alvorens het amendement te ondertekenen op de Gemeenschappelijke verklaring inzake het aanbod van geestelijke gezondheidszorg in ons land (cfr. B.S. 9.3.2005).

Op 6 juli 2005 ging er een overlegvergadering door op het kabinet van mevrouw Onkelinx. Het rapport van professor Cosyns is inmiddels ter beschikking.

Tijdens dit overleg heb ik de Vlaamse visie uiteengezet, die nauw aansluit bij wat de Vlaamse voorzieningen inzake geestelijke gezondheidszorg als kwaliteitsvol naar voor schuiven. Dus geen mega-instelling van 400 bedden, maar een kleinere instelling van 200 à 250 bedden voor geïnterneerden met high risk en high/medium care.

Ik zal zeker nog contact opnemen met mevrouw Onkelinx.

2. Zoals reeds vermeld in mijn antwoord op vorige vraag, heb ik tijdens de overlegvergadering op het kabinet van mevrouw Onkelinx de Vlaamse visie uiteengezet, die nauw aansluit bij wat de Vlaamse voorzieningen inzake GGZ als kwaliteitsvol naar voor schuiven. Dus geen mega-instelling van 400 bedden, maar een kleinere instelling van 200 à 250 bedden voor geïnterneerden met high risk en high/medium care.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, zijn er drie pilootprojecten voor medium care geïnterneerden met telkens 40 bedden in uitvoering in drie Psychiatrische Ziekenhuizen te Zelzate, Bierbeek en Rekem. Deze projecten zouden elk kunnen uitgebreid worden.

We bepleiten het oprichten van forensisch psychiatrische afdelingen voor subdoelgroepen en een uitbreiding van het reguliere residentiële aanbod voorzien voor geïnterneerden in psychiatrische ziekenhuizen, beschut wonen of psychiatrisch verzorgingstehuizen. Hierbij gaat het dan om lagere risicogroepen (medium, low).

Ik heb recent mijn visie in een brief aan minister Onkelinx overgemaakt met de vraag tot verdere bespreking.

3. Hierbij wil ik graag nogmaals herhalen dat ik zowel begin juli, tijdens een overlegvergadering op het kabinet van mevrouw Onkelinx, als via een recente brief de Vlaamse visie heb uiteengezet, en dat ik zeker nog contact zal opnemen met de minister van Justitie.
4. We opteren maximaal voor overleg. Justitie is een federale bevoegdheid, en dat is eveneens het geval voor de financiering van de werkingskosten van de geplande instelling.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 204
van 1 september 2005
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Vrouwelijke genitale verminking - Preventie

Elke dag ondergaan wereldwijd duizenden meisjes genitale verminking. Net als bij foltering wordt bij vrouwelijke genitale verminking (VGV) opzettelijk hevige pijn en lijden toegebracht en de gevolgen daarvan kunnen levensbedreigend zijn. De meeste overlevenden worden de rest van hun leven geconfronteerd met de fysieke en mentale littekens. Genitale verminkingen zijn schadelijk voor de gezondheid van de vrouwen en kunnen ernstige complicaties bij zwangerschappen tot gevolg hebben. Genitale verminking bij vrouwen is dan ook terecht erkend als een schending van de mensenrechten.

Wereldwijd wordt het aantal vrouwen en meisjes dat genitaal verminkt is op 100 tot 140 miljoen geschat. De overgrote meerderheid daarvan woont in Afrika, maar VGV wordt beoefend in meer dan 40 landen verspreid over heel de wereld. Naar alle waarschijnlijkheid wordt de traditie ook bij ons in Vlaanderen uitgevoerd en/of verblijven er ook in Vlaanderen vrouwen die het slachtoffer werden van VGV.

Onlangs trok het Nederlandse Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport drie miljoen euro uit voor een steviger, integrale aanpak van vrouwelijke genitale verminking. Dit bedrag wordt vooral ingezet in de regio's waar relatief veel mensen wonen uit de risicolanden. De kern van de integrale aanpak richt zich op gerichte preventieve acties vanuit één landelijk kenniscentrum voor de risicogroepen en betrokken beroepsgroepen, een grotere inzet van de jeugdgezondheidszorg, tijdige signalering en actieve voorlichting. Er komt eveneens een landelijke meldcode-meisjesbesnijdenis voor medische beroepsgroepen.

1. Zijn er ook in Vlaanderen (opvang)mogelijkheden voor vrouwen die het slachtoffer werden van vrouwelijke genitale verminking en zo ja, welke?
2. Welke gegevens bestaan er van vrouwen die het slachtoffer werden van VGV in Vlaanderen?
3. Heeft de minister naar Nederlands voorbeeld geld vrijgemaakt voor de slachtoffers van genitale verminking?

Plant zij een infocampagne naar de risicogroepen? Eventueel in samenwerking met de betrokken beroepsgroepen zoals huisdokters, leerkrachten, ...?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 1 september 2005

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

1. Vrouwen die het slachtoffer werden van vrouwelijke genitale verminking, kunnen in principe terecht bij de autonome centra voor algemeen welzijnswerk, meer bepaald bij een van hun deelwerkingen die zich richten naar deze doelgroep. Het betreft in eerste instantie de vluchthuizen en de opvangcentra voor vrouwen die kunnen instaan voor residentiële opvang en psychosociale begeleiding. Er zijn 7 vluchthuizen in het Vlaams Gewest met een totale opvangcapaciteit van 95 bedden. Het Vlaams Gewest en Brussel beschikken samen over 18 opvangcentra voor vrouwen met een totale opvangcapaciteit van 233 bedden (cijfers van 2004). Wanneer het gaat om een crisissituatie kunnen vrouwen die het slachtoffer werden van genitale verminking hier ook aankloppen. In de opvangcentra zal men proberen de crisissituatie uit te klaren en kan men nadien zoeken naar de meest adequate vorm van ondersteuning. In Vlaanderen en Brussel zijn 137 crisisbedden beschikbaar.

Tot slot zijn er nog de centra voor slachtofferhulp die eveneens zijn ingebed in een autonoom centrum voor algemeen welzijnswerk. Mishandelde vrouwen kunnen, indien zij hiermee akkoord gaan, worden doorverwezen naar deze centra die dan zelf, met professionelen of vrijwilligers, contact opnemen met de slachtoffers.
2. Binnen het beleidsdomein preventieve gezondheidszorg omtrent seksuele gezondheid, loopt een convenant met de vereniging SENSOA. Sensoa, waarin vanaf 1 januari 2003 het CGSO (Centra voor Geboorteregeling en Seksuele Opvoeding) geïntegreerd is, richt zich op seksuele gezondheid en welzijn. Deze vereniging is vorig jaar in overleg getreden met het International Center for Reproductive Health van Professor Marleen Temmermans en dit op vraag van de organisatie Groupement pour l' Abolition des Mutulations Sexuelles. Professor Marleen Temmerman, verantwoordelijk voor een gynaecologische dienst aan de universiteit Gent die in Vlaanderen bij gynaecologen gekend is als het gespecialiseerde centrum voor het verzorgen van slachtoffers van genitale verminking, signaleert dat haar dienst in het voorbije jaar slechts een viertal aanmeldingen heeft gekregen.

Volgens de inschatting van de specialisten is de problematiek in Vlaanderen zeer klein. Dit heeft te maken met de samenstelling van de migrantenpopulatie. De Afrikaanse migranten in Vlaanderen komen vooral uit streken waar vrouwelijke genitale verminking weinig of niet voorkomt. Dit in tegenstelling tot Franstalig België, Frankrijk en Nederland.

Op basis van deze situatie heeft Sensoa besloten dat er voorlopig geen nood is om in Vlaanderen een specifiek project op te starten.
3. Uit het advies aan de Nederlandse minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, uitgebracht door de Commissie Bestrijding Vrouwelijke Genitale Verminking van 2005, heb ik geleerd dat eerst de **omvang van het probleem** moet in kaart gebracht worden. Vrouwelijke genitale verminking is een gebruik dat vooral in Noordoost-Afrika, in de landen rond de Sahara, voorkomt. De Afrikaanse migranten in Vlaanderen komen vooral uit streken waar vrouwelijke genitale verminking weinig of niet voorkomt.

De Nederlandse commissie pleit in haar advies voor de uitklaring van het verbod op vrouwelijke genitale verminking. Dat verbod kan gehandhaafd worden, met voorrang van handhaving door verbeterde signalering en vervolging. Hierbij is intensivering van jeugdgezondheidszorg voor alle kinderen van belang.

Ten slotte adviseert de commissie **preventie door voorlichting**. Om een gewijzigde attitude ten opzichte van vrouwelijke genitale verminking te verkrijgen moet goede en gerichte informatie voorzien worden. Zo blijkt voorlichting over gezondheidsschade na besnijdenis effectief te zijn. Verder is voldoende deskundigheid van groot belang. Deskundigheidsbevordering, door nascholing, is dan ook een noodzakelijk onderdeel van de set maatregelen die de Commissie Bestrijding Vrouwelijke Genitale Verminking uit Nederland adviseert. Gezien het lage aantal slachtoffers in Vlaanderen is bijgevolg de inzet van extra middelen op vlak van doelmatigheid niet te verantwoorden.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 159
van 29 juni 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Windturbines - Vergunningscriteria

In het artikel “Stedenbourechtelijke aspecten van de inplanting van windturbines in het Vlaams gewest”, Tijdschrift voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw 2005/37, worden een aantal bestuurskundige tekortkomingen aangehaald.

Ik citeer: “De Vlaamse regering had zichzelf oorspronkelijk voorgenomen om tegen 2001, conform artikel 54, eerste lid, 4° van het Decreet Ruimtelijke Ordening, vergunningscriteria uit te werken in een gewestelijke stedenbouwkundige verordening; die is tot op heden (nog) niet uitgevaardigd”. Er wordt verwezen naar het Regeerakkoord van 1999.

Verder is er de omzendbrief van 17 juli 2000 als afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines. In deze omzendbrief moet bij de stedenbouwkundige aanvraag voor een windmolen een milieunota worden gevoegd die het effect op volgende elementen moet aangeven: op ruimtegebruik, op landbouw, industrie en aanverwante toepassingen en recreatie, op het landschap, de geluidsimpact, de impact op de natuur en de verstoring van radarsignalen en telecommunicatiesystemen.

De juridische afdwingbaarheid van deze bepaling wordt betwist, aangezien het om een indicatieve omzendbrief gaat.

Daarom acht de auteur het aangewezen dat de milieunota verplichtend wordt gesteld via een decreet of uitvoeringsbesluit.

Tot slot stelt de auteur dat er veel potentiële particulieren windmolenplaatsen in industriegebied niet worden benut, omdat de eigenaars geen recht van opstal willen verlenen. Bij een stedenbouwkundige aanvraag van potentieel verontreinigde grond moet er immers ook een bodemonderzoek plaatsvinden en eventueel sanering.

1. Waarom is de regering afgestapt van het plan om vergunningscriteria uit te werken?
2. Komt er een uitvoeringsbesluit om de milieunota verplichtend te maken?
3. Is de koppeling van bodemsaneringproblematiek met de windmolenproblematiek een reëel knelpunt?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 29 juni 2005

van **ERIK MATTHIJS**

1. In het regeerakkoord van 1999 (cf. 'Stuk 31 (1999) – Nr. 1'; pag. 30) wordt gesteld: "*De criteria voor de vergunning van windparken worden tegen 2001 uitgewerkt.*" In het vermelde artikel 'Stedenbouwrechtelijke aspecten van de inplanting van windturbines in het Vlaams Gewest', Tijdschrift voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw (TROS) 2005/37, wordt de geciteerde passage door de auteur dusdanig geïnterpreteerd dat de desbetreffende criteria zonder meer via een gewestelijke stedenbouwkundige verordening dienen te worden vastgesteld. Dit werd echter in het regeerakkoord van 1999 nooit aldus gesteld. De vergunningscriteria werden daarentegen vastgesteld via de omzendbrief EME/2000.01 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines', die op 17 juli 2000 werd goedgekeurd door de heer Stevaert (toenmalig minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie), mevrouw Dua (toenmalig minister bevoegd voor Leefmilieu en Landbouw), de heer Sauwens (toenmalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport) en mezelf (op dat moment bevoegd voor Economie, Ruimtelijke Ordening en Media). In de bewuste omzendbrief, die althans voorlopig als regelgevend kader blijkt te voldoen, worden de criteria aangegeven voor de inplanting van windturbines in het Vlaamse Gewest, die ook als dusdanig bij de beoordeling van stedenbouwkundige vergunningsaanvragen voor windturbineprojecten worden gehanteerd.
2. De meerwaarde om de in bovenvermelde omzendbrief bedoelde milieunota via een decreet of een uitvoeringsbesluit formeel verplichtend te stellen, is mij op dit ogenblik onduidelijk vanuit de vaststelling dat men betreffende nota sowieso reeds dient toe te voegen bij een aanvraag teneinde een degelijke inhoudelijke verantwoording voor het project te kunnen opstellen. Indien er geen milieunota zou worden voorgelegd, kan de Interdepartementale Windwerkgroep, aan dewelke veelal, voorafgaandelijk aan het verlenen van een vergunning, advies wordt gevraagd immers geen voldoende gefundeerd gunstig advies verstrekken. De aanvrager heeft er dus alle belang bij om bewuste nota steeds bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag te voegen.
3. Ik heb geen kennis van het feit dat, inzake kwestieuze problematiek, bodemsaneringsproblemen een reëel knelpunt zouden vormen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 164
van 13 juli 2005
van **CARL DECALUWE**

Windturbines - Provinciale geschiktheidsplannen

Door de provincies zou een geschiktheidsplan voor de inplanting van windmolens opgemaakt worden.

1. Welke provincies beschikken al over een geschiktheidsplan?
2. Wanneer zullen alle provincies hierover beschikken?
3. Op basis van welke criteria, onder meer afstandsregels, wordt betrokken geschiktheidsplan opgemaakt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 164) en Peeters (nr. 686).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 164 van 13 juli 2005

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 165
van 13 juli 2005
van **BART MARTENS**

Noordzuidverbinding Kempen - Tracé

Begin juni verschenen er berichten in de pers over de noordzuidverbinding die minister van Openbare Werken Peeters wil realiseren in de Kempen. Tussen Geel en Kasterlee opteert minister Peeters voor een nieuw tracé, parallel aan de huidige N19. Hij kondigt ook overleg aan met zijn collega van Ruimtelijke Ordening, onder meer rond de noodzakelijke “declassering” van het gebied “Gooreind”.

Zoals het ernaar uitziet, is het door minister Peeters voorgestelde tracé strijdig met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), dat nochtans volgens het decreet Ruimtelijke Ordening door de Vlaamse Regering moet worden nageleefd.

Volgens dit RSV is de N19 een zogenaamde “primaire weg van categorie II”. Een dergelijke weg heeft veeleer een “verzamel functie” dan de “verbindingsfunctie” die een parallelweg zou vervullen. Voor de inrichting van dergelijke “primaire wegen II” stelt het RSV (blz. 492) een aantal principes voorop: "In vele gevallen zullen wegen, die worden geselecteerd als primaire wegen II wegens bestaande erf functies en gemengde verkeersafwikkeling, moeten omgebouwd worden zodat scheiding van verkeerssoorten mogelijk is. Dit kan door (...) slechts uitzonderlijk aanleg van nieuwe rondwegen en parallelle tracés voor het doorgaand verkeer. Deze aanleg is enkel mogelijk wanneer op geen enkele andere wijze de leefbaarheid kan worden verbeterd."

Uit het alternatief dat bestudeerd werd in het milieueffectenrapport blijkt nochtans dat de verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid wel degelijk verbeterd kunnen worden door een volledige herinrichting van het bestaande tracé. Ook in het kader van de streefbeeldstudie die door het consortium TV3V werd uitgewerkt in opdracht van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) – maar die naar verluidt is stopgezet - werd een variant bestudeerd die uitgaat van de optimalisatie van het bestaande tracé.

1. Werd de minister betrokken bij de tracékeuze?
2. Gaat de minister ervan uit dat, om parallelle tracés voor doorgaand verkeer aan te leggen voor deze primaire weg van categorie II, eerst alle mogelijke alternatieven moeten worden onderzocht?
3. Betekent dit dat dus minstens de streefbeeldstudie van AWV, waarin ook een toekomstvisie zonder parallelweg werd onderzocht, moet worden voortgezet, vooraleer op basis van de resultaten daarvan een definitief tracé kan worden gekozen?

./..

../..

4. Houdt het niet onderzoeken van dergelijk alternatief het gevaar in dat de bouwvergunning achteraf – op basis van de strijdigheid met bovenvermelde principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – juridisch kan worden geschorst of vernietigd?
5. Nam minister Peeters reeds contact op met betrekking tot de mogelijke “declassering” van het gebied “Gooreind”? Wat is daarbij de te volgen procedure?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 165 van 13 juli 2005

van **BART MARTENS**

1. In het RSV wordt m.b.t. het geselecteerde tracé van de N19 als primaire weg categorie II geopteerd voor het vervolledigen van de Ring rond Kasterlee en voor het behoud van het bestaande tracé richting Geel tot aan de Ring rond Geel. Het tracé staat evenwel nog op het gewestplan.
Inzake een infrastructuurwerk van een dergelijke omvang aan het hoofd- of primair wegennet met eventueel tracévarianten is op basis van de huidige milieuwetgeving de opmaak van een plan-MER noodzakelijk. Het voorliggende tracé te Geel werd vastgelegd in 1978 (gewestplan Herentals – Mol). De bescherming als landschap dateert van 6 februari 1995. Het MER-rapport door de Bodemkundige Dienst met alternatief tracé dateert van 1999. Er zal derhalve moeten onderzocht worden of de resultaten van deze MER nog voldoen.
2. Het RSV stelt richtinggevend als algemene ontwikkelingsperspectieven voor primaire wegen dat in vele gevallen, omwille van de bestaande erffuncties en de gemengde verkeersafwikkeling, de geselecteerde wegen zullen moeten worden omgebouwd zodat een scheiding van de verkeerssoorten mogelijk is. Dit kan door omvorming d.m.v. 2 x 1 rijstrook voor doorgaand verkeer met parallelwegen. In uitzonderlijke gevallen zullen rondwegen en parallelle tracés worden aangelegd. Vanzelfsprekend impliceert dit dat alle mogelijke alternatieven grondig dienen te zijn onderzocht en afgewogen.
3. Het is correct te stellen dat een streefbeeldstudie, naast een MER, verschillende elementen van inrichting en tracévarianten verder kan uitklaren, dit evenwel binnen de opties van categorisering in uitvoering van het RSV. Mijn administratie werd alvast betrokken bij de start van de streefbeeldstudie met betrekking tot dit dossier. Deze studie werd evenwel eind vorig jaar opgeschort.
Zoals reeds vermeld is het van cruciaal belang dat in het kader van de MER-procedure alle mogelijke tracés en alternatieven worden bestudeerd. Vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening is het juridische echter niet bepaald dat een afzonderlijke en voorafgaandelijke streefbeeldstudie moet uitgevoerd worden. De studie van de verschillende tracés is immers een onderdeel van de MER-procedure. Het voeren van deze MER-procedure betreft - zoals u ongetwijfeld weet - een bevoegdheid van mijn collega, minister Peeters.
4. Zoals reeds werd aangegeven, is op basis van de huidige MER-regelgeving voor een infrastructuurwerk van een dergelijke omvang aan het hoofd- of primair wegennet, de opmaak van een plan-MER noodzakelijk. Zonder MER – waarin de afweging van verschillende tracé's aan bod komt – kan er geen bouwvergunning afgeleverd worden.
5. Mijn collega, minister Peeters, heeft ter zake contact opgenomen met mijn kabinet waarbij onder meer betreffende problematiek werd aangekaart. De procedure voor declassering van een landschap is dezelfde als deze die geldt voor de bescherming van een landschap, zoals omschreven in artikel 13 van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg (met wijzigingen).

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 168
van 28 juli 2005
van **JOHAN SAUWENS**

Meerjarenbegroting - Beleids- en betalingskredieten De Lijn

In de meerjarenbegroting ingediend in het Vlaams Parlement staat de ontwikkeling vermeld van de beleids- en betalingskredieten van het thema “gemeenschappelijk vervoer” voor de periode 2005-2009.

Ik neem aan dat door de budgettaire consolidatie van De Lijn vanaf 2005 deze cijfers niet zo maar vergelijkbaar zijn met de betalings- en beleidskredieten zoals die voorheen in de begrotingen stonden.

Kan de minister een vergelijkbaar cijfer voor 2004 bezorgen en de verschillen tussen de oude en de nieuwe benadering verklaren?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 168 van 28 juli 2005

van **JOHAN SAUWENS**

Zoals aangegeven in dit document werd in de recent bij het Vlaams Parlement ingediende meerjarenbegroting de beleids- en betaalkredieten bepaald vanuit een ESR-filosofie. Sinds 2003-2004 wordt de Vlaamse begrotingsdoelstelling immers uitsluitend geconsolideerd en conform het ESR-vorderingsaldo getoetst. De definitie van beleids- en betaalkredieten, die door het Vlaams Parlement via resolutie plenair werd aangenomen, dateert van 20.12.2000 en is niet aangepast aan de andere omgeving. Omdat de geconsolideerde normdoelstelling duidelijk primeert in het begrotingsbeleid, is rekening houdende met de resolutie van het Vlaams Parlement – deze hertaald in een geconsolideerde context. In sé komt het erop neer dat de zinsnede “de Vlaamse Regering” wordt vervangen door “de gezamenlijke Vlaamse Overheden”.

We overlopen zowel voor de beleids- als de betaalkredieten de berekeningswijzen volgens de initiële en de aangepaste benadering en die verklaren de verschillen.

I. Betaalkredieten

Initiële benadering:

In de initiële benadering diende voor de betaalkredieten voor “gemeenschappelijk vervoer” rekening gehouden te worden met alle betaalkredieten die op dit thema werden gealloceerd. De €317 000 op b.a. 63.2-81.01 werd echter niet meegerekend omdat het hier een schuldaflossing betreft. Schuldaflossingen vallen buiten de definitie van betaalkredieten. Betaalkredieten worden conform de resolutie van het Vlaams Parlement gedefinieerd als: “Het betalingskrediet in begrotingsjaar X is het volume aan mogelijkheden, voortkomende uit de ontvangsten (inbegrepen leningen) van dat begrotingsjaar, waarover de Vlaamse regering beschikt om aan betalingsverplichtingen, voortvloeiend uit bestaande en nieuwe in het begrotingsjaar aan te gane verbintenissen, in de loop van het begrotingsjaar te voldoen.” Aflossingen vallen buiten de definitie omdat ze niet direct betalingsverplichtingen zijn ingevolge vroeger genomen engagementen van de regering. Met de vroeger aangegane lening werd al een beleidsuitgave gefinancierd, waardoor de kredieten reeds werden opgenomen in de functionele vorm.

Het totale betaalkrediet bedraagt voor 2004 €564.245.000.

In bijlage vindt u hiervan een detailberekening met opsplitsing per artikel (zie bijlage, B. Initiële benadering, betaalkredieten).

Aangepaste benadering:

In de aangepaste benadering (ESR-geconsolideerd) beperkt het totaalbedrag van het thema “Gemeenschappelijk vervoer” zich tot de betaalkredieten voorzien op de begroting van De Lijn. Deze bekomen we door de totale uitgaven van De Lijn (€759 565 000) te verminderen met de uitgave voor schuldaflossing (zie bijlage, A. aangepaste benadering, betaalkredieten): €17 984 000. De schuldaflossing wordt ESR-matig immers niet als uitgave beschouwd. Merk op dat voor 2004 nog geen saldo geraamd werd en er hiervoor dus ook geen correctie is.

De ESR- betaalkredieten bedragen na alle correcties in totaal €741 581 000.

Verschil tussen initiële en aangepaste benadering:

Het verschil in ESR-betaalkredieten t.o.v. de initiële benadering bedraagt €177 336 000 (€741 581 000 - €564 245 000). Onder de aangepaste benadering wordt in een geconsolideerde context immers rekening gehouden met de ESR-uitgaven die vanuit De Lijn naar de niet-overheidssector vertrekken. Dit bedrag ligt hoger dan de totaalsom van de kredieten op de MVG-begroting (die de bron is bij de initiële benadering) omdat De Lijn voor haar uitgaven niet enkel put uit deze MVG-dotaties, maar ook uit:

- (1)- het nettobedrag aan dotaties die De Lijn ontvangt vanwege andere instellingen €27 761 000;
- (2)- eigen ontvangsten: €115 059 000;
- (3)- netto-schuldopname: opgenomen leningen – afgeloste leningen: €52 500 000 - €17 984 000 = €34 516 000.

De €27 761 000 is afkomstig van het VIF en wordt in de aangepaste benadering opgenomen onder het thema “Gemeenschappelijk Vervoer”, wat ook logisch is gezien het daar uitgegeven wordt. Onder de initiële benadering werd het bedrag meegenomen onder het thema “Wegen en Water”.

II. Beleidskredieten

Initiële benadering:

Onder de initiële benadering nemen we, analoog aan de betaalkredieten, de totaalsom van alle beleidskredieten voorzien in de MVG-begroting onder het thema “gemeenschappelijk vervoer” mee. Deze bestaan uit de GVK's en de NGK's die analoog met de betaalkredieten gecorrigeerd worden met de €317 000 van b.a. 63.2-81.01, aangezien dit bedrag op schuldaflossing betrekking heeft. Het totaal bedraagt €611 947 000 (zie bijlage, B. Initiële benadering, beleidskredieten).

Aangepaste benadering:

Als uitgangspunt nemen we de ESR-betaalkredieten (€741 581 000) zoals die in de begroting van De Lijn zijn ingeschreven. Er moet echter rekening mee gehouden worden dat de verbintenismogelijkheden van De Lijn niet in zijn begroting zichtbaar zijn. Om die reden wordt een correctie doorgevoerd aangezien in de begroting van MVG een hoger verbintenissenkrediet wordt ingeschreven. Dit verschil kan door De Lijn voor beleid worden aangewend.

Het verschil tussen beleids-en betaalkrediet bij MVG voor 2004 bedroeg: €611 947 000 - €564 245 000 = €47 702 000. Indien we dit optellen bij de betaalkredieten bij De Lijn, bekomen we: €741 581 000 + €47 702 000 = €789 283 000 (zie bijlage, A. Aangepaste benadering, beleidskredieten).

BIJLAGE

Vergelijkende berekeningstabel initiële benadering – aangepaste benadering beleids- en betalingskredieten 2004

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MEHELEN/168/antw.bijlage.168.xls

VLAAMS PARLEMENT
SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 170
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Eigendomsoverdrachten gemeenschap-gewest - Jaarverslagen

Ingevolge het decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap van 20 december 1989, bezorgt de minister een jaarverslag over de uitgevoerde eigendomsoverdrachten van onroerende goederen tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest, en dit overeenkomstig artikel 22.

Graag vernam ik van de minister hoe vaak dit jaarverslag werd gepresenteerd en waar de gegevens daaromtrent zijn terug te vinden.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 170 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

De bepaling waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag verwijst, het artikel 22, derde lid, van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, heeft geen uitvoering gekregen.

Er zijn namelijk sedert de inwerkingtreding van de kwestieuze bepaling – 16 februari 1996 - slechts enkele eigendomsoverdrachten van onroerende goederen tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest doorgevoerd. Er vonden slechts 4 overdrachten plaats, respectievelijk telkens één in 1999, 2000, 2001 en 2002.

Hierbij een kort overzicht :

Datum akte /besluit Vlaamse Regering	Ligging (telkens meerdere kadastrale percelen)
Akte 4/6/1999	Mol, “Galbergen”
Besluit VR 8/12/2000 (BS 8/2/2001)	Kustjachthavens
Akte 9/1/2001	Dilbeek, “Wolfspuiten”, Stationsstraat, Kamerijklaan
Akte 2/7/2002	Kalmthout, Heidebloemlaan

Drie van de vier overdrachten gebeurden in het kader van de inrichting/uitbreiding van een natuur of bosgebied.

Eén overdracht betrof goederen gelegen in de (kust)jachthavens. Deze overdracht gebeurde in kader van een optimaler beheer van de (kust)jachthavens.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 171
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboeg die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

5. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

6. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 171 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. In bijlage 1a volgt een overzicht van de dadingen die sinds 1995 werden gesloten binnen mijn bevoegdheid als minister van Financiën en Begroting.

In bijlage 1b gaat een overzicht van dadingen op basis van de materies Ruimtelijke Ordening en Monumenten en Landschappen.

Als bijlage 2 volgt een overzicht van de dadingen gesloten door de minister van Onderwijs, Werk en Vorming.

Als bijlage 3 volgt een overzicht van de dadingen gesloten door de minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

In bijlage 4 gaat een overzicht van de dadingen afgesloten door de tussenkomst van de afdeling gebouwen.

Als bijlage 5 volgt een overzicht van de dadingen gesloten door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Als bijlage 6 volgt een overzicht van de dadingen gesloten door de Minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

In bijlage 7 gaat een overzicht van dadingen met betrekking tot Export Vlaanderen. Hierbij wil ik nog het volgende opmerken. Van bij de oprichting van het Fonds voor Buitenlandse Handel van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel in 1959 werden aan ondernemingen renteloze leningen toegekend voor hun exportgerichte initiatieven. Deze leningen dienden terugbetaald te worden op basis van de omzet of de commissielonen die werden geboekt met het land (of de landen) waarvoor de lening werd toegekend. Indien er geen omzet met de betrokken landen werd gerealiseerd, diende de onderneming niets terug te betalen. Op 22 februari 2001 besliste de toenmalige bevoegde minister dat Export Vlaanderen voor deze oude vorderingen een dadingprocedure diende op te starten. Bijgevolg werden er sindsdien 84 dadingen afgesloten.

In bijlage 8 gaat een overzicht van dadingen met betrekking tot het beleidsdomein wonen (AROHM, AGI, VHM).

Met betrekking tot het beleidsdomein toerisme wil ik nog melden dat het Intern Verzelfstandigd Agentschap met rechtspersoonlijkheid (IVA rp) Toerisme Vlaanderen, rechtsopvolger van de VOI Toerisme Vlaanderen, sinds 1995 geen enkele dading gesloten, behalve, zeer recent, de dading met betrekking tot het Adela-project te Mesen. Deze dading werd voorgesteld op vraag van mezelf, na advies van de IVA rp Toerisme Vlaanderen, en werd door de Inspectie van Financiën gunstig geadviseerd. Het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist bedroeg 323.564,68 euro te vermeerderen met de interesten. Het bedrag van de dading zelf bedraagt 300.000,00 euro en is ten gunste van de Koninklijke VVV West-Vlaamse Bergen vzw, met zetel te 8956 Heuvelland (Kemmel). De reden om tot een dading over te gaan, ligt in het feit dat ikzelf en de IVA rp Toerisme Vlaanderen berusten in het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 16.02.2005 (arrest 1998/AR/2684). Dit arrest bekrachtigde het eerste vonnis van de 3de burgerlijke kamer van

de Rechtbank van Eerste Aanleg te Ieper, d.d. 04.12.1998, waarbij de oorspronkelijke vordering van Toerisme Vlaanderen werd afgewezen. Namens de IVA rp Toerisme Vlaanderen trad als raadsman meester Mark Schuyesmans op. Het bedrag van de dading zal gestort worden op een derdenrekening van de raadsman van de VVV West-Vlaamse Bergen vzw. Het bedrag van de dading zal gealloceerd worden op de begroting van Toerisme Vlaanderen, m.n. de post 1211I: Gerechtskosten.

Voor de overige beleidsdomeinen werden er geen dadingen afgesloten.

2. Nopens zijn tweede vraag, meen ik dat het lage aantal voldoende aangeeft dat er geen overdreven gebruik is van het middel 'dadingen'. In tegenstelling met de Heer Vlaams Volksvertegenwoordiger ben ik er overigens niet van overtuigd dat het rekken van gerechtelijke procedures (en dus het laten oplopen van gerechtelijke interessen) een betere handelwijze is dan een correct en integer "dadings"-beleid.

BIJLAGEN

1. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Financiën en Begroting (a) en Ruimtelijke Ordening (b).
2. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Onderwijs, Werk en Vorming.
3. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.
4. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, voor wat betreft de afdeling gebouwen.
5. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
6. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.
7. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.
8. Overzicht dadingen gesloten door de Minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.02.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.03.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.04.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.05.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.01b.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.06.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.07.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.08.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VAN_MECHELEN/171/antw.bijlage.171.01a.doc

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 173
van 25 augustus 2005
van **JAN LOONES**

Bunkers “Ter Yde” Oostduinkerke - Bestemming

Vrijwel alle resten van oude bunkers op de verdedigingslijn uit WOII zijn opgeruimd. De Vlaamse overheid plant thans ook de opruiming van oorlogsstellingen, gelegen in het natuureservaat “Ter Yde” in Oostduinkerke.

Bij deze geplande opruiming rijst opnieuw de vraag of deze bunkers niet beschouwd moeten worden als “erfgoed”, om ze te beschermen en te bewaren.

Als oorlogserfgoed blijft er voornamelijk de belangrijke restauratie en bewaring van het openluchtmuseum Atlantikwall in het domein in Raversijde, waar de talrijke bezoekers zich nog een nauwgezet beeld kunnen vormen van deze oorlogsperiode.

Ook de bunkers gelegen in het Oostduinkerkse natuureservaat “Ter Yde” (deelgebied “Zeebermduinen”), verdienen bijzondere aandacht. Ze strekken zich uit over een afstand van 300 meter, waarbij de stellingen onderling verbonden zijn met ondergrondse gangen, die voor bijna 200 meter zichtbaar zijn. Bovendien zijn de ruïnes gelegen in “wandelende duinen”, waardoor ze in enkele jaren tijd een totaal ander uitzicht kunnen aannemen. Dit geeft ze een bijzonder karakter, waarbij het historische verhaal verweven wordt met de krachten van de natuur.

De ruïnes zijn ook op lokaal niveau van groot belang. Ze spelen een rol in het drama dat zich heeft afgespeeld in de bevrijding, in het bijzonder de vroegere batterij op Groenendijk-Bad en de uitkijkpost in de Karthuiserduinen zijn hiervan de laatste stille getuigen.

Werd of wordt de bijzondere waarde van deze bunkers onderzocht voorafgaand aan de beslissing tot opruiming als oorlogspuin? Zo ja, met welk resultaat?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 173) en Peeters (nr. 712).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 173 van 25 augustus 2005

van **JAN LOONES**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 177
van 7 september 2005
van STEFAAN SINTOBIN

Beschermd postgebouw Izegem - Instandhouding

Het oude postgebouw in het Izegemse centrum werd al geruime tijd geleden officieel als monument beschermd. Enige jaren geleden ging dit historisch waardevolle gebouw over in privé-handen.

Omdat deze privé-eigenaar blijkbaar al een tijdje geleden met de noorderzon is verdwenen, staat het oude postgebouw er verwaarloosd bij. Instandhoudingswerken zijn dringend nodig, niet alleen om het gebouw voor verder verval te behoeden, maar ook om de veiligheid van de voetgangers en autobestuurders te blijven garanderen. Enkele jaren geleden moesten er, wegens veiligheidsproblemen, al eens dringen werken uitgevoerd worden aan de torentjes van het gebouw.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van deze problematiek?
2. Welke initiatieven worden er genomen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 7 september 2005

van STEFAAN SINTOBIN

1 en 2. Mijn administratie is op de hoogte van de problematiek met betrekking tot de instandhouding van het voormalige postgebouw van Izegem. Een overzicht van de maatregelen:

- De eigenaar van het pand werd gerechtelijk vervolgd en veroordeeld wegens verwaarlozing van een beschermd monument. Bij arrest van het Hof van Beroep te Gent (3 december 1999) werd hij verplicht tot het herstel van het onroerend goed in zijn oorspronkelijke toestand, door op eigen kosten over te gaan tot *“de dringende en noodzakelijke instandhoudingswerken ter voorkoming van de directe verdere schade aan het gebouw binnen de perken van de beschermingsbepalingen derwijze dat er niet meer moet gevreesd worden voor de instandhouding en het verder behoud van het goed”*.
- Aangezien deze werken niet waren uitgevoerd binnen de gestelde termijn (uiterlijk 21 december 2000), is de gerechtsdeurwaarder overgegaan tot de effectieve inning van een dwangsom van 123,95 Euro per dag vertraging, tot mijn administratie op 16 oktober 2002 heeft vastgesteld dat het gebouw beveiligd was tegen fysieke indringing, water- en windschade, en dat als dusdanig was voldaan aan de bepalingen van het arrest.
- Omdat het probleem inzake leegstand hiermee niet was opgelost is overgegaan tot overleg met de administratie bevoegd voor huisvesting. Op 9 juli 2002 werd het pand opgenomen in de inventaris van de leegstaande gebouwen.

Sinds 2002 is de eigenaar onbereikbaar, wat verdere controle en opvolging bemoeilijkt. Indien het gevaar bestaat voor verval of zware beschadiging is het enige overblijvende alternatief de toepassing van artikelen 4 en 5 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, die in dergelijke gevallen voorzien in de mogelijkheid tot onteigening. De Vlaamse Regering kan, na advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, machtiging verlenen tot onteigening ten algemene nutte, hetzij door de staat, hetzij door de gemeente.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven de opportuniteit en de mogelijke consequenties van deze ingreep te evalueren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 178
van 7 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

Beschermde schoenfabriek Izegem - Restauratiesubsidie

Onlangs besliste de Izegemse gemeenteraad de voormalige schoenfabriek in de Prins Albertlaan – Zuidkaai aan te kopen. De bedoeling is om in het gebouw het huidige schoeisel- en borstelmuseum onder te brengen, maar eveneens een museum op poten te zetten dat de volledige groei van Izegem als kleine industriestad in kaart brengt.

Het voorste gedeelte is beschermd als monument en de restauratiewerken zullen zo vlug mogelijk van start gaan. De werken zullen in ieder geval worden uitgevoerd in nauw overleg met Monumenten en Landschappen.

Voor de renovatiewerken aan het beschermde gedeelte kan de stad Izegem blijkbaar rekenen op een subsidie van 80 procent.

1. Werd voor de restauratiewerken al contact opgenomen met Monumenten en Landschappen?
Welke afspraken zijn al gemaakt?
2. Voor welk bedrag wordt dit project gesubsidieerd?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 7 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

1 en 2. Op 1 september laatstleden vond met betrekking tot het (museum)project “Eperon d’Or” te Izegem een onderhoud plaats tussen vertegenwoordigers van mijn administratie, de technische dienst van de stad Izegem, alsook de ter zake bevoegde schepen. De site werd bij die gelegenheid ook bezocht.

Voor de realisatie van het project zal een beroep worden gedaan op de “Open Oproep” van de Vlaamse bouwmeester. In afwachting werd overeengekomen om dringende instandhoudingswerken te laten uitvoeren aan de bedaking van het beschermde gedeelte, teneinde het voor verder verval te behoeden. De stad kan hiervoor gebruik maken van een onderhoudspremie, die 40% bedraagt van de onderhoudskosten tot een bedrag van 30.000 Euro. Deze premie moet officieel worden aangevraagd, op basis van een onderbouwd dossier en een concrete kostenraming, conform de voorwaarden in het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten, zoals gewijzigd.

De aard en kosten van de eigenlijke restauratie zullen afhankelijk zijn van het eigenlijke project. Voor het beschermde deel van het complex kan in dat geval een premie worden bekomen, die voor gemeentelijke eigendommen 80% bedraagt van de voorziene kosten, waarvan 60% voor rekening van het Vlaams gewest en 20% voor rekening van de provincie. Ook hier vormen een officiële aanvraag met een onderbouwd dossier en een concrete kostenraming de basis voor een toekenning, conform de voorwaarden in het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, zoals gewijzigd.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 179
van 7 september 2005
van **KARLOS CALLENS**

Monumenten Spiere-Helkijn - Bescherming

De afdeling Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in Brugge is al een tijdje bezig met de bescherming van monumenten, die dan worden opgenomen in een lijst van beschermd monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen.

1. Wat is de stand van zaken voor de West-Vlaamse gemeente Spiere-Helkijn?
2. Is er reeds een lijst opgemaakt voor Spiere-Helkijn met de gebouwen die in aanmerking komen om beschermd te worden, en wat is er gebeurd met het oude open zwembad gelegen langs de Oudenaardseweg?
3. Wanneer wordt deze lijst ter ondertekening voorgelegd aan de minister?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 7 september 2005

van **KARLOS CALLENS**

1 tot en met 3.

Een objectieve selectie van beschermingswaardig patrimonium op Vlaams niveau kan enkel geschieden op basis van een systematisch overzicht van het bestaande patrimonium binnen een voldoende specifiek thematisch en een voldoende ruim geografisch kader.

Al sinds de oprichting van de Rijksdienst Monumenten en Landschappen wordt onder meer gewerkt aan een inventaris van het bouwkundig erfgoed. Deze inventaris wordt gemeente per gemeente afgewerkt. Ook voor Spiere-Helkijn is ondertussen een inventaris beschikbaar. Met deze gemeentelijke inventaris als referentiekader is al een eerste ruwe selectie gemaakt van items (waaronder ook het openluchtzwembad aan de Oudenaardseweg te Spiere), die vanuit een globale Vlaamse optiek tot de beste vertegenwoordigers van het lokale erfgoed behoren. Deze selectie moet in het licht van het voorgaande nog worden getoetst aan een ruimer aanbod, over de gemeentegrenzen heen en idealiter in het kader van een Vlaams overzicht per bouwtype. Tenzij een onmiddellijke bescherming om een andere reden noodzakelijk en opportuun zou zijn, zal de aangehaalde selectie voor Spiere-Helkijn dus nog moeten worden geëvalueerd in het kader van globale thematische beschermingsdossiers.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 82
van 6 juli 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VZW JINT - Samenwerkingsprogramma's Zuid-Afrika

Recentelijk kende de Vlaamse Regering 220.000 euro subsidie toe aan VZW Jint voor de uitvoering van de samenwerking Vlaanderen – Zuid-Afrika rond jeugd.

De concrete invulling van die samenwerking zou gebeuren op basis van tweejaarlijkse werkprogramma's die drie grote thema's omvatten: "capacity building", "research" en "advocacy en lobbying".

1. Kan de minister preciseren wat die werkprogramma's juist omvatten en wat de bedoeling hiervan is?
2. Welke categorieën van jongeren behoren tot het doelpubliek?
3. In welke taal verloopt de samenwerking?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 6 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De Vlaamse Regering heeft op 1 juli 2005, 222.000 euro subsidie toegekend aan Jint VZW voor de uitvoering van de samenwerking Vlaanderen/Zuid-Afrika rond jeugd. De concrete invulling van deze samenwerking gebeurt op basis van tweejaarlijkse werkprogramma's. Het werkprogramma 2005-2006 omvat drie grote thema's: 'Capacity Building', 'Research' en 'Advocacy and lobbying'.

Sinds de voorbije conferenties in Zuid-Afrika omtrent lokaal jeugdbeleid (mei 2002 en februari 2004) wordt de samenwerking meer en meer gefocust op de « CAR » (= strategische doelstellingen 2005-2006)

A. Het CAR-concept¹

Het vernieuwde voorstel vanuit de NYC dient te worden gesitueerd tegen de achtergrond van het National Youth Development Policy Framework (2002-2007) : een nationaal jeugdbeleidsplan dat een holistische benadering van het jeugdbeleid nastreeft, vanuit een participatieve praktijk en consultatieprocessen sinds 2000. Het plan definieert de rol van de NYC in de ontwikkeling van jeugdbeleid, omschrijft een achterliggende visie, bepaalt prioritaire doelgroepen binnen het geheel van de jongerenpopulatie en formuleert voorstellen voor een aantal beleidsinitiatieven op zeer diverse terreinen als welzijn, onderwijs en opleiding, participatie in economie en ondernemerschap, armoedebestrijding, justitie en veiligheid en maatschappelijke betrokkenheid van jongeren.

Er werd een voorstel uitgewerkt dat drie hoofdlijnen voor de samenwerking omvat:

- “Capacity Building”
- “Advocacy en Lobbying”
- “Research”

Het geheel van deze strategie, gekaderd in een 2-jaren aanpak, dient te resulteren in een derde nationaal congres gepland in 2006.

Doelstellingen en methodische aanpak i.v.m. de “Capacity Building”.

Dit luik is er op gericht om de 284 lokale besturen in Zuid-Afrika de nodige “capacity” te laten verwerven om lokaal jeugdbeleid te ontwikkelen en tot effectieve participatie van jongeren en jeugdorganisaties te komen.

Het concept van de “Capacity Building” draait rond een aantal prioritaire velden van het lokale jeugdbeleid, waarbij aan 32(2 x 16) multiplicatoren een intensieve en eerder individuele training annex “onderdompeling” in een Vlaamse gastorganisatie met de nodige ervaring op het prioritair gestelde terrein. Door deze diversiteit aan thema's en de strenge selectienormen voor deelnemers uit Zuid-Afrika, komt op die manier een overdracht aan kennis en ervaring tot stand die maximaal bijdraagt tot de ontwikkelingen in Zuid-Afrika.

¹ Uit bijdrage luik Jeugd(beleid) voor de VGC Vlaanderen – Zuid-Afrika van 3 en 4 mei 2005

Dit concept werd in november 2004 reeds een eerste keer gehanteerd, met een zeer positieve evaluatie door de deelnemers, de NYC en de Vlaamse stuurgroep.

Voor 2005 werden, in overleg tussen de Vlaamse stuurgroep en de NYC, volgende prioritaire thema's vastgelegd.

Voor lokale jeugdconsulenten :

- de belangrijke mechanismen inzake lokaal jeugdbeleid
- het beheer van grotere jeugdcentra
- jongereninformatienetwerken
- niet formele opleiding en begeleiding van langdurig werkloze jongeren
- sport als methodiek

Voor lokale jeugdwerkverantwoordelijken :

- vrijwilligersmanagement
- omgaan met diversiteit (in al zijn aspecten)
- ondernemingszin van jongeren
- spel als methode
- structuur en opbouw van nationale organisaties

De structuur van elke training vertoont volgende stappen:

2 dagen: voorafgaande oriëntatie in Zuid-Afrika

2 dagen: onthaal en oriëntatie in Vlaanderen, ook inzake jeugdbeleid

4 dagen: stage en vorming in gastorganisatie

2 dagen: debriefing in Vlaanderen en vertrek

De NYC staat in voor een terugkoppeling met de deelnemers, na hun terugkomst. Zoals gezegd zullen de multiplicatoren worden ingeschakeld in verdere netwerking en vormingsinspanningen in Zuid-Afrika. Hiertoe zal een databestand worden bijgehouden. In Vlaanderen staat JINT vzw in voor de organisatie.

Doelstellingen en methodische aanpak i.v.m de "Research".

In dit voorstel worden drie belangrijke onderzoeksdoelstellingen naar voor geschoven:

Evaluatie van het huidige lokaal jeugdbeleid in Zuid-Afrika.

De structurele en duurzame ontwikkeling van een lokaal jeugdbeleid, als exponent van een expliciet en slagkrachtig centraal Zuid-Afrikaans jeugdbeleid, is een cruciale doelstelling van de samenwerking tussen de Vlaamse en Zuid-Afrikaanse overheden. Dit onderzoek wil m.b.t het jeugdbeleid zowel een momentane evaluatie als een systeem van systematische monitoring genereren. In de mate van het mogelijke wordt hierbij de link gelegd naar de impact die de samenwerking tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika hierop in het verleden heeft gehad. Dit is echter geen doelstelling op zich, maar indien informatie hierover zich tijdens het onderzoek aandient, is dit een positieve meerwaarde.

Onderzoek als basis voor 'advocacy'

De onderzoeksresultaten en de rapportering hierover kunnen worden gebruikt om de maatschappelijke en politieke aandacht voor het lokale jeugdbeleid én de samenwerking hieromtrent tussen ZA en VL, actief, operationeel en actueel te houden. De resultaten kunnen de verdere uitbouw van het lokale jeugdbeleid en de onderhandelingen daarover mee sturen. Het levert een onderbouwde argumentatie op voor de 'advocacy': waar staat het lokale jeugdbeleid nog het zwakst? Welke stimulerende factoren moeten worden versterkt? Welke goede praktijken bewijzen dat het kan lukken?

Onderzoek: op zoek naar een gedeeld referentiekader

De hier voorgestelde onderzoeksopzet ter evaluatie van het lokale jeugdbeleid maakt gebruik van een voorlopig ontwikkeld analysekader. Zowel de verdere toepassing ervan in Vlaanderen als in Zuid-

Afrika kan een bijdrage leveren aan de optimalisering ervan. Zo kan een gedeeld referentiekader worden ontwikkeld wat een specifieke en gezamenlijke praktijk van jeugd- en beleidsonderzoek, zowel in Vlaanderen als in Zuid-Afrika mogelijk maakt. Het is duidelijk dat het voorgestelde onderzoeksopzet zich in de eerste plaats richt op de vragen geformuleerd onder de eerste doelstelling. Doelstellingen 2 en 3 vereisen geen bijkomende onderzoeksactiviteiten, maar worden bereikt in de vorm van positieve neveneffecten van dit onderzoek en gegarandeerd door een uitgebreide rapportering en brede verspreiding en opvolging van de resultaten.

Doelstellingen en methodische aanpak ivm de “Advocacy and Lobbying”.

De inspanningen inzake “Advocacy and Lobbying” worden gelinkt aan een nationale campagne, in het licht van de lokale bestuursverkiezingen in Zuid-Afrika in 2005. Doelstellingen daarvan zijn :

- Jongeren zoveel mogelijk aansporen om deel te nemen aan de verkiezingen en zich correct en tijdig te registreren.
- Actoren betrokken bij lokaal jeugdbeleid te informeren en te sensibiliseren over de kansen van en de wegen naar een lokaal jeugdbeleid.
- De noodzakelijke participatie van jongeren bij het uitwerken van een lokaal jeugdbeleid te promoten.

Belangrijk hierbij is dat men volop wil verder bouwen op de resultaten van de 2de conferentie inzake “Local Youth Development” en de focus wil richten op de verschillende instrumenten die uit de Vlaams-Zuid-Afrikaanse samenwerking tot nog toe zijn voortgekomen : het Charter inzake lokaal jeugdbeleid en de “Guidelines” t.a.v gemeentebesturen zoals goedgekeurd op het congres.

Elementen van de campagne zijn:

- Workshops voor gemeentelijke gezagsdragers (burgemeesters en schepenen)
- Workshops per provincie voor gemeentelijke ambtenaren betrokken bij jeugdbeleid
- Speelse acties met jongeren in een aantal geselecteerde gemeenten
- Een aanwezigheid in de nationale media

Een belangrijk element in deze is de concrete datum voor de lokale verkiezingen in Zuid-Afrika. Op het moment van redactie van deze aanvraag is deze datum nog niet vastgelegd.

B. Evaluaties en beoogde effecten

- beoogt structurele en duurzame veranderingen op het vlak van het jeugdbeleid; beide overheden bevinden zich in een beleidsactieve fase en kunnen elkaar sterk inspireren op het vlak van visie, planning en methodes en bij de uitwerking van concrete maatregelen en systemen;
- daarvoor werden/worden in onderling overleg op een systematische wijze inhoudelijke speerpunten bepaald. Deze speerpunten worden gekozen op basis van (1) hun maatschappelijke en beleidsrelevantie, (2) het veelbelovende en de beschikbaarheid van inspirerende actoren, (3) haalbaarheid, (4) kans op structurele en duurzame toepassingen en verankering zowel in Vlaanderen als Zuid-Afrika;
- daarbij worden enkele duidelijke accenten gelegd, o.a
 - een partnership met actoren die in het centrum van de besluitvorming zitten (voor Zuid- Afrika: National Youth Commission – minister E. Pahad);
 - primair investeren in competentieverhoging en professionalisering van de diverse betrokken actoren: politici, ambtenaren en middenveld (op nationaal, provinciaal en lokaal niveau);
 - een evenwicht tussen wetenschappelijk onderbouwde aanpak (onderzoek, publicaties), een communicatienetwerk (nieuwsbrief, regelmatige contacten) en grootschalige strategische evenementen (twee conferenties).

De klemtoon op jeugdbeleid is in het geval van Zuid-Afrika bijzonder aangewezen, o.a. omwille van:

- 23,9 miljoen kinderen en jongeren of meer dan 55,5% van de bevolking is jonger dan 25 jaar;
- jeugd staat in het centrum van de belangstelling van politici en overheden;
- de Zuid-Afrikaanse partner is bijzonder gefascineerd door de volgende aspecten van het Vlaamse jeugdbeleid: planmatige aanpak, aandacht voor participatie, samenwerking diverse overheidsniveaus, variatie en kracht van het jeugdwerk, grote aanwezigheid van vrijwilligers ...;

2. De samenwerking richt zich in beginsel naar alle lokale jeugdbeleidsactoren. Voor bepaalde onderdelen van het programma werd gekozen om een intensieve vormingsinspanning te realiseren t.a.v. een, in aantal eerder beperkte, groep multiplicatoren uit Zuid-Afrika, die betrokken zijn bij lokaal jeugdbeleid hetzij als “manager” (vergelijkbaar : jeugdconsulent), hetzij vanuit lokaal jeugdwerk. De National Youth Commission heeft zich ertoe verbonden om deze groep multiplicatoren tenvolle te betrekken bij verdere vormingsinspanningen in Zuid-Afrika, meestal in samenwerking met of op initiatief van de Provincial Youth Commissions.

3. In het Engels.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 83
van 13 juli 2005
van **JOHAN VERSTREKEN**

Filmlocaties - Eénloketfunctie

Vlaanderen wordt steeds aantrekkelijker als filmlocatie. Wie een Vlaamse stad echter als filmlocatie wil gebruiken, kijkt vaak aan tegen een enorme administratieve rompslomp en moet heel wat overheidsdiensten aflopen. Zelfs een aanvraag om in een bepaalde straat te kunnen filmen, blijkt helemaal niet eenvoudig te zijn. Een aantal steden waaronder Oostende, Gent, Brussel, Antwerpen en Brugge hebben reeds het initiatief genomen om zich aan te prijzen als filmlocatie.

Desondanks bestaat er echter nog geen orgaan dat zich bezighoudt met de promotie van Vlaanderen als filmlocatie. Een efficiënt loket waar alle informatie over het draaien van de film in het gebied te verkrijgen is, zou Vlaanderen echter alleen maar ten goede komen. Ook het Vlaams Audiovisueel Fonds is hier voorstander van.

De oprichting van één loket om Vlaanderen als filmlocatie te promoten heeft een dubbel voordeel: de versterking van de werkgelegenheid en de promotie van het gewest. Het geregeld verschijnen van een bepaalde streek of locatie in films heeft immers ook gevolgen voor de toeristische sector. Boston bijvoorbeeld is vaak in films opgevoerd en veel mensen willen nu naar die locaties gaan kijken. Een beperkt initiatief, dat niet veel geld hoeft te kosten en samenwerkt met de filmpromotiediensten in de steden, kan op korte termijn vruchten afwerpen.

1. Welk gevolg is er nog gegeven aan het voorstel dat minister Moerman in India heeft gedaan om Vlaanderen als filmlocatie te gebruiken, of welke initiatieven zijn daaromtrent nog genomen?
2. Werd het idee van een éénloketfunctie voor Vlaanderen als filmlocatie al besproken met het VAF?
3. Is de oprichting van een éénloketfunctie een beleids optie? In welke concrete richting wordt dan gedacht?
4. Wie neemt terzake welke initiatieven, of van wie worden verdere initiatieven daartoe verwacht?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 82) en Bourgeois (nr. 161).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 13 juli 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**

In antwoord op de vraag, wil ik in akkoord met mijn collega's **minister Moerman** en **minister Bourgeois** het volgende formuleren:

Een gecoördineerde promotie van Vlaanderen als filmlocatie en de erbij horende gecoördineerde facilitering lijkt mij inderdaad een goede zaak. Wel moet men zich afvragen wat de finaliteit daarvan kan zijn. Voor de hand liggend is de economische finaliteit, waarbij het duidelijk is dat het draaien van een film in Vlaanderen bijkomende economische activiteit en tewerkstelling genereert in diverse sectoren. Tevens heeft het vertonen van films, die in Vlaanderen zijn gedraaid, een effect op het toerisme. Denken we maar aan de toeloop van toeristen naar Gent door de televisieserie 'Flikken'. De afgeleide impact van Vlaanderen als filmlocatie op de Vlaamse filmsector, ligt eerder in de mogelijke tewerkstelling van mensen uit deze sector en in het algemeen klimaat van uitwisseling.

1. Naar aanleiding van de handelsmissie naar India begin dit jaar en in het bijzonder het bezoek aan 'Bollywood' en de promotie van Vlaanderen als filmlocatie door minister Moerman, was er contact tussen haar kabinet en het VAF. Verder hebben de lokale vertegenwoordigers van het Vlaams Agentschap Internationaal Ondernemen in Mumbai en New Delhi de contacten met de filmmakers in Bollywood onderhouden. Het Agentschap zal de opportuniteit overwegen om in de toekomst acties of evenementen te organiseren rond de promotie van Vlaanderen als filmlocatie.
2. Het VAF heeft als voornaamste doelstelling de eigen (Vlaamse) productie en auteurscreatie te stimuleren. Via de cel Flanders Image is het ook belast met de promotie van de Vlaamse film. Het idee om een éénloketfunctie voor Vlaanderen als filmlocatie te creëren door een samenwerking tussen de bestaande en performante stedelijke 'film offices' lijkt mij waardevol. Het VAF voert daarover momenteel op eigen initiatief verkennende gesprekken met een aantal partijen. Naar verluidt waren er al contacten met een aantal stedelijke diensten, met het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid en met Toerisme Vlaanderen, maar in het overleg met mijn kabinet en met de administratie Media kwam het onderwerp in ieder geval nog niet aan bod. Ik meen ook dat deze materie niet tot de kerntaak van het VAF behoort, wat niet betekent dat ik mij verzet tegen het initiatief om de mogelijke partijen te stimuleren tot doorgedreven samenwerking op dat gebied.
3. De invoering van een enig loket is zeker geen zaak van het cultuurbeleid en dus ook niet van het VAF. Er moet ook van een dergelijk orgaan geen wonderen worden verwacht: naar mijn aanvoelen zal de weerslag, zowel op cultureel als op toeristisch en economisch gebied, al bij al beperkt blijven. Ik ben wel voorstander van een nauwe samenwerking van Flanders Image aan de promotie die een dergelijk enig loket zou willen voeren, aanvullend aan de promotie die het nu al in het buitenland verzorgt voor de Vlaamse film, bvb. op internationale festivals.
4. In mijn ogen is de promotie van Vlaanderen als filmlocatie in wezen een economische en toeristische aangelegenheid, die in combinatie met de taxshelter een stimulerend effect kan hebben en die ik derhalve niet ongenegen ben. Ik meen dat het initiatief best kan genomen worden door de

steden die al over een 'film office' beschikken en ik ondersteun de actie van het VAF om daarbij te bemiddelen en andere partners te betrekken zoals Toerisme Vlaanderen, Flanders Image en het Vlaams economisch beleid. Ik ben echter geen voorstander van de oprichting van een afzonderlijke structuur voor een dergelijk promotieloket, maar eerder van een gestructureerde samenwerking met bvb. een centraal aanspreekpunt en gecoördineerde promotie in het buitenland via de bestaande kanalen. De integratie met het Vlaams Agentschap Ondernemen kan nagegaan worden. Dit agentschap zal vanaf 1 juli 2006 een uniek loket worden voor alles wat ondernemen in Vlaanderen betreft.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 84
van 20 juli 2005
van **JAN LOONES**

Nederlandstalige cultuur - Internationale uitstraling

Uit het internationaal verspreide tijdschrift "Le Journal de l' Agence Intergouvernemental de la Francophonie", blijkt de opdracht en werking van dit agentschap ("langue Française et diversité culturelle, paix, démocratie et droit de l' Homme, éducation et formation, développement durable et solidarité").

De activiteiten behelzen conferenties, beurzen, diverse prijzen, ministeriële samenwerking, culturele voorstellingen, muziek, theater, dans, sportieve spelen, vooral voor Europa en Afrika.

Het geheel is indrukwekkend. Het doet vooral ook vragen rijzen naar de ontwikkeling, actualisering of coördinatie van gelijkaardige activiteiten vanuit de Nederlandstalige cultuur, binnen het kader van de Taalunie of anderszins.

1. Wordt de internationale uitstraling en werking van de Taalunie geregeld geëvalueerd en de methodes en werkwijzen geactualiseerd? Zo ja, op welke wijze?

Hoe opereert de Taalunie terzake op dit ogenblik?

2. Bestaan er andere gestructureerde initiatieven voor internationale uitstraling van de Nederlandstalige cultuur, naar analogie van het bovenvermelde Agence Intergouvernemental de la Francophonie?
3. Welke nieuwe initiatieven staan er eventueel op stapel?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Anciaux (vraag nr. 84) en Bourgeois (nr. 166).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 84 van 20 juli 2005

van **JAN LOONES**

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat wij in Vlaanderen, al of niet in samenwerking met Nederland, geen vergelijkbare organisatie of publicatie hebben als deze waar hij naar verwijst met betrekking tot de Francophonie.

Ik kan in die mate de bezorgdheid van de Vlaamse volksvertegenwoordiger die ik meen te onderkennen in zijn vraagstelling, bijtreden: zorgen wij voor voldoende zichtbaarheid van ons internationaal kunsten- en cultuurbeleid, promoten wij het genoeg. Ik denk dat het beter kan dan wat tot nog toe gebeurde.

Alleen is het mij niet volledig duidelijk of de Vlaamse volksvertegenwoordiger met “Nederlandse cultuur” bedoelt de cultuur gebonden aan de Nederlandse taal of de cultuur geproduceerd op het grondgebied waar de Nederlandse taal wordt geschreven en gesproken.

Ik zal mijn in antwoord de kwestie zo ruim mogelijk benaderen.

1. wat de Taalunie betreft is het vooraf belangrijk te onderkennen wat haar taken en doelstellingen zijn. De werkvelden zijn: de taal, het onderwijs van de Nederlandse taal en de letteren. De taalaangelegenheden zijn eerder van interne en taaltechnische aard (groene boekje, spraakkunst ...). Toch werkt de Taalunie mee aan EFNIL, en neemt ze daarin zelfs het voortouw. EFNIL is een Europees forum van nationale taalinstellingen dat moet doorgroeien tot een centrale verdediger van de taaldiversiteit en de taalpolitiek in de EU. Inzake het onderwijs Nederlandse taal (en letteren) ondersteunt de NTU zowat 220 leesstoelen neerlandistiek aan buitenlandse universiteiten in meer dan 40 landen.

In 2003 stelde het Comité van Ministers van de NTU een evaluatiecommissie aan om de werking van de Taalunie door te lichten en aanbevelingen terzake op te stellen. Deze commissie stelde o.m. dat de NTU voor meer zichtbaarheid en uitstraling moet zorgen. Het Comité van Ministers vroeg het algemeen secretariaat van de NTU om een actieplan daarvoor op te maken. Daartoe werd reeds een eerste voorzet gemaakt, maar dit moet zeker nog verder doorgewerkt worden. Ik zou evenwel niet zover willen gaan om de NTU een rol en taak als Agence van de Francophonie toe te bedelen.

2. Zoals ik in mijn inleiding reeds vermeldde bestaat geen instelling vergelijkbaar met de geciteerde Agence. Voor het Nederlandse taalgebied bestaat naast de NTU het cultureel verdrag Nederland en Vlaanderen (verdrag van 1995). Dit verdrag voorziet in een samenwerking op het gebied van cultuur, onderwijs, wetenschappen en welzijn en bepaalt zelfs dat zal gestreefd worden naar gezamenlijk optreden naar derde landen waar mogelijk.

Op het gebied van de kunsten zijn er bekende vormen en momenten van samenwerking in de zin van uitwisselingen en van samen organiseren: de vuurtorens voor uitwisseling podiumkunsten, samenwerking tussen de theaterinstituten VTI en TIN, het Theaterfestival, het Tweektffestival voor jeugdtheater zijn daar voorbeelden van. Ook de samenwerking tussen de letterenfondsen is zo een model en het gezamenlijk presenteren van onze letteren en auteurs op grote internationale beurzen is een voorbeeld van gezamenlijk optreden en uitdragen van onze cultuur.

3. Het is waar dat de goede samenwerking soms wel eens wat verstoord wordt en ogenschijnlijk wat in het gedrang komt. Ik heb een afspraak met mijn Nederlandse collega, staatssecretaris Medi van

der Laan, om af te stemmen over onze samenwerking. Er lopen momenteel trouwens in verschillende fora evaluatiegesprekken over de Vlaams - Nederlandse samenwerking.

Het is mijn uitdrukkelijke wens het internationale beleid tot een prioritair aandachtspunt van het cultuurbeleid te maken.

Ik heb recent nog op de slotzitting van het Theaterfestival een eerste schets gegeven van hoe ik het internationaal cultuurbeleid wil oriënteren en steviger structureren. Ik vertrek daarbij van het grote potentieel en van de eigen dynamiek van onze cultuur en van onze kunstenaars. Dit betekent niet een afwachtende houding aannemen, waarvan in het verleden het internationale cultuurbeleid te vaak het slachtoffer was, maar ik pleit integendeel voor een actiever en gericht beleid terzake.

Ik denk daarbij aan een netwerk van de steunpunten van de verschillende sectoren en disciplines, in samenwerking met de administratie. In de administratie zal ik een cel internationaal cultuurbeleid oprichten. De permanente stuurgroep met de steunpunten zal daarvoor adviserend optreden en kan tegelijk de link met de cultuurpraktijk op het veld valoriseren. Deze internationale cel in de administratie kan bovendien zelf ook concrete uitvoerende opdrachten uitvoeren.

Momenteel ligt dit concept ter tafel voor overleg, reflectie en voor uitwerking tot een instrument dat onze kunst en cultuur op een betere wijze in een internationale context wil laten gedijen.

Ik wil daar evenwel aan toevoegen dat dit plan er best mag voor zorgen dat ons cultureel potentieel beter zichtbaar wordt gemaakt; maar dat ik veel meer dan enkel een emblematische doelstelling nastreef: de uitwisselingen, wisselwerkingen met internationale kunstenaars, instellingen moeten tot wederzijdse verrijking kunnen leiden; daarop ligt de nadruk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 85
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Bescherming roerend cultureel erfgoed - Jaarverslagen

Ingevolge artikel 19 van het decreet houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang van 24 januari 2003, stelt de regering jaarlijks een verslag op over de uitvoering van dit decreet.

Wat is de stand van zaken van de verslaggeving en wanneer mag deze worden verwacht ?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Artikel 19, paragraaf 6 van het topstukkendecreet luidt als volgt: ‘De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Topstukkenfonds tijdens het voorbije begrotingsjaar. Dit verslag wordt aan het Vlaams Parlement meegedeeld.’

Het verslag waarvan in dit artikel sprake gaat dus uitsluitend over het Topstukkenfonds, opgericht om de verwerving van de krachtens het topstukkendecreet beschermde voorwerpen mogelijk te maken. De verslaggeving is tot op heden nog niet gebeurd, omdat als gevolg van de budgettaire beperkingen, het topstukkenfonds tot op heden niet over middelen beschikt.

Sinds 18 maart 2005 zijn de eerste 65 voorwerpen en 9 verzamelingen definitief opgenomen in de Lijst van het Roerend Cultureel Erfgoed van de Vlaamse Gemeenschap. Op deze voorwerpen en verzamelingen is het decreet van toepassing. Voor de tweede helft van 2005 plan ik de bijkomende bescherming van topstukken uit het muzikaal erfgoed en de schone kunsten (1789 – 1950). Voorjaar 2006 plan ik de bijkomende bescherming van topstukken uit het kerkelijk en archivalisch erfgoed.

Bij de opstelling van het decreet werd gekozen voor een Topstukkenfonds dat uitsluitend *reactief* optreedt. Het kan enkel gebruikt worden voor het verwerven van cultuurgoederen die op de lijst staan en die met uitvoer bedreigd worden. De praktijk toont echter aan dat er ook een proactieve werking vereist is om vanuit de beschermingsfilosofie zo efficiënt en effectief mogelijk in te spelen op de mobiliteit van de topstukken en sleutelwerken van het roerend cultureel erfgoed in Vlaanderen.

Ik overweeg dan ook om de actieradius van het Topstukkenfonds uit te breiden met een proactief luik. Dit biedt de mogelijkheid snel te reageren wanneer een sleutelwerk uit privé-bezit plots opduikt op de kunstmarkt, zonder daartoe tot een spoedklassering te moeten overgaan. Dit zal in het merendeel van de gevallen ook tot een gunstiger prijszetting leiden. Deze aanpak biedt tevens de mogelijkheid om topstukken niet alleen binnen Vlaanderen te houden, maar ook om de stukken die zich in het buitenland bevinden naar Vlaanderen (terug) te halen. Een proactief topstukkenfonds laat immers toe om cultuurgoederen te verwerven die niet in de lijst zijn opgenomen, maar daartoe wel in aanmerking komen, en daarna pas het formele etiket ‘topstuk’ toe te kennen. Deze benadering zou ook ruimte bieden voor de verwerving van cruciale collectiestukken (‘sleutelwerken’) ten behoeve van de belangrijke Vlaamse erfgoedinstellingen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet opteerde ik er in mijn beleidsnota 2004-2009 voor om een regeling voor de verwerving van sleutelwerken voor museum- en erfgoedcollecties op te zetten. Ik citeer: “Bij de uitbouw van hun collectie worden de erfgoedinstellingen, in het bijzonder de kunstmusea, geconfronteerd met de hoge marktwaarde van de voor hun collectie belangrijke sleutelwerken. De beperkte middelen waarover ze beschikken voor collectievorming, schieten tekort om de verwerving ervan mogelijk te maken. Cruciale collectiestukken blijven daardoor in privé-handen en dreigen uiteindelijk naar het buitenland te verdwijnen. Wij willen een experimentele regeling invoeren waarbij aan de musea en archiefinstellingen van landelijk belang een voorstelrecht wordt toegekend voor de aankoop van dit type van collectiestukken.”

De focus van dit beleid dient te liggen op de verwerving van “sleutelwerken”, cruciale collectiestukken die wegens hun hoge marktwaarde onbereikbaar blijven voor individuele musea of lokale overheden. Stukken dus die de facto voldoen aan de inhoudelijke criteria om als een topstuk

beschouwd te worden. Als de Vlaamse overheid op het voorstel ingaat, koopt ze het collectiestuk aan voor de collectie van de Vlaamse Gemeenschap (de 'collectie Vlaanderen') en geeft het in langdurige bewaring aan het voorstellende museum/de voorstellende instelling.

De recente aankopen van de tekening "Christus aan het volk getoond" van James Ensor (350.000 euro in 2004) en de "Prova Car" van Panamarenko (359.639,00 euro in 2005) kunnen in dit kader als voorbeeld gelden.

De financiering werd geput uit de reguliere begroting van de Vlaamse Gemeenschap, met name uit de voorziening die werd aangelegd naar aanleiding van de verkoop van enkele schilderijen van Jacob Jordaens uit een Vlaamse privé-collectie in 2001. Deze voorziening beliep 45 miljoen Belgische frank, de beide portretten konden uiteindelijk niet worden aangekocht.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 169
van 28 juli 2005
van **BART MARTENS**

Dienstvoertuigen - Milieuprestaties

De hoge benzine- en dieselprijzen drukken ons nogmaals met de neus op de feiten: onze fossiele energievoorraden zijn eindig en er heerst schaarste. Bovendien zorgt de verbranding van die fossiele brandstoffen voor CO₂-emissies, die het broeikaseffect veroorzaken. Zoals bekend, is België niet op de goede weg om de doelstellingen uit het Kyoto-protocol (vermindering van de broeikasgasuitstoot van 7,5 % van 1990 tot 2008) te halen. Indien ons land deze doelstellingen niet haalt, zullen er (dure) emissiekredieten worden gekocht in het buitenland.

Een groot deel van de gestegen CO₂-uitstoot komt op rekening van het verkeer. Auto's zijn de laatste jaren wel zuiniger geworden, maar er komen er steeds meer op de weg en ze rijden steeds meer kilometers. Het is dus absoluut noodzakelijk om de zoektocht naar zuiniger wagens voort te zetten en om het gebruik ervan te stimuleren.

De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) ontwikkelde daarom het ecoscore-systeem. Dit geeft alle wagens op de Belgische markt een zogenaamde "ecoscore", een maat voor de milieuvriendelijkheid van het voertuig op een schaal van 0 tot 100. Hoe hoger de score, des te milieuvriendelijker het voertuig. De mate waarin de wagen bijdraagt tot de opwarming van de aarde is de belangrijkste parameter in de ecoscore.

De overheid kan het goede voorbeeld hiervoor geven door haar eigen wagenpark uit te rusten met zuinige en schone wagens. Dit kan bijvoorbeeld door in aanbestedingen de voorwaarde op te nemen dat personenwagens een ecoscore hoger dan 70 moeten hebben en vrachtwagens hoger dan 60. De keuze voor voertuigen met dergelijke ecoscores laat toe dat "normale" wagens van grote Europese en andere merken nog in aanmerking komen voor aankoop.

1. Hoeveel personen- en vrachtwagens telt het wagenpark van de Vlaamse overheid, inzonderheid het wagenpark van de Vlaamse openbare instellingen?
2. Wat is het totale jaarlijkse diesel- en benzineverbruik van deze personen- en vrachtwagens?
3. Wanneer worden de vrachtwagens en personenwagens vervangen (na bepaalde ouderdom of kilometerstand)? Wat is het beleid terzake?
4. Worden er in de aanbestedingen voor nieuwe (vracht)wagens milieucriteria gehanteerd of zijn er plannen daartoe? Zo ja, wordt daarbij overwogen om criteria m.b.t. de "ecoscore" toe te voegen aan de voorwaarden in de aanbestedingen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 169 van 28 juli 2005

van **BART MARTENS**

1. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft momenteel ongeveer 1.700 personenwagens, 750 bestelwagens en 180 vrachtwagens in gebruik. Mijn diensten beschikken niet over gegevens met betrekking tot het wagenpark van de Vlaamse openbare instellingen. Ik kan wel de gegevens geven van de IVA met rechtspersoonlijkheid Toerisme Vlaanderen waarvoor ik bevoegd ben.
Toerisme Vlaanderen telt momenteel vier personenwagens en één bestelwagen.
2. 44% van deze voertuigen wordt aangedreven door een benzinemotor, 56% door een dieselmotor. De afdeling Aankoopbeheer beheert 20% van dit wagenpark. Op basis van het verbruik van deze voertuigen wordt het jaarlijkse brandstofverbruik van het volledige wagenpark van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geraamd op 1.500.000 liter benzine en 2.250.000 liter diesel.
Toerisme Vlaanderen kan momenteel door samenvoegingen in het boekingsstelsel niet zeggen hoeveel het jaarlijkse diesel- en benzineverbruik bedraagt. Wel bedroegen de totale kosten voor het jaar 2004 € 8.028,77.
3. Bij gehuurde dienstvoertuigen wordt het vervangingsmoment bepaald door de looptijd van het contract. Die looptijd is afhankelijk van het type en de gebruiksintensiteit van het voertuig en varieert tussen minimum 3 en maximum 6 jaar.
Aangekochte voertuigen worden selectief vervangen. Voertuigen die meer dan 160.000 km hebben afgelegd of minstens 6 jaar oud zijn, komen in aanmerking om vervangen te worden. Het bereiken van één van beide parameters betekent echter niet dat een voertuig ook effectief wordt vervangen. In overleg met de gebruikers worden, binnen de beschikbare budgetten, de prioriteiten bepaald. Hierbij wordt onder andere rekening gehouden met de noodzaak, het gebruik en de historiek van het voertuig (ongevallen, kosten, enz.).
Bij Toerisme Vlaanderen worden alle voertuigen aangeschaft via leasing en dit voor een duurtijd van 5 jaar of tot wanneer het totaal aantal kilometers van de wagen 150.000 bedraagt. Dit laatste is in de feiten voor slechts één personenwagen het geval; voor alle andere voertuigen heeft de leasing een duurtijd van 5 jaar.
4. In de aanbestedingen voor dienstvoertuigen worden systematisch minimumeisen in verband met de milieuprestaties van de voertuigen opgelegd en/of is er een criterium 'milieuvriendelijkheid' dat samen met de andere criteria de uiteindelijke keuze van een voertuig bepaalt. Zo worden voertuigen die anticiperen op toekomstige EURO-normen positiever beoordeeld.
In het kader van het actieplan rond Duurzame Mobiliteit werd met de Centrale Coördinatiecél Milieuzorg binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap afgesproken om, waar mogelijk, bij toekomstige aanbestedingen de ecoscore te gebruiken als indicator voor het milieuvriendelijke karakter van een voertuig.
De IVA rp Toerisme Vlaanderen doet wat betreft de aanschaf van voertuigen een beroep op de aanbestedingsprocedures die lopen via de Afdeling Aankoopbeheer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 174
van 1 september 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

Songfestival 2006 - Promotie-initiatieven

Volgend jaar is Vlaanderen opnieuw aan de beurt om de Belgische kandidaat voor het Eurovisiesongfestival te leveren. De internationale liedjeswedstrijd vindt plaats op donderdag 18 en zaterdag 20 mei in de Olympic Indoor Arena in de Griekse hoofdstad Athene.

De Vlaamse openbare omroep heeft in juni een oproep aan componisten en tekstdschrijvers gericht om tegen 28 september nummers voor Eurosong, de nationale voorronde, in te sturen. Eurosong zelf start in januari 2006.

In tegenstelling tot andere jaren heeft de openbare omroep een duidelijk engagement opgenomen om de winnaar van de nationale voorronde internationaal te promoten in de aanloop naar het eigenlijke Eurovisiesongfestival. Buitenlandse voorbeelden leren dat deze tactiek de afgelopen jaren erg succesvol is gebleken, vermits zowel de Oekraïense winnares in 2004 en de Griekse winnares dit jaar hun liedje hebben kunnen voorstellen in diverse deelnemende landen. Sinds de invoering van televoting is van wezenlijk belang dat mensen op voorhand kennis kunnen maken met de inzendingen van andere landen. Vanzelfsprekend primeert de kwaliteit van een lied (gecombineerd met de gimmick) in de jurering, maar wanneer dat het geval is, kan een internationale promotiecampagne van groot belang zijn in het eindresultaat. Vermits de resultaten van Vlaamse kandidaten vaak onder de verwachtingen bleven, verdient het voornemen van de openbare omroep alle steun.

Ik ga er dan ook van uit dat de Vlaamse overheid hierbij haar duit in het zakje zal doen.

Helena Paparizou, de Griekse winnares van dit jaar, kon haar promotietour ondernemen dankzij de samenwerking tussen de Griekse omroep ERT en het Ministerie van Toerisme. De zangeres werd bijvoorbeeld voorgesteld als toeristisch ambassadeur van haar land. Internationale promotie is immers niet alleen van belang voor de artiest in kwestie, maar kan ook van belang zijn voor de verdere ontwikkeling en promotie van het toerisme in het land. Temeer daar de landen die met het oog op een zo effectief mogelijke promotie moeten worden bewerkt veeleer, zij het niet uitsluitend, kleinere Oost- en Centraal-Europese landen zijn.

Concreet wat Vlaanderen betreft, past dergelijke ondersteuning wellicht in de door de minister gewenste actievere promotie van de kunststeden, of bij initiatieven om Vlaanderen en België – want de songfestivalkandidaat treedt aan namens het ganse land – bekender te maken in de “nieuwe landen” van Oost- en Centraal-Europa.

Voor de openbare omroep zelf lijkt een actieve ondersteuning van de internationale promotietournee een wenselijk initiatief, vermits de omroep over weinig of geen muziekprogramma's beschikt die kunnen fungeren als pasmunt voor een uitwisseling tussen de Vlaams-Belgische kandidaat en de kandidaten van de andere landen.

1. Worden er initiatieven ontwikkeld om vanuit Toerisme de internationale promotiecampagne van de Vlaamse openbare omroep rond de Vlaamse Eurosongkandidaat actief te ondersteunen?

Zo ja, welke? En op welke landen worden die initiatieven dan in het bijzonder gericht en welke aspecten inzake promotie van Vlaanderen worden daarbij dan benadrukt?

Werd of wordt onderzocht of de kandidaat naar het voorbeeld van Griekenland als toeristisch ambassadeur kan optreden?

Werd of wordt onderzocht of er verplaatsingsfaciliteiten kunnen geboden worden?

2. Is er terzake overleg gaande of gepland met de openbare omroep?
3. Is er terzake overleg gaande of gepland met de bevoegde ministers van de andere gemeenschappen, vermits de Vlaamse kandidaat gans België zal vertegenwoordigen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 174 van 1 september 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Er zijn geen initiatieven ontwikkeld om vanuit 'Toerisme' de internationale promotiecampagne van de VRT rond de Vlaamse Eurosongkandidaat te ondersteunen. Er kwam geen vraag daarover vanuit de VRT aan Toerisme Vlaanderen. Overigens is de eigenlijke wedstrijd die een kandidaat moet aanduiden pas gepland voor over een vier tot vijftal maanden.
2. Wel zijn er al informele contacten geweest tussen VRT en Toerisme Vlaanderen. In elk geval is afgesproken dat het agentschap Toerisme Vlaanderen, waar dat wenselijk is, hand- en spandiensten kan leveren en zijn buitenlandse expertise ter beschikking wil stellen.
3. Er is ter zake geen overleg gepland vanuit het kabinet met de andere gemeenschappen. De VRT heeft zelf de beslissing genomen om haar inzending internationaal te promoten. Als de openbare omroep van de Franse gemeenschap volgend jaar een eigen kandidaat afvaardigt staat het haar vrij dit voorbeeld te volgen.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 645
van 24 juni 2005
van **MARC CORDEEL**

Haven Antwerpen - Containertrafiek en verkeersafwikkeling

De haven van Antwerpen kent een gevoelige expansie op de linkeroever van de Schelde. Dat heeft bijna alles te maken met de spectaculaire groei van de containertrafiek.

In een studie van Ocean Shipping Consultants (OSC) wordt vooropgesteld dat de vraag naar containerbehandeling in Antwerpen zal oplopen tot 7,4 miljoen TEU (Twenty Feet Equivalent Unit) in 2010 en tot 9,1 miljoen TEU in 2015. De meest recente cijfers geven echter aan dat deze volumes kunnen stijgen tot 8 miljoen TEU in 2010 en meer dan 10 miljoen TEU in 2015.

Het is bekend dat de meeste containers nog altijd via de weg worden afgevoerd. Eenmaal het Deurganckdok operationeel, zal het aantal af te voeren containers een forse stijging kennen.

In het kader van deze te verwachten verkeersafwikkeling maak ik me ernstig zorgen over het ontbreken van een directe verbinding tussen de E17 en de Liefkenshoektunnel. Ik ben er meer dan ooit van overtuigd dat de aanleg van de R2, want zo wordt deze verbinding doorgaans genoemd, niets dan voordelen biedt: zeer vlotte verbindingen tussen het achterland en de havens van Antwerpen en Gent, alternatieven bij ernstige verkeersproblemen en vooral ook geen onnodig omrijden, zoals dat vandaag wel het geval is.

1. Onderschrijft de minister de boven geschetste problematiek?
2. Gaat de minister ervan uit dat de aanleg van de R2 onafwendbaar is om de verkeersafwikkeling beheersbaar te kunnen houden?

Zo ja, hoe ziet hij dan de financiering? Wordt daarbij bijvoorbeeld aan een formule van publiek-private samenwerking gedacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 645 van 24 juni 2005

van **MARC CORDEEL**

1. Ik onderschrijf de analyse van de Vlaamse volksvertegenwoordiger inzake de mogelijkheid tot een gevoelige expansie van de containertrafiek naar aanleiding van het operationeel worden van de containerterminals langsheen het Deurganckdok.
Deze te verwachten groei zal ongetwijfeld invloed hebben op de verkeersafwikkeling van de regio Linkerscheldeoever en als dusdanig op alle aldaar aanwezige transportmodi. Verschuivingen tussen deze transportmodi lijken mij onafwendbaar teneinde de verkeersafwikkeling beheersbaar te houden.
2. Belangrijke elementen die ongetwijfeld in het strategisch plan voor de Antwerpse haven aan bod kwamen en in rekening werden gebracht, zijn:
 - het verbeteren van de 'modal split'. Een project dat daarvoor van groot belang is, is de Liefkenshoekspoortunnel;
 - het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen;
 - het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan;
 - het mobiliteitsplan Beveren;
 - de Oosterweelverbinding;
 - de P&R Melsele.

De doortrekking van de R2 tussen de N49/E34 en de E17 kwam bij de besprekingen voor het regeerakkoord aan bod als te onderzoeken optie in het kader van de missing links. De effectieve uitvoering van dit tracé kan op dit ogenblik echter nog niet op korte termijn worden ingepland, aangezien dit tracé niet is opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Alvorens uitspraak te doen over het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschreven scenario van verkeersafwikkeling op de Linkerscheldeoever, acht ik het noodzakelijk de resultaten van het strategisch plan voor de haven van Antwerpen af te wachten. Derhalve lijkt het mij dan ook te vroeg om ook nu reeds uitspraken te doen over mogelijke financieringswijzen.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 228
van 8 juli 2005
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Sociale woningbouw Rand - Extra budget

In de laatste regeringsverklaring werd bepaald dat er 25.000.000 euro meer zou gaan naar de socialehuisvestingsmaatschappijen om te voorzien in voldoende woningen in de Rand, teneinde sociale verdringing tegen te gaan.

1. Op welke inschatting is dit bedrag gebaseerd wat het aantal te realiseren woningen betreft? Met andere woorden: van welke gemiddelde kostprijs per sociale woning in de Rand werd er daarbij uitgegaan?
2. Wat is de gemiddelde prijs van een sociale woning in Vlaams-Brabant en hoeveel is die in de andere provincies?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 8 juli 2005

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Het bedrag van € 25.000.000 is door de Vlaamse regering naar voren geschoven. Dit bedrag werd bepaald in gemeenschappelijk overleg met de voltallige Vlaamse regering en dit met de regeringsverklaring van 18 mei 2005. Hierbij mag echter niet uit het oog verloren worden dat de middelen van VLABINVEST voor een groot deel benut worden voor het geven van goedkope leningen aan sociale huisvestingsmaatschappijen ter financiering van de realisatie van de woonegelegenheden in het kader van VLABINVEST. In feite gaat het hier over een rollend fonds waarbij niet a priori een aantal woningen kan vooropgesteld worden. Met de € 25.000.000 wordt een zelfde grote injectie gerealiseerd als bij de start van dit VLABINVEST.

Verder ingaand op de vraag, kan ik meedelen dat de gemiddelde verkoopprijs van een sociale woonegelegenheid in de koopsector in Vlaams-Brabant, gerekend op 83 verkochte woonegelegenheden in de periode 1 januari 2004 - 30 juni 2005, gemiddeld € 149.121,93 inclusief grond, BTW en erelonen architect bedroeg. De gemiddelde prijzen zijn berekend uit zowel eengezinswoningen als appartementen samen.

De gemiddelde opbouwprijs van een sociale woonegelegenheid in de huursector in Vlaams-Brabant, gerekend op 114 gebouwde woonegelegenheden in de periode 1 januari 2004 - 30 juni 2005, bedroeg gemiddeld € 138.797,93 inclusief BTW en erelonen architect maar exclusief grond.

Onderstaande tabel geeft de gemiddelde verkoopprijs inclusief BTW per provincie van een nieuwe sociale woonegelegenheid in de koopsector voor de periode 1 januari 2004 - 30 juni 2005, inclusief de grond. In de koopsector is de grondprijs een belangrijke factor die het prijsverschil beïnvloedt. Vandaar het kostprijsverschil tussen Vlaams-Brabant en de andere provincies.

Provincie	Totale prijs	Aantal woonegelegenheden	Gemiddelde
Antwerpen	€ 20.248.260,48	164	€ 123.465,00 97
Limburg	€ 35.706.704,65	288	€ 123.981,61 98
Oost-Vlaanderen	€ 23.759.657,09	184	€ 129.128,57 102
Vlaams-Brabant	€ 12.377.120,10	83	€ 149.121,93 118
West-Vlaanderen	€ 27.195.019,70	222	€ 122.500,09 97
Vlaanderen	€ 119.286.762,02	941	€ 126.765,95 100

De volgende tabel geeft de gemiddelde opbouwprijs inclusief BTW per provincie van een nieuwe sociale woonegelegenheid in de huursector voor de periode 1 januari 2004 - 30 juni 2005, exclusief de grond en kosten voor erelonen (architect, ingenieur, veiligheidscoördinator)

Provincie	Totale prijs	Aantal woongelegenheden	Gemiddelde	
Antwerpen	€ 50.070.363,62	514	€ 97.413,16	90
Limburg	€ 42.781.825,59	317	€ 134.958,44	125
Oost-Vlaanderen	€ 49.084.392,83	495	€ 99.160,39	92
Vlaams-Brabant	€ 15.822.963,75	114	€ 138.797,93	128
West-Vlaanderen	€ 78.647.301,31	744	€ 105.708,74	98
Vlaanderen	€ 236.406.847,10	2.184	€ 108.244,89	100

Het grote verschil in de gemiddelde prijs tussen de provincie Limburg en Vlaams-Brabant en de andere provincies is voornamelijk te wijten aan het feit dat in de beide provincies relatief gezien meer vrijstaande eengezinswoningen worden gebouwd.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 229
van 8 juli 2005
van **FILIP DEWINTER**

Inburgeringscursussen voor volgmigranten - Verplichting

Artikel 5, §1 van het inburgeringsdecreet bepaalt dat meerderjarige personen van de doelgroep van het inburgeringsbeleid, behoudens andersluidende internationaalrechtelijke bepalingen, verplicht zijn zich bij het onthaalbureau aan te melden en deel te nemen aan het vormingsprogramma.

De vorige Vlaamse Regering oordeelde dat volgmigranten (gezinsherenigers en gezinsvormers) niet onder de toepassing vallen van artikel 5 van het decreet, omdat er internationaalrechtelijke bezwaren zouden zijn die de verplichte inburgering voor deze categorieën van nieuwkomers verbieden.

De minister verklaarde in februari in commissie dat hij had laten onderzoeken of volgmigranten alsnog verplicht zouden kunnen worden onderworpen aan de inburgeringscursussen. Inmiddels verklaarde de minister tijdens de plenaire vergadering van 29 juni 2005 bevestigend: “Onze specialisten hebben een juridische weg gevonden om de gezinsvormers en gezinsherenigers onder te brengen in de categorie van verplicht in te burgeren personen”.

1. Op welke internationaalrechtelijke verdragen en juridische redeneringen baseerde de vorige Vlaamse Regering zich om de volgmigranten uit te sluiten van de verplichte inburgeringscursussen?
2. Welke juridische argumenten hanteert de minister nu om te stellen dat de verplichte inburgering voor volgmigranten toch conform het internationale recht is, in tegenstelling tot wat de vorige Vlaamse Regering meende?
3. Was de stelling van de vorige Vlaamse Regering dat er internationaalrechtelijke verdragen zouden zijn, die de verplichte inburgering van de volgmigranten verbieden, gezien de plotse koerswijziging, dan onterecht?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 8 juli 2005

van **FILIP DEWINTER**

- 1-3. In uitvoering van artikel 5 §2 van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid heeft de vorige Vlaamse Regering in artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid van 30 januari 2004 omschreven wie niet onder het toepassingsgebied van artikel 5, §1 van het inburgeringsdecreet valt. Door deze bepaling vervalt inderdaad de inburgeringsplicht voor bepaalde gezinsvormers en gezinsherenigers, met name zij die zich vestigen of komen vestigen met een onderdaan van de EU/EER of met een Belg. Andere volgmigranten, althans voor zover zij tot de doelgroep van het inburgeringsbeleid behoren, vallen wel onder de verplichte inburgering. Deze bepaling is gebaseerd op een advies van de professoren M.-Cl. Foblets en D. Vanheule inzake de mogelijke juridische obstakels, ontleend aan het internationaal recht en overgenomen in het intern recht, die een probleem kunnen opleveren voor het opleggen van een verplichting voor het volgen van een inburgeringscursus voor alle in de doelgroep opgenomen personen. Met name wat het aspect 'inburgering en discriminatie' betreft, wijzen de auteurs er op dat iedere burger van de EU over het recht beschikt om vrij op het grondgebied van de Lidstaten te reizen en te verblijven. De verplichte inburgering, in de mate dat die een beperking inhoudt op het recht op vrij verkeer, kan derhalve niet worden opgelegd aan EU-onderdanen. De Verdragsbepalingen inzake het vrij personenverkeer gelden evenwel niet voor onderdanen van derde staten, tenzij zij dit recht genieten als gezinslid van een communautaire werknemer of zelfstandige. Bovendien wijzen zij er op dat in België de gelijkstelling van deze zgn. derdelanders met EU-onderdanen ook uitgebreid is naar gezinsleden (derdelanders) van Belgische onderdanen. Trekt men deze uitbreiding van de gelijkstelling door naar het Vlaamse inburgeringsbeleid, aldus de auteurs, dan brengt dit met zich mee dat gezinsleden uit niet-EU-landen van Belgen niet kunnen verplicht worden tot het volgen van een inburgeringscursus. Omdat de huidige aflijning van de doelgroepen en meer specifiek de categorieën die verplicht een inburgeringstraject dienen te volgen, onvoldoende transparant en doeltreffend blijkt te zijn, heeft de Vlaamse Regering zich in haar Regeerakkoord 2004 - 2009 onder meer geëngageerd het aanbod aan verplichte inburgeringstrajecten uit te breiden zodat alle nieuwkomers die zich permanent in Vlaanderen willen vestigen en waaraan de inburgeringsplicht zonder schending van internationale en Europese regels kan worden opgelegd, binnen een korte tijdspanne het verplichte inburgeringstraject kunnen aanvatten. In uitvoering van het Regeerakkoord wordt momenteel de laatste hand gelegd aan een voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, waarna het, na definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering, voor bespreking en stemming in het Vlaams Parlement zal worden ingediend. Bij de voorbereiding van het nieuwe ontwerp van inburgeringsdecreet is onderzocht of er een andere juridische interpretatie kan worden gegeven aan de door bovenvermelde professoren onderzochte kwesties, waardoor een grotere groep van volgmigranten wel onder de verplichte inburgering zou vallen. Voor een antwoord op de vragen 2 en 3 verwijs ik dan ook naar de bespreking die in het Vlaams Parlement zal plaatsvinden over het voorontwerp van decreet, waarbij de conclusies ter zake en de juridische argumenten waarop deze gebaseerd zijn, uitgebreid aan bod zullen komen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 230
van 8 juli 2005
van **FILIP DEWINTER**

Sociale huisvesting Antwerpen - Asielzoekers

In zijn recent verschenen boek betreffende het samenleven in de sociale huisvesting geeft Bob Cools, bestuurder van de socialehuisvestingsmaatschappij Onze Woning, gedetailleerde cijfers betreffende de afkomst van de kandidaat-huurders bij Onze Woning.

Van de kandidaat-huurders in 2003 behoorde 17,3 % tot de Marokkaanse etnie, 5,01 % tot de Turkse etnie, 17,01 % tot de categorie “zwart-Afrikanen”, 11,30 % tot de categorie “Oost-Europeanen”, 2,26 % tot de categorie “EU-ers” en 23,40 % tot de restcategorie “anderen”. Nauwelijks 23,50 % was autochtoon.

Bob Cools wijst op het stijgende aantal vreemdelingen dat behoort tot de restcategorie “anderen” en zegt daarover: “De groep ‘anderen’ is, net al de groep Oost-Europeanen, onderhevig aan schommelingen, omdat hij sterk beïnvloed wordt door het internationale gebeuren. Velen onder hen komen dan ook binnen als politiek vluchteling en proberen achteraf te blijven”.

Eerdere zeer fragmentarische cijfers die de minister bezorgde betreffende het jaar 2003 wezen erop dat nogal wat toewijzigingen van sociale woningen dat jaar gebeurden aan asielzoekers die conform het spreidingsplan niet aan Antwerpen toegewezen waren. In opvolging daarvan, dan ook volgende vragen.

1. Hoeveel asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen vroegen in 2004 een sociale woning aan bij een Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappij?
2. Hoeveel asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen werden in 2004 gehuisvest in een Antwerpse sociale woning?
3. Aan welke gemeenten werden de voormelde asielzoekers conform het spreidingsplan toegewezen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 230 van 8 juli 2005

van **FILIP DEWINTER**

1. Hoeveel asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen vroegen in 2004 een sociale woning aan bij een Antwerpse sociale huisvestings-maatschappij?

Vooreerst wens ik in dit verband te verwijzen naar mijn antwoord op uw schriftelijke vraag van 10 september 2004. Vermits het hier gegevens betreft die niet dienen in rekening gebracht te worden bij het toepassen van het sociaal huurbesluit, worden deze niet systematisch bijgehouden door de sociale huisvestingsmaatschappijen. Dit impliceert dat er geen statistieken over kunnen worden opgesteld. Een nieuwe rondvraag door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij bij de zes Antwerpse sociale huisvestings-maatschappijen bevestigt opnieuw dat de gegevens niet algemeen beschikbaar zijn.

Bij deze rondvraag kon slechts één huisvestingsmaatschappij een antwoord geven.

Zij geeft aan dat er onder de 5585 kandidaat-huurders op 31 december 2004: 867 of 15,5% asielzoekers, erkende vluchtelingen of geregulariseerde illegalen waren.

2. Hoeveel asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen of geregulariseerde illegalen werden in 2004 gehuisvest in een Antwerpse sociale woning?

Hier geldt dezelfde opmerking als onder punt 1.

Eén huisvestingsmaatschappij kon een ruwe schatting geven van 17 %

3. Aan welke gemeenten werden de voormelde asielzoekers conform het spreidingsplan toegewezen?

Opnieuw geldt dezelfde opmerking als onder 1. Op deze vraag kon geen enkele sociale huisvestingsmaatschappij een antwoord geven. De ene maatschappij die naar aanleiding van uw vraag van 10 september 2004 toen wel kon antwoorden, deed dit to op basis van een eenmalig onderzoek dat op dat ogenblik toevallig had plaatsgevonden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 232
van 8 juli 2005
van **FILIP DEWINTER**

Modelreglement boerka's - Stand van zaken (2)

Het modelreglement van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden met betrekking tot het verbod om zich niet identificeerbaar op het openbaar en privaat domein van de overheid te vertonen, is sinds 2 december 2004 te consulteren op de webstek van ABA.

Dit reglement strekt ertoe boerka's uit het straatbeeld te weren.

Kan de minister medelen in hoeveel steden en gemeenten voormeld modelreglement inmiddels reeds wordt toegepast?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 232 van 8 juli 2005

van **FILIP DEWINTER**

Zoals ik aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger heb meegedeeld in mijn antwoord op zijn vraag om uitleg van 3 december 2004 m.b.t. hetzelfde onderwerp, is het modelreglement, tezamen met een begeleidende verklarende brief, op 1 december 2004 aan de provinciegouverneurs en de colleges van burgemeester en schepenen toegestuurd. Het modelreglement is sinds 2 december 2004 te consulteren op de webstek van de Administratie Binnenlandse Aangelegenheden (www.binnenland.vlaanderen.be).

Ik heb aan de provinciegouverneurs gevraagd mij mee te delen in hoeveel steden en gemeenten het modelreglement wordt toegepast en ik zal niet nalaten dit aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee te delen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 233
van 8 juli 2005
van **FILIP DEWINTER**

Imams - Inburgeringscursussen en opleiding (2)

De minister wil – luidens zijn Beleidsnota Inburgering – inburgeringstrajecten invoeren voor “mensen die tijdelijk en voor de eerste maal in Vlaanderen een levensbeschouwelijke functie komen uitoefenen”, waaronder uiteraard de imams.

Op mijn schriftelijke vraag nr. 85 antwoordt de minister dat “het zijn bedoeling is te onderzoeken hoe het inburgeringstraject voor personen die een religieuze of levensbeschouwelijke functie komen uitoefenen, gelet op hun maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie, verder kan gaan dan het ‘standaard’ inburgeringstraject”.

Bovendien stelt de minister: “Voor wat reeds actieve imams betreft, wordt onderzocht hoe dit gekoppeld kan worden aan het uitvoeringsbesluit (opname als criterium tot erkenning) van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten”.

1. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om uitvoering te geven aan de passage uit het regeerakkoord die stelt dat inburgeringstrajecten zullen worden ingevoerd voor “mensen die tijdelijk en voor de eerste maal in Vlaanderen een levensbeschouwelijke functie komen uitoefenen”?
2. Zal de door de minister aangekondigde aanpassing van het inburgeringsdecreet dit najaar maatregelen in deze zin bevatten?

Zo niet, tegen wanneer wil de minister deze belofte uit het regeerakkoord gerealiseerd zien?

3. In welke mate heeft de minister reeds onderzocht hoe het inburgeringstraject voor personen die een religieuze of levensbeschouwelijke functie komen uitoefenen, gelet op hun maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie, verder kan gaan dan het “standaard” inburgeringstraject?

Zal de door de minister aangekondigde aanpassing van het inburgeringsdecreet dit najaar maatregelen in deze zin bevatten?

Zo niet, tegen wanneer wil de minister deze maatregel gerealiseerd zien?

4. Heeft de minister reeds onderzocht hoe het volgen van een inburgeringstraject door bedienaars van religieuze erediensten gekoppeld kan worden aan het uitvoeringsbesluit van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten?

Tegen wanneer wil de minister deze koppeling gerealiseerd zien?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 233 van 8 juli 2005

van **FILIP DEWINTER**

- 1-2. Op dit moment wordt de laatste hand gelegd aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, waarna het, na definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering, voor bespreking en stemming in het Vlaams Parlement zal worden ingediend. Voor een antwoord op uw vragen verwijs ik dan ook naar de bespreking die in het Vlaams Parlement zal plaatsvinden over het ontwerp van decreet.
3. De mogelijkheid waarbij een inburgeringstraject, dat verder zou gaan dan het “standaard” inburgeringstraject, zou worden voorzien voor personen die een religieuze of levensbeschouwelijke functie komen uitoefenen, werd voorgelegd aan de commissie ter invulling van de hoofdlijnen van de cursus Maatschappelijke Oriëntatie. Een eventuele aanpassing zal vervolgens bij uitvoeringsbesluit worden voorzien. Uiteraard kan een aanpassing aan het uitvoeringsbesluit van 30 januari 2004 pas plaatsvinden wanneer het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid definitief is goedgekeurd door het Vlaams Parlement.
4. De koppeling tussen het volgen van een inburgeringstraject door bedienaars van religieuze erediensten aan het uitvoeringsbesluit van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, werd opgenomen in het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten. Dit ontwerp van besluit werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 20 mei 2005. Inmiddels heeft de Raad van State zijn advies uitgebracht over het ontwerp van besluit en zal het eerstdaags worden voorgelegd aan de Vlaamse regering voor definitieve goedkeuring.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 235
van 13 juli 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Distributienetbeheerders gas en elektriciteit - Afschrijvingstermijnen

Er is al een tijd een polemiek aan de gang tussen de gewestregeringen en de federale regering over de afschrijvingstermijnen van de distributienetbeheerders van elektriciteit en gas.

De federale minister van Energie heeft een ontwerp van koninklijk besluit opgesteld betreffende deze materie. De federale regulator, CREG (Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas), heeft een zeer negatief advies uitgebracht (te consulteren op hun website: advies (A)050203-CDC-389 - Advies over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende sommige evaluatieregels die van toepassing zijn op de transport- en distributieondernemingen voor gas en elektriciteit). Alle afschrijvingstermijnen worden naar 33 jaar gebracht, zowel in de elektriciteits- als in de gasector en zowel voor distributienetbeheerders als voor de transportnetbeheerders, dit zonder enige economische logica.

De nieuwe afschrijvingstermijnen zullen uiteraard belangrijke gevolgen hebben voor de distributienetbeheerders, enerzijds wat de waarde van de netbeheerders, anderzijds wat hun jaarlijkse inkomsten betreft. Aangezien de gemeenten in uitvoering van een reglementaire bepaling hun participatie in de distributienetbeheerders vanaf volgend jaar moeten verhogen, kan dit ontwerp van koninklijk besluit, als het in die vorm goedgekeurd wordt, belangrijke gevolgen hebben voor de financiën van de gemeenten.

1. Heeft de federale minister van Energie formeel over dit ontwerp van koninklijk besluit advies gevraagd? Zo ja, wat was de reactie van de minister?

Zo neen, heeft de minister zijn federale collega formeel om overleg gevraagd?

2. Heeft de minister laten berekenen wat de gevolgen van dit ontwerp van koninklijk besluit zijn voor de Vlaamse gemeenten, enerzijds wat hun jaarlijkse inkomsten betreft, anderzijds wat de waarde betreft van de distributienetbeheerders waarin ze participeren? Zo ja, wat zijn de belangrijkste resultaten van die studie?

Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 684) en Keulen (nr. 235).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 235 van 13 juli 2005

van **ELOI GLORIEUX**

Met betrekking tot de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over de afschrijvingstermijnen van de distributienetbeheerders kan ik het volgende meedelen:

1. Er is geen formeel advies gevraagd door de federale minister van Energie. Het ontwerp van koninklijk besluit wenst een oplossing te geven aan het bevoegdheidsconflict tussen de CREG en de Vlaamse regering met betrekking tot het herwaarderings- en afschrijvingsbeleid van de Vlaamse netbeheerders die de vorm van een intergemeentelijk samenwerkingsverband hebben aangenomen.

Als Vlaams minister belast met het toezicht op de lokale besturen, waaronder de intergemeentelijke verenigingen ressorteren, heb ik de rekeningen over het boekjaar 2003 van 5 gemengde netbeheerders niet-goedgekeurd, omdat ze de boekhoudwetgeving schonden en omdat ik niet akkoord kon gaan met de verlenging van de afschrijvingstermijn van de distributienetten en –leidingen elektriciteit en gas van 33 jaar naar 50 jaar. Bedoelde 5 gemengde netbeheerders hadden de jaarrekeningen 2003 opgesteld in het licht van de instructies van de CREG betreffende de berekening van de billijke vergoeding en de vaststelling van de tarieven.

Uiteraard is de correcte toepassing van de boekhoudwetgeving een wettelijke vereiste, waaraan de jaarrekeningen moeten voldoen. Daarenboven ben en blijf ik de mening toegedaan, dat het onverantwoord is de afschrijvingsduur van de distributienetten elektriciteit en gas tot 50 jaar te verlengen. Die verlenging stoelt trouwens niet op ernstige en geloofwaardige argumenten en wordt door vrijwel alle deskundigen uit de energiesector verworpen. Ik wens de veiligheid en de bedrijfszekerheid van de distributie-installaties niet te hypothekeren omwille van rendementsoverwegingen op korte termijn, zelfs al zou dit ten koste van de aan de gemeente toekomende dividenden gaan.

Het vermelde advies van 3 februari 2005 van het Directiecomité van de CREG werd trouwens sterk gecontesteerd door meerdere leden van de Algemene Raad van de CREG die een aanbeveling over dit advies dienden uit te brengen.

Ik pleit er ten stelligste voor dat de CREG een afschrijvingstermijn van 33 jaar voor de distributienetten en –leidingen aanvaardt én dat die afschrijvingslast in de tarieven wordt doorgerekend. Terechte en economisch verantwoorde afschrijvingen dienen immers als reële kosten beschouwd te worden en mogen omwille van tarifaire oogmerken, niet worden beperkt.

2. De afschrijvingsvoet van de distributienetten en –leidingen terug op de oorspronkelijke 3% brengen in plaats van 2%, zal de billijke vergoeding niet aantasten, wanneer die afschrijvingen in de tarieven worden doorgerekend. De waarde van de geïnvesteerde kapitalen (GIK) zal, door de afschrijving van de distributie-installaties tegen 3% weliswaar lager liggen dan tegen 2%, maar het effect hiervan is beperkt. Bovendien resulteert de grotere autofinanciering in een vermindering van de financiële lasten.

Berekeningen van deskundigen uit de sector tonen aan dat, rekening houdend met de besparingen op de financiële lasten, de afschrijving van de distributienetten tegen 3% op termijn voor de gebruiker lagere tarieven oplevert dan de afschrijving ervan tegen 2%.

Daarenboven betekent een afschrijvingsvoet van 3% dat voor de gemeenten van de gemengde netbeheerders de overnamewaarde van de aandelen van de netbeheerder ongeveer 10% lager zou liggen. Omdat het gemeentelijke aandelenbezit van gemiddeld 45% naar 70% moet worden opgetrokken tegen september 2006, zou dit in een aanzienlijke besparing voor de gemeenten resulteren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 237
van 13 juli 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Sociale tolken - Opzet

Enige tijd geleden reikte de minister getuigschriften uit aan 44 mensen die als sociale tolk kunnen fungeren.

Zij begeleiden vooral asielzoekers en nieuwkomers bij de VDAB, het Centrum voor Leerlingenbegeleiding, het OCMW en medische diensten.

1. Kan de minister preciseren gedurende hoeveel tijd betrokkenen een beroep kunnen doen op deze sociale tolken?
2. Een aantal van die tolken werkt op vrijwillige basis. Anderen krijgen een vergoeding.

Kan de minister preciseren hoeveel tolken een vergoeding krijgen en hoeveel er vrijwillig werken?

Hoeveel bedraagt de vergoeding voor de eerste categorie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 237 van 13 juli 2005

van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

1. De gecertificeerde sociale tolken zijn verbonden aan sociale tolkdiensten die op de tweede lijn sociale tolkhulp aanbieden aan maatschappelijke voorzieningen. Het tolken gebeurt op vraag van de maatschappelijke voorziening in kwestie die de hulp van een tolk inroept wanneer taalproblemen een degelijke dienst- of hulpverlening verhinderen.
2. Alle gecertificeerde sociale tolken ontvangen een vergoeding: twee personen zijn contractueel aan een tolkdienst verbonden en ontvangen een loon, de rest ontvangt een prestatievergoeding à rato van de dienst waarvoor ze opgeroepen worden. Geen enkele gecertificeerde sociale tolk werkt als vrijwilliger.

Het huidige bruto uurtarief van de 28 tolken die voor Ba@bel, Vlaamse Tolkentelefoon vzw, werken, bedraagt € 35 voor de tolkprestaties in de taal waarvoor ze gecertificeerd zijn en € 28,38 voor tolkprestaties in andere talen. Het bruto uurtarief van de gecertificeerde tolken die voor andere sociale tolkdiensten werken, is afhankelijk van de stedelijke of provinciale sociale tolkdiensten waaraan zij verbonden zijn. De vergoeding die deze sociale tolken ontvangen, varieert van € 16,36 per uur, €18,5 per uur tot € 16,5 per uur exclusief vervoer aan € 0,27/ km.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 238
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Gemeenteraadsverkiezingen - Publicatie voorkeurstemmen

Ik kan de minister met veel plezier de webstek www.vub.ac.be/belgianelections aanbevelen. Hij vindt daar een prachtig overzicht van de verkiezingsuitslagen op alle niveaus. Zo ook voor de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen in heel België, vanaf 1976. Het betreft hier het aantal kiezers, uitgebrachte stemmen en per partij: de stemmen, het percentage en de zetelverdeling.

Er situeert zich echter een leemte in de ontsluiting van de gegevens m.b.t. de voorkeurstemmen. De voorkeurstemmen die door individuele kandidaten behaald werden, zijn immers niet opgenomen. Wat de verkiezingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat en het Europees Parlement betreft, zijn deze gegevens beschikbaar via allerlei andere kanalen, in digitale of gedrukte vorm.

Voor de gemeenteraadsverkiezingen krijgen we op de webstek volgende verklaring : “In een latere fase worden ook uitslagen van vóór 1976 ingebracht. Het verzamelen van de gegevens is nog volop aan de gang. Voorkeurstemmen van gemeenteraadsverkiezingen zal U niet op deze site mogen verwachten. U kan zich wenden tot de gemeente of de provincie om ze te bekomen.”

Hier knelt mijns inziens – ondanks het huidige digitale tijdperk – het schoentje. Navraag leert me dat enkel de provincie Vlaams-Brabant op een structurele manier de gegevens (dus uitslagen + voorkeurstemmen) gebundeld heeft. Te bekijken op de webstek van Vlaams-Brabant of rechtstreeks op: http://webu.vl-brabant.be/objects/structurele-navigatie/cijfers/verkiezingen/brochure_uitslagenverkiezingen.pdf. Dit geeft een duidelijk overzicht van de naamstemmen van de verkozenen en de naamstemmen van de opvolgers. Nadeel is dat de volgorde op de kieslijsten niet duidelijk is. Ook West-Vlaanderen bezorgde mij na expliciet verzoek het cijfermateriaal, weliswaar losbladig. De cijfers van deze provincie zijn wel duidelijker wat de volgorde op de kieslijsten betreft. De andere provincies melden telkens dat de dossiers ter inzage liggen in het archief of bij de griffie van de provincie.

Ik ga ervan uit dat – nu Vlaanderen volwaardig bevoegd is m.b.t. de gemeenten – terzake de nodige initiatieven worden genomen. Een coördinerende rol kan allicht uitgaan van de administratie van de minister, die in het verleden al gelijkaardige bundelingen heeft gemaakt van de verkiezingen van het Vlaams Parlement. Een bundeling zoals gemaakt door de provincie Vlaams-Brabant kan hierbij als voorbeeld gelden. Zeker met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen van volgend jaar, misschien zelfs ter ontsluiting van de gegevens van het verleden.

1. Wat is de situatie op het vlak van mededeling van de voorkeurstemmen van de gemeenteraadsverkiezingen ?

Worden zij inderdaad enkel door de provincie Vlaams-Brabant ter beschikking gesteld op het internet en door de provincie West-Vlaanderen opgestuurd op verzoek, en zijn deze gegevens wat de andere provincies betreft alleen te raadplegen in de archieven van de betrokken provincies ?

./..

./..

2. Welke initiatieven neemt de Vlaamse Regering om de uitslagen van de provincie- en gemeenteraadsverkiezingen van 2006 op permanente basis vrij te geven ?

Worden de voorkeurstemmen in gedrukte of digitale vorm gepubliceerd ? Zo ja, op welke wijze, en wordt hiervoor in de nodige middelen voorzien ?

3. Blijkbaar is er een lacune wat de publicatie betreft van de voorkeurstemmen van gemeente- en provincieraadsverkiezingen uit het verleden.

Worden er maatregelen genomen om dit – eventueel stapsgewijze, te beginnen met de verkiezingen van oktober 2000 – te verhelpen ?

Zo ja, met welke timing ?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 238 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volgende antwoorden geven op zijn vragen.

1. In het verleden heeft de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken nooit de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen op het niveau van naamstem ingezameld. Daar bestaan bijgevolg geen officiële bestanden of lijsten van. De provincies hebben eveneens geen wettelijke opdracht om deze gegevens te registreren of bij te houden. De federale overheid beschikt derhalve enkel over gegevens van de lijststemmen en zetelverdeling per lijst, zonder namen. Om die reden kan de VUB deze gegevens dan ook niet op haar website plaatsen.
2. Voor de organisatie van de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 is de Vlaamse overheid volledig bevoegd. Zij zal alle stemresultaten – met inbegrip van de naamstemmen – elektronisch verzamelen. Deze gegevens zullen – na validatie door de voorzitters van de hoofdbureaus – ter beschikking worden gesteld aan de media en rechtstreeks aan het publiek via de website. De volledige uitslagen zullen eveneens in digitale vorm (bestand) ter beschikking gesteld worden aan publiek. Er zijn geen plannen om in gedrukte vorm deze gegevens te publiceren.
3. De lacune die er is wat betreft de naamstemmen in de databanken van vroegere verkiezingsuitslagen is niet de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid. Het zou bovendien een te grote belasting voor de administratie zijn om deze historische gegevens te verzamelen en manueel in een databank in te voeren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 239
van 11 augustus 2005
van **JAN PENRIS**

SHM Perisfeer Hoboken - Vandalisme

De minister stelde recentelijk : “De sociale huurder is een tevreden huurder”.

Recentelijk bracht ik echter een bezoek aan de sociale woonwijk Tuinwijk Stuivenberg (Rector Vermeylenlaan, Majoor Malfaitplein) in Hoboken (Antwerpen). De sociale appartementsblokken in deze wijk worden geplaagd door aanhoudend en ernstig vandalisme. De feiten concentreren zich vooral in en rond het appartementsblok Majoor Malfaitplein nrs. 12-14, maar ook andere blokken zijn slachtoffer.

Ter plaatse stelde ik volgende feiten vast :

- sporen van verschillende pogingen tot brandstichting (zwartgeblakerde houten omkadering rond de deuren) ;
- de houten omkadering rond de deuren was op verschillende plaatsen ingetrapt, waardoor die grote gaten vertoonde ;
- in verschillende woonblokken waren brievenbussen opengebroken (in het appartementsblok Malfaitplein nrs. 12-14 zelfs alle bussen). Dit openbreken van de brievenbussen gaat, aldus de bewoners, ook gepaard met diefstal van de post ;
- vernieling van ramen en glazen inkomdeuren. In het appartementsblok Majoor Malfaitplein nrs. 12-14 werd, volgens verklaringen van bewoners, de glazen inkomdeur reeds tienmaal ingetrapt op acht maanden tijd. Uiteindelijk werd het glas dan maar vervangen door een houten vezelplaat ;
- de gangen en liften, alhoewel recentelijk nog gerenoveerd, waren reeds zwaar beschadigd (graffiti, sporen van vuur, inkervingen, ...) ;
- op het groene terrein achter de gebouwen (Rector Vermeylenlaan, Majoor Malfaitplein), toebehorend aan Perisfeer, lagen op verschillende plaatsen stapels verbrande poststukken.

Ondanks diverse klachten door bewoners, zowel bij Perisfeer als bij de politie, blijft de vandalismeplaag voortduren. De buurtbewoners hebben de indruk dat er zowel door de politie als door de maatschappij al te weinig gedaan wordt om de daders te vatten en te sanctioneren. Naar verluidt zouden de daders bekend zijn en zouden ten minste enkelen van hen huurders zijn van Perisfeer.

1. Is de minister op de hoogte van deze feiten ?
2. Welke maatregelen nam Perisfeer reeds om een einde te maken aan bovenvermelde plaag van vandalisme ?

./..

../..

3. Zijn de daders bekend bij Perisfeer ? Als het om sociale huurders gaat, nam Perisfeer dan reeds het initiatief om hun contract op te zeggen ?
4. Neemt de minister of neemt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) bij gebrek aan afdoende maatregelen vanwege Perisfeer zelf maatregelen om een einde te maken aan deze problematiek ?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 11 augustus 2005

van **JAN PENRIS**

Voor wat betreft het op de hoogte zijn van de feiten waarover sprake, moet ik negatief antwoorden. Teneinde na te gaan welke maatregelen er werden en worden getroffen om het vandalisme tegen te gaan, heb ik contact laten opnemen met de sociale huisvestingsmaatschappij Perisfeer.

Uit de informatie die door voornoemde maatschappij werd bezorgd, blijkt dat er nauw wordt samengewerkt met diverse lokale diensten teneinde de leefbaarheid in woonwijken en complexen te handhaven en een einde te maken aan het vandalisme. In dat verband werden en/of worden volgende initiatieven genomen:

- ~ Organisatie van buurttoezicht: dit werkt preventief, is een signaalfunctie en komt het straatbeeld ten goede
- ~ Installatie van straathoekwerk: het betreft hier een zeer laagdrempelige vorm van hulpverlening voor risicogroepen
- ~ Buurtregie: projectmatig en wijkgericht werken aan de samenleving en veiligheid
- ~ Opzetten van het project *Samen op straat*: een Marokkaans buurtproject
- ~ Organisatie van ontmoetingsavonden: in 2003 nam Perisfeer deel aan een reeks ontmoetingsavonden, georganiseerd door de lokale politie Hoboken.
- ~ Pleinontwikkeling: sinds 2003 bestaat het project *Pleinontwikkeling*. In de schoolvakanties en na de schooluren wordt animatie aangeboden voor kinderen en jongeren van 6 tot 18 jaar.
- ~ Bewonersgroepen: In 2004 werd er een overleg georganiseerd door de buurtregisseur om de bewonersgroep bewust te maken van de aanwezige diensten van de wijk. Er werd afgesproken klachten steeds te melden bij de maatschappij en/of de politie.
- ~ Lokaal overleg: In 2003-2004 werd in samenwerking met Perisfeer, Samen Op Straat, Stedelijk Wijkoverleg en Straathoekwerk een overleg met de stad Antwerpen georganiseerd. Dit overleg had als doel de stad Antwerpen op de hoogte te brengen van het tekort aan hulpverlenende instanties (opbouwwerk, individuele thuisbegeleiding, opvolging en ondersteuning van multi-probleemgezinnen, armoedebestrijding en ondersteuning, ...) in meerdere wijken (waaronder de Stuivenbergwijk).
- ~ Samenwerking met politie (wijkinspecteurs): Door wijkondersteuningsteams van de lokale politie van Hoboken werd extra toezicht gehouden op woensdagnamiddag en in de weekends. Dit toezicht werd eind 2004, na de reorganisatie van de lokale politie Antwerpen, afgebouwd.
- ~ *Buurt aan de beurt actie* (BadB): Dit is een actie van de cel integrale veiligheid van de stad Antwerpen (mei 2005) waarbij een wijk gedurende 1 week de aandacht krijgt. Het straatbeeld, de veiligheid en de groenomgeving worden door de bevoegde diensten en de bewoners aangepakt.
- ~ Maandelijkse toezichtvergadering: De maandelijkse vergaderingen van de toezichthoudende diensten hebben als doel de problemen en tendensen in een aantal wijken van Hoboken te bespreken en in de mate van het mogelijke efficiënt aan te pakken. Perisfeer is steeds aanwezig op deze overlegmomenten.
- ~ Sociale medewerker in dienst bij Perisfeer: De sociale huisvestingsmaatschappij heeft een sociaal werker in dienst genomen die in eerste instantie zelf optreedt wanneer zich problemen voordoen. Zij houdt ook nauw contact met de lokale welzijnspartners.

Klachtenregistratie: De sociale huisvestingsmaatschappij werkt sinds 1 jaar met schriftelijke klachtenformulieren.

Specifiek met betrekking tot het wooncomplex 'Tuinwijk Stuivenberg' wil ik er nog op wijzen dat het Majoor Maelfaitplein in 2004 werd heraangelegd. Tijdens de voorbereiding van de werken werden de lokale partners evenals vrijwilligers uit de wijk betrokken. Een dergelijke herwaardering van de woonomgeving kan in belangrijke mate bijdragen tot het verhogen van de leefbaarheid.

Daarnaast werd in 2003 een vergadering georganiseerd voor de bewoners van de Stuivenbergwijk. Tijdens deze vergadering werden de bewoners bevraagd over de problemen in de wijk. Op 8 september 2005 wordt door Perisfeer een nieuw overleg met de bewonersgroep en de diensten uit de wijk georganiseerd.

De sociale huisvestingsmaatschappij deelde tenslotte ook mee dat zij slechts af en toe klachten ontvangt over voornoemde wijk. Ook bij de politie wordt volgens Perisfeer zelden melding gemaakt van problemen in deze wijk.

Wat betreft het al dan niet kennen van de daders deelde de sociale huisvestingsmaatschappij mee dat de problematiek van vernieling en vandalisme op en rond het Majoor Maelfaitplein voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk dossier. De vermoedelijke daders zijn bekend bij Perisfeer en de andere bewoners. Dat dossier is momenteel in behandeling bij het parket van Antwerpen. Daarnaast benadrukte de sociale huisvestingsmaatschappij dat zij reeds meerdere malen gerechtelijke stappen heeft ondernomen tegen een aantal huurders die in de betrokken wijk voor moeilijkheden zorgen. Deze dossiers zijn al ingeleid bij het Vredegerecht maar het door Perisfeer gewenste resultaat, namelijk uitdrijving, bleef echter tot nu toe uit wegens het uitblijven van sluitend bewijsmateriaal.

Uit het voorgaande blijkt dat de sociale huisvestingsmaatschappij Perisfeer al het mogelijke doet om in samenwerking met andere lokale diensten de leefbaarheid van de sociale woonwijken te handhaven en te verbeteren. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal de door de Vlaamse Volksvertegenwoordiger aangekaarte problematiek uiteraard opvolgen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 240
van 11 augustus 2005
van **STERN DEMEULENAERE**

Samenwonende bejaarden - Incentives - Pensioen

In het regeerakkoord wordt onder hoofdstuk IV “Zorgen voor mekaar, zeker van zorg: de zorgwaarborg” een speciaal luik gewijd aan zorg voor ouderen. De intentie om initiatieven op het vlak van aanpasbaar wonen en aangepast wonen voor ouderen te ondersteunen en te streven naar een geïntegreerd woon- en zorgdecreet is daarin opgenomen.

Daarbij onthoud ik vooral de zinsnede “zorgen voor mekaar” om tot volgende probleemstelling te komen.

In de huidige samenleving is het niet langer een uitzondering dat bejaarde mensen, mede door de toenemende initiatieven van de seniorenorganisaties, opnieuw de mogelijkheid zien om te gaan samenwonen om “te zorgen voor mekaar”. Daarbij beogen ze het leven en de organisatie van hun leven te vereenvoudigen, maar toch ook te versterken door het “alleen-zijn” te vermijden.

Echter, dit proces verloopt niet altijd zo eenvoudig als hierboven beschreven. Tal van administratieve beslommeringen strooien roet in het eten en de noodzakelijke kosten voor het aanpassen van de woning (als men het risico niet wil lopen om een stuk van de pensioenuitkering te verliezen) zijn aanzienlijk.

We moeten daarbij stellen dat deze vorm van samenwonen vooral tot stand komt uit rationele en praktische overwegingen, en niet zozeer meer uit relationele overwegingen.

De hoge kosten die de ouderenzorg in de rust- en verzorgingstehuizen met zich meebrengt, zou moeten leiden tot het uitwerken van maatregelen om deze vorm van samenwonen aan te moedigen en daarbij afdoende incentives voor te stellen. Echter, totnogtoe is er voor deze bejaarden alleen maar het dilemma of het nog financieel haalbaar is mochten zij hierdoor een deel van hun pensioenuitkering verliezen.

1. Werden er reeds praktische maatregelen getroffen om op één of andere manier te voorzien in een financiële tegemoetkoming voor de functionele aanpassing van de woningen van deze “samenwonende bejaarden” om toch het statuut van alleenstaande gepensioneerde te kunnen behouden?

Kan dit ingepast worden in het kader van “een premie voor functionele aanpassing van een bejaardenwoning”?

2. Is er al overleg gepleegd met de federaal bevoegde minister om maatregelen uit te werken opdat bejaarden niet langer het gevaar zouden lopen om een deel van hun pensioenuitkering te verliezen en te voorzien in een afwijkingsregel voor dergelijke vorm van samenwonen zonder daarbij te moeten voorzien in ingrijpende verbouwingen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 11 augustus 2005

van **STERN DEMEULENAERE**

De Vlaamse Volksvertegenwoordiger heeft de aangekaarte problematiek in haar eerdere schriftelijke vraag nr. 190 van 24 juni 2005 in identieke bewoordingen reeds voorgelegd aan mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van de vraag kan ik het volgende meedelen:

- Het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) van 18.12.1992, gewijzigd bij het BVR van 29.6.94 en van 28.11.2003, voorziet met ingang van 1.4.1993, in onder meer een aanpassingspremie als financiële tegemoetkoming in de kosten van een reeks van welomschreven aanpassingen aan een huis of appartement in functie van de fysieke gesteldheid van de bejaarde of de gehandicapte bewoner(s), voor zover het de hoofdverblijfplaats van de betrokkene(n) betreft.
- Een gedetailleerde opsomming van de betoelaagbare werken is bij ministerieel besluit van 4.12.2003 vastgelegd.
- Mits vervulling van alle voorwaarden, waaronder een inkomensvoorwaarde, wordt de subsidie berekend op 50% van het bedrag van de voorgelegde facturen, BTW inbegrepen, met een maximum van 1.250 euro als premie.
- Deze aanpassingspremie heeft geen weerslag op de berekening van het pensioen van de aanvrager.

De materie met betrekking tot het 2de onderdeel van de vraag ressorteert onder de bevoegdheid van de heer B. Tobbacq, federaal minister van Leefmilieu en Pensioenen. De Vlaamse Volksvertegenwoordiger richt zich best tot deze minister voor meer informatie.

Op basis van de mij verschaft informatie van de federale administratie bevoegd voor pensioenen, kan een en ander als volgt samengevat worden:

- De samenwoning heeft geen enkele invloed op de pensioensuitkering, indien louter het rust – en overlevingspensioen bedoeld wordt. Volledigheidshalve voegt men eraan toe dat een overlevingspensioen en een rustpensioen als uit de echt gescheiden echtgenoot wel worden geschorst bij hertrouw.
- Wanneer de vraag ook de Inkomensgarantie voor ouderen betreft, zijn de gevolgen genuanceerder. Het bedrag van de inkomensgarantie dat de bejaarde ontvangt, eventueel bovenop zijn pensioen, kan beïnvloed worden wanneer hij zijn hoofdverblijfplaats deelt met één of meerdere personen. Bij samenwoning met een andere gepensioneerde bejaarde zal het verhoogde basisbedrag (= basisbedrag x 1,5) dat de bejaarde als alleenstaande genoot, teruggebracht worden tot het basisbedrag en zullen de bestaansmiddelen van de andere gepensioneerde bejaarde eveneens in rekening gebracht worden.
- Er is geen overleg gepleegd met de federaal bevoegde minister met het oog op een afwijkende regeling, waarbij men niet meer zou overgaan tot de normaliter bij samenwoning toepasselijke vermindering.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 241
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboeg die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

7. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

8. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 241 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 242
van 7 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Huursubsidies en installatiepremies gehandicapten - Stand van zaken

Wie van een onaangepaste woning verhuist naar een gezonde, volwaardige of functioneel aangepaste woning kan, als persoon met een handicap 66 %, een toelage genieten voor de huur.

1. Hoeveel keer werd sinds 2000 een huursubsidie in dit kader verleend? (graag uitgesplitst per jaar)
2. Hoeveel keer werd sinds 2000 een installatiepremie in dit kader verleend? (graag uitgesplitst per jaar)
3. Wat waren in 2004 de voornaamste redenen om de aanvraag voor een huursubsidie en een installatiepremie in dit kader te weigeren? (graag numeriek overzicht meest voorkomende redenen)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 7 september 2005

van **HELGA STEVENS**

1. In 2000 werden er 1696 huursubsidies verleend, in 2001 1353, in 2002 1515, in 2003 1715 en in 2004 1776. Deze cijfers zijn totalen voor de huursubsidie. Voor de huursubsidie laat het informaticasysteem niet toe dat er een opsplitsing gebeurt voor de aanvragen gedaan door personen met een handicap.
2. In 2000 werden er 2408 installatiepremies toegekend, in 2001 1812, in 2002 2054, in 2003 2174 en in 2004 2184. Net als voor de huursubsidie zijn ook deze cijfers totalen. Voor personen met een handicap kan er geen opsplitsing gebeuren.
3. In 2004 waren de voornaamste weigeringsgronden voor een huursubsidie en/of een installatiepremie de volgende:
 - Het inkomen lag hoger dan het maximum toegelaten inkomen (386)
 - De ontruimde woning is niet ongezond of onverbeterbaar (263)
 - De huurprijs van de huidige (nieuwe) woning is te hoog (178)
 - De huidige huurwoning voldoet niet aan de samenstelling van het gezin (116)
 - De huidige huurwoning is geen volwaardige en gezonde woning (103)
 - De aangetekende aanvraag is niet binnen de 6 maand gebeurd (83)
 - Binnen een termijn van 10 jaar ervoor heeft de aanvrager reeds huurtoelage ontvangen (75)

Daarnaast bestaat er nog een grotere categorie “andere redenen” (1008)

Deze categorie omvat een reeks van uiteenlopende redenen die niet apart in het informaticasysteem zijn opgenomen. Uit een kleine steekproef van deze categorie kwamen volgende weigeringsgronden voor:

- Sommige documenten ontbreken en werden niet binnen 1 jaar na de aanvraag toegestuurd
- De aanvrager is nog steeds niet verhuisd
- De aanvrager heeft nog geen 6 maand voorafgaand aan de aanvraag in het Vlaams Gewest verbleven
- De aanvrager heeft geen toelating om de woning te laten onderzoeken
- De aanvrager is verhuisd naar een kamer (d.w.z. geen woning)
- De aanvrager is ondertussen reeds opnieuw verhuisd
- De aanvrager is nergens ingeschreven

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 243
van 7 september 2005
van **HELGA STEVENS**

Aanpassingspremies gehandicapten en senioren - Stand van zaken

Via onderstaande vragen wens ik zicht te krijgen op enkele aspecten van de aanpassingspremie. De aanpassingspremie richt zich specifiek op de ouderen en personen met een handicap en heeft als doel ervoor te zorgen dat mensen (langer) in hun huis kunnen blijven wonen ondanks hun beperkte mobiliteit.

Voor allerlei aanpassingswerken zoals bredere deuropeningen, hellende vlakken, ... komt de Vlaamse overheid gedeeltelijk tegemoet.

1. Hoeveel aanpassingspremies voor respectievelijk personen met een handicap en senioren werden van 2000 tot en met 2004 jaarlijks aangevraagd?
2. Wat is, indien een positief gevolg wordt gegeven aan de aanvraag, de gemiddelde wachttijd tussen de aanvraag en de uitbetaling?
3. Wordt het begrote budget opgesplitst tussen de verbeterings- en de aanpassingspremie?

Zo neen, is er een voorrangssysteem voor de aanpassingspremie op de verbeteringspremie als het begrote budget dreigt overschreden te worden?

4. Is er in de voorbije jaren sprake geweest van een wachtlijst van aanvragers van aanpassingspremies omdat het budget voor dat jaar opgebruikt was?

Zo ja, hoeveel dossiers betrof het?

5. Hoeveel bedraagt de gemiddelde aanpassingspremie?
6. Wat zijn de voornaamste redenen (naast de factoren inkomen en kadastraal inkomen) waarom aanpassingspremies geweigerd worden?
7. Kan men, aangezien de premie pas aangevraagd kan worden nadat de werken uitgevoerd zijn, nog voor de uitvoering min of meer de garantie krijgen dat er effectief een tegemoetkoming zal volgen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 243 van 7 september 2005

van **HELGA STEVENS**

1. Uit het overzicht blijkt dat er in 2000 976 toezeggingen zijn voor een aanpassingspremie, waarvan 386 toezeggingen voor aanpassingswerken voor een persoon met een handicap, en 590 toezeggingen voor aanpassingswerken voor een bejaarde. Een overzicht 2000-2004:

	totaal toezeggingen	personen met een handicap	bejaarden
2000	976	386 (39,5%)	590 (60,5%)
2001	931	374 (40,2%)	557 (59,8%)
2002	994	367 (36,9%)	627 (63,1%)
2003	1198	443 (37 %)	755 (63%)
2004	723	295 (40,8%)	428 (59,2%)

Hieruit blijkt dat telkens ongeveer een 40% van de aanpassingspremies toegekend worden aan personen met een handicap en ongeveer 60% aan bejaarden.

2. In 2003 bedroeg de gemiddelde wachttijd tussen de aanvraag en de toekenning van een verbeterings- en aanpassingspremie 182,82 dagen (m.a.w. een half jaar). In 2004 bedroeg deze wachttijd 147,73 dagen of ongeveer 5 maanden. De reden hiervoor is dat dossiers vaak niet volledig worden ingestuurd, waardoor er nog bijkomende stukken moeten opgevraagd worden vooraleer de aanvraag behandeld kan worden.
3. Er gebeurt geen opsplitsing van het budget voor de aanpassingspremie en de verbeteringspremie. Deze premies worden vanuit dezelfde begrotingspost betaald. De voorgaande jaren is het budget echter nooit overschreden.
4. Er is de voorbije jaren geen wachtlijst geweest gezien er steeds voldoende budget voorzien was.
5. Uit de statistieken blijkt dat het gemiddelde premiebedrag voor een aanpassings- en verbeteringspremie 1065 euro bedraagt. Uit de praktijkervaring van de dossierbehandelaars blijkt echter dat de aanvragers van een aanpassingspremie bijna altijd het maximale premiebedrag, namelijk 1250 euro, toegekend krijgen. Hierdoor kan geraamd worden dat het gemiddelde premiebedrag van een aanpassingspremie 1200 a 1250 euro bedraagt.
6. Ook hier worden enkel statistieken voor de verbeteringspremie en de aanpassingspremie samen bijgehouden. Hieruit blijkt dat, naast inkomen (36,09%) en KI (3,66%), de belangrijkste weigeringsgronden voor 2004 de volgende zijn:
- Er wordt afgezien van de premieaanvraag (8,63%)
 - Totaal bedrag van de facturen per onderdeel bereikt het vereiste minimumbedrag niet (7,52%)
 - Geen geldige facturen / facturen te oud (2,58%)
 - Reeds een vap verleend voor het saneren van hetzelfde bouwonderdeel (2,39%)
 - Aanvrager bewoont premiewoning niet op aanvraagdatum (2,14%)
7. Men kan altijd vooraf advies vragen over de voorwaarden van de aanpassingspremie, maar een effectieve garantie dat men de premie krijgt, kan niet bekomen worden. Wel is het zo dat indien men aan alle voorwaarden voldoet, de premie wordt toegekend. Deze voorwaarden zijn duidelijk afgebakend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 245
van 7 september 2005
van **STEFAAN SINTOBIN**

Grafzerken van vervallen concessies - Regelgeving

De grafzerken van graven waarvan de concessie verlopen is, worden door de gemeentebesturen in Vlaanderen blijkbaar op verschillende wijze behandeld.

Sommige besturen laten ze verbrijzelen of verkopen ze. Andere bewaren de waardevolle grafzerken of gooien ze zelfs ergens op een hoopje. In ieder geval blijft het een delicate en gevoelige materie.

Is het behandelen van deze grafzerken een lokale aangelegenheid, of bestaat hiervoor een uniforme Vlaamse regelgeving?

In het laatste geval: waarom wordt deze dan niet overal op dezelfde wijze toegepast?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 245 van 7 september 2005

van **STEFAAN SINTOBIN**

Het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, bevat in de artikelen 7, § 2, derde lid, en 26, § 1, eerste lid, een aantal bepalingen inzake het beëindigen van concessies en het verwijderen van de geconcedeerde graftekens.

Alzo bepaalt artikel 7, § 2, derde lid, van het decreet dat minstens een jaar vóór het verstrijken van de concessie of van de hernieuwingen ervan, de burgemeester of zijn gemachtigde een akte opmaakt waarbij eraan herinnerd wordt dat een aanvraag om hernieuwing bij hem moet toekomen. Een afschrift van deze akte wordt een jaar lang zowel bij het graf als aan de ingang van de begraafplaats uitgehangen. Als er geen aanvraag voor een hernieuwing is gedaan, vervalt de concessie.

Artikel 26, § 1, eerste lid, van het decreet stelt dat wanneer aan een grafconcessie een einde wordt gemaakt of geen aanvraag tot overbrenging naar de nieuwe begraafplaats is ingediend, de niet weggenomen graftekens en de eventueel nog bestaande ondergrondse bouwwerken eigendom worden van de gemeente.

De gemeente moet ingevolge het laatst vermelde artikel de gelegenheid bieden aan de concessiehouder of na zijn overlijden aan zijn nabestaanden om evenwel het grafteken weg te nemen.

Nemen deze personen de graftekens niet weg, dan worden ze eigendom van de gemeente. Sommige gemeenten bewaren de graftekens, andere gemeenten laten ze gedurende een bepaalde termijn staan en nog andere gemeenten verwijderen ze onmiddellijk na het vervallen van de concessie.

Indien de gemeente beslist om de graftekens te verwijderen, beslist zij ook wat ze er mee zal doen. Ze moet daarbij steeds rekening houden met het beginsel van de aan de doden verschuldigde eerbied.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 247
van 9 september 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Franstaligen in Vlaanderen - Steun Franse Gemeenschap

Bij het Ministerie van de Franse Gemeenschap ressorteert er onder het secretariaat-generaal van de algemene diensten een dienst "Le Service d'Information pour les Francophones de l'Exterieur". Deze dienst blijkt (in 1988) hoofdzakelijk te zijn opgericht om de Franstaligen in de Vlaamse Rand en de rest van Vlaanderen te helpen bij correspondentie met de federale, Vlaamse en lokale overheden. Zo kan blijkbaar elke Franstalige die in Vlaanderen woont er gratis terecht voor vragen in verband met de toepassing van de taalwetgeving, een vrije vertaling van een administratief document dat in het Nederlands is opgesteld, of hulp bij de administratieve stappen die hij/zij wil ondernemen tegenover publieke overheden die enkel in het Nederlands communiceren.

Deze politiek vanuit de Franse Gemeenschap druist volledig in tegen alle inspanningen die de Vlaamse overheid wil doen ten aanzien van de anderstaligen in Vlaanderen in het algemeen, en in de Vlaamse Rand in het bijzonder. Op het vlak van inburgering en in verband met de toepassing van de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten wil de Vlaamse Regering immers een politiek van integratie voeren, wat door "Le Service" van de Franse Gemeenschap niet in de hand wordt gewerkt.

1. Is de minister op de hoogte van het takenpakket en de missie van "Le Service d'Information pour les Francophones de l'Exterieur"?

Klopt het dat elke Franstalige die in Vlaanderen woont er gratis terecht kan voor vragen in verband met de toepassing van de taalwetgeving, een vrije vertaling van een administratief document dat in het Nederlands is opgesteld of hulp bij de administratieve stappen die hij/zij wil ondernemen tegenover publieke overheden die enkel in het Nederlands communiceren?

2. Is dit een dienstverlening dit tot het takenpakket van het Ministerie van de Franse Gemeenschap behoort?

Druist dit niet in tegen de taalwetgeving en de bijzondere wetten ter hervorming van de instellingen?

3. Welke stappen heeft de Vlaamse Regering terzake reeds ondernomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 247 van 9 september 2005

van **MARK DE MESMAEKER**

De vraag betreft het feit dat alle Franstaligen bij “Le Service d’information pour les Francophones de l’exterieur” terecht zouden kunnen voor gratis advies in verband met de toepassing van de taalwetgeving en het bekomen van vrije vertalingen van allerhande administratieve documenten. Die dienst ressorteert onder het secretariaat-generaal van de algemene diensten bij het Ministerie van de Franse Gemeenschap.

Ik ben alleen bevoegd voor het toezicht op de lokale besturen en de provincies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 256
van 23 september 2005
van **JAN VERFAILLIE**

Lokale besturen - Planlasten

In het regeerakkoord van de Vlaamse Regering werd opgenomen dat er initiatieven genomen zullen worden om de regelingen inzake administratief toezicht, alsook de informatie- en rapporteringsverplichtingen voor de lokale besturen maximaal te vereenvoudigen en te verminderen.

1. Welke concrete initiatieven werden daartoe tot op heden genomen?
2. Welke initiatieven zijn er nog gepland voor de nabije toekomst?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 256 van 23 september 2005

van **JAN VERFAILLIE**

Terecht wordt de vraag gesteld om initiatieven te nemen om de informatie-, controle- en rapporteringverplichtingen voor de lokale besturen te vereenvoudigen en te verminderen. In het regeerakkoord heeft de Vlaamse Regering initiatieven aangekondigd, vertrekkende van de vaststelling dat de regelgeving en procedures die vanuit de verschillende sectorale beleidsmateries op de lokale besturen van toepassing zijn, te weinig op elkaar afgestemd zijn. Dit leidt tot overdreven lasten en verplichtingen voor de gemeenten en provincies bij het bekomen van middelen ter ondersteuning van het beleid.

Actieplan planlastvermindering

Ik heb aan de Vlaamse Regering een concreet actieplan voorgesteld dat moet leiden tot een verlichting van de planlast voor steden, gemeenten, OCMW's en provincies. Samen met de minister-president en met de Vlaamse minister van Bestuurszaken, die binnen de regering bevoegd is voor de administratieve vereenvoudiging, is een werkgroep opgestart die de verschillende rapporteringverplichtingen zal doorlichten. Het actieplan omvat drie fasen.

Inventarisatie planlasten

De eerste fase, namelijk de inventarisering en het zicht krijgen op de concrete planlasten waarmee gemeenten en provincies geconfronteerd worden, is ondertussen al afgerond. Elke Vlaamse minister heeft voor zijn/haar beleidsdomein een overzicht gegeven van alle rapporteringverplichtingen van de lokale besturen.

Onderzoek doelmatigheid van de planlasten

Momenteel is de tweede fase gestart. In overleg met de werkgroep, wordt op een wetenschappelijk onderbouwde wijze de doelmatigheid van de diverse plannen onderzocht. Een universitair onderzoeksteam van de KULeuven (Instituut voor de Overheid, onder leiding van prof dr Geert Bouckaert) zal de verschillende planlasten evalueren, niet zozeer op hun opportuniteit, maar in de eerste plaats op de doelmatige aanwending in de gemeenten en provincies. Onder meer volgende aspecten komen daarbij aan bod:

- de mate waarin de plannen effectief zijn als sturingsinstrument vanuit de Vlaamse overheid;
- het concrete gebruik van de informatie die de lokale en provinciale besturen aanleveren;
- de mate waarin deze plannen voor de gemeenten en provincies bijdragen tot de uitstippeling van het beleid ter plaatse.

Dit onderzoek zal afgerond worden tegen maart 2006.

Aanpassing regelgeving

In de derde fase wenst de Vlaamse Regering dat dit onderzoek tot concrete beleidsmaatregelen leidt. Dit zal niet alleen de planningsverplichtingen van de gemeenten en provincies verminderen, maar tevens bijdragen tot de administratieve vereenvoudiging en de beperking van de Vlaamse regelgeving.

Dat kan door via decreet een kader te creëren, waaraan de Vlaamse Regering zich moet houden bij het subsidiëringbeleid naar de lokale besturen en de provincies.

Op basis van het onderzoek wil de Vlaamse Regering twee nieuwe "planlastdecreten" aan het Vlaamse Parlement voorleggen.

- de doelmatigheids- en opportuniteitsanalyse moet uitmonden in een decreet tot afschaffing van bepaalde planningsverplichtingen. Dat "schrappdecreet" past in het Vlaamse streven naar wetsmatiging en administratieve vereenvoudiging, naar betere en eenvoudiger regels en moet in werking treden op 1 januari 2007, begin van de lokale bestuursperiode;
- een tweede "kaderdecreet" moet de overblijvende plannen en rapporteringen vanuit gemeenten, provincies en OCMW's standaardiseren en eenvoudiger en meer uniforme procedures met betrekking tot subsidieaanvragen vastleggen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 187
van 29 juni 2005
van **JOS DE MEYER**

Waaslandhaven - Openbaar vervoer

Het ontsluiten van de Waaslandhaven met het openbaar vervoer was één van de prioriteiten in het Wase Memorandum van het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas.

De Waaslandhaven is één van de economische groeipolen in Vlaanderen. De bereikbaarheid met het openbaar vervoer is ronduit “slecht” te noemen.

1. Hoever staat de minister met de voorbereiding van de bereikbaarheid van de Waaslandhaven met het openbaar vervoer?
2. Wat zijn de concrete plannen?
3. Op welke termijn kan wat gerealiseerd worden?
4. Welke gesprekspartners zijn hierbij betrokken?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 29 juni 2005

van **JOS DE MEYER**

1. Het kader voor de specifieke bediening van de economische pool 'Waaslandhaven' wordt geschetst in het Strategisch Plan Linkerscheldeover, dat onder coördinatie van de provincie Oost-Vlaanderen werd opgesteld in 2003.
In het raamplan mobiliteit werden de concepten voor geregeld vervoer vastgelegd. Daarin werd reeds gesteld dat de ontsluiting van het havengebied met geregeld vervoer een moeilijke zaak blijft omwille van de ruimtelijke spreiding van de tewerkstelling en de onregelmatige werktijden van het gros van de werknemers.
2. In het raamplan mobiliteit van het Strategisch Plan werd een systeem uitgewerkt waarbij bedrijfsvervoer aantakt op 'overstappunten' van geregeld vervoer. Het geregeld vervoer voert de werknemers aan tot aan deze overstappunten, waar wordt overgestapt op bedrijfsvervoer dat vanuit het havengebied wordt georganiseerd. Ook auto's (incl. carpoolers) en fietsers kunnen deze overstappunten als verzamelpunt gebruiken.
Als mogelijke overstappunten werden de 'P&R' te Melsele, het station van Beveren en een gepland multimodaal knooppunt op de rechter Scheldeover voorgesteld.
Verder onderzoek (herkomst – bestemming) naar het werknemersverkeer van de haven zou de locaties van de overstappunten vastleggen.
Daarnaast blijft de specifieke ontsluiting met het geregeld vervoer van de woonkernen rondom de haven gewaarborgd.
3. De investeringen van De Lijn in nieuwe exploitatie gebeuren tot op vandaag in functie van het realiseren van de basismobiliteit. Vanaf 2007 komen extra kredieten ter beschikking in het kader van netmanagement, dan kan verder bekeken worden of er investeringen in bijkomend aanbod nodig zijn.
4. Bij de opmaak van het Strategisch Plan Linkerscheldeover waren zowat alle mogelijke betrokkenen vertegenwoordigd (gemeente, hogere overheden, haven, ...).

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 188
van 29 juni 2005
van **FLOR KONINCKX**

Bewaakte fietsstallingen - Steunmaatregelen

In het kader van haar mobiliteitsbeleid wil de Vlaamse overheid het gebruik van de fiets bevorderen.

Daarvoor volstaat het niet om fietspaden aan te leggen. Het fietsdiefstalprobleem werpt een donkere schaduw over het promotiebeleid. Maatregelen die bijdragen tot het voorkomen van fietsdiefstallen zullen beslist een stimulerend effect hebben.

Sedert lang bestaande systemen van bewaakte fietsstallingen in Nederlandse steden hebben aangetoond dat het aantal fietsdiefstallen zeer gevoelig daalt en het fietsgebruik sterk toeneemt; bovendien schept het systeem meer orde in de inrichting en het gebruik van de openbare ruimte en bevat het ook mogelijkheden voor werkverschaffing. De bewaking kan gebeuren door bijvoorbeeld stadswachten of met een technologisch hulpmiddel als het Park-and-Lockstelsel, dat in verschillende Belgische NMBS-stations tot veler tevredenheid heeft bestaan, maar nu ter ziele is gegaan.

1. Heeft de minister al initiatieven genomen om de realisatie van bewaakte fietsstallingen te steunen?
2. Kan die steun verleend worden binnen de bepalingen van module 15, de “flankerende maatregelen”, van het mobiliteitsconvenant en van het Vademecum Fietsvoorzieningen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 29 juni 2005

van **FLOR KONINCKX**

Bewaakte fietsstallingen en fietskluizen zijn pas lonend indien het over voldoende fietsen gaat: volgens de vakliteratuur moeten er ten minste 50 klanten van gebruikmaken. Het is hoofdzakelijk aan NMBS stations dat deze aantallen gehaald worden. Fietskluizen vertonen volgens het Vademecum van de Fietsvoorzieningen als nadeel hun groot ruimtebeslag, waardoor ze zelfs aan stations moeilijk op grote schaal kunnen gerealiseerd worden, wegens de beperkte beschikbare ruimte.

1. Fietsstalling is inderdaad een belangrijk aandachtspunt om het fietsgebruik te stimuleren. Bewaakte fietsstallingen en fietskluizen zijn slechts twee deelaspect van het fietsdiefstalpreventiebeleid.

Op dit moment kunnen gemeenten via De Lijn 75% subsidies krijgen voor de plaatsing van fietsinfrastructuur aan de halten van De Lijn. Fietskluizen zijn in dit gamma niet opgenomen maar De Lijn heeft zelf volgende maatregelen getroffen om fietsdiefstallen te helpen voorkomen:

- In het gamma fietsrekken dat De Lijn aanbiedt, is van bij de aanvang een antidiefstalrek opgenomen, dat in twee versies kan bekomen worden
- Sinds februari 2004 zijn de fietsrekken met voorwielklemsteun uit het gamma van De Lijn verwijderd en vervangen door aanleunbeugels. Deze zijn niet alleen van betere kwaliteit, ze maken het potentiële dieven ook moeilijker de fietsen te stelen, op voorwaarde natuurlijk dat ze voorzien zijn van een degelijk fietsslot. Ter informatie, de modellen van aanleunbeugels zijn voorafgaandelijk goedgekeurd door de Fietsersbond.
- Onlangs is aan het gamma ook een overdekte fietsstalling toegevoegd die plaats biedt aan 8 fietsen met 4 aanleunbeugels.

Gemeentebesturen kunnen op grond van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de exploitatie en de tarieven van de VVM (d.d. 14 mei 2004, BS 20/07/2004) voortaan ook halteaccommodatie plaatsen die niet behoort tot het gamma van De Lijn, en niettemin gebruik maken van dezelfde gunstige subsidieregeling.

Gezien deze halteaccommodatie (zo genaamd "eigen ontwerp") voorafgaandelijk door De Lijn dient goedgekeurd, kan deze laatste erop toezien, dat wanneer het om fietsrekken gaat, deze eveneens van het type aanleunbeugel zijn.

De gemeentebesturen kunnen dus in de huidige toestand voldoende maatregelen treffen om fietsdiefstallen zo veel mogelijk te voorkomen. Daarnaast dienen de fietsers aangemoedigd te worden hun fiets te beveiligen met een degelijk slot.

2. Het is niet mogelijk bewaakte fietsstallingen te plaatsen binnen de bepalingen van module 15. Eén van de voorwaarden die volgens deze module vervuld moet worden, is namelijk dat het steeds moet gaan om niet-infrastructurele maatregelen. Communicatie, sensibilisatie en inpassing in een ruimer gemeentelijk fietsbeleid van een bewaakte fietsstalling kunnen hier wel perfect onder vallen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 191
van 6 juli 2005
van **TOM DEHAENE**

Jaarverslagen - Overzicht

Verschillende diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse openbare instellingen (VOI's) brengen jaarverslagen uit, op papier en/of elektronisch.

Jaarverslagen zijn een belangrijk instrument van controle op de werking van deze diensten en instellingen, en een bron van basisinformatie over de betrokken materies.

Een toegankelijk centraal overzicht daarvan, bijvoorbeeld op een websitepagina, bestaat bij mijn weten evenwel niet.

1. Kan de minister aangeven welke diensten of instellingen die onder zijn bevoegdheid vallen jaarverslagen publiceren?

In welke vorm (gedrukt of elektronisch) worden die verspreid?

2. Wat is de respectieve kostprijs van die jaarverslagen?
3. Worden er initiatieven genomen om tot een globaal centraal overzicht te komen, bijvoorbeeld op een websitepagina van de Vlaamse overheid, van de diensten of instellingen die jaarverslagen publiceren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 64, Moerman nr. 78, Vandembroucke nr. 238, Vervotte nr. 191, Van Mechelen nr. 161, Anciaux nr. 81, Bourgeois nr. 159, Peeters nr. 672, Keulen nr. 226, Van Brempt nr. 191).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 6 juli 2005

van **TOM DEHAENE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Yves Leterme, Vlaams minister-president.

VLAAMS PARLEMENT

☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 193

van 8 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wegenkaart Verkeerscentrum Vlaanderen - Taalgebruik

Het Verkeerscentrum Vlaanderen biedt sedert kort een wegenkaart aan waarop informatie over files op de wegen in real-time te bekijken is.

Wanneer men inzoomt op de gemeente Zaventem en de verkeerswisselaar tussen de ring en de E40, kan men vaststellen dat op het grondgebied van de gemeente Zaventem een “Chaussée de Louvain” ligt.

Dit lijkt mij een overtreding van de taalwetgeving, wellicht wegens het feit dat de Leuvensesteenweg doorloopt naar het tweetalige Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Niettemin lijkt dit in tegenstrijd te zijn met de optie van de Vlaamse Regering om de vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand te stimuleren.

Kan de minister medelen welke maatregelen zij neemt om dit specifieke geval ongedaan te maken?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 8 juli 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het Vlaams Verkeerscentrum biedt sedert medio 2004 ook via de website WWW.VERKEERSCENTRUM.BE de beschikbare real-time verkeersinformatie aan. Teneinde de kwaliteit, volledigheid van de verstrekte informatie en het gebruiksgemak voor de gebruiker te verbeteren wordt de website continu geactualiseerd. Zo werden in mei 2005 nog actuele camerabeelden toegevoegd.

Voor het geo-refereren of situeren van de beschikbare informatie (niveau van verkeersafwikkeling, incidenten, files,...) wordt teruggegrepen naar courant beschikbare kaartlagen. Voor het laagste niveau, het niveau waarbij ook straatnamen van het fijnmazige wegennet zichtbaar worden, werd een aparte kaartlaag van het (commercieel verdeelde) 'straatnet' aangewend. Wij stellen samen met de Vlaamse volksvertegenwoordiger vast dat hierop sommige straatnamen nabij de Brusselse regio inderdaad – verkeerdelijk – in het Frans worden opgenomen.

Teneinde dit recht te zetten, zal een gelijkaardige kaartlaag, beschikbaar gesteld via de GIS-servers van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, worden gebruikt. Deze operatie werd ondertussen opgestart en zou binnen enkele weken de gewraakte kaartlaag moeten vervangen. Deze wijziging dient immers te gebeuren door de externe ontwikkelaar van de website en dergelijke termijn lijkt ons aanvaardbaar.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 194
van 8 juli 2005
van **MARIJKE DILLEN**

Vlaams Forum Verkeersveiligheid - Evaluatie

In 2004 is het Vlaams Forum Verkeersveiligheid opgestart. Dit forum heeft een overleg- en beleidsadviserende functie.

1. Welke partners maken deel uit van dit Forum?

Wat is de inbreng van de minister?

Hoeveel financiële middelen worden hiervoor vrijgemaakt?

2. Wat zijn de resultaten van dit Forum tot op heden?

Welke initiatieven heeft het Forum genomen in het kader van zijn overlegfunctie?

Welke in het kader van zijn beleidsadviserende functie?

3. Het Forum heeft ook als opdracht het draagvlak te toetsen van beleidsmaatregelen.

Welke bevindingen zijn er tot op heden aan de minister bezorgd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 8 juli 2005

van **MARIJKE DILLEN**

1. De partners die deel uitmaken van het Vlaams Forum Verkeersveiligheid vindt u *als bijlage*.

Het Forum heeft een overleg- en beleidsadviserende functie. Het zorgt voor een informatie- en kennisuitwisseling tussen de verschillende leden en organisaties enerzijds en de afstemming van de verschillende initiatieven anderzijds.

Derhalve heb ik geen rechtstreekse inbreng in het Forum, maar wordt de werking van het Forum wel opgevolgd door mijn medewerkers.

Het is voor mij belangrijk dat het Forum optimaal functioneert, en dat de aanbevelingen kunnen opgenomen worden in het beleid

De werkingskosten voor het Vlaams Forum Verkeersveiligheid zijn minimaal. Het secretariaat wordt verzorgd door de Vlaamse Stichting Verkeerskunde. De leden integreren de taken voor het Forum in hun normale activiteiten en ontvangen hiervoor geen vergoeding.

2. Om redenen van praktische aard worden de voorstellen van het Forum voorbereid in werkgroepen. Volgende werkgroepen zijn momenteel actief:

- educatie en sensibilisatie;
- infrastructuur en technologie;
- handhaving;
- onderzoek.

Deze werkgroepen hebben reeds een aantal voorstellen geformuleerd; deze voorstellen worden in de verschillende fasen van hun totstandkoming getoetst in het plenaire Forum.

Bovendien heeft het Forum ook meegewerkt aan het Vlaams Congres voor de Verkeersveiligheid.

Tijdens de bespreking in de werkgroepen, bij de rapportering en bijsturing van de werkgroepen in het plenaire Forum, en tijdens het Vlaams Congres Verkeersveiligheid, kwam de overlegfunctie van het Forum al ruim aan bod.

De werkzaamheden die in de betrokken werkgroepen werden opgestart, resulteerden reeds in een aantal voorstellen die:

- soms nog verder dienen uitgewerkt en/of getoetst aan hun haalbaarheid;
- soms nog onderling dienen afgestemd en/of gefinaliseerd.

3. In de eerste fase van zijn functioneren heeft het Forum zich meer gefocust op het uitwerken van voorstellen die zullen resulteren in beleidsadviezen, eerder dan het toetsen van beleidsmaatregelen.

Tot op heden zijn er nog geen echte bevindingen aan mij overgemaakt. Ik volg dit wel op de voet op.

BIJLAGE: Lijst partners Forum

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VAN_BREMPT/194/antw.bijlage.194.doc

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 195
van 20 juli 2005
van **MARK DEMESMAEKER**

Bestemmingsborden De Lijn - Taalgebruik (2)

Enige tijd geleden stelde ik een schriftelijke parlementaire vraag (vraag nr. 3 van 1 oktober 2004; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 19 november 2004, blz. 218) over het taalgebruik bij de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn. Op 10 juni 2005 stelde ik nog een vraag over het taalgebruik bij De Lijn (vraag nr. 178).

In Overijse stelde ik vast dat op buslijn 348 Etterbeek-Overijse Maleizen-Terhulpen de elektronische aanduiding van de bestemming het tweetalige opschrift vermeldde “Etterbeek-Overijse Maleizen-La Hulpe”.

Dit is geen alleenstaand geval, er zijn meldingen van soortgelijke overtredingen van de taalwetgeving in heel wat andere gemeenten in Vlaams-Brabant (Halle, Beersel, Asse, Opwijk, Affligem, ...). Dit leidt tot wrevel en ongenoegen bij de bevolking.

Vandaag verneem ik dat in de gemeente Affligem bussen rijden op de gewestweg N9 (Asse-Aalst) met de elektronische aanduiding van de bestemming met als opschrift “Brussel Noord/Bruxelles Nord”.

Tweetalige opschriften kunnen alleen gebruikt worden bij het overschrijden van de grens met het tweetalige Brusselse gewest of in de faciliteitengemeenten.

Welke concrete maatregelen neemt de minister opdat de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn de taalwetgeving in Vlaams-Brabant en meer specifiek in de gemeente Affligem correct toepast?

KATHLAAN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 20 juli 2005

van **MARK DEMESMAEKER**

Lijnen vanuit Vlaanderen naar het Brusselse Hoofdstedelijke gewest worden in de zin van de taalwetgeving beschouwd als gewestelijke diensten, waarbij een tweetalige dienstverlening wordt voorgeschreven.

Mits aanvaarding door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht is het mogelijk elektronische filmaanduidingen op eentalig Nederlands gebied enkel in het Nederlands te laten verschijnen, om bij het overschrijden van de grens met het Brusselse Hoofdstedelijke gewest over te schakelen op een tweetalige versie. Dit vergt echter een uitgebreide technische aanpassing en investering, en kan niet op korte termijn gerealiseerd worden.

Met manueel door de chauffeurs bediende filmaanduidingen is dit in de praktijk onmogelijk te realiseren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 198
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Openbaar vervoer - Doorstroming

Bij de begrotingscontrole 2005 heeft de minister bijkomende middelen ontvangen voor bijkomende rust- en rijtijden voor de chauffeurs van De Lijn. Deze maatregel is evenwel tijdelijk. Vanaf 2007 moeten concrete initiatieven op het terrein zorgen voor een structurele oplossing van de doorstroming.

In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 145 van 4 mei 2005 werden de nodige bijkomende elementen van antwoord gegeven voor deze problematiek. Deze concrete maatregelen zullen nu opgestart moeten worden, willen zij in 2007 inderdaad effectief bijdragen tot de terechte vraag van doorstroming bij De Lijn.

1. In het antwoord op vraag 145 punt 1 wordt gewag gemaakt van 225 knelpunten op gewestwegen.

Op welke wijze wordt deze lijst concreet ingevuld op het terrein ?

Hoe ziet de planning er uit ?

Welke 25 installaties op kruispunten zijn gepland door de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) in 2005 ?

Welke actualisatie is op 24 mei 2005 gebeurd en hoe is die vertaald in het "fysisch programma" van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) ?

Is dit alsnog voor het programma 2005 en volgende jaren ? Welk bedrag is daarmee gemoeid ?

2. In het antwoord op vraag 145 punt 2 wordt melding gemaakt van vijf "modules 8" en beperkte doorstromingsmaatregelen zonder dat daarvoor een "module 8" werd afgesloten.

Waar zijn deze "modules 8" uitgevoerd en wat zijn de resultaten hiervan uit het oogpunt van doorstroming ?

Welke andere beperkte doorstromingsmaatregelen werden waar doorgevoerd en wat is de meerwaarde hiervan voor de doorstroming ?

3. Waarom werden 761 kruispunten uitgerust met verkeerslichtenbeïnvloeding ten belope van 20,5 miljoen euro ? Graag een overzicht.

Wat zijn de criteria om welke kruispunten uit te rusten ? Zijn er bijvoorbeeld in Limburg 102 installaties nodig ? Op basis waarvan ?

../..

Is er consistentie tussen de 225 knelpunten die werden opgenomen in de prioriteitenlijst en de installaties voor verkeerslichtenbeïnvloeding ?

4. In het antwoord op vraag 145 punt 4 wordt verwezen naar een specifieke literatuurstudie gedaan door de afdeling Verkeerskunde van AWW.

Graag een overzicht van deze studie.

Op basis van welke kosten-batenanalyse blijkt dat dit het meest economische systeem is ?

Graag een uitgebreide toelichting bij de technologie die gebruikt werd zoals omschreven in het lastenboek.

5. Vooruitgang inzake doorstroming is afhankelijk van de inspanningen van hoofdzakelijk drie partijen. Gemeenten spelen hierbij een belangrijke rol, naast De Lijn en AWW.

Welke gemeenten doen welke inspanningen inzake doorstroming ?

In hoeverre is er afstemming tussen de maatregelen-AWW en de maatregelen-gemeenten ?

6. Op welke wijze komen er welke concrete verdere stappen opdat er in 2007 een vlotte doorstroming zal ontstaan, zodat de uitdovende middelen inzake rust- en rijtijden effectief en structureel vervangen worden door echte doorstroming voor het openbaar vervoer, zowel op gewestwegen als gemeentewegen ?

Worden gemeenten dan ook effectief betrokken bij de zogenaamde "Task Force Doorstroming" ?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De lijst van 225 knelpunten is opgesteld aan de hand van congestiemetingen volgens een methodiek die in overleg tussen De Lijn en AWV is tot stand gekomen. De metingen resulteren in een score, die per traject het aantal verliesuren voor klanten van het openbaar vervoer weergeeft, waarbij de reëel gemeten rijtijd over het traject vergeleken wordt met de gewenste snelheid, afhankelijk van het snelheidsregime dat voor dit traject geldt.

Voor elk knelpunt wordt nagegaan welke de beste aanpak is. Bij een kruispunt met verkeerslichten wordt meestal overgegaan tot verkeerslichtenbeïnvloeding. In andere gevallen kan een beperkte aanpassing van de infrastructuur op korte termijn reeds enig soelaas brengen. Veelal gaat het echter over een ruimer of een algemeen congestieprobleem dat een ingrijpende aanpak vereist, vaak met onteigeningen, belangrijke infrastructurale aanpassingen of een andere verkeersorganisatie in een ruimer gebied. Dergelijke ingrepen vergen veelal ruim overleg, heel wat tijd en financiële middelen.

Met het bedrag van 426.000 euro op BA 363F7211-luik AOSO, is de aanpassing van de 25 installaties van verkeerslichten op kruispunten mogelijk, gebruik makend van de plannen verkeerslichtenbeïnvloeding opgemaakt door de afdeling Verkeerskunde. Onder aanpassing wordt verstaan: het leveren en plaatsen van voertuigdetectoren, van detectie-lussen (o.m. voor rechts afslaand verkeer) en van blindendrukknoppen en voor de noodzakelijke aanpassingen aan de bevelposten.

Tot op heden werden de nodige kredieten ten bedrage van 180 000 euro vastgelegd voor de uitvoering van aanpassingswerken aan de installaties voor verkeerslichten op onderstaande kruispunten:

- Ingelmunster: kruispunt van N5 met de Gentstraat;
- Wevelgem: kruispunt van de N8 met de Markt;
- Tielt: kruispunt N35 – Aarselestraat – Hogenhovestraat;
- Brugge: kruispunt van N31 met de N348.

In september 2005 wordt een nieuwe reeks congestiemetingen uitgevoerd. Deze zullen op die trajecten toegespitst worden waar zich, naast de verliesuren voor de klanten, ook problemen inzake rij- en rusttijden situeren.

Het programma AWV voor de volgende jaren zal op deze metingen worden gebaseerd. In de begroting is vanaf 2006 een bedrag van 18 miljoen euro per jaar ingeschreven voor de aanpak van doorstromingsknelpunten op gewestwegen.

2. De gemeenten die op dit ogenblik een module 8 bij het mobiliteitsconvenant hebben afgesloten zijn:
 - Kortenberg: vrije busbaan op N2
 - Asse: vrije busbaan op N9
 - Antwerpen: vrije bus/trambaan op N1 + N113 en N12a (Leien)
 - Antwerpen: vrije bus/trambaan op N148 (St. Bernardsesteenweg)

- Gent: vrije bus/trambaan op N43 (Koning Albertlaan-Groot Britanniëlaan).

Tot op heden zijn er nog geen metingen uitgevoerd om het tijdsvoordeel na te gaan.

Andere doorstromingsmaatregelen zijn te vinden op de website www.lin.vlaanderen.be/personenvervoer onder de rubriek “doorstroming”.

3. Alle kruispunten die uitgerust werden met verkeerslichtenbeïnvloeding, werden aangereikt door de VVM De Lijn op basis van hun dagelijkse ervaring met of meting van doorstromingsproblemen. Dit gebeurde en gebeurt algemeen voor Vlaanderen en ook voor Limburg.

In overeenstemming met de beheersovereenkomst 2003 – 2009 tussen De Lijn en de Vlaamse Regering wordt op dit ogenblik gewerkt aan de evaluatie en, zo nodig, bijsturing van de lichtenbeïnvloeding a rato van één derde van de verkeerslichten langs gewestwegen per jaar. De Lijn heeft daartoe voor elke provincie een prioriteitenlijst overgemaakt aan de afdeling Verkeerskunde.

Wat de 225 knelpunten betreft, wordt door De Lijn voor elk van de knelpunten een oplossingsrichting voorgesteld. Verkeerslichtenbeïnvloeding kan één van die oplossingsrichtingen zijn, die geval per geval in aanmerking wordt genomen.

Kruispunten die reeds uitgerust zijn met een verkeerslichtenbeïnvloeding, zullen in principe niet meer voorkomen op de huidige prioriteitenlijst. Dit kan wel het geval zijn indien de verkeerslichtenbeïnvloeding slechts een gedeelte van het probleem kon oplossen en heeft opgelost. Mogelijk is er ook een algemeen doorstromingsprobleem dat nog andere infrastructurele ingrepen vereist.

4. De literatuurstudie omvatte artikels uit gespecialiseerde tijdschriften en publicaties uit binnen- en buitenland.

Het huidig systeem van verkeerslichtenbeïnvloeding streeft er naar dat de bus of de tram steeds groen heeft bij het toekomen aan het verkeerslicht. Dit wordt gerealiseerd hetzij door de groenfase die reeds loopt, te verlengen, hetzij door de komst van de volgende groene fase te versnellen. Dit vereist dat de bus of tram in kwestie zich enige tijd voordien aanmeldt; hoeveel vooraf hangt af van bepaalde elementen van de verkeerscyclus.

Dit systeem is ongetwijfeld het beste voor de doorstroming van het openbaar vervoer, omdat het een tijdsverlies nul nastreeft. Voormelde basisprincipes kunnen technisch op verschillende manieren worden opgelost al naargelang de manier waarop de plaatsbepaling van elk voertuig van het openbaar vervoer gebeurt, en de communicatie hierover verloopt.

Het detectie- en identificatiesysteem voor de voorbijrijdende voertuigen van De Lijn bestaat uit volgende drie hoofdcomponenten:

- een mobiel gedeelte dat onder het voertuig gemonteerd is en bestaat uit een modulator, die de identificatiegegevens van het voertuig (voertuignummer, lijnnummer, ...) bevat, en een antenne;
- een detectielus aangebracht in het wegdek. Deze lus is rechtstreeks verbonden met een demodulator / decoder en de centrale verwerkingseenheid. De detectielus bestaat uit twee afzonderlijke inductieve lussen: één uitzendlus en één ontvangstlus;
- de centrale verwerkingseenheid, die de informatie afkomstig van het voorbijrijdend voertuig ontvangt, verwerkt en integreert in de programmawerking van de te beïnvloeden verkeerslichtenregelaar.

Een eerste detectielus wordt op een welbepaalde afstand voor de te beïnvloeden verkeerslichten in het wegdek ingefreesd, zodat bij het naderen van het kruispunt de bus of tram groen licht krijgt of

behoudt. Bij het bepalen van deze afstand wordt rekening gehouden met de snelheid van het voertuig en met de algemene verkeerslichtenwerking. Voorbij het kruispunt bevindt zich een tweede lus, die het “afmelden” van het voertuig detecteert en doorgeeft.

Zoals reeds vermeld bestaat iedere detectielus uit 2 afzonderlijke lussen: een uitzendlus en een ontvangstlus. De uitzendlus zendt continu een signaal met een welbepaalde frequentie (de zogenaamde lokalisatiestroom) uit.

Wanneer de bus/de tram over de detectielus rijdt, wordt deze lokalisatietoon door de antenne van de bus ontvangen, waarna de modulator, die in het voertuig gemonteerd is, start met het doorsturen van de identificatiegegevens van het voertuig via de busantenne naar de ontvangstlus. Ten einde een betrouwbare werking van de installatie te waarborgen, wordt iedere boodschap enkele malen na elkaar uitgezonden.

Elke detectielus is via een grondkabel verbonden met een demodulator/decoder, die steeds in de kast van de verkeerslichtenregelaar geplaatst wordt.

Na ontcijfering van de ontvangen identificatiegegevens van het voertuig stuurt de demodulator / decoder deze gegevens door naar de verwerkingseenheid, waarna programmatorisch de werking van de verkeerslichten beïnvloed wordt ten gunste van het aankomende voertuig.

5. De gemeenten spelen als wegbeheerder en – via de lokale politie – als verantwoordelijke voor de het handhavingsbeleid een belangrijke rol inzake doorstroming voor het openbaar vervoer.

Sensibilisering van de gemeenten inzake doorstroming gebeurt systematisch in het kader van de op gemeentebesturen gerichte campagne Op één Lijn. Daarnaast is het een permanent aandachtspunt tijdens de behandeling van project- of gebiedsgebonden dossiers in de provinciale Openbare Vervoercommissies, waarin de gemeenten zitting hebben.

De inspanningen inzake doorstroming die de gemeenten hebben gerapporteerd, staan op de website die onder punt 2 is vermeld. De afstemming tussen de maatregelen van de gemeenten en van AWW is gegarandeerd wanneer de projecten convenantgebonden zijn. Ook bij de aanpak van de gevaarlijke punten door AWW is De Lijn betrokken om, wanneer nodig, doorstromingsmaatregelen te vragen.

6. De Task Force Doorstroming heeft precies als opdracht om de bestaande middelen ter verbetering van de doorstroming te evalueren en te verbeteren. De werkzaamheden van deze Task Force zijn nog volop aan de gang.

De gemeenten zijn voorlopig niet bij deze Task Force betrokken. Dit is pas opportuun wanneer er concrete projecten aan de orde zijn.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 199
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Leerlingenvervoer - Reisduur, proefprojecten, busbezetting

Zowel in het regeerakkoord als in talrijke kranteninterviews hebben zowel minister Vandenbroucke als minister Van Brempt beloofd om enerzijds werk te maken van kortere rijtijden voor kinderen in het buitengewoon onderwijs. Momenteel moeten deze kinderen tot drie uur lang in de bus zitten om de afstand thuis-school en omgekeerd te overbruggen.

Anderzijds beloofden deze ministers eerst een aantal experimenten op te zetten in het begin van het schooljaar 2005-2006 om tot gratis vervoer te komen binnen het basisonderwijs en tot afstemming tussen de verschillende netten. Wat het secundair onderwijs betreft, krijgt De Lijn anonieme adresgegevens om op die wijze te beletten dat in het begin van het schooljaar het fenomeen van de overvolle bussen opnieuw opduikt. Terzake zal een decreet leerlingenvervoer worden ingediend bij het parlement.

Tot slot is de nieuwe wetgeving van kracht waarbij kinderen onder de twaalf jaar niet langer gebruik mogen maken van eenzelfde zitbank in een bus.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om te beletten dat kinderen uit het buitengewoon onderwijs niet langer dan drie uur in een bus moeten zitten om hun school te bereiken ?
2. Welke proefprojecten zijn er inmiddels opgestart en waar, om tot een gratis vervoeraanbod te komen in het lager onderwijs ?

Op welke wijze is deze selectie verlopen ? Wie is hiervoor aangeschreven ?

3. Wat is de stand van zaken van het decreet leerlingenvervoer ?
4. Welke "task forces" zijn er terzake opgestart en welke activiteiten hebben ze tot op heden ontplooid ?

Hoe zijn deze "task forces" samengesteld ?

5. Welke strategie heeft De Lijn vooropgesteld om te voorkomen dat bij het begin van het schooljaar overvolle bussen tot het dagelijkse beeld behoren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 251) en Van Brempt (nr. 199).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De Lijn wil jaarlijks een aantal inspanningen doen op het terrein om deze ritduur te reduceren en de reistijd voor de leerlingen die gebruik maken van het aanbod leerlingenvervoer op een kwalitatief aanvaardbaar peil te brengen. Het reduceren van de rittijden vergt echter investeringen en deze moeten kaderen in het voor De Lijn beschikbaar gestelde budget voor het leerlingenvervoer. De hiervoor budgettair beschikbare ruimte is op dit ogenblik zeer beperkt.
Ook bij reorganiseren van het aanbod in de regio's wordt rekening gehouden met de totale reisduur van de leerlingen en wordt, in de mate van het mogelijke, de ritduur van zeer lange ritten beperkt, o.m. door opsplitsing en/of herschikking van de rit.
2. Er zijn nog geen proefprojecten opgestart in het kader van het netoverstijgend leerlingenvervoer gewoon basisonderwijs.
Er hebben nog geen selecties plaatsgehad. Er is niemand aangeschreven.
3. Het decreet leerlingenvervoer zal gemaakt worden op basis van de ervaringen in de nog op te starten pilootprojecten.
4. De Taskforce STOP bestaat uit vertegenwoordigers van de kabinetten van Onderwijs en Mobiliteit, uit vertegenwoordigers van de beide administraties, van De Lijn, van de Gemeenten en de Provincies en van de Onderwijskoepels. De Taskforce STOP is tot op heden 4 keer samengekomen. De voornaamste activiteiten waren:
 - het inventariseren van het leerlingenvervoer in Vlaanderen
 - het oplijsten van de knelpunten
 - de enquête leerlingenvervoer in alle scholen voor gewoon basisonderwijs in Vlaanderen
5. Het is voor De Lijn onmogelijk reeds op 1 september een volledig beeld te hebben van het aantal leerlingen dat gebruik zal maken van het geregeld aanbod dat De Lijn verzekert in Vlaanderen. Het gebruik van de ritten wordt echter door de entiteiten via o.a. de boordradio, controles op de weg en klantenreacties van zeer nabij opgevolgd en waar nodig bijgestuurd.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 200
van 11 augustus 2005
van **JOHAN DECKMYN**

Belbus regio Gent - Trajecten

Via de internet-site van De Lijn kunnen we vernemen dat er in meer dan zeventig dunbevolkte gebieden in Vlaanderen geen of weinig vaste lijnen zijn, maar dat er een belbus ter beschikking is. Deze belbus rijdt op verzoek en heeft een aantal mogelijke haltes waar ze alleen stopt als dit op voorhand werd aangevraagd. Er wordt op de site van De Lijn uitdrukkelijk gesteld dat de belbus geen taxi is die van deur tot deur rijdt.

Toch zorgt het begrip "belbus" bij vele mensen nog altijd voor een verkeerd verwachtingspatroon. Als men de situatie in het Gentse bekijkt, dan zijn er op dat vlak trouwens niet erg veel mogelijkheden. Er is enerzijds de belbus met het traject Desteldonk, Hyfte, Mendonk, Oostakker, Sint-Kruis-Winkel, Wachtebeke, Zaffelare en Zelzate. Met een beetje goede wil kan men anderzijds ook het traject Belzele, Doornzele, Ertvelde, Evergem, Kluizen, Langerbrugge, Rieme, Sleidinge en Wippelgem tot de Gentse periferie rekenen.

Deze trajecten zijn terug te vinden op de site van De Lijn.

1. Zijn dit inderdaad de enige trajecten in het Gentse waar gebruik kan worden gemaakt van de belbus ?
2. Zijn er plannen voor nieuwe trajecten in het Gentse ?
3. Zijn er concrete aanvragen ingediend door burgers voor andere trajecten ?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 11 augustus 2005

van **JOHAN DECKMYN**

- 1 In de regio Gent is er, naast de vermelde belbussen, een belbus in Zulte - Deinze - Nevele (paalt aan Drongen) en in Wetteren - Wichelen - Laarne (grenst aan Destelbergen).
- 2 Belbussen worden ingevoerd in het buitengebied, in het kader van basismobiliteit. Vraagafhankelijk vervoer is niet aangewezen voor grootstedelijke gebieden omdat er tijdens de spitsuren vaste lijndiensten moeten ingezet worden. Voor de regio rond Gent zijn er voor 2006 nog een aantal basismobiliteitsprojecten voorzien.
- 3 Er zijn af en toe vragen van burgers en gemeentebesturen omtrent de invoering van basismobiliteit. Wanneer een nieuw project basismobiliteit wordt uitgewerkt, worden deze vragen opnieuw bekeken en waar mogelijk ingepast in het project.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 201
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Mobiliteitsconvenants - Jaarverslag 2004

Ingevolge artikel 7 van het decreet betreffende de mobiliteitsconvenants van 20 april 2001 legt de regering jaarlijks vóór 30 juni een verslag voor aan het parlement.

Tot op heden is over het jaar 2004 terzake nog niets gepubliceerd.

Wanneer en hoe denkt de minister gevolg te geven aan artikel 7 van dit decreet ?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Gezien de verkiezingen van 2004, is er vorig jaar geen evaluatieverslag aan het Vlaams Parlement voorgelegd. De administratie werkt thans aan een verslag van de aanwending van het instrument “mobiliteitsconvenant” in 2004-2005. Dit verslag wordt zo snel als mogelijk bij het Vlaams Parlement ingediend.

Daarnaast wordt in het najaar een grondige aanpassing van het mobiliteitsconvenant voorbereid, met het oog op het wegwerken van de gerezen toepassingsmoeilijkheden en het verbeteren van de doelmatigheid. Van de resultaten van deze evaluatie zal apart verslag uitgebracht worden aan het Vlaams Parlement.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 202
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Modal split Antwerpen - Studies

Naar aanleiding van de goedkeuring van het Masterplan Antwerpen door de Vlaamse Regering op 22 juli laatstleden, zijn er “eindelijk” cijfers vooropgesteld over de mogelijke modal split in het verkeer. De minister spreekt in dit verband over 25.000 auto’s minder op de ring in 2015. Daarbij verwacht zij dat de 25.000 chauffeurs overstappen op de tram.

Dit zijn zeer hoopgevende cijfers waarvan wij veronderstellen dat zij onderbouwd zijn door marktonderzoek en vervoers- en verkeerstechnische gegevens. De administratie van de Vlaamse Gemeenschap heeft immers een verkeersmodel ontwikkeld dat mogelijk als basis heeft gediend voor deze voorspellingen.

1. Op basis van welke studies is de minister tot deze belangrijke conclusie gekomen dat tegen 2015 het aantal autoverplaatsingen met 7,5 miljoen daalt en dat tegen 2015 10 miljoen meer mensen de tram zullen gebruiken in het Antwerpse ? Graag een kopie van deze studies.
2. Welke verkeerstechnische studies liggen aan de basis van de tramlijnen die men tussen nu en 2015 wenst aan te leggen ?

Hoe is de berekening van de investeringen gebeurd ?

Hoe is de berekening van het aantal bijkomende reizigers gebeurd ? Welke visies en studies liggen hieraan ten grondslag ?

3. Is men nu ook in de studiefase beland om een “Singeltram” aan te leggen ?

Waar zal deze aangelegd worden ?

Wat is de kostprijs ?

Wat is het verwachte aantal reizigers ?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. De Lijn heeft berekend hoeveel extra reizigers de verschillende tramverlengingen zullen genereren. Dit gebeurde op basis van de vastgestelde reizigerstoenames bij de tramverlengingen naar Keizershoek (Merksem) en Melsele en worden bevestigd door de aanneming van de UITP dat de omzetting van een bus- naar tramexploitatie 20 tot 25% meer reizigers aantrekt. De resultaten werden geëxtrapoléerd naar alle corridors waar tramuitbreidingsprojecten voorzien werden, rekening houdend met de invloedssfeer van de omgeving (o.a. het aantal bewoners in de omgeving). De bekomen reizigerstoename van alle projecten werd omgezet in een equivalent van autoverplaatsingen. Dit gebeurde aan de hand van de gemiddelde autobezetting zoals vermeld in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.
2. De geplande tramuitbreidingen zijn voortgekomen uit de Dimarso-studie van eind 1989 en begin 1991, en werden eind jaren negentig gecheckt en bevestigd door het Multimodaal Modal I. Dit lag mee aan de basis van de goedkeuring van het Masterplan Antwerpen door de Vlaamse regering op 15 december 2000.
Na het conform verklaren van de startnota in de Provinciale Audit Commissie (PAC) werden de ramingen voor de tramprojecten geactualiseerd door Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel NV (BAM NV). Hierbij werd berekend wat de kosten zijn voor, enerzijds, het aanleggen van de traminfrastructuur en, anderzijds, voor de overige wegeniswerken met inbegrip van de rioleringswerken (waarbij o.a. het gescheiden systeem moet worden toegepast).
Voor de berekening van het aantal bijkomende reizigers: zie antwoord op vraag 1.
3. Het Masterplan voorziet een tramlijn op de Singel. Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel NV (BAM NV) en Tijdelijke Vereniging Studiegroep Antwerpen Mobiel (TVSAM) hebben hierrond een nieuw concept uitgewerkt, nl. de Groene Singel. De functie van stedelijke ringweg die de Singel vandaag vervult, wordt verlegd naar de berm van de ring rond Antwerpen, zodat er ruimte vrijkomt voor een vrije trambaan.
Dankzij de goede doorstroming die hierdoor ontstaat, wordt de tramlijn op de Singel de invulling van een ontbrekende tangentiële schakel rond de stad. De definitieve inplanting van deze nieuwe groene boulevard in Antwerpen is volop in onderzoek. De actueel geraamde kostprijs voor de ombouw van de Singel tot "Groene Singel" bedraagt 377,3 miljoen €. Het project is echter nog niet tot in detail uitgewerkt. De uitvoering is gepland vanaf 2011. De Lijn heeft een voorzichtige inschatting gemaakt van de verwachte reizigerswinst; die is 5 miljoen reizigers op jaarbasis. De Groene Singel wordt niet enkel een openbaar vervoer-as, maar tegelijk een echte fiets- en wandelboulevard.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 203
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Gewestelijk Expresnet - Stand van zaken (2)

Met het decreet van 20 mei 2005 heeft het Vlaams Parlement de overeenkomst van 4 april 2003 tussen de federale overheid en de gewesten goedgekeurd, met het oog op de verwezenlijking van het programma van het Gewestelijk Expresnet (GEN) van, naar, in en rond Brussel. Dit impliceert dat er nu een aantal “uitvoeringsbesluiten” zullen volgen die mede door de minister moeten worden ingevuld.

Vandaar dat ik graag wil vernemen wat de stand van zaken is.

De samenwerking tussen de partijen wordt op drie niveaus georganiseerd. De algemene coördinatie tussen de partijen gebeurt in het ECMM (Executief Comité van de Ministers van Mobiliteit). De strategische en tactische coördinatie tussen de vertegenwoordigers van de federale en gewestelijke ministers en van de besturen die bevoegd zijn voor het openbaar vervoer, en deze van de maatschappijen voor het gemeenschappelijk vervoer, gebeurt in de stuurgroep. Tot slot is er de operationele groep waarin de operationele coördinatie gebeurt door de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer.

1. ECMM is inmiddels vervangen door een ander interministerieel overleg.

Hoe heet het huidige overleg ? Wanneer is er reeds vergaderd ? Welke agenda werd er behandeld ? Welke beslissingen zijn in dit overleg reeds genomen en zijn al deze beslissingen tot op heden reeds uitgevoerd ?

Sinds wanneer is de stuurgroep actief ? Hoe vaak heeft hij vergaderd ? Welke agendapunten heeft hij behandeld, beslist en voorgelegd aan de Interministeriële Conferentie ? Hoe is de samenstelling van deze commissie ?

Dezelfde vragen inzake de operationele groep. Hoe is deze samengesteld ? Welke agendapunten heeft hij behandeld ? Welke beslissingen zijn er genomen ? Welke beslissingen zijn tot op heden uitgevoerd ?

2. Is er tot op heden al een uitgebreide en volledige verslaggeving gebeurd inzake de opstart en ontwikkeling van het GEN ? Zo ja, welke rapporten zijn dat en kan de minister mij daarvan afschriften bezorgen ?
3. Welke opdrachten hebben de zogenaamde partijen in de overeenkomst reeds gegeven aan de stuurgroep ?

Welke van die opdrachten zijn reeds uitgevoerd en welke zijn niet uitgevoerd ?

4. Welke coördinatie van activiteiten hebben de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer reeds verzekerd en uiteraard gezamenlijk inzake :
 - ~ kennis van de behoeften van de klanten, evenals promotieacties, publiciteits- en informatie-campagnes ;
 - ~ formuleren van adviezen voor het optimaliseren van het aanbod ;
 - ~ het onderzoek van een compatibel systeem van vervoersbewijzen en van de beginselen van harmonisering van de tarieven ;
 - ~ verbetering van de aansluitingen en geïntegreerde informatie aan het publiek ;
 - ~ de inrichting van stations, stopplaatsen, van de plaatsen van aansluiting en van parkeergelegenheden?
5. Zijn de voorbereidingen reeds gestart van de zogenaamde analyse van het vraag- en actieplan conform artikel 13 van deze overeenkomst, vermits dit zes maanden na inwerkingtreding van deze overeenkomst en binnen achttien maanden opgeleverd dient te worden ?
6. Welke inhoud is en/of wordt gegeven aan artikel 14, § 2, met name dat het aanbod aan gemeenschappelijk vervoer in de GEN-zone door de maatschappijen van openbaar vervoer op een voor de gebruiker geïntegreerde wijze wordt aangeboden ?

Welke tijdsplanning is hieraan gekoppeld ?
7. Welke invulling is gegeven of zal worden gegeven inzake artikel 15 en met name de tweede en derde fase van de tariefintegratie ?

Welke tijdsplanning is hieraan gekoppeld ?
8. Welke invulling is of zal worden gegeven inzake artikel 21, met name dat de inhoud van de overeenkomst zal omzetten in een beheerscontract met hun respectieve maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer ?
9. Welke uitvoering is tot op heden gegeven aan artikel 22, met name de begeleidende maatregelen ?
10. Welke uitvoering is tot op heden gegeven aan artikel 23 inzake gemeenschappelijke strategie inzake marketing en informatie ?
11. Ingevolge artikel 30 is uiterlijk op 31 december 2005 het GEN-spooraanbod operationeel op ten minste twee radiale verbindingen zoals beschreven in bijlage IV. Wat is hierbij de stand van zaken ?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. Het Executief Comité van de Ministers van Mobiliteit (ECMM) bestaat nog steeds. Gezien het uitblijven van de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord is dit de laatste jaren niet in zijn formele samenstelling samengekomen rond het Gewestelijke Expresnet(GEN).

De samenwerkingsovereenkomst inzake het GEN is reeds door de drie gewestparlementen goedgekeurd maar nog niet door het federale parlement. Het geheel werd wel reeds ingediend bij het parlement en het is de bedoeling van de federale minister bevoegd voor de Overheidsbedrijven om het geheel voor het einde van 2005 te doen goedkeuren.

De stuurgroep is samengesteld uit 12 leden, nl. een vertegenwoordiger van elke minister die het openbaar vervoer en/of mobiliteit onder zijn bevoegdheid heeft, een vertegenwoordiger van elk bestuur dat het openbaar vervoer onder zijn bevoegdheid heeft, en een vertegenwoordiger van elke maatschappij voor gemeenschappelijk vervoer. Aangezien het akkoord nog niet werd bekrachtigd is deze stuurgroep nog niet samengesteld of samengekomen.

De operationele groep is samengesteld uit vertegenwoordigers van de 4 maatschappijen voor openbaar vervoer. Deze groep is evenmin al samengesteld, noch samengekomen.

2. Er bestaan geen recente uitgebreide en volledige rapporten betreffende het GEN. Deze zullen slechts opgemaakt worden vanaf het ogenblik dat de overeenkomst in werking treedt.
3. Aangezien de stuurgroep nog niet officieel is samengesteld werden er evenmin opdrachten gegeven aan de stuurgroep.
4. Buiten het reeds lang bestaande overleg betreffende de aansluiting bus-trein is er nog geen specifieke coördinatie van activiteiten in het kader van het GEN opgestart. Voor concrete projecten (bijvoorbeeld de herinrichting van een stationsomgeving) is er, wanneer nodig, samenwerking tussen de verschillende maatschappijen.
5. Er zijn nog geen formele voorbereidingen inzake het onderzoek betreffende de analyse van de vraag en het actieplan zoals voorzien in artikel 13 van de overeenkomst. Het initiatief hiertoe behoort immers toe aan de stuurgroep. Wel werd dit punt kort besproken op een zgn. pre-GEN-stuurgroep in maart 2005.
6. Het antwoord op deze vraag is vervat onder punt 4.
7. Inzake de tweede en derde fase van de tariefintegratie is er nog is geen specifieke tijdsplanning vooropgezet. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de tariefintegratie een zeer complexe materie is.
8. Voor zover nodig zal de inhoud van de GEN-overeenkomst worden ingepast bij de eerstkomende herziening van de beheersovereenkomst met De Lijn.

9. Net zoals de andere artikelen is ook dit nog niet in uitvoering en afhankelijk van diepgaand studiewerk terzake. Wel heeft het Vlaamse gewest op diverse punten reeds een aantal initiatieven genomen (bvb. doorstroming openbaar vervoer).
10. Er bestaat nog geen gemeenschappelijke strategie inzake marketing en informatie.
11. De nieuwe dienstregeling van de N.M.B.S. voor december 2005 bevat geen concreet aanbod dat tegemoetkomt aan de bepalingen van artikel 30 en bijlage 4. Wel voorziet de N.M.B.S. om het aanbod op de GEN-assen geleidelijk te verhogen. Momenteel (Cityrail 2005) bedraagt het aanbod 1 trein per uur in de daluren en 2 treinen per uur in de spits. Met het CityProxi-concept zou dat in 2007 opgetrokken worden tot 2 treinen per uur gedurende de ganse dag. In 2012 zou het volledige GEN operationeel zijn met 2 treinen per uur gedurende de daluren en 4 treinen per uur in de spits.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 204
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboeg die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

9. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

10. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 205
van 1 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De Lijn - Rolstoelgebruikers

Onder de titel “buschauffeur weigert rolstoelgebruiker te helpen”, konden we in de loop van de maand augustus het verhaal vernemen van een rolstoelgebruiker die geconfronteerd werd met een buschauffeur die weigerde het laatplatform voor rolstoelen te laten zakken teneinde de persoon in kwestie op de bus te helpen. Enkele passagiers moesten de man en zijn rolstoel met de nodige moeilijkheden aan boord van de bus trekken.

De Lijn zou hem nadien hebben laten weten dat chauffeurs niet verplicht kunnen worden om hun bestuurdersplaats te verlaten.

1. Is de minister op de hoogte van dit verhaal? Staat zij achter de reactie van De Lijn?
2. Gaat ze er naar aanleiding van dit voorval niet van uit dat er duidelijke richtlijnen moeten komen m.b.t. de handelwijze ten aanzien van rolstoelgebruikers?
3. Zijn er eventueel alternatieven voor rolstoelgebruikers die van het openbaar vervoer gebruik willen maken?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 1 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De reactie van De Lijn is enigszins ongelukkig, maar moet begrepen worden in een bredere context.

1. en 2. Tot voor kort konden rolstoelgebruikers niet altijd rekenen op assistentie van de chauffeur van De Lijn. Omdat de chauffeur verantwoordelijk is voor zijn ontvangsten, kon hij dat geld niet in alle omstandigheden onbewaakt achterlaten. Voor het uitschuiven van het oprijdplatform moet de chauffeur immers zijn stuurpost verlaten.

Op 5 september 2005 heeft De Lijn bekend gemaakt dat er afsluitbare geldkoffers worden geïnstalleerd in de lagevloerbussen, zodat de chauffeur zijn geld veilig kan achterlaten. Voortaan zullen de chauffeurs dan ook rolstoelgebruikers helpen bij het in- en uitstappen. Er zijn wel twee voorwaarden: dat zowel het voertuig als de halte toegankelijk zijn.

Als de rolstoelgebruiker om praktische redenen (bijvoorbeeld een te smalle deur, een niet-toegankelijke halte of plaatsgebrek) toch niet meekan, zal de chauffeur ook uitstappen om hem te vertellen waarom dat niet gaat. Hij zal dan een folder geven over de toegankelijkheidsaanpak van De Lijn en alternatieven voorstellen voor de verplaatsing.

Er wordt wel gerekend op het begrip en, waar nodig en mogelijk, de hulp van medereizigers.

3. Naast deze algemene maatregel is er de uitbreiding van het project rond toegankelijke stadsnetten. Momenteel zijn al acht stadsnetten toegankelijk: Diest, Genk, Hasselt, Knokke-Heist, Sint-Truiden, Tongeren, Turnhout en Wetteren. Op 1 maart 2006 zal ook het hele Antwerpse stadsnet toegankelijk zijn voor rolstoelgebruikers. Via een reservatiesysteem kunnen rolstoelgebruikers en andere mensen met een beperkte mobiliteit vanaf dan een toegankelijke rit aanvragen.

Ook elders in Vlaanderen zal de toegankelijkheid voor rolstoelgebruikers op relatief korte termijn verbeteren. De timing hangt af van afspraken met de lokale overheid en de tijd waarin de haltes toegankelijk gemaakt kunnen worden. De prioriteit gaat naar de volgende gebieden:

- West-Vlaanderen: Oostende, Kortrijk, Brugge, Blankenberge, Ieper, Waregem, Tielt, Torhout, Diksmuide, Veurne en Poperinge
- Oost-Vlaanderen: Oudenaarde, Deinze, Eeklo, Ronse, Ninove, Geraardsbergen, Sint-Niklaas, Zottegem, Lokeren, Dendermonde, Gent en Aalst
- Antwerpen: stadsnet Antwerpen
- Vlaams-Brabant: Tienen, Aarschot en Haacht
- Limburg: omdat Limburg al een uitgebreid toegankelijk aanbod heeft in de stedelijke gebieden, komen daar op korte termijn een toegankelijke streeklijn tussen Hasselt en Heusden-Zolder, en een tussen Hasselt en Diest.

In Antwerpen zijn verder sinds 5 september 2005 de premetrostations Meir en Sport toegankelijk voor personen met een beperkte mobiliteit. Door de installatie van liften en automatische deuren zijn twee grote attractiepolen (winkelcomplex Meir en omgeving, Sportpaleis) voortaan uitstekend bereikbaar voor rolstoelgebruikers. Ook de beveiliging en geleiding voor blinden en slechtzienden werd aangepakt.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 206
van 1 september 2005
van **ELSE DE WACHTER**

De Lijn - Rolstoelgebruikers

De vervoermaatschappij De Lijn is bezig een nieuw systeem uit te bouwen waarbij een gehandicapte persoon in de toekomst De Lijn kan bellen en een plaats kan reserveren op de bus. Een operator zal de gehandicapte persoon dan informeren welke halte in zijn buurt dan het meest toegankelijk is. De buschauffeurs krijgen bovendien ook nog een speciale opleiding om op een adequate wijze om te gaan met gehandicapten. Het project zou ondertussen al operationeel zijn in acht steden.

Evenwel is het zo dat zich onlangs een aantal incidenten hebben voorgedaan waarbij sommige chauffeurs weigerden het laatplatform voor gehandicapten te laten zakken om de toegang tot de bus voor de gehandicapten te verzekeren. In een officiële reactie antwoordde De Lijn: "Sorry, maar onze chauffeurs zijn niet verplicht om het platform te bedienen of manuele hulp te verlenen. Want dan moeten ze uit hun cabine komen. Dan is hun stuurpost verlaten en kunnen er dieven binnendringen."

De Lijn heeft inderdaad een aantal valabele argumenten, maar toch is haar reactie enigszins ongelukkig en een beetje misplaatst ten opzichte van gehandicapte personen.

Vanuit het gelijkemansbeleid had ik de minister dan ook graag volgende vragen gesteld.

1. Heeft de minister weet van het misplaatst gedrag van sommige buschauffeurs van de Lijn? Zo ja, onderneemt zij concrete acties om dergelijke wantoestanden tegen te gaan?
2. Kan de minister medelen welke streefdata, in samenspraak met De Lijn, eventueel zijn afgesproken om de mobiliteit van gehandicapten op autobussen in heel Vlaanderen volledig te verzekeren?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 1 september 2005

van **ELSE DE WACHTER**

De reactie van De Lijn is enigszins ongelukkig, maar moet begrepen worden in een ruimer kader.

1. Tot voor kort konden rolstoelgebruikers niet altijd rekenen op assistentie van de chauffeur van De Lijn. Omdat de chauffeur verantwoordelijk is voor zijn ontvangsten, kon hij dat geld niet in alle omstandigheden onbewaakt achterlaten. Voor het uitschuiven van het oprijdplatform moet de chauffeur immers zijn stuurpost verlaten.

Op 5 september 2005 heeft De Lijn bekend gemaakt dat er afsluitbare geldkoffers worden geïnstalleerd in de lagevloerbussen, zodat de chauffeur zijn geld veilig kan achterlaten. Voortaan zullen de chauffeurs dan ook rolstoelgebruikers helpen bij het in- en uitstappen. Er zijn wel twee voorwaarden: dat zowel het voertuig als de halte toegankelijk zijn.

Als de rolstoelgebruiker om praktische redenen (bijvoorbeeld een te smalle deur, een niet-toegankelijke halte of plaatsgebrek) toch niet meekan, zal de chauffeur ook uitstappen om hem te vertellen waarom dat niet gaat. Hij zal dan een folder geven over de toegankelijkheidsaanpak van De Lijn en alternatieven voorstellen voor de verplaatsing.

Er wordt wel gerekend op het begrip en, waar nodig en mogelijk, de hulp van medereizigers.

2. Over vijf jaar zal 100 % van het eigen buspark van De Lijn rolstoeltoegankelijk zijn. Ook voor de bussen van de privé-bedrijven die rijden in opdracht van De Lijn gelden vanaf nu de toegankelijkheidsnormen van De Lijn. De ritten die door privé-exploitanten worden uitgevoerd zullen bijgevolg wat later toegankelijk zijn.

Trams hebben een langere levensduur (36 jaar) dan bussen (14 jaar). Daarom vraagt het meer tijd om het trampark volledig toegankelijk te maken. Tegen 2018 zullen alle Antwerpse trams toegankelijk zijn, tegen 2022 ook de Gentse trams. Dat jaar wordt de laatste PCC-tram uit dienst genomen, en zullen alle trams toegankelijk zijn. De Kusttram is binnenkort 100 % toegankelijk.

Naast deze algemene maatregelen is er de uitbreiding van het project rond toegankelijke stadsnetten. Momenteel zijn al acht stadsnetten toegankelijk: Diest, Genk, Hasselt, Knokke-Heist, Sint-Truiden, Tongeren, Turnhout en Wetteren. Op 1 maart 2006 zal ook het hele Antwerpse stadsnet toegankelijk zijn voor rolstoelgebruikers. Via een reservatiesysteem kunnen rolstoelgebruikers en andere mensen met een beperkte mobiliteit vanaf dan een toegankelijke rit aanvragen.

Ook elders in Vlaanderen zal de toegankelijkheid voor rolstoelgebruikers op relatief korte termijn verbeteren. De timing hangt af van afspraken met de lokale overheid en de tijd waarin de haltes toegankelijk gemaakt kunnen worden. De prioriteit gaat naar de volgende gebieden:

- West-Vlaanderen: Oostende, Kortrijk, Brugge, Blankenberge, Ieper, Waregem, Tielt, Torhout, Diksmuide, Veurne en Poperinge
- Oost-Vlaanderen: Oudenaarde, Deinze, Eeklo, Ronse, Ninove, Geraardsbergen, Sint-Niklaas, Zottegem, Lokeren, Dendermonde, Gent en Aalst
- Antwerpen: stadsnet Antwerpen
- Vlaams-Brabant: Tienen, Aarschot en Haacht

- Limburg: omdat Limburg al een uitgebreid toegankelijk aanbod heeft in de stedelijke gebieden, komen daar op korte termijn een toegankelijke streeklijn tussen Hasselt en Heusden-Zolder, en een tussen Hasselt en Diest.

In Antwerpen zijn verder sinds 5 september 2005 de premetrostations Meir en Sport toegankelijk voor personen met een beperkte mobiliteit. Door de installatie van liften en automatische deuren zijn twee grote attractiepolen (winkelas Meir en omgeving, Sportpaleis) voortaan uitstekend bereikbaar voor rolstoelgebruikers. Ook de beveiliging en geleiding voor blinden en slechtzienden werd aangepakt.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 208
van 7 september 2005
van **WERNER MARGINET**

Flitspalen - Saturatiepunt - Gemeentewegen

Vlaanderen-flitspalenland telt momenteel al meer dan 1.050 flitspalen langs zijn gewestwegen (900 aan kruispunten en 150 snelheidscamera's elders) en er komen er nog eens 110 bij, terwijl er in Wallonië in totaal 30 zouden moeten (voorwaardelijke wijs) gaan flitsen tegen het einde van het jaar...

1. Hoeveel palen met camera worden er op lange termijn nog gepland?

Wanneer denkt men dat het saturatiepunt is bereikt? Iedere straat zijn paal?

2. Gemeenten kunnen op eigen initiatief en op eigen kosten palen plaatsen langs hun gemeentewegen.

Graag had ik vernomen hoeveel er dat in totaal zijn. Graag had ik deze gegevens ook opgesplitst gekregen per provincie, arrondissement en gemeente.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 208 van 7 augustus 2005

van **WERNER MARGINET**

1. De administratie Wegen en Verkeer ontvangt regelmatig aanvragen van steden en gemeenten om kruispunten en andere gevaarlijke punten op gewestwegen met flitspalen te bewaken.

Objectieve criteria gebaseerd op onveiligheidsgegevens laten de administratie Wegen en Verkeer toe om, in het globale pakket van ontvangen aanvragen en eigen voorstellen, vast te stellen waar deze installaties het meest nodig zijn / nuttig zijn.

Bovendien worden in een aantal gevallen in het kader van het project “gevaarlijke punten” flitspalen voorgesteld ter ondersteuning van de infrastructurele maatregelen en de geplaatste verkeerslichten.

Het precieze aantal flitspalen op lange termijn is met andere woorden afhankelijk van de (handhavings)maatregelen die bij het onderzoek van de individuele gevaarlijke punten voorgesteld worden en van de beschikbare kredieten en prioriteiten.

2. Gezien de steden en gemeenten autonoom kunnen beslissen over het aankopen en installeren van onbemande verkeerscamera's langsheen gemeentewegen, beschikt het Vlaams Gewest niet over het gevraagde overzicht.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 209
van 7 september 2005
van **KATHLEEN HELSEN**

Snelbus Bocholt-Antwerpen - Capaciteitsproblemen

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 78 van januari 2005 over de snelbus Bocholt-Antwerpen (lijn 68) bevestigde de minister dat De Lijn niet de intentie heeft om de stopplaatsen in Olen en Geel langs dit traject af te schaffen.

Momenteel worden de structurele capaciteitsproblemen van lijn 68 beperkt door het inzetten van een bijkomend voertuig op vrijdagavond en maandagochtend.

In haar antwoord stelde de minister dat de inzet van een bijkomend voertuig echter een tijdelijke oplossing is in afwachting van een structurele, permanente oplossing.

1. Welke stappen naar een structurele, permanente oplossing zijn intussen ondernomen?
2. Welke timing voor dergelijke oplossing acht de minister haalbaar?
3. In de pers kwam de optie van een dubbeldekker ter sprake. In hoeverre speelt deze piste een rol in het dossier van lijn 68?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 209 van 7 september 2005

van **KATHLEEN HELSEN**

1. De tijdelijke oplossing van het inzetten van een bijkomend voertuig op maandagochtend (heenrit) en vrijdagavond (terugrit) op lijn 68 wordt permanent gemaakt.
2. De bestaande tijdelijke oplossing wordt bestendig.
3. Op dit moment wordt er bijkomende capaciteit geboden door het inzetten van versterkingsritten.
De Lijn volgt permanent de bezetting van de ritten op om indien nodig de exploitatie aan te passen aan de behoeften.

Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

Oktober 2005

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 61
van 24 juni 2005
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

VZW Voeren 2000 - Subsidiëring

De VZW “Voeren 2000” is gesubsidieerd door de Vlaamse overheid en is van start gegaan op 1 januari 1996 als diensten- en informatiecentrum.

Elke Voerenaar en eventueel niet-Voerenaar kan er terecht voor allerlei informatie of antwoorden op zijn probleem, zoals: hulp bij het schrijven van een moeilijke brief, vertalen, invullen van een ingewikkeld document, problemen met een telefoon naar een “vreemde” dienst, aanvragen van een premie, een brief richten naar een ministerie, de provincie, de gemeente, enzovoort, opstellen van een klacht, het in contact brengen met de juiste dienst en/of de juiste persoon.

Voeren 2000 brengt een aantal keer per jaar een nieuwsbrief uit. Hierin worden belangrijke berichten vanuit de diverse overheden en die “kort bij de burger” staan in een eenvoudige taal naar de bevolking overgebracht.

Voeren 2000 werkt mee aan de sociaal-economische ontwikkeling in de gemeente. In 1996 werden er voor het eerst straatnaamborden in de gemeente door de VZW geplaatst.

1. Wat was het bedrag dat jaarlijks aan de VZW werd gestort?
2. Hoeveel personen zijn tewerkgesteld in deze VZW?
3. Wordt de toekenning van de subsidie onderworpen aan voorwaarden? Zo ja, welke?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 24 juni 2005

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. De subsidie aan de vzw Voeren 2000 bedroeg 5 miljoen Belgische frank in de periode 1996-2001, 124.000 € in 2002 en 120.000 € sinds 2003.
2. Bij de vzw zijn 1,5 voltijdse eenheden tewerkgesteld.
3. De subsidie wordt aan de vzw Voeren 2000 toegekend om in de meest ruime zin de maatschappelijke, sociale en culturele dienstverlening in de gemeente Voeren te organiseren, te verzorgen en te bevorderen in het kader van een versterkt actieprogramma voor Voeren. De vzw bezorgt de Vlaamse overheid daartoe jaarlijks een werkingsverslag, een jaarbalans en een ondertekende staat van de kosten en opbrengsten met als bijlage alle facturen.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 237
van 6 juli 2005
van **AN MICHIELS**

Proeftuinen onderwijsvernieuwing - Projecten

Reeds in zijn beleidsnota maakte de minister gewag van proeftuinen die het mogelijk moeten maken om vernieuwingen in het onderwijs eerst lokaal uit te testen, vooraleer ze te veralgemenen voor het hele onderwijslandschap.

In een persbericht van het departement Onderwijs konden we op 15 juni laatstleden lezen dat de proeftuinen, die in september van start gaan, goedgekeurd werden.

Er staat ook: “Uit de bijna 100 inzendingen zijn 25 projecten geselecteerd. Ze gaan over de thema’s technologie in het basisonderwijs, de overgang van basis- naar secundair onderwijs, het beleidsvoerend vermogen van scholen, talentontwikkeling, de aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt, tertiair onderwijs en de combinatie van leren en werken”. Dit houdt in dat er bijna 75 niet goedgekeurd werden.

Op de website staat eveneens een lijst van de geselecteerde projecten, met een aantal bijkomende gegevens.

Ik meen echter te weten dat de indieners een gemotiveerde toelichting moesten voegen bij hun aanvraag, die meer duidelijkheid moest verschaffen over hun project. Dit vinden we niet terug op de website, zodat het vrij moeilijk is om een duidelijk beeld te krijgen van de werkelijke inhoud van deze proeftuinen.

1. Kan de minister een volledig overzicht geven van de ingediende projecten, met hun respectieve gemotiveerde toelichtingen?
2. Kan de minister voor de geselecteerde projecten meedelen waarop de beoordelingscommissie zich gebaseerd heeft om deze projecten te selecteren?

Kan de minister voor de niet geselecteerde projecten meedelen waarop de beoordelingscommissie zich gebaseerd heeft om ze niet te selecteren?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 237 van 6 juli 2005

van AN MICHIELS

1. In aansluiting op de proeftuinoproep “ruimte voor onderwijsvernieuwing” werden 98 projectaanvragen ingediend. Daarnaast werd ook een aanvraag als proeftuin voorgelegd vanuit elk van de reeds lopende Accent op talent-projecten. De selectie van deze proeftuinen gebeurde in twee rondes.

Tijdens de eerste selectieronde werden alle aanvragen beoordeeld op basis van de pijlers die ook in de proeftuinoproep stonden, namelijk:

- intensiteit van de samenwerking
- in het bijzonder voor het basisonderwijs: krachtige leeromgeving, beleidsvoerend vermogen, scholengemeenschap, aandacht voor technologie, overgang basisonderwijs naar secundair onderwijs
- samenwerking onderwijs- en arbeidsveld
- didactische en pedagogische innovatie
- andere schoolorganisatie, samenwerking met andere vormingspartners
- evalueerbaarheid en planmatig denken.

Door per project een cijferwaarde toe te kennen aan iedere pijler ontstond een objectieve rangorde op basis waarvan een selectie gemakkelijker werd.

Na de eerste selectieronde bleven 48 nieuwe projecten over.

Bij de tweede selectieronde konden de projectverantwoordelijken tijdens een interview met de selectiecommissie het project nog eens kort voorstellen en verdedigen ter gelegenheid van een kritische vraagstelling. De selectiecommissie deed mij op basis van de dossiers en de interviews een voorstel van selectie van 25 proeftuinen, dat ik heb aanvaard.

Daarnaast werden de voorstellen, ingediend door de 16 Accent op talent-scholen, eveneens aanvaard aangezien deze projecten zo uitgewerkt en verdiept werden dat zij zich echt focussen op de gestelde criteria.

2. Ingesloten gaat een overzicht van alle ingediende proeftuinen. Per proeftuin worden naam, gemeente, betrokken scholen, onderwijsniveau en onderwijsnet vermeld; tevens wordt een korte beschrijving van de inhoud en een korte motivering van de selectiecommissie weergegeven. Het proeftuingehalte verwijst naar de inhoudelijke thema's van de proeftuinoproep "ruimte voor onderwijsvernieuwing".

BIJLAGEN:

Deel 1 betreft de niet-geselecteerde proeftuinen na de eerste selectieronde. Daarbij staat ook telkens aangeduid wanneer de aanvraag een andere inhoud heeft. De projecten die niet aan de inhoudelijke criteria van de oproep beantwoorden, kunnen als volgt worden samengevat:

- projecten rond zorg en het onderwijscontinuüm tussen gewoon en buitengewoon onderwijs
- projecten rond zorgbeleid en welzijn (basisonderwijs - deeltijds onderwijs)

- taal-projecten: immersieprojecten
- Freinetscholen (vestigingsplaats - brede middenschool als vierdegraadsschool).

Deel 2 betreft de geselecteerde proeftuinen na de tweede selectieronde.

Deel 3 betreft de herwerkte en bijgestuurde Accent op talent-projecten.

Deel 4 tenslotte betreft de niet-geselecteerde proeftuinen na de tweede selectieronde.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/VANDENBROUCKE/237/antw.237bijlage.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 254
van 18 augustus 2005
van **JAN LAURYS**

Tewerkstelling gehandicapten - Experimenten

Betreffende de uitvoering van het decreet van 8 mei 2002, houdende de evenredige participatie op de arbeidsmarkt, verneem ik dat werkgevers- en werknemersorganisaties – en misschien nog anderen – middelen ter beschikking kregen om experimenten op te zetten ter bevordering van de tewerkstelling van personen met een handicap.

1. Welke organisaties kregen welke middelen ter beschikking ?
2. Om hoeveel middelen gaat het precies ?
3. Welke experimenten werden daarmee opgezet ?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 254 van 18 augustus 2005

van **JAN LAURYS**

1a Een overzicht van de organisaties en bedrijven met diversiteitsplannen en beste praktijken met aandacht voor de doelgroep personen met een arbeidshandicap

Hieronder wordt een overzicht gegeven van het aantal bedrijven en organisaties die in de jaren 2002 tot 2004 middels de goedkeuring van een diversiteitsplan of beste praktijk middelen hebben ontvangen en waar binnen hun actieplan specifieke aandacht besteed werd aan de instroom en/of doorstroom en/of opleiding van leden van de kansengroep personen met een arbeidshandicap. De betreffende diversiteitsplannen en beste praktijken besteden in de meeste gevallen op geïntegreerde wijze aandacht aan de integratie en het behoud van diverse kansengroepen binnen het bedrijf, de organisatie of het lokaal bestuur. In de hieronder gespecificeerde aantallen is er dus nadrukkelijk aandacht voor de kansengroep personen met een arbeidshandicap in het ontwikkelde diversiteitsbeleid van de organisatie.

2002

In 2002 zijn er in totaal 209 diversiteitsplannen en 27 beste praktijken ingediend. In 13 beste praktijken en 59 diversiteitsplannen was er aandacht voor de kansengroep arbeidsgehandicapten.

Streefcijfers in diversiteitsplannen 2002 m.b.t. arbeidsgehandicapten:

	Objectief	Realisatie
Instroom:	97	138
Doorstroom:	32	37
Opleiding:	392	630

2003

In 2003 zijn er in totaal 288 diversiteitsplannen en 22 beste praktijken ingediend. In 5 beste praktijken en 101 diversiteitsplannen was er aandacht voor de kansengroep arbeidsgehandicapten.

Streefcijfers in diversiteitsplannen 2003 m.b.t. arbeidsgehandicapten:

	Objectief
Instroom:	225
Doorstroom:	150
Opleiding:	900

Realisaties zijn nog niet in kaart te brengen.

2004

In 2004 zijn er in totaal 217 diversiteitsplannen en 27 beste praktijken ingediend. In 11 beste praktijken en 92 diversiteitsplannen was er aandacht voor de kansengroep arbeidsgehandicapten.

Streefcijfers in diversiteitsplannen 2004 m.b.t. arbeidsgehandicapten:

	Objectief
Instroom:	212

Doorstroom: 126
Opleiding: 1152

Realisaties van deze streefcijfers zijn momenteel nog niet gekend.

1b Structurele projecten van de sociale partners en eigenorganisaties van kansengroepen in het kader van het EAD-beleid

In 2003 en 2004 werden, in het kader van het impulsbeleid Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit van de Vlaamse overheid en het Vlaams werkgelegenheidsakkoord, samenwerkingsprotocollen afgesloten met de Vlaamse sociale partners en een aantal eigenorganisaties van kansengroepen (allochtonen en personen met een arbeidshandicap).

Het doel van deze protocollen is het draagvlak voor het gecreëerde beleid te vergroten, de kansengroepen zelf te betrekken bij het beleid en via gezamenlijke inspanningen en afspraken te komen tot betere resultaten met betrekking tot verhoogde integratie van de Vlaamse kansengroepen op de arbeidsmarkt.

De projecten die het uitvloeisel zijn van deze samenwerkingsafspraken besteden in hun werking specifieke maar geïntegreerde aandacht aan de bevordering van de integratie van de kansengroep arbeidsgehandicapten (naast allochtonen en ervaren werknemers). Dus ook hier zijn de inspanningen m.b.t. de kansengroep personen met een arbeidshandicap niet helemaal af te lijnen. De projecten zijn gekend onder de noemer van structurele projecten van de sociale partners en de eigenorganisaties van kansengroepen.

Het gaat daarbij om de projecten:

- Jobkanaal van VOKA/VEV. Jobkanaal is een extra wervingskanaal voor openstaande vacatures. Jobkanaal zoekt voor ondernemingen kwalitatieve medewerkers en richt zich hierbij op werkzoekende allochtonen, personen met een handicap en vijfenvestigplussers. Jobkanaal brengt vraag en aanbod dus beter bij elkaar. In het jaar 2004 vonden 348 personen met een arbeidshandicap een job via Jobkanaal.
- Servicepunt KMO & Diversiteit van UNIZO. Het Servicepunt KMO & Diversiteit is opgericht in de loop van 2003 en is in de eerste plaats bedoeld om de KMO-ondernemer bij te staan in de structurele aanpak van zijn personeelsbeleid. Het Servicepunt KMO & Diversiteit verleent doelgroepgericht advies (m.b.t. allochtonen, personen met een arbeidshandicap en oudere ervaren werknemers) in de verschillende stadia van het personeelsbeleid: bij rekrutering (zoeken van personeel), instroom (aanwerven), doorstroom (doorgroeien) en opleiding.
- De drie Vlaamse vakbonden AVC, ABVV, ACLVB stellen via een netwerk van diversiteitsconsulenten know-how en begeleiding te beschikking aan vakbondsafgevaardigden en leden van de ondernemingsraad en bij uitbreiding aan werknemersgroepen van en in bedrijven waar rond diversiteit sensibiliserend gewerkt wordt of waar diversiteitsplannen lopende zijn. Hun aandacht gaat daarbij uit naar de bevordering van de arbeidsmarktpositie van allochtonen, arbeidsgehandicapten en oudere/ervaren werknemers.
- De organisatie GRIP, Gelijke rechten voor iedere persoon met een handicap, heeft een protocol met de Vlaamse overheid waarin de betrokkenheid en participatie van vertegenwoordigers van deze organisatie is vastgelegd met het oog op opvolging, input en terugkoppeling van het beleid ten aanzien van de arbeidsmarktpositie van personen met een arbeidshandicap.
-

2a Een overzicht van de betreffende gemiddelde subsidies m.b.t. diversiteitsplannen

2002

In 2002 is er voor 13 beste praktijken aan gemiddeld 6.175,00 euro en 59 diversiteitsplannen aan maximaal 12.350,00 euro een totale subsidie van 808.925,00 euro besteed.

2003

In 2003 is er voor 5 beste praktijken aan gemiddeld 10.000,00 euro en 101 diversiteitsplannen aan gemiddeld 9.932,91 euro een totale subsidie van 1.053.223,91 euro besteed.

2004

In 2004 is er voor 11 beste praktijken aan gemiddeld 10.000,00 euro en 92 diversiteitsplannen aan gemiddeld 9.901,91 euro een totale subsidie van 1.020.975,72 euro besteed.

2b Een overzicht van de jaarmiddelen 2005 m.b.t. tot de structurele projecten.

Vastgelegde jaarmiddelen voor de projectperiode maart 2005 tot en met februari 2006 voor de structurele projecten:

VOKA Jobkanaal:	958.000 euro
UNIZO Servicepunt KMO & Diversiteit:	341.105 euro
ACV diversiteitsconsulenten:	275.110 euro
ABVV diversiteitsconsulenten:	275.110 euro
ACLVB diversiteitsconsulenten:	275.110 euro
GRIP vzw:	76.125 euro

3 Acties gericht naar of gerelateerd aan de kansengroep arbeidsgehandicapten binnen de diversiteitsplannen 2002-2004

De acties situeren zich op volgende domeinen: aanpassingen recruitering en begeleiding op werkvloer, opleidingen, functie-aanpassingen, sensibilisering op en buiten de werkvloer, samenwerking met andere organisaties.

Meer specifiek:

- Aanpassen van de recruitering.
- Specifiek instroomproject naar arbeidsgehandicapten.
- Uitbouwen van een netwerk voor doventolken.
- Aanpassen van een computerprogramma, zodanig dat arbeidsgehandicapten ermee kunnen werken.
- Ergonoom inhuren en tips die hij geeft implementeren in het bedrijf.
- De begeleiding op de werkvloer aanpassen.
- Cursus ergonomie.
- Cursus til- en heftechnieken.
- Trainingen op maat organiseren om uitstroom te voorkomen.
- Uitwerken concrete aangepaste functies voor arbeidsgehandicapten en uittesten van de mogelijkheden.
- Aanpassen van bepaalde handelingen, het werkritme, de functie-inhoud aan specifieke beperkingen van gehandicapte werknemers.
- Contacten met het VFSIPH over het verkrijgen van een Vlaams fondsnummer voor allochtone arbeidsgehandicapten.
- Basisdocumenten vertalen van Vlaams Fonds.
- Visualiseren van de diversiteitskeuze d.m.v. beeldmateriaal in de werkplaats.
- Project groenzorg waar mensen met een arbeidshandicap ervaring kunnen opdoen.
- Informele groepsgesprekken om mondigheid te verhogen.

- Informatie aan werkgevers over de kwaliteiten en het potentieel van personen met een arbeidshandicap.
- Acties gericht op de instroom en doorstroom van arbeidsgehandicapten.
- Infocampagne naar arbeidsgehandicapten dat men als bedrijf openstaat naar deze doelgroep.
- Stages voor arbeidsgehandicapten.
- Training 'samenwerken met arbeidsgehandicapten'.
- Het aanpassen van de werkpost, gebouwen of de job zelf.
- Preventieve maatregelen op de werkvloer met het oog op de risicobeperkingen en veiligheid.
- In een aantal diversiteitplannen wordt aandacht besteed aan de samenwerking met eigen organisaties van personen met een handicap (o.a. met organisaties voor gezichts- en gehoorstoornissen).
- Met scholen en opleidingscentra voor personen met een handicap wordt samengewerkt (o.a. voor het invullen van stageplaatsen).

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 656
van 29 juni 2005
van **JOS DE MEYER**

Verkeersafwikkeling E34 - Bescherming woonkernen

De effectieve start van de exploitatie van het Deurganckdok zal een grote toename van de goederentrafiëk genereren. Om de vijf seconden zal een container vertrekken! Een gedeelte van het goederenvervoer zal via de E34 verlopen, om zo de E17 te bereiken.

Zolang de doortrekking van de noordzuidverbinding in Beveren niet gerealiseerd is, zal het zwaar verkeer bij de minste file op de E17 zijn weg blijven zoeken door vele dorpskernen in het Waasland. De woonkernen van Kemzeke, Sint-Pauwels en de Hoge Bokstraat in Sint-Niklaas worden eveneens te zwaar belast met “zwaar vervoer”.

Het lijkt aangewezen, om de verkeersveiligheid te verbeteren en de leefbaarheid van de woonkernen te herstellen, het zwaar internationaal vervoer richting Gent te kanaliseren en zo via de Kennedylaan en R4 richting E17 te sturen. Tegelijk moet het mogelijk zijn om de infrastructuuringrepen zo te organiseren dat de ambachtelijke zones in Stekene en Sint-Gillis-Waas vanaf de E34 via de N403 wel bereikbaar blijven voor vrachtwagens.

1. Welke denkpistes worden er terzake gehanteerd?
2. Welke infrastructuurwerken zijn noodzakelijk om het zwaar vervoer verplicht via de Kennedylaan naar de E17 of verder te leiden (en te verhinderen dat voor de dorpskom van Kemzeke, Sint-Pauwels, en de Hoge Bokstraat worden gekozen)?
3. Of worden er andere alternatieven overwogen?
4. Op welke termijn is een oplossing mogelijk?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 656 van 29 juni 2005

van **JOS DE MEYER**

1. De algemene principes voor het sturen van het verkeer zijn gebaseerd op de principes van de wegencategorisering zoals vastgelegd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) van 1997. Voor de problematiek in kwestie is te vermelden dat de E17 en de E34 ingedeeld zijn bij de hoofdwegen, de R4-west (tussen de E34 in Zelzate en de E40 in Gent) bij de primaire wegen I, de R4-oost (tussen de E34 in Zelzate en de E17 in Destelbergen, met o.a. de Kennedylaan) bij de primaire wegen II.
Bij problemen op de E17 is het bijgevolg de bedoeling het internationaal vervoer richting Frankrijk via de E34 en de R4-west te sturen.
2. Omdat ook het vrachtverkeer de weg met de minste weerstand (minste tijdverlies) zoekt, zal internationaal verkeer via de R4-oost (met de Kennedylaan) en andere wegen rijden. Daarom moeten de wegen ook ingericht worden naar hun functie volgens de principes vastgelegd in het RSV.
De hiervoor noodzakelijke infrastructuurwerken op de E34 en de R4 zijn de volgende:
 - E34: knooppunt "Kruisstraat" te Moerbeke-Waas;
 - R4-west: de aanleg van 11 knooppunten met ongelijkvloerse kruisingen ter vervanging van de bestaande gelijkvloerse kruispunten;
 - R4-oost: analoog de aanleg van 12 knooppunten (11 ongelijkvloerse en 1 rotonde).
3. De volledige omvorming van de R4-west en de R4-oost tot primaire wegen I en II zal vele jaren in beslag nemen. Eén knooppunt is in uitvoering, een aantal zijn gepland de eerstvolgende jaren. De aanpak zal daarom in eerste instantie gebeuren door uitbreiding van het toepassen van dynamisch verkeersbeheer met opstelling van veranderlijke signalisatie aangestuurd vanuit het Verkeerscentrum.
Aanvullend kunnen in de dorpskernen maatregelen genomen worden om zwaar vervoer door de kernen te ontmoedigen, volgens de inrichtingsprincipes voor lokale wegen en doortochten.
4. Het toepassen van dynamisch verkeersbeheer en het inrichten van de gewestwegen naar hun functie is een permanente opdracht van de Vlaamse overheid. De gestelde problematiek zal dus stap voor stap opgelost worden. Zo nodig kan bijsturing gebeuren of herschikking van prioriteiten in infrastructuurprojecten.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 660
van 29 juni 2005
van **RUDI DAEMS**

Gemeentelijke milieuhandhaving - Stand van zaken

De milieuhandhaving in Vlaanderen laat op veel plaatsen te wensen over wat het toezicht betreft op bedrijven van klasse 2 en klasse 3 (gemeentelijke bevoegdheid). Dat is een oud zeer, en werd tijdens de presentatie van het laatste jaarverslag van de ombudsman in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, op donderdag 22 juni laatstleden nogmaals bevestigd.

Heel wat gemeenten beschikken vandaag nog steeds niet over een gediplomeerd en door de gemeenteraad aangesteld toezichthoudend Vlarem-ambtenaar. Geregeld komt dan de Vlaamse Milieuinspectie tussenbeide via het zogenaamd “hoog toezicht”, maar deze ongeveer 80 Vlaamse milieuinspecteurs moeten zich concentreren op hun eerste opdracht, met name het toezicht op de bedrijven van klasse 1.

Om hieraan gedeeltelijk tegemoet te komen, werd tijdens de vorige legislatuur door de Vlaamse Regering en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) een bestuursakkoord afgesloten, in het kader van het zogenaamde kerntakendebat. Op het vlak van leefmilieu was een modernisering van het lokale handhavingsbeleid één van de grote blikvangers. De gemeenten zouden zich actiever inzetten op het vlak van lokale preventieve én reactieve handhaving (klasse 2 en 3-bedrijven), met zelfs een financiële stok achter de deur als de gemeenten zouden “stilzitten”. Het Vlaams Gewest van zijn kant zou een ondersteuningsprogramma aan deze gemeenten aanbieden.

Ook werd in het kader van de samenwerkingsovereenkomst “milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling” de mogelijkheid gecreëerd dat gemeenten op bovengemeentelijk vlak zouden samenwerken, bijvoorbeeld door een samenwerkingsprotocol met de politiezone af te sluiten.

1. Hoeveel gemeenten beschikken vandaag over een gediplomeerd en door de gemeenteraad aangesteld Vlarem-ambtenaar voor toezicht op bedrijven van klasse 2 en 3?

Welke evolutie is er de laatste jaren vast te stellen?

2. Hoeveel gemeenten hebben een formeel samenwerkingsprotocol afgesloten met de politiezone waartoe ze behoren?

Welke evolutie is er de laatste jaren vast te stellen?

3. In welke politiezones zijn er toezichthoudende agenten voor milieuklachten en overtredingen aangesteld? Over hoeveel agenten gaat het in totaal?

./..

4. In welke initiatieven voorziet de minister om de gemeenten zonder toezichhoudend ambtenaar of samenwerkingsprotocol met de politiezone daartoe alsnog aan te zetten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 660 van 29 juni 2005

van **RUDI DAEMS**

1. & 2.

Gemeenten die in 2005 een milieujaarprogramma opstuurden naar AMINAL

Om een goedkeuring te krijgen voor het onderdeel 'Toezicht' van de Samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" moet een gemeente over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs beschikken of een samenwerkingsprotocol afsluiten met de politiezone.

252 gemeenten rapporteerden in 2005 hierover aan AMINAL via het milieujaarprogramma:

- 232 gemeenten voldoen voor het onderdeel 'Toezicht':
 - ◆ 212 gemeenten beschikken over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs
 - ◆ 56 gemeenten hebben een samenwerkingsprotocol afgesloten met de politiezone.
- Aan 20 gemeenten werd gevraagd om bijkomende informatie over de organisatie van toezicht binnen de gemeente op te sturen. Na de tweede evaluatieronde zal de situatie bij deze gemeenten gekend zijn.

We kunnen voorlopig besluiten dat tenminste 92 % van deze gemeenten voldoet aan de organisatie van toezicht. Dit percentage kan nog stijgen na de tweede evaluatieronde.

Gemeenten die in 2005 geen milieujaarprogramma opstuurden naar AMINAL

56 gemeenten hebben geen milieujaarprogramma naar AMINAL opgestuurd omdat zij niet deelnemen aan de Samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling". Daarom werd opgezocht of deze gemeenten in het verleden een Vlarem-bekwaamheidsbewijs hebben opgestuurd naar AMINAL. Omdat AMINAL geen milieujaarprogramma ontvangt van deze gemeenten, is niet bekend of deze informatie nog actueel is (bv. personeelsverloop).

- 32 gemeenten beschikken over een Vlarem-bekwaamheidsbewijs en/of hebben een samenwerkingsprotocol afgesloten met de politiezone:
 - ◆ 30 gemeenten beschikken over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs;
 - ◆ 3 gemeenten hebben een samenwerkingsprotocol afgesloten met de politiezone.
- AMINAL beschikt voor de overige 24 gemeenten niet over informatie.

In het kader van de Samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" houdt AMINAL sinds het milieujaarprogramma 2005 gegevens bij in verband met:

- gemeenten die beschikken over personen met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs;
- gemeenten die een samenwerkingsprotocol hebben afgesloten met de politiezone.

Daarom beschikt AMINAL niet over gedetailleerde gegevens in verband met evolutie van de laatste jaren.

De administratie kan wel meegeven dat bij de evaluatie van de rapportering van het milieujaarprogramma 2004, 19 gemeenten op een totaal van 231 werden afgekeurd voor het onderdeel 'Toezicht' omdat zij niet over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs beschikten of dat zij geen samenwerkingsprotocol met de politiezone afgesloten hebben.

3.

De meest relevante gegevens die mij bekend zijn, betreffen deze van een enquête georganiseerd door VVSG in de loop van 2003. Op dat moment waren 73 gemeenten die deel uitmaakten van een politiezone waar een politiemann met attest was aangeduid als toezichthoudend agent naar milieuklachten en -overtredingen.

4.

Via de Samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" verbinden de gemeenten zich er toe om een toezichthoudend ambtenaar aan te stellen of een samenwerkingsprotocol af te sluiten met de politiezone.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 664
van 1 juli 2005
van **CARL DECALUWE**

Actie "Klimaatwijken" - Evaluatie

Geregeld lezen we in de lokale media dat bepaalde wijken de uitdaging aangaan om een hoeveelheid energie te besparen, onder meer om de uitstoot van CO₂ te reduceren.

1. Kan de minister een overzicht geven van de deelnemende steden/gemeenten/wijken aan bovenvermelde actie?

Kan dit opgesplitst per provincie?

2. In welke mate werden deze acties reeds geëvalueerd? Wat zijn de resultaten, ook inzake CO₂-reductie?

Kan dit eveneens opgesplitst per provincie?

3. Welke evolutie kan reeds worden vastgesteld en welke bijsturing kan reeds gegeven worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 664 van 1 juli 2005

van **CARL DECALUWE**

1. In 2003-2004 namen 14 gemeenten deel aan de actie Klimaatwijken. Opgesplitst per provincie geeft dit de volgende resultaten:

Provincie Antwerpen:

Berlaar (7 wijken)
Bonheiden (5 wijken)
Duffel (3 wijken)
Sint-Katelijne-Waver (2 wijken)

Provincie Limburg:

Genk (2 wijken)
Borgloon (1 wijk)
Hasselt (3 wijken)
Herk-de-Stad (1 wijk)
Peer (1 wijk)
Beringen (1 wijk)

Provincie Oost-Vlaanderen:

Dendermonde (5 wijken)
Oosterzele (3 wijken)
Gent (11 wijken)

Provincie Vlaams-Brabant:

Hoeilaart (4 wijken)

In 2004-2005 namen 41 gemeenten deel:

Provincie Antwerpen

Antwerpen (8 wijken)
Berlaar (1 wijk)
Bonheiden (2 wijken)
Duffel (2 wijken)
Hombeek (1 wijk)
Mechelen (3 wijken)
Sint-Katelijne-Waver (5 wijken)
Willebroek (3 wijken)

Provincie Limburg

Alken (1 wijk)
Bilzen (1 wijk)
Borgloon (1 wijk)
Dilsen-Stokkem (1 wijk)
Genk (15 wijken)
Halen (4 wijken)
Hasselt (4 wijken)

Houthalen (1 wijk)
Lommel (1 wijk)
Maaseik (1 wijk)
Nieuwerkerken (1 wijk)
Peer (2 wijken)
Sint-Truiden (1 wijk)
Tongeren (2 wijken)

Provincie Oost-Vlaanderen

Beveren (2 wijken)
Dendermonde (2 wijken)
Destelbergen (2 wijken)
Gent (10 wijken)
Stekene (1 wijk)

Vlaams-Brabant

Alsemberg (1 wijk)
Beersel (3 wijken)
Bierbeek (2 wijken)
Dworp (2 wijken)
Huizingen (1 wijk)
Korbeek-Lo (1 wijk)
Lovenjoel (2 wijken)
Rotselaar (2 wijken)

West-Vlaanderen

De Panne (1 wijk)
Kortrijk (2 wijken)
Kuurne (1 wijk)
Lauwe (1 wijk)
Middelkerke (1 wijk)
Poperinge (1 wijk)

2. Het doel van de klimaatwijken is om op jaarbasis een globale vermindering van het energieverbruik met minstens 8% te realiseren ten opzichte van dezelfde periode in het vorige jaar door elke deelnemende wijk of bewonersgroep. Alle gezinnen die in het eerste werkingsjaar 2003-2004 deelnamen, bespaarden samen 6,8%. Iets minder dan de helft van het aantal deelnemende gezinnen (316) haalden de vooropgestelde norm van 8%. De klimaatwijken van de Stad Gent zijn hier niet inbegrepen. Deze zijn pas later gestart, waardoor de meetcampagne heeft gelopen vanaf november 2004 tot april 2005. In totaal werd 283.049 kWh primair of 136 ton CO₂ bespaard. Opgesplitst per provincie geeft dit volgende resultaten:
- Provincie Antwerpen: 176.204,6 kWh of 84 ton CO₂
 - Provincie Limburg: 46.007,8 kWh of 22 ton CO₂
 - Provincie Oost-Vlaanderen: 49.282,4 kWh of 24 ton CO₂
 - Provincie Vlaams-Brabant: 11.554,2 kWh of 6 ton CO₂

Het initiatief Klimaatwijken, als onderdeel van het project Klimaatnetwerk, werd door de Vlaamse overheid gefinancierd voor een bedrag van € 89.634,31. De kostprijs van de reductie bedraagt aldus €659/ton CO₂.

3. De resultaten van het tweede werkingsjaar worden momenteel berekend. Pas als deze resultaten beschikbaar zijn, zal een evolutie kunnen vastgesteld worden en dient een eventuele bijsturing te gebeuren. De enige evolutie die op dit moment kan worden vastgesteld, is dat het aantal startende wijken in het tweede werkingsjaar toegenomen is.

VLAAMS PARLEMENT**☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 667
van 1 juli 2005
van **HILDE EECKHOUT**

N42 Zottegem-Wetteren - Verbredingsplannen

In de pers verscheen onlangs de verontrustende kop: “Geplande viervaksweg op grondgebied Oosterzele en Zottegem komt er niet”. Nochtans verklaarde de minister enige tijd geleden als bevoegd minister voor Openbare Werken dat er zeker een weg met 2x2 rijstroken tussen Zottegem en de rotonde op de E40 in Wetteren komt.

De verbreding naar 2x2 rijstroken tussen Zottegem en Wetteren (aansluiting E40) is een conditio sine qua non voor de ontsluiting van Zuid-Oost-Vlaanderen. De eerste plannen voor deze verbreding dateren reeds van de jaren dertig in de vorige eeuw. Deze ontsluiting zou een belangrijke stimulans geven aan de economische activiteit en tewerkstelling in deze regio. Wat reeds een jarenlang streven is van alle burgemeesters van de betrokken gemeenten: Zottegem, Lierde, Herzele, Geraardsbergen en Zwalm. Deze burgemeesters verdedigen al jaren hetzelfde standpunt: de verbreding naar 2x2 rijstroken. Zonder verbreding verhoogt de bereikbaarheid van de regio niet en wordt de economische ontwikkeling gefnuikt.

De enige gemeente die deze verbreding niet ziet zitten, is Oosterzele. Op haar grondgebied dient de weg verbreed te worden, met een aantal noodzakelijke onteigeningen tot gevolg. Het argument van ontsluiting als stimulans voor economische activiteit en tewerkstelling speelt niet, want de KMO-zone van Oosterzele ligt vlakbij de E40. Het alternatieve voorstel van twee rijstroken met een parallelle veldweg voor landbouwverkeer en lokaal verkeer, biedt voor de ontsluiting geen afdoende oplossing. Om haar voorstel kracht bij te zetten, nam de gemeente Oosterzele het studie bureau Groep Planning onder de arm. Dit kwam toevallig tot dezelfde conclusie als de gemeente. Iemand kan niet tegelijk rechter en betrokken partij zijn.

1. Kan de minister de wijziging in zijn beleid toelichten?
2. Neemt de minister een initiatief om de polemiek omtrent de N42 tot een voor iedereen bevredigend einde te brengen?
3. Is er reeds in financiering voorzien voor de verbreding van N42?
4. Is de uitvoering van de verbreding van N42 reeds gepland? Zo ja, voor wanneer?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 667 van 1 juli 2005

van **HILDE EECKHOUT**

1. Mijn visie is in deze niet gewijzigd. Er komt een viervaksweg (2x2 rijvakken) tussen Wetteren en Zottegem. Tussen Zottegem en Geraardsbergen wordt een tweevaksweg (2x1 rijvak) voorzien, met de mogelijkheid om deze later in te richten als een 2x2 rijvaksweg als in de toekomst zou blijken dat dit noodzakelijk is. De opmaak van een streefbeeld voor de gewestweg N42 kadert in een groter geheel van streefbeeldstudies voor primaire wegen. Het ligt in de bedoeling om voor die wegen een toekomstbeeld uit te tekenen dat o.m. rekening houdt met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De ideeën die in de voorbije decennia ontwikkeld zijn rond de N42, worden niet zonder meer overboord gegooid, maar worden evenmin klakkeloos gekopieerd. Het streefbeeld is in deze zin dan ook een voorstel. Het is echter van primordiaal belang dar de definitieve uitwerking van het project gedragen wordt door alle betrokken actoren.
2. In de procedure voor de opmaak van een streefbeeld is uitvoerig overleg voorzien en wordt steeds een consensus betracht. Ik ga ervan uit dat alle betrokken partners constructief zullen meewerken om tot een visie te komen met een groot draagvlak en ten bate van de betrokken regio.
3. In het meerjarenprogramma 2005-2007 zijn kredieten voorzien voor de herinrichting van het kruispunt met de Langestraat te Zottegem en de herinrichting ten zuiden daarvan op het grondgebied van Zottegem, alsook voor de rechtekking te Herzele.
4. De herinrichting van de N42 tussen Wetteren en Oosterzele is niet in het voormelde meerjarenprogramma opgenomen en dus te voorzien na 2007.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 670
van 6 juli 2005
van **VERA VAN DER BORGHT**

N42 Zottegem-Wetteren - Verbredingsplannen

De voorbije weken en maanden was het dossier rond de streefbeeldstudie van de N42 opnieuw volop in de actualiteit. Aanleiding daartoe waren de mediaberichten omtrent de plannen die het studiebureau "Groep Planning" naar voren bracht in de vergadering van de stuurgroep N42. Daaruit blijkt immers dat de optie van een viervaksrijweg (2x2 rijvakken) over het hele traject tussen Wetteren (E40) en Zottegem niet meer de voorkeur geniet. In plaats daarvan wordt nu uitgegaan van het behoud van twee keer één rijvak in beide richtingen, aangevuld door een nieuwe veldweg voor het trager verkeer. Ook zouden een aantal kruispunten op de N42 verdwijnen.

De redenen waarom deze nieuwe plannen voor zoveel beroering zorgen in de regio, is dat de burgemeesters van Geraardsbergen, Zottegem, Herzele, Brakel en Lierde in september vorig jaar tijdens een ontmoeting met de minister nog op zijn steun konden rekenen voor de uitbreiding van de N42 naar een viervaksrijweg. Ook een medewerker van het kabinet van de minister bevestigde in maart van dit jaar nog dat werd uitgegaan van 2x2 rijstroken op de N42 tussen Wetteren en Zottegem, zo lezen we in een krantenartikel. De onteigeningen daartoe hebben trouwens al lang geleden plaatsgevonden. Verder heeft de administratie ook aangekondigd de rechttrekking van de N42 over het grondgebied van Zottegem-Herzele te ondersteunen, evenals in een tweede fase ook een vlotte aansluiting op de A8 te verzekeren via Geraardsbergen. Ook de aanleg van een rotonde aan de Langestraat in Zottegem past in deze algemene planning, maar hierover werd reeds een aparte schriftelijke vraag ingediend.

Zoals de minister weet, en zelf ook bevestigde in de zitting van de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 12 oktober 2004, is de rijksweg N42 van groot belang voor dit centrale deel van de Vlaamse Ardennen, in het kader van de ontsluiting en de mogelijke economische ontwikkeling.

Indien nu toch zou blijken dat een verbreding van de N42 tot een viervaksrijweg niet meer de voorkeur geniet, dan wordt gevreesd voor de ontsluiting en de economische ontwikkeling van de regio, en in het bijzonder van Zottegem, Herzele en Geraardsbergen.

1. Kan de minister bevestigen dat de streefbeeldstudie van de N42 is voltooid, zoals gepland, en door hem aangekondigd tijdens bovenvermelde commissievergadering, tegen midden 2005?

Zo ja, welke waren hiervan de conclusies m.b.t. de herinrichting van de N42?

Zo niet, voor wanneer wordt de voltooiing van de streefbeeldstudie gepland?

../..

2. Blijft de minister een verbreding van de N42 van 2x1 rijvak naar 2x2 rijvakken ondersteunen, gelet op de ontsluitingsfunctie van deze weg voor de regio, en gezien de potentiële economische ontwikkelingen die hiermee gepaard kunnen gaan, alsook op de gesprekken die plaatsvonden met de burgemeesters van bovenvermelde gemeenten en de daaruit voortgekomen steun voor hun vraag naar een verbreding tot 2x2 rijvakken?

Zo ja, hoe ziet de minister dan een eventuele overeenstemming met de resultaten van de uitgevoerde studie?

Zo niet, om welke redenen wordt van steun afgezien?

3. Blijft de minister bij de steun voor een rechtekking van het tracé van de N42 over Zottegem en Herzele, en een aansluiting op de A8, via Geraardsbergen?
4. Kan de minister ten slotte een timing meedelen wat de concrete uitvoering van deze plannen betreft die uit de streefbeeldstudie naar voren zijn gekomen en door de minister al dan niet ondersteund worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 670 van 6 juli 2005

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. In de streefbeeldstudie voor de gewestweg N42 is de oriëntatiefase afgerond met een bespreking van het bijkomend onderzoek over de concepten in de provinciale auditcommissie op 4 juli. Zoals u bekend is, kon omtrent die eerste concepten geen consensus bereikt worden, wat uiteraard een vertraging meebracht in de besluitvorming. Het is immers de bedoeling om een zo groot mogelijk draagvlak te bekomen. Op basis van het standpunt van de auditor dient de administratie zich nu te beraden over het verder procesverloop.
2. Uitgangspunt is dat er een viervaksweg (2x2 rijvakken) komt tussen Wetteren en Zottegem. Tussen Zottegem en Geraardsbergen wordt een tweevaksweg (2x1 rijvak) voorzien, met de mogelijkheid om deze later in te richten als een 2x2 rijvaksweg als in de toekomst zou blijken dat dit noodzakelijk is. De huidige opmaak van een streefbeeld voor de gewestweg N42 kadert in een groter geheel van streefbeeldstudies voor primaire wegen. Het ligt in de bedoeling om voor die wegen een toekomstbeeld uit te tekenen dat o.m. rekening houdt met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het is hierbij van primordiaal belang dat de definitieve uitwerking van het project gedragen wordt door alle betrokken actoren.
3. De rechttrekking van de gewestweg te Herzele is opgenomen op het meerjarenprogramma van de Administratie Wegen en Verkeer. In de procedure voor dat project is het milieu-effectenrapport de volgende fase, die wellicht binnenkort zal afgerond worden. Zoals decretaal vastgelegd, moeten in dat rapport diverse alternatieven onderzocht worden. De betere verbinding naar de A8 is een lange-termijnvisie die niet aan bod komt in de streefbeeldstudie.
4. Het driejarenprogramma 2005-2007 omvat voor de gewestweg N42 enerzijds de aanleg van een rotonde aan het kruispunt Langestraat in Zottegem en anderzijds de rechttrekking in Herzele. Het is de bedoeling dat uit het streefbeeld een actieprogramma voortkomt dat door de streekverantwoordelijken kan onderschreven worden en dat dan een concrete vertaling kan vinden in de volgende meerjarenprogramma's.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 680
van 8 juli 2005
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gewestelijk Expresnet - Geluidsnormen

Alle recente publicaties zijn het erover eens: de enige waarborg voor de omwonenden van een spoorweg tegen het lawaai van de treinen en in het bijzonder van een uitbreiding tot vier lijnen, is het naleven van de aanbevelingen terzake van de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO).

Deze aanbeveling is 55 dB maximum tijdens de daguren en 45 dB tijdens de nachtperiode - onontbeerlijk om de nachtrust van de omwonenden te garanderen.

Het Brussels Gewest heeft deze maatregel toegepast om zijn inwoners te beschermen tegen het lawaai van de vliegtuigen (besluit van 27 mei 1999).

Waarom heeft de Vlaamse Gemeenschap nog geen gelijkaardig besluit genomen op basis van de WGO-aanbeveling om de omwonenden van het GEN (in Itterbeek, Dilbeek, Sint-Genesius-Rode, Linkebeek, ...) te beschermen tegen het lawaai van de nieuwe spoorlijnen?

Zolang zo'n besluit niet bestaat, zou men inderdaad kunnen denken dat de inwoners van die Vlaamse gemeenten minder waard zijn dan de inwoners van Brussel.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 680 van 8 juli 2005

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt de vraag waarom Vlaanderen geen wettelijke limietwaarden hanteert om omwonenden te beschermen tegen spoorweglawaai van het GEN (in Itterbeek, Dilbeek, St-Genesius-Rode, Linkebeek,...), verwijzend naar de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie en naar de Brusselse regelgeving tegen vliegtuiglawaai.

Wat de verwijzing naar de Brusselse regelgeving betreft.

Het besluit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 27 mei 1999 betreft uitsluitend vliegtuiglawaai. Voor spoorweglawaai zijn in Brussel geen wettelijke limietwaarden van kracht.

Wat de verwijzing naar de WHO-aanbeveling betreft.

Deze worden door de Vlaamse volksvertegenwoordiger op een onvolledige en verwarrende wijze aangehaald. In het WHO-document 'Guidelines for Community Noise' (B.Berglund, Th.Lindvall, D.H.Schwela - 1999) worden richtwaarden gegeven voor diverse specifieke omgevingssituaties en verschillende gezondheidseffecten. De cijfers die door het geacht lid naar voor geschoven worden, zijn slechts een onderdeel van een veel ruimere tabel met richtwaarden en hebben betrekking op volgende situaties:

Specifieke omgeving	Gezondheidseffect	LAeq (dBA)	Tijdsperiode (uren)	LAmix (dBAfast)
buitenomgeving	ernstige hinder (dag en avond)	55	16	-
.....
binnen in slaapkamers	slaapverstoring, (nacht)	30	8	45
.....

Op de vraag of de Vlaamse inwoners minder beschermd worden dan Brusselse i.v.m. spoorweglawaai van het GEN, kan ik mededelen dat indien in het Vlaamse Gewest inderdaad nog geen wettelijke normen gelden voor het geluid afkomstig van spoorverkeer, dit evenmin het geval is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (zie hoger).

Voor het betreffende deel van het Gewestelijk Express Net (GEN project-lijn 50A) wordt echter wél een Milieu Effecten Rapport (MER) opgesteld waarin de effecten naar geluid worden onderzocht en waarbij bepaalde limietwaarden worden gehanteerd ter bescherming van de omwonenden. Men heeft hierbij, zoals ook gebruikelijk is in andere MER's aangaande spoorverkeer, getoetst aan de richtwaarden en grenswaarden die in 1991 zijn uitgewerkt in een ontwerp Koninklijk Besluit (ontwerp KB d.d. 10/07/91). Verder worden de resultaten nog getoetst aan de doelstellingen die interregionaal zijn overeengekomen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 684
van 13 juli 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Distributienetbeheerders gas en elektriciteit - Afschrijvingstermijnen

Er is al een tijd een polemiek aan de gang tussen de gewestregeringen en de federale regering over de afschrijvingstermijnen van de distributienetbeheerders van elektriciteit en gas.

De federale minister van Energie heeft een ontwerp van koninklijk besluit opgesteld betreffende deze materie. De federale regulator, CREG (Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas), heeft een zeer negatief advies uitgebracht (te consulteren op hun website: advies (A)050203-CDC-389 (Advies over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende sommige evaluatieregels die van toepassing zijn op de transport- en distributieondernemingen voor gas en elektriciteit). Alle afschrijvingstermijnen worden naar 33 jaar gebracht, zowel in de elektriciteits- als in de gasector en zowel voor distributienetbeheerders als voor de transportnetbeheerders, dit zonder enige economische logica.

De nieuwe afschrijvingstermijnen zullen uiteraard belangrijke gevolgen hebben voor de distributienetbeheerders, enerzijds wat de waarde van de netbeheerders, anderzijds wat hun jaarlijkse inkomsten betreft. Aangezien de gemeenten in uitvoering van een reglementaire bepaling hun participatie in de distributienetbeheerders vanaf volgend jaar moeten verhogen, kan dit ontwerp van koninklijk besluit, als het in die vorm goedgekeurd wordt, belangrijke gevolgen hebben voor de financiën van de gemeenten.

1. Heeft de federale minister van Energie formeel over dit ontwerp van koninklijk besluit advies gevraagd? Zo ja, wat was de reactie van de minister?

Zo neen, heeft de minister zijn federale collega formeel om overleg gevraagd?

2. Heeft de minister laten berekenen wat de gevolgen van dit ontwerp van koninklijk besluit zijn voor de Vlaamse gemeenten, enerzijds wat hun jaarlijkse inkomsten betreft, anderzijds wat de waarde betreft van de distributienetbeheerders waarin ze participeren? Zo ja, wat zijn de belangrijkste resultaten van die studie?

Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 684) en Keulen (nr. 235).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 684 van 13 juli 2005

van **ELOI GLORIEUX**

Vooreerst is het zo dat er aangaande de afschrijvingpolitiek van de netbeheerders geen enkel dispuut bestaat tussen de federale Regering en de gewestregeringen. In tegendeel, met het ontwerp van Koninklijk Besluit wil de federale regering tegemoet komen aan het probleem dat is ontstaan doordat de Vlaamse Overheid de rekeningen heeft afgekeurd van de netbeheerders die een andere afschrijvingstermijn toepasten dan deze die in de wetgeving en in de rondzendbrieven van de Vlaamse voogdijminister worden voorzien.

Destijds werd door het ondertussen opgeheven Controledirectie voor de Elektriciteit en het Gas voor de beoordeling van de elektriciteits- en gastarieven een afschrijvingstermijn toegepast van 33 jaar (afschrijvingen van 3% per jaar), daarin gesteund door de praktijk van de gewesten bij het beoordelen van de financiële situatie en dividendpolitiek van de intercommunales.

Door de CREG, die in de vrije markt de bevoegdheid heeft gekregen voor de beoordeling van de nettarieven, wordt echter slechts een jaarlijkse afschrijving van 2% aanvaard, wat dus overeenkomt met een afschrijvingstermijn van 50 jaar.

Het ontwerp van Koninklijk Besluit beoogt opnieuw een afschrijvingstermijn van 33 jaar op te leggen, teneinde de CREG te verplichten haar visie te herzien. Het is dus niet verwonderlijk dat de CREG een negatief advies uitbracht voor het betreffende ontwerp KB.

Ondertussen zijn er door de netbeheerders stappen ondernomen bij de Raad van State tegen de beslissing van de Vlaamse overheid, aangezien de CREG hen tot een andere afschrijvingspolitiek verplicht, en werd de problematiek ook aanhangig gemaakt bij de Algemene Raad van de CREG, waarin de gewesten zijn vertegenwoordigd. Inhoudelijk hebben het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen opmerkingen gemaakt, zodat de problematiek zich toespitst op een verschil in visie tussen de Vlaamse toezichthouder, bevoegd voor de goedkeuring van de financiën van de lokale besturen en de federale toezichthouder die bevoegd is voor de vaststelling van de energie(net)tarieven, in casu de CREG.

De vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest in de Algemene Raad van de CREG heeft zich uiteraard, met de hulp van de bevoegde ambtenaar van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden als expert terzake, verzet tegen de visie van het Directiecomité van de CREG.

In haar advies komt de Algemene Raad van de CREG tot de conclusie dat de gewesten en de CREG allebei over exclusieve bevoegdheden en autonomie beschikken, namelijk het gewest op het boekhoudkundig vlak en de CREG op het vlak van de tarieven. Volgens de Algemene Raad zijn er voorbeelden waaruit blijkt dat er ook in het buitenland niet altijd overeenstemming bestaat tussen de gereguleerde en de boekhoudkundig toegepaste afschrijvingstermijnen. De Raad stelt dat men dan ook beter de uitspraken in een aantal procedures voor de Raad van State kan afwachten en adviseerde daarom de bevoegde federale minister van Economie om het ontwerp van KB momenteel nog niet uit te werken.

Ondertussen zou blijken dat de Raad van State het verzoek van de netbeheerders tot schorsing van de vernietigingsbeslissing van de jaarrekeningen heeft verworpen en dat zij bijgevolg deze procedure zouden hebben stopgezet.

Over de inhoudelijke kwestie en de gevolgen voor de financiën van de gemeentelijke samenwerkingsverbanden, en bijgevolg van de gemeenten zelf, verwijs ik naar het antwoord van collega Marino Keulen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 686
van 13 juli 2005
van **CARL DECALUWE**

Windturbines - Provinciale geschiktheidsplannen

Door de provincies zou een geschiktheidsplan voor de inplanting van windmolens opgemaakt worden.

1. Welke provincies beschikken al over een geschiktheidsplan?
2. Wanneer zullen alle provincies hierover beschikken?
3. Op basis van welke criteria, onder meer afstandsregels, wordt betrokken geschiktheidsplan opgemaakt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 164) en Peeters (nr. 686).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 686 van 13 juli 2005

van **CARL DECALUWE**

In september 2000 werd het Windplan Vlaanderen afgerond. Het betreft een oriënterende studie die de geschiktheid inzake windenergie voor Vlaanderen naging. Ter zake werden het bestemmingsgebied en het windaanbod als belangrijkste criteria gehanteerd.

Ter verfijning van het Windplan Vlaanderen werd in maart 2002 een landschapsstudie voor de provincie West-Vlaanderen afgerond, die de interactie tussen windturbineprojecten en het landschap in detail heeft onderzocht. Betreffende landschapsstudie resulteerde onder meer in het poneren van een aantal prioritaire zoeklocaties. Deze studie werd tot dusver enkel voor West-Vlaanderen, als zijnde de meest windrijke provincie van Vlaanderen, uitgewerkt.

Op basis van deze informatie, aangevuld met eigen expertise, werd door de administratie van de provincie West-Vlaanderen intussen een 'intentietekst' opgesteld. Het betreft een visie waarbinnen bepaalde locaties verder onderzocht kunnen worden voor de mogelijke inplanting van windturbines. De draagkracht van deze tekst is echter beperkt aangezien er ter zake nog geen bestuurlijke besluitvorming plaats vond.

Ook de provincie Oost-Vlaanderen is recent gestart met een gelijkaardig initiatief, waarbij een gebiedsgerichte visie zal worden ontwikkeld.

1. Abstractie makend van voormelde initiatieven van de provincies West- en Oost-Vlaanderen is er van het opzetten van eventuele gelijkaardige initiatieven door de andere Vlaamse provinciebesturen niets gekend. Wél werd er m.b.t. de provincie Limburg, een aantal jaren geleden, een plan met prioritaire zoekzones opgemaakt door Interelectra, de huidige distributienetbeheerder voor de provincie Limburg.
2. Noch ik, noch collega Van Mechelen zijn op de hoogte van het tijdsbestek waarbinnen de geschiktheidsplannen voor de provincies West- en Oost-Vlaanderen afgerond en bekrachtigd zullen zijn.
3. Indien een provincie criteria hanteert met als oogmerk de voor hen meest geschikte locaties voor de inplanting van windturbines te selecteren is het duidelijk dat deze criteria in overeenstemming moeten zijn met de vigerende wetgeving. Dit zijn o.a. het MER-uitvoeringsbesluit en de criteria zoals deze beschreven staan in de Omzendbrief EME/2000.01 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines'. Laatstgenoemde omzendbrief wordt trouwens momenteel geactualiseerd. De goedkeuring van de nieuwe versie is voorzien voor eind 2005 zoals bepaald werd in het actieplan Groene stroom goedgekeurd door de Vlaamse regering op 8 juli ll.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 688
van 20 juli 2005
van **JOS DE MEYER**

Energiefacturatie - Reglementering

Op de laatste zitting voor het reces van de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van het Vlaams Parlement (5 juli 2005) heeft de minister voor mijn aanvullende vragen bij een interpellatie verwezen naar een schriftelijk antwoord. Ik herhaal hierbij dan ook mijn vragen.

De opname of het doorgeven van huishoudelijk elektriciteitsverbruik gebeurt jaarlijks. Op basis van de meterstand wordt bepaald wat het werkelijke verbruik is voor de voorbije periode.

Het kan gebeuren dat een elektriciteitsmeter wegens een defect niet correct de verbruikte energie voor een bepaalde periode heeft gemeten. De energieleverancier maakt in dit geval op basis van het geraamde verbruik in vergelijking met voorgaande periodes een factuur op. Dit gebeurt soms met zeer veel vertraging en zonder vooraf de klant te verwittigen en met hem in gesprek te treden. Ik verneem dat de afnemer van de energie blijkbaar weinig verhaal heeft tegen deze werkwijze.

1. Is er voorzien in duidelijke procedures en criteria die de energieleverancier in acht moet nemen bij het opmaken van een factuur voor energieverbruik bij een defecte meter?

Zo ja, welke zijn die?

Zo neen, neemt de minister de nodige initiatieven?

2. Zijn er termijnen opgelegd binnen dewelke de energieleverancier een afrekening moet maken na het aanmelden door de afnemer van een defect of een abnormale meterstand? Blijkbaar kan dit nog na twee of drie jaar.

Waarom is dit niet strikter geregeld?

3. Is er in verweermiddelen voorzien voor de energieafnemer bij een herfacturatie door de energieleverancier op basis van het geschatte verbruik?

Zo ja, welke?

Zo neen, neemt de minister de nodige initiatieven?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 688 van 20 juli 2005

van **JOS DE MEYER**

1. Vooreerst moet duidelijk een onderscheid worden gemaakt tussen de rol van de energieleverancier en de netbeheerder voor de facturatie van het energieverbruik bij een defecte meter.

Alle aspecten i.v.m. het meten van het aardgas- en elektriciteitsverbruik vallen onder de verantwoordelijkheid van de beheerder van het elektriciteits- of aardgasnet. Hij beheert het meterpark en staat in voor het uitlezen, verwerken en ter beschikking stellen van de meetgegevens. In de netgebieden die beheerd worden door de gemengde intercommunales werden deze activiteiten ondergebracht in het meteropnamebedrijf Indexis. In de overige netgebieden voeren de netbeheerders zelf de meteropnames uit.

Het uitlezen van de meterstanden bij huishoudelijke en kleine professionele energieverbruikers gebeurt jaarlijks, maar voor gewone energieafnemers is slechts een tweejaarlijkse opname door de netbeheerder ter plekke verplicht. In de andere jaren kan het verbruik vastgesteld en doorgegeven worden door de afnemer zelf aan de netbeheerder. Deze meterstanden worden vervolgens door de netbeheerder doorgegeven aan de energieleverancier waarmee de afnemer een contract heeft en deze laatste stelt op basis van deze meterstanden de (eind)factuur op. Indien een meter defect blijkt of als de meterstand niet doorgegeven wordt, is het dus de netbeheerder die verantwoordelijk is voor het schatten van het verbruik. De energieleverancier dient zijn afrekening en/of tussentijdse facturatie aan de klant natuurlijk te corrigeren na ontvangst van de correcte of herschatte meterstanden.

Het technisch reglement distributie elektriciteit (TRDE), dat door de VREG op 30 november 2004 werd vastgesteld overeenkomstig de artikels 8 en 14 van het Elektriciteitsdecreet, voorziet een aantal bepalingen in verband met de aanpassing van meterstanden in geval van defect van de meter.

Indien een afnemer opmerkt dat op zijn afrekeningsfactuur een verkeerde meterstand werd gebruikt, en de leverancier hierdoor vaststelt dat er een foutieve meterstand werd overgemaakt door de netbeheerder, dient de netbeheerder de meterstanden aan te passen, al of niet na controle van de meter, overeenkomstig artikel 2.7.5 van de Meetcode (Deel V) in het TRDE. De schatting gebeurt volgens de bepalingen in artikel 3.5.3 van de Meetcode (Deel V) in het TRDE.

Artikel 3.11.1 van het TRDE stelt dat de netbeheerders, in overleg met de leveranciers, gemeenschappelijke procedures en voorwaarden vastleggen voor het rechtzetten van meetgegevens. Dit is gebeurd in de zogenaamde Rectificatieregels die vastgelegd werden in scenario 30a en 30b in de UMIG, de handleiding voor elektronische gegevensuitwisseling die gaat als toevoeging aan het TRDE en goedgekeurd werd door de VREG op voorstel van de sector. Deze is eveneens terug te vinden op de website van de VREG: http://www.vreg.be/vreg/sector/techmeer_EDIEL.htm#BFE070604.

De belangrijkste regels die werden afgesproken zijnde volgende. De partij die een probleem heeft gedetecteerd stuurt een correctieaanvraag naar de partij die verantwoordelijk is voor de desbetreffende gegevens. De aanvrager kan zowel een leverancier als een netbeheerder of een andere partij zijn. De ontvanger zal nagaan of de aanvraag aan een aantal algemene vereisten voldoet voordat de aanvraag geregistreerd wordt. Nadat de nodige acties ondernomen zijn om het

probleem op te lossen, zullen eventueel gecorrigeerde gegevens opgestuurd worden naar alle betrokken partijen. Het gehele proces wordt afgesloten met een bericht dat bevestigt dat de dataverantwoordelijke geen verdere acties zal ondernemen op deze aanvraag. De correctieve acties waarvan sprake, zullen verschillen naargelang de aard van het probleem. De aard van de problemen, de afgesproken correctieve acties, en de codes die gebruikt worden in de desbetreffende elektronische berichten worden bijgehouden in een rectificatiecatalogoog.

De termijnen verbonden aan dit rectificatieproces hangen af van de vastgestelde problemen, maar kunnen samengesteld worden uit de algemene verplichtingen die ook teruggevonden kunnen worden in de Meetcode (deel V) van het TRDE. Afdeling 2.7 van deze Meetcode bevat termijnen voor het herstellen van storingsen in de meetinrichting (drie werkdagen voor aansluitingen zwaarder dan 100 kVA en zeven werkdagen voor de overige meetinstallaties) of de opvolging van meldingen door leveranciers en netgebruikers aan de netbeheerder (vijf werkdagen voor het uitvoeren van een testprogramma). Afdelingen 3.8 en 3.9 bevatten termijnen voor het ter beschikking stellen van meetgegevens na de meteropname. Zo moeten de (gevalideerde) meetgegevens van jaarlijks opgenomen klanten ten laatste de tiende werkdag na de meteropname overgemaakt worden aan de leverancier waarvan 95% binnen vier werkdagen. Algemeen hebben leveranciers en netbeheerder het engagement genomen om voor 80% van de gemelde gevallen binnen 20 kalenderdagen de rectificatieaanvragen te behandelen.

2. Artikel 3.11.2 van het TRDE stelt dat, behoudens kwade trouw, een rechtzetting van meetgegevens en de daaruit voortvloeiende facturatie slechts betrekking kan hebben op een periode van maximaal twee jaar voorafgaand aan de laatste meteropname.

In het akkoord dat de energieleveranciers op 16 september 2004 afsloten, op vraag van de federale minister van Consumentenzaken, wordt gesteld dat de unieke afrekeningsfactuur door de leverancier moet verstuurd worden binnen een redelijke termijn, te beoordelen in functie van de verzending van de nodige gegevens door derde partijen (zoals meetgegevens door de distributienetbeheerders) en onder voorbehoud van rechtzetting van deze gegevens door de betrokken partijen. Verder stelt dit akkoord dat leveranciers geen bedingen mogen opnemen in hun algemene voorwaarden die voorzien in een termijn van meer dan twaalf maanden vanaf de uiterste betalingsdatum gedurende de welke de leverancier fouten inzake facturatie kan rechtzetten, tenzij deze rechtzetting te wijten is aan derde partijen. In dat laatste geval geldt een rechtzettingstermijn, zoals bepaald in de toepasselijke reglementering. Hierbij wordt dan gerefereerd aan de termijn van twee jaar na de laatste meteropname, opgenomen in artikel 3.11.2 van het TRDE.

Deze termijn is logisch. Zoals hierboven reeds is gemeld wordt bij huishoudelijke afnemers een fysieke meteropname door de netbeheerder maar om de twee jaar uitgevoerd. In de tussenliggende jaren gebeurt dit via een meterkaart. Indien die meterkaart niet wordt teruggestuurd of de meterstanden niet worden doorgegeven door de betrokken afnemer, wordt de meterstand in dat jaar geschat. Vaak wordt een foutief verbruik als gevolg van een defecte meter pas geconstateerd na een afrekeningsfactuur op basis van een fysieke meteropname door de netbeheerder.

Er moet op gewezen worden dat de rechtzetting van het verbruik tot twee jaar terug in twee richtingen kan werken: zo kan ook een te hoog verbruik op initiatief van de afnemer, zijn leverancier of de netbeheerder gecorrigeerd worden. De termijn van twee jaar beschermt alle betrokken partijen tegen te hoog oplopende bedragen als gevolg van de recht te zetten verbruiken.

3. Er zijn in de energieregelgeving geen specifieke verweermiddelen voorzien voor de energieafnemer bij een "herfacturatie" op basis van een geschat verbruik.

Deze herfacturatie zal gebeuren op basis van gecorrigeerde meterstanden, overgemaakt door de netbeheerder aan de leverancier. De correctie van de meterstanden gebeurt op basis van de bepalingen in artikel 3.5.3 van de Meetcode (Deel V) van het TRDE, aangevuld door de technische afspraken in de estimatie- en validatieregels opgenomen in de UMIG. Deze leggen vast

dat op basis van één of meerder schattingsprocedures, zoals redundante metingen, andere meetresultaten en/of vergelijking met gegevens van een periode die als equivalent wordt beschouwd, foutieve gegevens gecorrigeerd kunnen worden. Bij het schatten van het verbruik (estimatie) doet de netbeheerder beroep op historische verbruiksgegevens (standaard jaarverbruik) van de eindafnemer en door de VREG goedgekeurde standaard lastprofielen (SLP) voor het type verbruiker. Een meterstand wordt als vermoedelijk foutief beschouwd als deze buiten bepaalde grenzen valt van een vorig gekend verbruik over éénzelfde en gelijkaardige tijdsspanne (validatie).

Er werden geen termijnen vastgelegd voor de leveranciers om hun facturatie aan te passen na ontvangst van de gecorrigeerde verbruiksgegevens van de netbeheerder. Uiteindelijk spelen hier commerciële drijfveren bij de leverancier die tracht een zo goed mogelijke dienstverlening naar zijn klanten te garanderen. Vermits eventuele betwistingen van energiefacturen onder het algemeen contractrecht vallen, is de Vlaamse overheid en de Vlaamse regulator niet bevoegd om over dit laatste wetgeving vast te leggen. De VREG moedigt de netbeheerders en leveranciers wel aan om hierover onderling afspraken te maken. Dit toont eens te meer de nood aan een federale ombudsdienst waarnaar de energieafnemers hun klachten kunnen richten. De ervaring van de VREG leert immers dat het merendeel van de klachten die ze ontvangt, zoals betwiste facturen, betrekking heeft op de federale bevoegdheden. Vanzelfsprekend zullen de VREG en de andere regionale regulatoren met de federale ombudsdienst samenwerken voor het behandelen van klachten die betrekking hebben op de gewestelijke energiebevoegdheden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 691
van 20 juli 2005
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Energieleveranciers - Informatieverstrekking en klachtenbehandeling

In zijn jongste jaarrapport formuleert de Vlaamse Ombudsdienst een resem klachten over de energiesector. Ook in het recente jaarverslag van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) wordt melding gemaakt van een spectaculaire stijging van het aantal klachten. Het valt geenszins te ontkennen dat ten gevolge van de vrijmaking van de energiemarkt het aantal klachten inzake onduidelijke, overlappende, laattijdige of onvolledige tussentijdse facturen en eindafrekeningen drastisch is gestegen.

Anderzijds heeft de liberalisering van de energiemarkt en het opduiken van nieuwe netbeheerders en energieleveranciers ervoor gezorgd dat de informatiehonger bij de consumenten eveneens is toegenomen: vragen over de contractvoorwaarden van verschillende leveranciers, vragen om informatie allerlei of over optimale dienstverlening.

Precies wat die informatie betreft, blijven heel wat consumenten op hun honger. Een vaak gehoorde klacht zijn de ellenlange telefonische wachttijden met herhaaldelijk doorschakelen. Dit maakt de consumenten niet alleen wrevelig, maar veroorzaakt ook hoge telefoonkosten.

Zo is in West-Vlaanderen sinds de overgang van de WVEM (West-Vlaamse Elektriciteitsmaatschappij) naar Luminus de klantendienst zoals die tot 2003 in een zestal gemeenten bestond en waar klanten met vragen, defecten en andere vragen terecht konden, afgeschaft. Klanten die inlichtingen willen, moeten nu niet alleen veel geduld oefenen, maar ook de telefoonkosten voor een interzonale verbinding ophoesten. Een gratis 0800-telefoonnummer is immers niet voorhanden.

Vragen bij de desbetreffende energieleverancier om die regionale contactpunten opnieuw in te voeren of zelfs een gratis 0800 telefoonnummer in te stellen als minimumvoorziening voor de klanten van de maatschappij, bleven tot dusver onbeantwoord.

Bovendien kunnen de consumenten met hun vragen tot op vandaag nog steeds niet terecht bij een energie-ombudsdienst. Deze dienst is ondanks het wettelijk kader dat reeds sinds 2003 bestaat of de middelen die reeds ruimschoots voorhanden zijn om de werking van de dienst te financieren, nog steeds niet operationeel.

In zijn jongste jaarrapport formuleert de Vlaamse Ombudsdienst de aanbeveling (2004-10) dat de Vlaamse overheid (in het bijzonder VREG en de Vlaams Regering) haar inspanningen voor informatieverstrekking moet voortzetten, alsook inspanningen moet leveren om de instelling van een klachtfunctie op het gebied van gas- en elektriciteitsvoorzieningen te realiseren.

../..

In het Vlaams regeerakkoord lezen we dan weer dat de Vlaamse Regering de inspanningen zal verhogen om mensen beter te informeren over de vrijmaking van de energiemarkt, en eventueel verplichtingen zal opleggen aan leveranciers met betrekking tot het verduidelijken en leesbaar maken van de energiefacturen en een klantvriendelijke klachtenbehandeling.

1. Welke middelen hanteert de minister om de energieleveranciers aan te zetten tot een klantvriendelijke klachten- en informatiebehandeling?
2. Heeft hij, op basis van de voornemens van de Vlaamse Regering met betrekking tot een klantvriendelijke klachtenbehandeling, reeds initiatieven genomen om de energieleveranciers te verplichten een gratis 0800-telefoonnummer in te stellen of een regionale klantendienst op te richten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 691 van 20 juli 2005

van MICHÈLE HOSTEKINT

1. Op 17 juli 2000 keurde het Vlaamse parlement het energiedecreet goed dat de liberalisering van de elektriciteitsmarkt inluidde. Op 6 juli 2001 werd hetzelfde gedaan voor de gasmarkt. Inherent aan de liberalisering is de scheiding tussen de leverings- en productieactiviteiten aan de ene kant en het netbeheer aan de andere kant. De liberalisering hield meteen ook in dat de energieleveranciers zich vrij moeten kunnen ontplooiën en producten aanbieden waarmee zij zich concurrentieel opstellen. De overheid heeft de plicht om een aantal randvoorwaarden op te leggen aan leveranciers teneinde de consumenten het nodige vertrouwen te bezorgen, maar het is niet aan de overheid om bedrijven op te leggen hoe ze precies hun producten aan de man moeten brengen. Informatie over hun producten en dienst na verkoop, zeg maar klachtenbehandeling, zijn twee elementen waarmee ook een leverancier zich kan onderscheiden van andere en dus zich concurrentieel kan positioneren.

Omdat er op het vlak van informatie door leveranciers iets schortte heeft de VREG de opdracht gekregen om een vergelijking van de prijzen en de contractuele voorwaarden op te starten om consumenten alvast de mogelijkheid te geven een, weliswaar indicatieve, prijsvergelijking te maken. Bovendien heeft de VREG, ook al had zij deze taak niet, een gedeelte van haar middelen besteed aan het verlenen van informatie over de nieuwe, geliberaliseerde, energiemarkt. (De mate waarin de VREG voldeed aan de informatie-inspanningen is reeds herhaaldelijk aan bod gekomen in vorige parlementaire vragen en in de jaarverslagen van de VREG). Het nieuwe, nog niet in werking getreden oprichtingsdecreet van de VREG van 30 april 2004 voorziet uitdrukkelijk het verstrekken van informatie als opdracht voor de VREG. Meer bepaald voorziet Art. 6 §1 4 b) dat één van de taken van de VREG het informeren is van verbruikers van elektriciteit en aardgas over de prijzen en voorwaarden die de leveranciers van elektriciteit en aardgas hanteren, met inbegrip van het aanbieden of laten aanbieden van een objectieve vergelijking van deze prijzen en voorwaarden.

In het kader van de klachten die de VREG ontvangt, heeft de VREG reeds herhaaldelijk bij diverse leveranciers aangedrongen de klachtenbehandeling beter te organiseren en te verzorgen. Naar aanleiding hiervan en mede door de noodzaak die leveranciers zelf zien in het opvangen van hun klanten werden door de leveranciers reeds inspanningen geleverd om dergelijke klachtenbehandeling te verbeteren. Het hoeft geen betoog dat dit steeds kan verbeteren en voor de ene leverancier al meer dan voor de andere.

Ondertussen concentreren wij ons op het voorkomen van klachten door onder andere de informatiedoorstroming tussen distributienetbeheerders en leveranciers te verbeteren. Terzake verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van Vlaams volksvertegenwoordiger Bart Martens op 15 maart 2005.

2. Uiteraard ben ik er als Minister van Energie voorstander van dat bedrijven, en dus ook energieleveranciers, klantvriendelijk zijn. Het is echter in de eerste plaats aan de leveranciers zelf om dit te organiseren, net zoals dit het geval is in andere economische sectoren. Uiteindelijk zal een bedrijf dat zich klantvriendelijk opstelt hiervan ook de vruchten plukken. Ik pleit er dan ook voor dat energieleveranciers zo weinig mogelijk drempels hanteren om hun klanten tegemoet te komen.

Hierbij wil ik er ook op wijzen dat een aantal bevoegdheden en middelen zich op het federale niveau bevindt. Zo heeft minister van consumentenzaken Van Den Bossche een gedragscode uitgewerkt met de energieleveranciers om een aantal problemen te voorkomen. En de federale energieminister Verwilghen heeft tegen 15 september 2005 een informatiedienst voor de energiesector aangekondigd als opstap naar een ombudsdienst die op 1 januari 2006 in werking zou treden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 695
van 28 juli 2005
van **BART CARON**

N8 Avelgem - Heraanleg

De weg tussen Avelgem en Oudenaarde is totaal verouderd en in zeer slechte staat. Naast Avelgem (en Ruggie) zelf loopt die weg, op Avelgems grondgebied, ook door Waarmaarde en Kerkhove. De weg, die dateert van 1937, is in zijn huidige staat niet langer geschikt voor het zwaar verkeer dat er dagelijks voorbijkomt. Dat heeft zo zijn gevolgen voor de omwonenden: metingen in september 2004 tonen aan dat de aanvaardbare norm, zowel voor geluid als voor trillingen, tussen 5 uur 's morgens en 23 uur 's avonds, drie tot vier maal overschreden wordt. Overigens, het langsegelegen fietspad met zijn vele putten, de overvloed aan kiezelsteentjes en de vele uitritten van bedrijven en garages zijn ook voor fietsers een verschrikking.

Het dossier werd eerder al besproken op de gemeenteraad van 25 oktober 2004. Op die gemeenteraad stelde de burgemeester dat de gemeente er niets aan wou en kon doen, aangezien het een gewestweg (N8) betreft en er dus gesproken moet worden met de Vlaamse overheid. Op diezelfde gemeenteraad stelde hij eveneens dat de eerste resultaten van dat overleg bekend zouden zijn in februari-maart 2005. We zijn intussen juli en er is van eventuele resultaten van die gesprekken nog altijd niets vernomen.

Wel is het zo dat Avelgem in een aantal modules is gestapt om de doortocht van Avelgem herin te richten. Daarbij wordt ook wel een heel klein stukje van die weg (in het centrum) aangepakt, maar dat is dan vooral om de weg veiliger te maken voor de zwakke weggebruiker. Een deel van de werken past in de zogenaamde module 10, een ander deel in module 3.

Dit is echter een pleister op een houten been, want de werken binnen die modules omvatten slechts een (heel klein) deel van de Oudenaardsesteenweg. Voor de rest staat dit volledig los van het probleem van geluidsoverlast en trillingen langs de Oudenaardsesteenweg.

Alsof dat nog niet genoeg is, zijn er identieke problemen langs de Doorniksesteenweg, dit is het verlengde van de Oudenaardsesteenweg, maar dan richting Outrijve en Bossuit. Maar het blijkt dat de onderhandelingen tussen Avelgem en de Vlaamse overheid enkel en alleen over de gewestweg Oudenaardsesteenweg (N8) gaan. De weg loopt nog verder tot Oudenaarde via Elsegem en Wortegem-Petegem, maar dit is uiteraard niet langer Avelgems grondgebied.

1. Zijn de geschetste problemen de minister reeds bekend?

Zo ja, wat is de stand van zaken in dit dossier?

2. Klopt het dat er binnen de ingetekende modules 3 en 10 slechts een deel van de werken vervat is?

3. Is de minister op de hoogte van de metingen omtrent geluidsoverlast?

4. Wat is de concrete timing voor de heraanleg van de weg?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 695 van 28 juli 2005

van **BART CARON**

1. De geschetste problemen zijn bij de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen bekend. In het indicatief meerjarenprogramma 2005-2007 werden volgende projecten opgenomen:

- ◆ De doortocht van Avelgem (Oudenaardsesteenweg) in 2006 waarvoor 800.000 € voorzien is en die zich situeert tussen km. 68,768 en km. 69,790 (project 1119). De doortocht werd opgesplitst in een gedeelte schoolomgeving (module 10) en de eigenlijke doortocht (module 3).
- ◆ Structureel onderhoud tussen km. 65,400 en 68,768 in 2007 waarvoor 600.000 € voorzien is (project 1348).

Door het gemeentebestuur werd een studiebureau aangeduid. De startnota voor het geheel, schoolomgeving en doortocht, werd in de provinciale auditcommissie van 14.02.2005 conform verklaard. Op 05.09.2005 kwam de Gemeentelijke Begeleidingscommissie opnieuw samen teneinde de projectnota's in de auditcommissie van 10/10/2005 opnieuw te kunnen voorleggen. Volgens de huidige stand van zaken zal de aanbesteding van de werken overeenkomstig het driejarenprogramma in 2006 kunnen doorgaan.

2. De module 10 (schoolomgeving) situeert zich vanaf de Kerkstraat (driekleurige lichten) tot aan de Kasteelstraat.

Module 3 (doortocht) situeert zich vanaf de Kasteelstraat tot aan het einde van de bebouwde kom richting Kerkhove.

Module 3 en module 10 omvatten het volledig deel van de Oudenaardsesteenweg binnen de bebouwde kom.

Zoals u kunt opmerken sluit het structureel onderhoud aan op de doortocht (km. 68,768) en gaat het tot aan de rotonde in Kerkhove (km. 65,400).

3. De Afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen is op de hoogte van de metingen omtrent geluidslast. De resultaten van de metingen zijn gelijkaardig aan die op andere plaatsen langs gewestwegen waar betonverharding ligt. Het probleem van de geluidsoverlast zal grotendeels opgelost zijn na het uitvoeren van structurele onderhoud.

Het is de bedoeling de betonverharding te vervangen door een KWS-verharding.

4. Uit wat voorafgaat kan voorlopig als concrete timing van uitvoering der werken voorgesteld worden.

- Schoolomgeving en doortocht: 2° helft van 2006 - 1° helft van 2007;
- structureel onderhoud: 2° helft van 2007.

Dit alles uiteraard onder voorbehoud van de beschikbare budgettaire ruimte.

De Doorniksesteenweg is een provincieweg en valt onder de bevoegdheid van de Provinciale overheid.

VLAAMS PARLEMENT**DIENST SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 696
van 28 juli 2005
van **ELOI GLORIEUX**

Fonds voor meters met tweevoudig uurtarief - Aanwending

In maart 2003 stelde het Controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas (CCEG) vast dat stroomconsumenten met een verbruik van 3.500 kWh aan normaal tarief een tarievenhandicap hadden tegenover de buurlanden. Om deze handicap weg te werken, werd besloten tot de oprichting van een fonds van 25 miljoen euro, dat zou worden verdeeld over de verschillende intercommunales naar rato van hun verkoop. Hiermee moesten de residentiële klanten worden aangemoedigd om hun enkelvoudige tariefmeter te vervangen door een meter met tweevoudig uurtarief.

Als gevolg van de liberalisering van de energiemarkt was voor Vlaanderen bijna 7,3 miljoen euro beschikbaar. De distributienetbeheerders konden zelf bepalen op welke wijze ze van dit fonds gebruik zouden maken, zolang ze maar in overeenstemming met de aanbevelingen handelden. De gemengde distributienetbeheerders deden het voorstel om aan afgewezen klanten een gratis tweevoudige budgetmeter ter beschikking te stellen. De zuivere intercommunales voorzagen in twee opties: ofwel aan de beschermde klanten een korting geven van 150 euro bij installatie van een tweevoudige budgetmeter, ofwel aan alle klanten een korting van 50 euro geven.

Zowel de gemengde als de zuivere distributie-intercommunales zouden sinds eind 2004 hun voorstellen aan het uitwerken zijn. Strikt genomen is evenwel enkel de tweede optie van de zuivere intercommunales in overeenstemming met de aanbeveling van het CCEG.

Is de wijze waarop de distributienetbeheerders het budget besteden voor de vervanging van enkelvoudige tariefmeters door een meter met tweevoudig uurtarief, in overeenstemming met de oorspronkelijke doelstelling en aanbevelingen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 696 van 28 juli 2005

van **ELOI GLORIEUX**

Door de afschaffing van het Controlecomité op 1 juli 2003 ontstond er enige onzekerheid over de toepassing van deze aanbeveling, de verantwoordelijkheden ervoor en de controle op de aanwending van de middelen. De aanbeveling legde bovendien ook niet vast hoe het fonds concreet moest worden gebruikt. Er werd alleen bepaald hoe het moest worden gespijsd en dat het “onder meer” zou worden aangewend om kortingen te geven op de prijs van de vervanging van een enkelvoudige meter door een elektronische meter die een tweevoudige uurmetering mogelijk maakt. Verder werd ook gestipuleerd dat “de technologie van de tellers bedoeld door de Aanbeveling, met inbegrip van het sociale aspect en de gegevensoverdracht, wordt aangepast in functie van de regionale wetgevingen en beschikkingen terzake.”

De aanbeveling kaderde volledig in de toestand van dat ogenblik, met andere woorden een volledig gereguleerde markt, met uniforme tarieven over heel het land, een nog niet ‘unbundelde’ energiestructuur en dit uitgaande van de tarifiering zoals ze in de diverse landen werd toegepast op 1 juli 2002. Uit een studie met deze datum als referentie bleek inderdaad dat consumenten met een verbruik van 3.500 kWh aan normaal tarief een tariefhandicap hadden tegenover de buurlanden.

Die gebonden markt bestaat nu nog in Wallonië en Brussel, zodat de uitgangspunten van de aanbeveling daar ook nu nog min of meer opgaan. In Vlaanderen bestaat er echter geen gebonden markt meer, zodat de situatie hier heel anders is.

Verscheidende operatoren in Vlaanderen hebben dan ook al gretig ingespeeld op dit ‘gat in de markt’. Zij houden bijvoorbeeld rekening met de lagere kost van het nachtverbruik, ook bij klanten met een enkelvoudige meter, doordat zij de tarieven bij enkelvoudige meting lager leggen dan de dagtarieven bij tweevoudige meting. Daardoor wordt de investering voor een nieuwe tweevoudige meter voor deze klanten mogelijks niet langer voordelig.

Er moet bijgevolg zeer voorzichtig worden omgesprongen met de toepassing van een regeling die in de monopolie markt zijn nut kon hebben, maar in de vrije markt anders moet worden toegepast. Bovendien blijft ook de metertechnologie en haar kostprijs in evolutie. Het Controlecomité hield trouwens in haar aanbeveling reeds uitdrukkelijk rekening met de mogelijkheden van de elektronica.

De nieuwe meettechnologieën hebben het mogelijk gemaakt om in de Vlaamse decreet- en regelgeving in bepaalde gevallen van betalingsmoeilijkheden het gebruik van budgetmeters verplichtend te stellen en in andere gevallen minstens de keuze voor budgetmeters mogelijk te maken. Ook hieraan werd door het Controlecomité reeds gedacht, aangezien het eveneens uitdrukkelijk “het sociale aspect” in rekening gebracht wenste te zien.

Overigens waren de netbeheerders, toen nog geïntegreerde bedrijven, vrij eigen accenten te leggen in de toepassing van de aanbeveling. Budgetmeters zijn meters die volledig voldoen aan de eisen of wensen van tweevoudige meting, elektronische registratie en aandacht voor het sociale aspect van de tarifiering.

Zoals hoger uiteengezet gaat het uitgangspunt van de 3.500 kWh-grens niet langer op. Niet alleen zijn de tarieven van de vrije markspelers volledig gewijzigd in de richting van een tegemoetkoming tegenover deze doelgroep, ook de metertechnologiekosten en de ‘terugverdiertijden’ van niet langer

geïntegreerde ondernemingen zijn ondertussen gevoelig gewijzigd. Tenslotte is ook de Vlaamse decreet- en regelgeving inzake sociale openbaardienstverplichtingen zo gewijzigd dat de geest van de oorspronkelijke doelstelling volledig gerespecteerd blijft terwijl de concrete uitvoering rekening houdt met de actuele toestand van de elektriciteitsmarkt.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 698
van 28 juli 2005
van **BART MARTENS**

Investeringsplannen Aquafin - Collectoren

De NV Aquafin is decretaal verplicht jaarlijks een investeringsprogramma op te maken. In dit investeringsprogramma worden onder andere de geplande collectoren opgenomen met het aantal inwoners-equivalent dat zal worden aangekoppeld, zowel degenen die onmiddellijk aansluitbaar zijn, als degenen die aansluitbaar zullen zijn wanneer alle woningen worden aangesloten op het geplande rioleringsnetwerk.

Vanuit het standpunt van goed beheer is het uiteraard noodzakelijk de rentabiliteit van de aanleg van dergelijke collectoren (de kostprijs per aangesloten inwoners-equivalent) nauwgezet in de gaten te houden en deze permanent te vergelijken met alternatieve mogelijkheden.

1. Welke collectoren worden er opgenomen in de investeringsplannen 2005, 2006 en 2007 van de NV Aquafin?
2. Hoeveel inwoners-equivalent (zowel onmiddellijk aansluitbaar als wanneer alle woningen worden aangesloten na uitvoering van de geplande gemeentelijke rioleringen) worden er in elk van deze geplande projecten aangekoppeld aan de collector?

Op welke wijze wordt daarbij een uitbreiding van het rioleringsnetwerk in rekening gebracht?

3. Wat is de kostprijs van elk van deze projecten?
4. Hoeveel bedraagt de kostprijs per inwoners-equivalent per project (zowel onmiddellijk aansluitbaar, als wanneer alle woningen worden aangesloten na uitvoering van de nog geplande rioleringen)?
5. Wat is de evolutie van de kostprijs per inwonersequivalent de laatste vijf jaar en welke evolutie wordt er in de volgende jaren verwacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 698 van 28 juli 2005

van **BART MARTENS**

Zoals u weet is decretaal voorzien dat de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) jaarlijks een investeringsprogramma dient op te maken voor de uitbouw van de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen. Na goedkeuring door de Vlaamse Regering worden de projecten opgenomen op het definitieve programmajaar, ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin.

Met het oog op de opmaak van deze investeringsprogramma's worden door de VMM telkenjare projecten gedefinieerd ter sanering van zeer specifieke problematieken. Tot voor kort lag hierbij de nadruk op het inzamelen van afvalwater (vuilvrachten) dat via de aanwezige gemeentelijke rioleringen en/of ingebuisde grachten werd geloosd in waterlopen ter hoogte van wat gemeenzaam "lozingspunten" wordt genoemd.

Om een inschatting te maken van de vuilvracht die in de toekomst via de gedefinieerde projecten bijkomend zal worden afgevoerd naar de zuiveringsinstallaties, wordt er bij gebrek aan een meer actuele visie vanuit gegaan dat de, intussen achterhaalde, gemeentelijke Totale Rioleringsplannen (TRP's) ook effectief zullen uitgevoerd worden. De verderop aangehaalde cijfers moeten dan ook in dit licht begrepen worden.

De opmaak van de zoneringsplannen, u wellicht bekend, moet het in de toekomst mogelijk maken om een meer actuele visie dan deze van de TRP's, te hanteren.

Met de goedkeuring door de vorige Vlaamse Regering van het investeringsprogramma 2005-2009 werden 74 projecten definitief geprogrammeerd op het investeringsprogramma 2005 en ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin, en werden tevens de agglomeraties in het kader van de Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater, definitief vastgelegd. Van de 35 collectorprojecten waarvan de gezamenlijke kostprijs op het ogenblik dat ze met het investeringsprogramma 2005 ter uitvoering werden opgedragen, geraamd werd op 34,6 mio euro, werden 15 projecten slechts weerhouden nadat een derde partij (voornamelijk gemeentebesturen) zich geëngageerd had om nog noodzakelijke en gekoppelde werken uit te voeren.

Rekening houdend met intussen doorgevoerde aanpassingen in de VMM-databanken, zouden deze collectorprojecten meteen na uitvoering ruim 24.000 IE moeten saneren. Op termijn zouden er na uitvoering van de gemeentelijke TRP's, via deze collectorprojecten nog eens ruim 6.200 IE's extra moeten getransporteerd worden naar de betrokken zuiveringsinstallaties. Dit alles leidt tot een gemiddeld onmiddellijk rendement van 1.437 euro per IE en een gemiddeld toekomstig rendement van 1.142 euro per IE.

De gekoppelde werken waarvan sprake, die zowel betrekking kunnen hebben op het aansluiten van bijkomende vuilvracht, als op het afkoppelen van parasitair water, kunnen mogelijk het rendement van de betrokken projecten nog gunstig beïnvloeden.

Naast genoemde collectorprojecten werden er op het investeringsprogramma 2005 nog diverse saneringen opgedragen waarvoor expliciet werd vermeld dat bij de opmaak van het technisch plan de keuze tussen een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie (KWZI) en een leidingproject grondig diende onderzocht te worden. Deze projecten werden niet opgenomen in onderstaande tabel 1 die een overzicht geeft van de collectorprojecten opgenomen op het Investeringsprogramma 2005.

Bijkomend werden intussen via de procedure voorzien in artikel 51.1 van de Overeenkomst Aquafin - Vlaams gewest, om dringende redenen nog eens 4 projecten toegevoegd aan het investeringsprogramma 2005. Deze 4 projecten (gezamenlijke kostprijs in fase IP geraamd op ca. 2,8 mio euro) zullen bij uitvoering onmiddellijk bijna 3.580 IE saneren, en na uitvoering van de TRP's nog eens 500 IE's extra, wat leidt tot een gemiddeld rendement voor deze 4 projecten van 1.214 (resp. 902) euro per IE.

Zoals opgenomen in het regeerakkoord, worden de investeringen aan de gewestelijke waterzuiveringsinfrastructuur vanaf het investeringsprogramma 2006 afgestemd op optimalisatie- en instandhoudingswerken. Bij de opmaak van het meerjaren-investeringsprogramma 2006-2010 werd de nadruk dan ook zeer sterk gelegd op het optimalisatiekarakter van de op te dragen investeringsprojecten. Vandaar dat er voortaan ook formeel sprake is van optimalisatieprogramma's in plaats van investeringsprogramma's.

In het op 25 maart 2005 door de Vlaamse Regering goedgekeurde investeringsprogramma 2006-2010 werden op het programmajaar 2006 in totaal 57 projecten opgenomen, waarvan slechts 6 projecten die louter gericht waren op het saneren van vuilvracht. De geraamde kostprijs van deze projecten bedraagt bijna 4 mio euro. Er is voorzien dat deze projecten bij uitvoering onmiddellijk zo'n 3.000 IE zullen saneren. Na uitvoering van de TRP's zullen daar nog zo'n 3.000 IE extra bijkomen. Het rendement van deze projecten is bijgevolg ca. 1.300 euro per IE (en toekomstig ca. 650 euro per IE). Op te merken valt dat 4 van deze 6 projecten onder voorbehoud staan van werken van derden.

Bij de opmaak van het optimalisatieprogramma 2006 werd ook specifieke aandacht besteed aan de bouw van kleinschalige waterzuiveringsinstallaties (KWZI's). Om te vermijden dat er geen of onvoldoende afvalwater zou toekomen op deze KWZI's dienden waar nodig ook nog toevoerleidingen op het optimalisatieprogramma 2006 te worden voorzien.

Dit leidde tot 8 leidingprojecten met een totale geraamde kostprijs van bijna 7 mio euro, die als afzonderlijk leidingproject op het programma 2006 werden opgenomen. Deze 8 projecten saneren op hun beurt onmiddellijk bijna 6.000 IE (toekomstig + 1.900 IE), wat leidt tot een rendement van 1.262 euro per IE (toekomstig 892 euro per IE).

Daarnaast werd in 4 gevallen de betrokken KWZI samen met bijhorende toevoerleiding in één project geïntegreerd én opgedragen. In tegenstelling tot bij de hogervermelde 8 projecten, is de kost van de zuiveringsinstallaties zelf bijgevolg ook inbegrepen in de kostprijs per project, die voor deze projecten gezamenlijk wordt geraamd op ruim 3,4 mio euro. Aangezien deze 4 projecten gezamenlijk zo'n 2.100 IE (toekomstig + 890 IE) saneren, komt het gemiddelde rendement van deze projecten (incl. zuivering) op 1.640 euro per IE (toekomstig 1.179 euro per IE).

Op het investeringsprogramma 2006 werden ook 3 projecten opgenomen met een dubbele finaliteit, enerzijds het optimaliseren van de bestaande toestand waardoor heel wat parasitair water van het stelsel wordt afgehaald, en anderzijds het aansluiten van bijkomende geconcentreerde vuilvracht. Betrokken projecten, waarvan de totale kostprijs wordt geraamd op bijna 2,1 mio euro, saneren gezamenlijk bij uitvoering ca. 5.950 IE (toekomstig + 155 IE). Ondanks het feit dat ook de kost van het optimalisatieluik inbegrepen is, hebben deze projecten echter een zeer goed rendement van ongeveer 627 euro per IE.

Voor de volledigheid vermeld ik tevens het project 20512 te Ninove dat ik recent, bij wijze van afstemming op werken van de administratie Wegen en Verkeer en de gemeente, via art. 51.1 aan het investeringsprogramma 2006 heb toegevoegd. In functie van de werken van AWW en de gemeente werd dit project echter wel beperkt tot het afwaarts gelegen deel, waardoor het meteen ook 280 IE (toekomstig + 30 IE) zal saneren.

Tabel 2 geeft een overzicht van de projecten opgenomen op het optimalisatieprogramma 2006 waarvan hogerop sprake.

Tenslotte kan ik u nog meedelen dat het optimalisatieprogramma 2007-2011 normaliter één van de komende weken aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring wordt voorgelegd. Op dit ogenblik kan ik u dan ook nog geen definitief overzicht geven van de projecten die op het Optimalisatieprogramma 2007 zullen opgenomen worden. Ik kan u wel reeds meedelen dat bij de opmaak van dit programma de optimalisatieprojecten nog meer benadrukt werden.

BIJLAGEN

1. Tabel 1 geeft een overzicht van de collectorprojecten opgenomen op het investeringsprogramma 2005.
2. Tabel 2 geeft een overzicht van de projecten opgenomen op het optimalisatieprogramma 2006.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/PEETERS/698/antw.bijlage.698.1.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2004-2005/PEETERS/698/antw.bijlage.698.2.xls>

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 700
van 11 augustus 2005
van **HELGA STEVENS**

E17 Haasdonk - Op- en afritten

Vooreerst verwijs ik naar mijn schriftelijke vraag nr. 476 van 6 april 2005 en het antwoord daarop van minister Peeters.

“Eens de oostelijke tangent gerealiseerd is, is het de bedoeling het complex Haasdonk te sluiten. Dit staat eveneens vermeld in het mobiliteitsplan Beveren. In het kader van de aanleg van de Oosterweelverbinding (Masterplan) wordt momenteel de laatste hand gelegd aan de plannen die aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring zullen worden voorgelegd. Voor de complexen op de E17 en linkeroever is het volgende voorzien :

- complex 16 Kruikeke : wordt niet gewijzigd en blijft dus op- en afrit in alle richtingen ;
- complex 17 Zwijndrecht : hier blijft op de E17 enkel de oprit richting Gent en de afrit voor het verkeer komende van Gent. Hier komt wel een aansluiting op de aan te leggen parallelweg voor het verkeer richting Zelzate en de Oosterweeltunnel. Het verkeer van en naar de Kennedytunnel maakt eveneens gebruik van de parallelweg om een nieuw te bouwen complex te bereiken dat zal gelegen zijn tussen complex 17 en complex Linkeroever ;
- complex Linkeroever : verdwijnt op zijn huidige locatie en wordt vervangen door het nieuw te bouwen complex dat zal gelegen zijn tussen complex 17 en huidig complex Linkeroever. Dit nieuw complex Linkeroever heeft directe aansluiting van en naar Zelzate, Oosterweeltunnel, Gent en Blancefloerlaan.”

Groot was mijn verbazing toen ik onlangs de regionale kranten las. Minister Van Brempt had in antwoord op een vraag van Magda De Meyer verklaard dat de oprit in Haasdonk open blijft. “Minister Van Brempt liet volksvertegenwoordiger Magda De Meyer weten dat de Vlaamse regering onlangs in het kader van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de Oosterweelverbinding besliste dat de drie afritten ‘met stelligheid’ behouden blijven. De minister kondigde zelfs verbeteringen aan.” En wat verder : “De opdracht van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel is het oplossen van de verkeerscongestie in de Antwerpse regio, onder meer door het aanleggen van een nieuwe Scheldeoeververbinding. Het afsluiten van de genoemde afritten past niet in deze opdracht van de Vlaamse regering.” (Gazet van Antwerpen, 7/7/2005)

Ondanks het duidelijke (maar enigszins teleurstellende) antwoord van minister Peeters op mijn parlementaire vraag, heerst er nu door de uitspraken van diens collega van Mobiliteit, Kathleen Van Brempt, opnieuw onduidelijkheid.

./..

1. Blijft minister Peeters volmondig achter zijn antwoord staan op mijn schriftelijke vraag (nr. 476 van 6 april 2005) wat de sluiting van de op- en afrit in Haasdonk betreft na de opening van de oostelijke tangent ?
2. Wat is het karakter van de beslissing om de oprit van Haasdonk te sluiten, zoals gemeld in antwoord op mijn vraag van 6 april jongstleden ?
3. Is minister Peeters op de hoogte van het standpunt dat zijn collega, minister Van Brempt, innam in een schrijven aan volksvertegenwoordiger De Meyer ?
4. Klopt het dat in het kader van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de Oosterweelverbinding de Vlaamse Regering “onlangs” besliste om de drie afritten (Haasdonk, Kruibeke en Zwijn-drecht) “met stelligheid” te behouden ?

Wanneer en waarom werd deze beslissing genomen ?

Heeft dit gevolgen voor de ontwikkelingen ter hoogte van de aan te leggen oostelijke tangent in Sint-Niklaas ?

5. Slotvraag : zal de Vlaamse Regering na de opening van de oostelijke tangent het op- en afritten-complex in Haasdonk behouden of sluiten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 700) en Van Brempt (nr. 196).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 700 van 11 augustus 2005

van **HELGA STEVENS**

1. Het antwoord bezorgd op uw schriftelijke vraag n° 476 van 6 april 2005 wat de sluiting van de op- en afritten in Haasdonk na de opening van de oostelijke tangent betreft, blijft ongewijzigd:
“Eens de oostelijke tangent gerealiseerd is, is het de bedoeling het complex Haasdonk te sluiten. Dit staat eveneens in het mobiliteitsplan Beveren.”
2. Het complex van Haasdonk is niet van belang voor de ontsluiting van het kleinstedelijk gebied Beveren-Melsele. Het Verkeersmodel Waasland toonde aan dat de afrit van Haasdonk belangrijker is voor Sint-Niklaas dan voor Beveren. De E17 is vanuit Beveren beter bereikbaar via Sint-Niklaas (richting Gent) – en dit zal nog verbeteren eens de oostelijke tangent er ligt – en via het complex Kruikeke (richting Antwerpen). Door het complex te sluiten kunnen de druk gebruikte sluiproutes door Haasdonk definitief doorgesneden worden, hetgeen de leefbaarheid ten goede komt.
3. Beide bedoelde “standpunten” zijn niet in tegenspraak met elkaar. Het schrijven van mijn collega stelt dat “voor de aanleg van de nieuwe Oosterweelverbinding is er geen sprake van een afsluiting van de afrit Haasdonk” en heeft het dus enkel over de gevolgen van de geplande Oosterweelverbinding op de op- en afritten van de E19 in het Waasland.
4. Het GRUP voor het Masterplan Antwerpen wordt momenteel voorbereid door de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel en dient door de Vlaamse Regering te worden vastgelegd. Ook in de voorbereidende teksten van het GRUP wordt het behoud van de toegangen 16 & 17 overgenomen. Dit GRUP doet geen uitspraken over de op- en afrit Haasdonk daar dit niet behoort tot de opdracht van het Masterplan.
5. Ik wens het mobiliteitsplan Beveren te respecteren wat betreft de bedoeling om het complex Haasdonk te sluiten eens de oostelijke tangent gerealiseerd is.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 702
van 11 augustus 2005
van **JOHN VRANCKEN**

Niet-vergunde afvaltransporten - Controle

Op 31 juli 2005 nam ik kennis van de alarmerende berichten dat vanuit ons land op geregelde tijdstippen allerlei voor recyclage vatbare afvalproducten hun weg zouden vinden naar het Afrikaans continent. Het zou gaan om autobanden, elektrische huishoudtoestellen en dergelijke, waarop door de consument hier bij de aankoop van een nieuw apparaat of nieuwe banden een afvalverwerkingstaks betaald is.

De inzamelaars van deze producten – al dan niet de leveranciers van de nieuwe producten – ontlopen op deze manier hun verplichting tot recyclage of wettelijk geregementeerde storting ervan.

De afvalstroom naar het Afrikaanse continent is op deze manier niet traceerbaar en de kans is groot dat deze veelal voor het milieu schadelijke producten gewoon in de natuur worden gestort.

Wellicht is dit nog maar het topje van de ijsberg en schuilt hierachter een grootschalige afvalfraude, waarmee heel veel geld gemoeid is ...

1. Werd de minister van deze praktijken reeds op de hoogte gesteld en zo ja, welke maatregelen neemt hij hiertegen ?
2. Welke instrumenten hanteert de minister op dit ogenblik om de afvalstroom te controleren en hebben bepaalde regelgevingen terzake dan gefaald ?
3. Zijn de fraudeurs bij zijn diensten bekend en op welke manier worden deze misdrijven bestraft ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 702 van 11 augustus 2005

van **JOHN VRANCKEN**

1. Het probleem is reeds lang gekend bij de OVAM. In 2001 heeft de OVAM door het studie bureau Oranjewoud een onderzoek laten uitvoeren met betrekking tot de export van herbruikbare voertuigbanden en elektrische/elektronische toestellen. Uit de studie en ook uit de resultaten van talrijke controles door de OVAM blijkt dat export en doorvoer van afgedankte gebruiks-voorwerpen naar landen in Afrika en het Verre Oosten op grote schaal plaatsvindt vanuit de haven van Antwerpen. Het onderscheid tussen afvalstof en herbruikbaar product is niet altijd even duidelijk en wordt door de verschillende betrokkenen anders ingevuld. Op basis van de studie werden duidelijke afspraken gemaakt met douane, scheepvaartpolitie, havenbedrijf, betrokken stouwerijen, scheepsagenten en expediteurs. Via deze laatste worden alle leveranciers/cliënten ingelicht over de te volgen werkwijze conform de vigerende wetgeving. De (Vlaamse) expediteur wordt medeverantwoordelijk gesteld bij illegale overbrengingen van afvalstoffen.

Op basis van de studie van Oranjewoud werd gewerkt aan een volledige netwerkstrategie met betrekking tot de controle op de Europese verordening betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap (EVOA). Zo werkt de OVAM actief mee aan het Seaport Project, dat in juni 2003 gestart werd onder de IMPEL/TFS-vlag. Doel van het project is om de haveninspecties (gericht op de uitvoer van afval naar voornamelijk derdewereldlanden) in de Europese lidstaten op elkaar af te stemmen. De OVAM zelf voert jaarlijks 20-30 gerichte havencontroles uit, in samenwerking met de scheepvaartpolitie. Op basis van de controles in 2004 kan geconcludeerd worden dat grootschalige uitvoer vanuit Vlaanderen naar Afrika van afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA) en afvalbanden aan banden is gelegd. De overtredingen die vast-gesteld werden, betreffen hoofdzakelijk doorvoer vanuit Duitsland van koelkasten die ozonafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten. Het Vlaamse Gewest heeft echter geen bevoegdheid inzake doorvoer van afval. Deze overtredingen worden opgevolgd door de Federale Leefmilieu Inspectie van de Federale Overheidsdienst voor Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

Het is moeilijk om de omvang in de schatten van de geëxporteerde hoeveelheden tweedehandsvoertuigbanden en tweedehandsapparaten omdat de gegevens hierover vaak niet geregistreerd worden bij de eindverkopers en bij de overbrengers. De OVAM tracht momenteel hieraan te verhelpen door nog nauwer samen te werken met het Ministerie van Financiën, Administratie Douane en Accijnzen, meer bepaald door gebruik te maken van de gegevens op de officiële uitvoeraangiften die bij de Dienst Douane en Accijnzen worden beheerd. De databank van deze dienst (C.I.V.) is vrij volledig en bevat alle voor het onderzoek relevante informatie, maar het nadeel is dat deze databank moeilijk toegankelijk is voor externen.

2. Sinds de opstart van de aanvaardingsplichtsystemen voor afvalbanden en afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA) voert OVAM controles uit bij onder meer de eindverkopers. Uit de controles en uit de jaarverslagen van de beheersorganismen blijkt dat niet alle afvalstoffen die in het kader van de aanvaardingsplicht bij de eindverkopers ingezameld worden, bij de gehomologeerde verwerkers of bij de kringloopcentra terecht komen. Een gedeelte van de afgedankte goederen wordt geëxporteerd. Als het gaat om herbruikbare, nog werkende zaken in goede staat is dat in overeenstemming met de wetgeving. Om te vermijden dat rommel wordt uitgevoerd met het oog op het vermijden van de kosten van een milieuverantwoord afvalbeheer, is een strikte handhaving van de wetgeving nodig.

In 2004 werden, op initiatief van de gerechtelijke politie van Gent en in samenwerking met de OVAM, een 25-tal steekproefcontroles uitgevoerd bij de schrootsector in de arrondissementen Gent, Oudenaarde en Dendermonde, met bijzondere aandacht voor AEEA. Bij vier bedrijven werd niet vergunde opslag van AEEA vastgesteld en niet-erkende overbrenging van deze afvalstoffen. Mede naar aanleiding van het resultaat van deze controles zijn inspecteurs van de OVAM sinds april 2005 gestart met controle van de schrootsector in Vlaanderen. Intussen werden er reeds een 60-tal schroothandelaars gecontroleerd. Niet erkende overbrengers worden aangemaand om een erkenning voor overbrenging van AEEA aan te vragen en niet erkende opslag en behandeling van AEEA wordt geverbaliseerd en gemeld aan de bevoegde overheidsdiensten. Voor het controleren van overbrengers uit Brussel of Wallonië, die in Vlaanderen actief zijn, wordt samengewerkt met de handhavers van IBGE-BIM en met de Division de la Police de l'Environnement.

De afgedankte apparaten die tot op heden als tweedehandstoestel naar Afrika verscheept werden, zijn meestal apparaten die op de markt gebracht werden voordat de aanvaardingsplicht van kracht werd. Voor deze apparaten werd dan ook geen milieubijdrage betaald, ze worden wel ingezameld en verwerkt via het Recupelsysteem. De export is alleen toegestaan wanneer de toestellen nog werken en geen CFK-houdende koelgassen bevatten.

Voor wat betreft de voertuigbanden, wordt de sortering op herbruikbare banden en banden bestemd voor loopvlakvernieuwing verplicht gesteld. Bijgevolg is export voor hergebruik niet strijdig met de regelgeving. Bij controles wordt steeds gelet op de kwaliteit en de profieldiepte van de banden.

In het kader van het toezicht op de EVOA organiseert de OVAM, in samenwerking met de Scheepvaartpolitie Antwerpen (SPNA), de Federale Leefmilieu Inspectie (FLI) en de douanediensten sinds 1994 controles op de uitvoer van afval naar derdewereldlanden vanuit de haven van Antwerpen.

Sinds 2002 hebben de controles een systematisch karakter gekregen en worden vaste inspectieprocedures gevolgd. Momenteel worden maandelijks 1-2 controles gepland die gericht zijn op de uitvoer met zeecontainers.

In de meeste gevallen wordt er gebruik gemaakt van de douane-aangifte documenten (EX1) om een selectie te maken van verdachte containers. Deze containers worden op bevel van SPNA vrijgezet voor inspectie. In bepaalde gevallen wordt een scan gemaakt van de container, voorafgaandelijk aan de visuele inspectie van de inhoud. Indien er tijdens de inspectie blijkt dat er een uitvoerverbod geldt of een verplichting tot kennisgeving volgens de EVOA, wordt de container geblokkeerd en begint de administratieve afhandeling van het dossier: terugzending naar de plaats van lading, eventueel een alternatieve verwerking in Vlaanderen, opvolgingsbezoek bij de afzender, opstellen proces-verbaal.

De administratieve afhandeling gebeurt in principe door de bevoegde autoriteit van het gewest waar het afval geladen werd (OVAM, BIM of OWD). In geval het afval geladen werd in een andere Europees land, dan wordt het dossier behandeld door FLI.

In 2004 organiseerden de OVAM en SPNA in totaal 19 controles op de Antwerpse kaaien. Daarnaast nam de OVAM nog deel aan 3 containerinspecties op initiatief van de douanediensten. De OVAM levert ook de klok rond telefonische assistentie aan de douanediensten wanneer zij een verdachte uitvoer vaststellen. In totaal werden er in het kader van de havencontroles in 2004 66 afvalstromen onderzocht, waarvan er 52 aan een visuele inspectie onderworpen werden. In 42 gevallen bleek na onderzoek dat het afval afkomstig was uit een buurland (verantwoordelijkheid FLI), dit is vergelijkbaar met 2003.

De uitvoer van koelkasten en banden naar Afrikaanse landen, via de haven van Antwerpen, blijft nagenoeg constant . Bij controle blijkt het steeds om doorvoer te gaan vanuit andere Europese lidstaten.

Gelet op het bovenstaande kan gesteld worden dat de regelgeving niet faalt en dat een internationale aanpak inzake inspectie noodzakelijk is. De OVAM werkt daarom actief mee aan de uitbouw van een internationaal controlenetwerk in het kader van IMPEL/TFS.

3. Een aantal firma's in Vlaanderen die zich illegaal bezighouden met export van afgedankte apparaten en/of afvalbanden, zijn bekend bij de OVAM en werden buiten spel gezet of worden nauwgezet opgevolgd.

Bij vaststellingen van overtredingen wordt door de toezichthoudende ambtenaren van de OVAM of door de politie een proces-verbaal opgesteld en bezorgd aan het parket van de Procureur des Konings. De OVAM stuurt ook steeds een aanmaningsbrief met het verzoek om zich binnen een bepaalde termijn in regel te stellen. Een terugkerend probleem is dat buitenlandse betrokkenen niet opdagen wanneer ze gedagvaard worden door het parket.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 706
van 11 augustus 2005
van **JOHAN DECKMYN**

St.-Lievenstunnel en Guislainbrug Gent - Wegdek

In de onmiddellijke omgeving van de Sint-Lievenstunnel zijn er nu werken aan de gang. Ook aan de Sint-Lievenstunnel zelf wordt er gewerkt. Bij deze werken wordt er tot op de dag van vandaag blijkbaar geen rekening gehouden met het wegdek in de tunnel zelf, dat er eigenlijk niet zo goed meer bijligt.

Ook het wegdek van de Guislainbrug (in de buurt van de Palinghuizen) zou er ondanks een recente heraanleg niet zo goed bijliggen.

1. Zijn er plannen om het wegdek in de Sint-Lievenstunnel in Gent heraan te leggen ?
2. Is men op de hoogte van problemen met het wegdek van de Guislainbrug ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 706 van 11 augustus 2005

van **JOHAN DECKMYN**

1. Er is een heraanleg van het wegdek in de Sint-Lievenstunnel in Gent gepland. De werken in uitvoering gebeuren in opdracht van De Lijn. Hierbij wordt het tramdek boven de tunnel vernieuwd in het kader van de omvorming van de trambaan tot tram-/busbaan. Omwille van deze werken en de verkeersafwikkeling bij deze werken, kan de heraanleg van het wegdek in de tunnel pas gebeuren na voltooiing van de werken in opdracht van De Lijn. Dit zal vermoedelijk in 2006 plaatsvinden.
2. Men is op de hoogte van de niet zo goede staat van het wegdek in de omgeving van de Guislainbrug in Gent. De uitgevoerde werken aldaar zijn voorlopige herstellingen in afwachting van een grondige aanpak bij de globale heraanleg van de N9 – Palinghuizen-Brugsevaart. De toestand van het wegdek wordt echter van nabij opgevolgd om indien nodig extra maatregelen te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 707
van 11 augustus 2005
van **JOHAN DECKMYN**

Viaduct Vilvoorde - Kunsthars

Een gat in het asfalt van de noordelijke brug van het viaduct van Vilvoorde zorgde begin juli voor heel wat verkeershinder. Dit gat in het wegdek werd naar verluidt veroorzaakt door het feit dat het asfalt aangevreten wordt door een kunsthars dat eronder werd aangebracht.

Hierdoor staat nu reeds vast dat er nog heel wat andere gaten zullen ontstaan, met bijbehorende verkeersproblemen tot gevolg. Het aanbrengen van deze kunstharsonderlaag werd – volgens de administratie Wegen en Verkeer (AWV) en de aannemer – opgelegd door de overheid. In dit dossier blijkt iedereen nu onschuldig te pleiten, alhoewel men blijkbaar op voorhand wist dat het aanbrengen van het – dure – Engelse kunsthars een “fout concept” was.

Reeds tijdens de garantieperiode heeft men volgens interne bronnen vastgesteld dat er fouten werden gemaakt bij de heraanleg van het wegdek op het viaduct. Het kunsthars, dat voor waterdichtheid moet zorgen, en het asfalt kleefden blijkbaar niet goed aan elkaar. Dit werd in de praktijk gestaafd door de vaststelling dat er scheuren en gaten in het wegdek van de noordelijke brug waren.

Men heeft uiteindelijk geen gebruik meer gemaakt van het PMMA-kunsthars bij de heraanleg van de zuidelijke brug. Men was dus wel degelijk goed op de hoogte van het “foute concept”.

Uiteindelijk zal men moeten overgaan tot het afschrapen van asfalt- en harslaag, wat grote kosten met zich meebrengt, aangezien het opruimen van het hars ook voor ecologische problemen kan zorgen.

1. Vanaf wanneer was men ervan op de hoogte dat het aanbrengen van dit kunsthars een “fout concept” was ? Werd er hieromtrent officieel gecommuniceerd ?
2. Werden er tijdens de waarborgperiode hieromtrent acties ondernomen ? Zo ja, welke ?
3. Wie is er uiteindelijk verantwoordelijk voor de “foute” beslissing voor het aanbrengen van dit kunsthars ?
4. Werd dit kunsthars ook op andere plaatsen in Vlaanderen gebruikt ? Zo ja, waar en heeft het ondertussen voor problemen gezorgd ?
5. Hoeveel wegdekoppervlakte werd er met het verkeerde kunsthars aangelegd ? Hoeveel oppervlakte zal er opnieuw moeten worden aangelegd ?

Welke kosten zal dit met zich meebrengen en wie betaalt ze ?

6. Wat gebeurt er met het ecologisch niet-afbreekbare hars ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 707 van 11 augustus 2005

van **JOHAN DECKMYN**

Vooraf wens ik te stellen dat de schade waarvan sprake optreedt op de betonnen toegangsbruggen naar het eigenlijke (stalen) viaduct (noordelijke kant). De insinuatie dat vooraf geweten was dat het een "fout concept" was wordt (door de hierna aangehaalde feiten zelf) weerlegd.

1. Circa twee jaar na beëindiging van de werken, werd de eerste (minieme) schade vastgesteld (half augustus 2002).
Een werkgroep bestaande uit alle betrokkenen werd samengeroepen en een proevenprogramma werd vastgelegd.
Tegen eind 2002 waren de resultaten bekend en bleek dat er zich een adhesieprobleem voordeed tussen de kleeflaag als hechtingssysteem op de dichtingslaag (het hars) en de bovenliggende asfaltlaag.
Stellen dat het concept fout was, is een voorbarige conclusie. Het probleem dat aan de basis van de gebrekkige hechting ligt is nog niet met 100 % zekerheid bekend.
Begin 2003 werd hierover officieel met de betrokkenen gecommuniceerd.
2. Tijdens de waarborgperiode werd de aannemer gevraagd de nodige herstellingen uit te voeren teneinde de verharding terug in een goede staat van berijdbaarheid te brengen.
3. Zoals hierboven reeds gesteld kan men op dit ogenblik niet beweren dat het gekozen concept "fout" zou zijn. Bij opmaak van het uitvoeringsdossier voor dit werk werd een technische werkgroep samengesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de afdelingen Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, Wegenbouwkunde en Betonstructuren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw (OCW). Deze werkgroep opteerde voor het concept van een hars als dichtingslaag.
Deze optie werd zonder enige argwaan gekozen omdat het concept reeds heel wat referenties in binnen- en buitenland (zie punt 4) kan voorleggen en de BUTGB (Belgische Unie voor Technische goedkeuringen in de bouw) reeds een aantal ATG-certificaten (kwaliteitskeuring) had afgeleverd.
Vermits het probleem dat aan de basis van de gebrekkige hechting ligt nog niet met 100% zekerheid gekend is kan geen verantwoordelijke worden aangeduid.
4. Het gebruik van kunsthars als dichtingslaag op betonnen constructies wordt reeds een 15-tal jaar (sinds 1990) in Vlaanderen toegepast. Er zijn toepassingen bekend in West-Vlaanderen (o.a. Kortrijk), Oost-Vlaanderen (o.a. Gent) en Antwerpen. Nergens werden problemen vastgesteld.
5. Op de toegangsbruggen naar het viaduct van Vilvoorde werd een oppervlakte van circa 18.000 m² aangelegd.
Het is nog geen uitgemaakte zaak of de harslaag zal moeten weggenomen worden vermits deze dichtingslaag degelijk blijkt te zijn. Gezien het probleem de hechting is met de bovenliggende asfalt, kan deze asfalt gemakkelijk verwijderd en vervangen worden door een ander type bescherming (gietasfalt) dat meer waarborgen biedt inzake hechting. Wegens het duurzaam karakter van deze harslaag op zich is een definitieve vervanging slechts op lange termijn (15 jaar) noodzakelijk.

Om de rijbaan terug in een normale staat van berijdbaarheid te brengen heb ik beslist de vastgestelde schade op de zwaarst belaste rijstrook op een zo kort mogelijke termijn met zo weinig mogelijk verkeershinder te laten herstellen. De kostprijs van deze herstelling van ca. 3.800 m² verharding tijdens het weekeinde van 9 tot 12 september bedraagt 206.300 euro.

6. Vermits een verwijdering van het hars niet aan de orde is, stelt het probleem zich niet. Hierbij kan opgemerkt worden dat ook afdichtingslagen bestaande uit "klassieke" materialen (gietasfalt of membraan) evenmin afbreekbaar zijn en een gecontroleerde verwerking vergen. Tenslotte is de harslaag veel dunner (enkele mm) dan de klassieke materialen (enkele cm) zodat het totale volume beperkt blijft en zeker geen onoverkomelijk probleem stelt.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 709
van 18 augustus 2005
van **ERIK MATTHIJS**

Jacobskruiskruid - Bestrijding

Op verschillende plaatsen in ons land woekert het Jacobskruiskruid. Zowel in Grobbendonk als Vorselaar (Antwerpen), Oostduinkerke (West-Vlaanderen) en Temse (Oost-Vlaanderen) trokken verschillende personen aan de alarmbel.

Het Jacobskruiskruid is zeer giftig voor weidedieren. De gifstoffen zorgen voor ongeneeslijke leverschade en uiteindelijk sterfte. De weidedieren herkennen de plant aan de typische geur en zullen nooit van de levende planten eten. Wanneer de plant afsterft, verliest hij de geur. Jaarlijks sterven er paarden, koeien en ander vee na het eten van hooi of kuilvoer waarin de plant zat.

De landbouwers zelf trachten het Jacobskruiskruid in hun weiden te vernietigen, maar een volwassen plant produceert gemakkelijk 75.000 tot 200.000 zaden, die door de wind worden meegevoerd. Wanneer het kruid langs wegen niet vernietigd wordt en natuurverenigingen het kruiskruid zelfs uitzaaïen om de aanwezigheid van de Jacobsvlinder te verstevigen, staat de landbouwer machteloos.

Landbouwers zien dan ook met lede ogen aan dat het Jacobskruiskruid zijn opmars voortzet in Vlaanderen.

Bij de Vlaamse milieudienst Aminal wordt het probleem weggelachen. "Voorzover wij weten, is er nergens in Vlaanderen sprake van een echte plaag [...]. Als er op bepaalde plaatsen toch meer Jacobskruiskruid moest zijn dan gewoonlijk, dan is dit nog geen reden tot paniek. De plant is enkel schadelijk als je hem opeet. Mensen zie ik dat sowieso niet zo snel doen en ook dieren weten normaal gezien wel beter, al kunnen er natuurlijk altijd uitzonderingen zijn die zich laten vangen. Ik zie dan ook geen echte redenen om het kruid massaal te lijf te gaan. Als er echter toch mensen zijn die het plantje willen bestrijden, kunnen wij hen niet tegenhouden. Het Jacobskruiskruid is immers geen beschermde soort."

De milieuschepen van Temse is het hier niet mee eens en heeft, om de uitzaai van het Jacobskruiskruid naar weiden langs de N16 en de E17 te voorkomen, maatregelen gevraagd aan de administratie Wegen en Verkeer.

1. Welke maatregelen heeft de administratie Wegen en Verkeer in Oost-Vlaanderen genomen om de uitzaaiing van het Jacobskruiskruid naar de weiden tegen te gaan ?

Worden er maatregelen genomen in de andere provincies ?

2. Zijn er cijfers bekend van het aantal weidedieren dat ziek werd en/of stierf (laatste vijf jaar) ?

./..
./..

3. Heeft Aminimal een reden om zo luchtig te doen over het reële probleem ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Yves Leterme (vraag nr. 69) en minister Kris Peeters (nr. 709).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 709 van 18 augustus 2005

van **ERIK MATTHIJS**

Algemene situering van het probleem

Jacobskruiskruid (*Senecio jacobaea*) is een plant die van nature in Vlaanderen voorkomt. De plant kan in het hele gewest aangetroffen worden en is altijd al algemeen voorkomend geweest. Een lokale toename is evenwel mogelijk waar geschikte milieucondities ontstaan. De soort kiemt alleen op kale bodems en heeft een sterke voorkeur voor droge, lichtrijke, verstoorde bodems. In de meeste gevallen gaat dit om een tijdelijk fenomeen omdat de plant ook een hele reeks natuurlijke vijanden heeft, die de uitbreiding van de plant tegenwerken.

Net als het merendeel van de andere planten in Vlaanderen en de rest van de wereld, beschikt jacobskruiskruid over een chemische bescherming tegen vraat. Jacobskruiskruid bevat, zoals diverse andere kruiskruiden en andere plantensoorten zogenaamde 'pyrrolizidine alkaloiden'. Dit is een groep van toxische stoffen die bij opname door dieren nauwelijks afgebroken worden en in de lever accumuleren. Daarnaast bevat de plant een aantal bitterstoffen, waardoor hij slecht smaakt en dieren weten dat de plant niet eetbaar is. Bij afsterven van de plant (of bij hooien, wat op hetzelfde neerkomt) vervluchtigen deze bitterstoffen waardoor deze natuurlijke bescherming verdwijnt. Op dat moment herkennen de dieren de plant niet meer als niet eetbaar, waardoor ze grotere hoeveelheden ervan opeten en daardoor de alkaloiden, die niet afbreken, in hun lichaam opstapelen.

Lokale uitbreiding van jacobskruiskruid is mogelijk wanneer geschikte kiemingskansen ontstaan. Dit is in het landelijk gebied vooral het geval op braakliggende akkers en op overbegraasde, weinig bemeste weilanden, zeker als de begrazing met paarden of schapen gebeurt. Ook in wegbermen kan ten gevolge het beheer tijdelijk een toename voorkomen, maar deze verdwijnt opnieuw na enkele jaren wanneer andere kruiden en grassen opnieuw voor een gesloten zode zorgen.

1. Er werden momenteel op het terrein nog geen specifieke maatregelen tegen uitzaaiing van het Jacobskruiskruid genomen. Op de betrokken bermgedeelten zal de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen in het najaar een algemene maaibeurt uitvoeren.
2. Zoals in de algemene situering gesteld, vormt de levende plant geen direct probleem voor grazende dieren, aangezien zij de plant herkennen als niet eetbaar en er vanaf blijven. In Vlaamse natuurreservaten waar jacobskruiskruid ook in jaarrond begraasde percelen voorkomt, heeft de administratie dit ook proefondervindelijk kunnen vaststellen. Slechts in het geval dat er geen ander beschikbaar eten voorhanden is of indien het kruiskruid in hooi wordt aangeboden, bestaat er een risico. Toch moet ook hier genuanceerd worden dat grote hoeveelheden van kruiskruid moeten geconsumeerd worden eer een gezondheidsrisico optreedt. De wetenschappelijke literatuur spreekt van 50 tot 200 gram gedroogde plant per kg lichaamsgewicht.

Navraag bij de dienst Toxicologie van de Diergeneeskundefaculteit te Gent leert dat er geen echte statistiek bijgehouden is van (dodelijke) besmettingen door jacobskruiskruid gedurende de laatste jaren. Men spreekt er wel van een gemiddeld aantal van rond de tien dieren per jaar die aan levercirrose ten gevolge een vergiftiging met jacobskruiskruid sterven.

In de meeste gevallen gaat het daarbij om dieren die op een beperkte oppervlakte werden gehouden, waarbij het perceel dermate kapot gelopen was dat jacobskruiskruid ongebreidelde kiemingskansen kreeg en dominant in het terrein voorkwam. Een aantal eigenaars hadden bovendien het kruiskruid afgemaaid en in het weiland laten liggen, wat de acute vergiftigingen in belangrijke mate verklaart.

Al bij al gaat het dus om een beperkt aantal gevallen, met een abundantie die zeker niet hoger ligt dan die van vergiftiging met andere toxische stoffen.

3. Naar verluidt is het aangehaalde citaat een zeer beperkt fragment uit een telefoongesprek van ongeveer dertig minuten.

Vanuit de administratie is gesteld dat het een inheemse plantensoort is die hier al eeuwenlang algemeen voorkomt. Het gaat dus zeker niet om een 'recente plaag' zoals gesteld wordt. Om die reden ziet de administratie ook geen enkele reden tot een grootse bestrijdingscampagne. De efficiëntie van een actieve bestrijding is trouwens twijfelachtig. In Groot-Brittannië kan men ondanks actieve bestrijding geen merkbare achteruitgang van de soort vaststellen. Bestrijding kan zelfs leiden tot een omgekeerd effect: chemisch bestreden planten verliezen hun typisch afstotende eigenschappen wat juist tot consumptie door dieren kan leiden en uittrekken van de plant zorgt ervoor dat steeds weer kale plekken ontstaan waar de soort opnieuw kan kiemen. Bovendien is het zeer moeilijk de plant met (pen)wortel en al volledig te verwijderen.

Anderzijds heeft de administratie ook nooit beweerd dat er lokaal geen (tijdelijke) toename kan zijn. Daarbij is echter gesteld dat dit deel uitmaakt van een natuurlijke cyclus tussen de plant en een hele reeks natuurlijke vijanden (voornamelijk insecten) die juist de verspreiding van de soort tegengaan.

Tevens is aangegeven dat er geen verbod is op bestrijding van jacobskruiskruid, omdat het geen in Vlaanderen beschermde plant betreft. Bestrijding in functie van volksgezondheid of dierenwelzijn is trouwens een federale bevoegdheid, geen Vlaamse.

Onder normaal agrarisch gebruik is een invasie van jacobskruiskruid in grasland niet te verwachten tenzij tijdelijk bij ernstige bodemverstoring. Deze graslanden zijn immers voor dit kruiskruid te productief, waardoor de soort er zich niet of zeer moeilijk kan vestigen.

Anders ligt het in weilanden benut door hobbyboeren of paardenliefhebbers. Oorzaken van de sterke toename in deze weilanden liggen veelal in eerste instantie bij het gebruik van die weilanden, zoals in de algemene situering van het probleem aangegeven. Brongerichte maatregelen zijn daarom als eerste aangewezen. Dit kan bestaan in het verlagen van de graasdruk, door minder dieren op een beperkte oppervlakte te laten grazen. Op momenten dat er te weinig eten aanwezig blijft op het grasland zelf, kan dit ondervangen worden door bijvoederen. Ook dient het gebruik van zware machines op deze terreinen vermeden te worden, aangezien ze de bodem sterk verstoren en zo mee het probleem vergroten.

Waar de voorgaande maatregelen niet direct uitvoerbaar zijn of niet voldoen, kan overgegaan worden tot het één of tweemaal maaien per jaar van de plekken waar jacobskruiskruid overheerst. Hierbij is het belangrijk dat het maaisel niet ter plekke blijft liggen (zelfs niet om te drogen), maar onmiddellijk wordt afgevoerd zodat de dieren er niet van kunnen eten. En terreinen waar veel jacobskruiskruid staat worden uiteraard best ook niet aangewend voor hooiwinning. Voor wegbermen van het Vlaams gewest stelt zich geen probleem, aangezien het maaisel van deze bermen volgens bestek gecomposteerd moet worden, waarbij de gifstoffen volledig worden afgebroken.

Refererend naar uw verwijzing naar de schepen van Temse, kan nog meegegeven worden dat lokale overheden een belangrijke rol kunnen spelen door correcte informatie te verspreiden naar de bevolking, zodat gepast kan gereageerd worden zoals hierboven aangegeven, maar zonder paniekzaaijerij. Een goede voorlichting, ook over de te nemen veiligheidsmaatregelen bij de eventuele bestrijding, is hierbij cruciaal. In West-Europa zijn nagenoeg geen gevallen van

vergiftiging bij mensen bekend. Opname van de gifstoffen door een onbeschadigde huid is niet aangetoond en ook niet waarschijnlijk. Het dragen van werkhandschoenen bij uittrekken van de planten heeft wel een praktisch nut en vormt een standaard bescherming tegen huidwondjes en -irritatie. En een normale hygiënische maatregel als handenwassen na de werkzaamheden is ook hier op zijn plaats. Verplicht dragen van mondmasker, beschermkledij en waterdichte handschoenen, zoals in een populair weekblad werd beweerd, is volledig uit de lucht gegrepen en niet gebaseerd op concrete gegevens.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 710
van 18 augustus 2005
van **JOHAN VERSTREKEN**

Luchthaven Oostende - Controle luchtvaartmaatschappijen

In zijn editie van 3 juli beschuldigt de Times of London de maatschappij African International Airways ervan einde 2002, begin 2003 zes vluchten te hebben uitgevoerd met zo'n 250 ton wapens, opgehaald in Tirana, Albanië en overgevlogen naar Kigali, Rwanda. De wapencargo belandde uiteindelijk met kleine Antonovs bij de Union des Patriots Congolais (UPC), een volgens sommigen door Rwanda gesteunde rebellengroep, die in de Oost-Kongolese provincie Ituri te keer gaat met moordpartijen, foltering en verkrachtingen.

In een rapport verwijst Amnesty International naar drie vliegtuigmaatschappijen die instonden voor illegale wapentransporten vanuit Engeland aan Oost-Kongo: Platinum Air Cargo, African International Airways (AIA), en Intavia Ltd.

Platinum Air Cargo heeft in Oostende een rechtstreekse vertegenwoordiging in de vorm van een BVBA. African International Airways vliegt nog steeds op Ostend Airport met twee toestellen DC8.

Het rapport van Amnesty International herhaalt in verband met wapenleveringen aan Oost-Kongo de rol van twee wapendealers. Beiden waren jarenlang actief op de luchthaven van Oostende.

1. Wat is de betrokkenheid van de vliegtuigmaatschappijen Platinum Air Cargo, African International Airways en Intavia Ltd op de luchthaven van Oostende ?
2. Welke vliegtuigmaatschappijen vliegen/vlogen in 2004 en 2005 op de luchthaven van Oostende ?
3. Aan welke voorwaarden moeten vliegtuigmaatschappijen voldoen om op de luchthaven van Oostende te vliegen ?
4. Hoe worden de praktijken van de vliegtuigmaatschappijen gecontroleerd ?
5. Welke maatregelen worden er genomen om "malafide" maatschappijen van de luchthaven te weren ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 710 van 18 augustus 2005

van **JOHAN VERSTREKEN**1. 1° Platinum Air Cargo

Dit bedrijf is geen luchtvaartmaatschappij maar een General Sales Agent die geen kantoor huurt van de luchthavenuitbater, maar een kantoor huurt van de concessiehouder van het restaurant "Icarus".

2° Intavia Ltd.

Dit bedrijf is eveneens geen luchtvaartmaatschappij, maar een General Sales Agent die geen kantoor heeft op de luchthaven.

3° African International Airways

Deze maatschappij voert regelmatig vluchten uit van en naar de Internationale Luchthaven Oostende-Brugge.

In 2004 werden 48 vluchten uitgevoerd.

In 2005 werden tot nog toe 40 vluchten uitgevoerd.

2. In 2004 deden de volgende maatschappijen/eigenaars de luchthaven aan:

AVIAPASLAUGA BEN AIR FLIGHT ACADEMY N.V. RIJSDIJK 1-2 FLY BVBA 33 SQN RAF BENSON 7 U P GROUP A BUIJTENDIJK A I S A R S A. GRAHAM LTD A. MUNROE A. SHUTTLEWORTH A.B.O. A.C.D. CIDRA N.V. AACHEN MERZBRUECK RAINER WAHLEN ABC BEDARFSFLUG GMBH ABELAG ABELAG AVIATION AC DE L AISNE AC DU RHONE AC LES ALCYONS Acces I.T. Ltd. U. Chakravorty ACD - CIDRA NV ACEL ACLI FLIGHT ACM ADOLF WURTH GMBH ADR AVIATION
--

AELIA ASSURANCES ORGN.
AERCON
AERCON NV
AERO CLUB BAD OEYNHAUSEN
AERO KIEWIT
Aero Para Club der Kempen (APCK)
AERO STRATUS LIMITED, VILLA DEL SOL
AEROCENTER
AERO-CHARTER AIRLINES LTD
AEROCLUB AIR FRANCE
AEROCLUB BRASCHAAT VZW
AEROCLUB BRUGGE
AEROCLUB DE SPA
Aero-Club du Borinage (ACB)
AEROCLUB FBA ASBL
AEROCLUB FORCE TERRESTRE
AEROCLUB KEIHEUVEL VZW
AEROCLUB MARITIME
AEROCLUB SANICOLE
AEROCLUB VALKENBURG
AEROCLUB VAN BRASSCHAAT VZW
AERODATA
AEROFLOT
AERONOVA
AEROSHOW LTD
AEROSPORT DU GD DE LUXEMBOURG
AEROSTARS
AEROVIS AIRLINES
AEROWEST
AFRICAN INTERNATIONAL
AFTA Dhr. Mommers
AG AVIATION GLORIEUX
AIR ACADEMY D AVIATION GENERAL S P R L
AIR ALPHA AIRCRAFT SALES
AIR ATLANTIQUE
AIR BRIDGE CARRIERS/ATLANTIC AIRLINES
Air Dima BVBA
Air France Nord Air
AIR LIB SA
AIR LIMO
AIR MALTA
AIR MED
AIR MEMPHIS
AIR ND
Air Nouveau
AIR RENT SERVICES
AIR SEPPE BV
Air Service Groningen B.V.
AIR SERVICE LIEGE NV
AIR SERVICE LIMBURG
AIR SOFIA
AIR TECHNIC SPRL
AIR TECHNOLOGY BELGIUM NV
AIR TOURING
AIR TRANSPORT GMBH

Air Zopf
AIRBORNE (MARC ENGELS)
AIRLEC AIR ESPACE
AIRLINE TRANSPORT INC
AIRLINK AIRWAYS LTD
Airways Aero Association Ltd
ALBATROS AIRSERVICE BVBA
ALFERINK H.
ALFRED LOHER
ALKERO EXPLOITATIEMAATSCHAPPIJ B.V.
ALMAT FLYING CLUB
Altair Aviation Ltd.
ALUMVALE LTD
ALVIN RICH
AM BLATCH ELECTRICAL CONTRACTORS LTD
AMA SALES
AMBRION AVIATION
AMEVA ASBL
Andrea Elisabeth Kempson
ANGLIA AV.
ANGLIAN FLIGHT CENTRES
Anthony Michael Smyth, Trustee of G-CBCP Group
APPAIR BVBA
ARCHER III LTD.
ARCHER ONE
ARENARI
ARROW AIR NV
ARROW AVIATION
ASL AIR SERVICE LIMBURG
AUGUSTA AIR
AV 8 UK LTD
AVIA SPORT
AVIAL NV LTD
AVIALUX ASBL
AVIANT-KIEV AVIATION PLANT
AVIAST
Aviastar-Tu Ltd.
AVIASUD
AVIATICA TRADING CO LTD
AVIATION COMPANY AVIALEASING
Aviation Management Maastricht
AVIATION SERVICE EUROPE
Aviator Services
AVIAVILSA
AVON FLYING SCHOOL
B & B SERVICES BVBA
B A F
B COOKE
B LANOY
B.A.F.
B.A.F./BELG. KRIJGSMACHT DIV. LOGISTIEK
BADISCH PFALTISCHER FLUGSPORT
BAETENS GEORGES
BAF
BAFA - BEN AIR FLIGHT ACADEMY

BAILEY J.
BAKER
BALL
BALS DANNY
Barkhard Schrofel
BEEKMANS
BEHEER B V
BELG LUCHTMACHT
BELGIAN ARMY
BELGIAN AVIATION SCHOOL
BELGIAN FLIGHT SCHOOL
BELGIAN NAVY
BEN AIR
BENDKOWSKI
Benshomshe
BERKUT AVIAKOMPANIA
BERNARD MATTHEWS AVIATION
B-H-S Direct
BICKERTONS AERODROME LTD
Biggin Hill Helicopters
BILLUND AIR CENTER
BINAIR GMBH
Bittner GMBH
BLCP LTD
BLEND AVIATION
BLOIS AVIATION LTD
Blundell David John
BO DESIGN
BOLSHAW INS.
BOMBARDIER INC
Bondar Peter
Bonke Thomas
BONUS AVIATION
BOOKAJET OPERATIONS LTD
BOTRA BVBA
BOURILLON C
BRAYBROOKE ADRIAN
BRIAN HIGGINS
BRIGANTINA A/S
BRIGHT AVIATION SERVICES
BRINOR
Brinor (Holdings) Ltd.
BRISTOW HELICOPTERS LTD
British Airways
BRITISH ARMY
BRITISH MEDITERRANEAN AIRWAYS LTD
BRITMIL
Bronkhorst Beheer B.V.
BROSE FAHRZEUGTEILE
Brown Leon Anthony
BRUNHILDE HUMMEL
BUNDESMINISTER DES INNERN
BURGAUD
BUSINESS WINGS
BUTTERFLY AIR SERVICE

BV BEHEERMIJ RIJSWIJK
BV M. MEIJSEN JR
BVBA EAGLE ALEGRIA
BVBA PROPELLER
C BACRI / CELICOUT
C K BAK
C QUIST
C R LAMBERT (TA) WHISKEY FLYING PARTNERS
C.A.I. COMPAGNIA AERONAUTICA ITALIANA SPA
CABAIR
CABAIR FLYING SCHOOLS
Cabi Airlines (Kabi Avia)
CALVERLEY - HOLLAND
Calverton Flying Group LTD
CAMI
CAPITAL AVIATION
CARILL AVIATION LTD
Cast High Ltd.
CAUBERGHS
CAVOK
CC AIR B.V.
CEGA AVIATION LTD
Cega Aviation Ltd.
CENTRELINE AIR CHARTER
Centurion Air Cargo, Inc
CESSAIR
CHALAIR AVIATION
Channel Express
CHANNEL EXPRESS (AIR SERVICES) LTD
Charles Bruce Stewart
Chartstone Ltd.
CHEQAIR Ltd.
CIDRA AIRCRAFTS
CIDRA NV
Cinque Ports Aviation Ltd.
CIRRUS AIRLINES
CIRRUS AVIATION
CIRRUSshare B.V.
CITICOURT AVIATION LTD
CIVILAIR
Clifford Dashfield, Croaker Aviation
COBO-KOP KFT
CONTER JACQUES
Control Techniques
COOK
COOK WA
Cooper Neil
Coppens Eddy
COTREL PHILIPPE
COTTON COTTAGE JENS HOFMAN
Coventry Aviators Flying Group
COX
CRANFIELD AERO CLUB
CRANFIELD AIRCRAFT PARTNERSHIP
CROWN HELICOPTERS

CSABA TOTH
CSR ASBL
CT RENTALS
Culimarque Holding B.V.
Curd and Green Ltd
D & B FLIGHT CENTRE
D EN B FLIGHT CENTER
D M AVIATION
D ROWE
D. BOWIE
D. S. BELFIN BVBA
D.H. PATTISON
D.O. HALLET
DAA LUFTFARTSKOLEN
DAIMLERCHRYSLER AVIATION GMBH
Danisch Navy
DANISH AIR TRANSPORT
DAPAC
DAS
DAS AIR CARGO
DAT
DAT DELTA AIR TRANSPORT
DAT REGIONAL AIRLINES
David Griffiths
David John Royle
David Stokes Trustee of Security Un limited Group
DE BOER D.W.
DE JONG A.
DE RUITER
DE SMET
DE VLEMINCK AIR SERVICE SPRL
DE WIEST FERNAND
DEBRA SHARP
DECOCK STEVEN
DEEPAK MASSON
DEGENS
DEGROOTE NV
DEKEYSER JEROME
DELTA AIR TRANSPORT NV
DENHAM SCHOOL OF FLYING
DENIM AIR BV
DERMOT RICHARDSON
Detlef Schwesig
DEUTSCHE LUFTHANSA BERLIN-STIFTUNG
DEVUMA
DHL
DIAMOND FLIGHT BVBA
DISKONT UND KREDIT AG
DOMINGUEZ TOLEDO SA
Donbassaero
Douglas Film GMBH
DOWNLAND AVIATION
DP AVIATION
DR EDWIN LISCHKA
DR LUDWIG TERK

DR. FRITZ STINGWANER
Dr. Wolfgang Nowara
DRIESSEN MATHIEU
DT WRIGHT
DUCAIR
DUNCAN CHARLES WOODS
DURST
DUTCH POLICE/MARTINAIR
Dynamic Air BV.
EACM
EAST WEST AVIATION
EASTERN AIRWAYS
EAT EUROPEAN AIR TRANSPORT NV
ECHEVARRIA SIMPLY LIVING
EGYPTAIR
EIGER JET LTD
EL AL ISRAEL AIRLINES
Elbe Air Lufttransport, AG
ELIZABETH J TITTERRELL
ELSBETH SCHLOEGL
ENGELMANN
EO TECH
EPAG
ERCOVAN BVBA
ESTUARY AVIATION LTD
ETHIOPIAN AIRLINES
EURALAIR
EURO FLYER BV
EUROCHARTER AVIATION LTD
EUROCOPTER DEUTSCHLAND
EUROPEAN AIR TRANSPORT Attn. Ilse Docx
EUROPEAN AIRCHARTER
EUROSENSE
EUROWINGS LUFTVERKEHRS AG
EVA SAUDBERG
EVD MANAGMENTS
EVERGREEN INTERNATIONAL AIRLINES INC.
EWALD BODEMER
EWAN LTD
EXCEL AIRWAYS LTD
Excellent Air, Gmbh
EXECUTIVE AVIATION SERVICES
Executive Jet (Netjets)
EXIN CO
Exin, Co. Ltd.
F.S.V. STOCKENAU
Fairoaks Flightcentre
FALKLANDA HB
FARNAIR HUNGARY
FAULKNER
FED OFF FOR CIV AV
FEDERALE POLITIE
FEDERALE POLITIE- HIGHWAY PATROL
Fieldman Alan jeffrey
FILEMART LTD BUILDING 73

FINGO WELFSELS NV
FINNAIR
FIRECREST AVIATION
FIRST INTERNATIONAL AIRWAYS
FIS GMBH & CO. KG
FLENSBURG SCHAFFERHAUS ALFRED NEUMEIER
FLIGHT CENTER
FLIGHT CLUB E.
FLIGHT PRECISION
FLUG CL G
FLUGBEREITSCHAFT
FLUGDIENST FEHLHABER GMBH
FLUGRING SALZBURG
FLUGSCHULE EGGERSDORF
FLUGSCHULE HAMBURG
Fly 2 Fly
FLYCO
FLYCROSS LTD
FLYING FOCUS BV
FLYING PARTNERS
FLYOR JET SPA
Flypoint
Foxair, SpA
Frank Cecil Smith
FRANKE WERNER
Fransen Hendrik
FREEDOM FOUND
FREEFLIGHT AVIATION
FREGON AVIATION LTD
FRENCH NAVY FORCES
FREUND
FSH
FUTURA INTERNATIONAL AIRWAYS
FW ELLIS (TA) JOLLY FISHERMAN FLYING GRO
Galair Ltd.
Galand Denis
GALINNA
GAMA AVIATION LTD
GAS AIR SERVICES GMBH
G-ATTK Flying Group
GAZPROMAVIA
GEKOTRADE
GEM S AVIATION
GEMINI AIR CARGO INC.
GEMS EUROPE SA / HUB AIR
GENERAL INTERPRISES BV
GENITRADE N.V.
George Alan Barret
GERARD SCHARNHORST
GERMAN ARMY
G-Grob Ltd.
GHESQUIERE WEVELGEM AIRL
GIL
GLAREWAYS LTD
GLOBAL JET LUXEMBOURG

GLOBAL SUPPLY SYSTEMS LTD
Globe Aero Ltd.
GOLD AIR INTERNATIONAL
GOLF INDIA AVIATION LTD
GORKHA AIRLINES PVT LTD
GRAHAM HAMMOND
GRAHAM KIDGER
GREGG AIR
GREGGAIR
GROUPE VOL A MOTEUR
GRUN ROBERT
G-SHUG Ltd.
GUIDO PINNOY
Guido Vanherpe BVBA
H P L METALS B V
H. BUNT
HABBINGA
HAEUSLER
Hafke
HALEBER
HALFPENNY GREEN FLIGHT CENTRE LTD
HALVANA LIMITED
HANNAH
Hans Fogh
Hans -Robert Adrian Everhard Waetjen
HANS WERNER MULLER
HANSE LUFTBILD
Hansen
Harald Linke
Harlottero Service
HARPER
HE COLLET
HEINRICH STEUBER
HELI AIR SERVICES
HELI AND CO
HELI EXPRESS LTD
HELI HOLLAND
HELI SERVICE BELGIUM
HELI SHUTTLE
HELI TOURS
HELIAIR
HELICENTER
HELICON B.V.
HELICOPTER SERVICES WASSERTAL GMBH
HELIPROMOTIONS
HELISERVICE BELGIUM N.V.
HELITRANS A/S
HELIUM GROUP
HEMUS AIR
HENRIK BURKAL
HENRY MICHEL
HERMES PVBA
HESSEN-FLIEGER
HEXACONSEL
HFC DUSSELDORF

HFC LUFTHANSA
Himbert /Bethoux
HINES BEN
HITCHMAN
HOEVENEN Vliegclub
HOF HORST KAMP
Hola Airlines
HOLMES
HOMAN
HOPSTOP LTD
HORNET ENGIN
HORRENBERGER JEAN MICHEL
HOSSEINI
HUB AIR
HUBAIR
HUKTRA INTERNATIONAL INC TRUSTEE
HURTECANT ROLAND
I & E AVIATION
I J BOYD BOHILL HOTEL AND COUNTRY
I M JONES
I W LEWIS
IAN AND DELIA BRIERLEY
IAN ROY CHAPLIN
Iberworld Airlines, S.A.
IBM EUROFLIGHT
IDES VANNEUVILLE
IFS INTL FLIGHT SERVICE
IHPA
IJ HAY (TA) GFI GROUP
IKAROS VZW
Ikcon bvba
ILC Flying Group
Im Aviation Ltd.
IM GROUP LTD
IMETAM
IMMO BASTOGNE SA
Ingvar Eriksson
INTERAIR (AVIATION) LTD
Ioan Glyndwr Meredith
IP SUTTON
IRISH AIR CORPS-Corps Aer Chor na h-Eireann
J AND N PROPERTY MAR AZUL S.L.
J BUCHANAN
J DONNE
J EN J BREDA BV
J VARNDECC
J. J. DITO
J. NEWMAN
J. SIEBOLS
JACOBS
JACOBSE
JAMES DARCY
James Proby Adair Freeman
JAMES STRINGER
Jar Venture

JB WATERFIELD
JC KING (TA) GXX FLYING GROUP
JCB AVIATION DEPARTMENT
Jet line international
JET NETHERLANDS, B.V.
Jetalliance Flugbetriebs, Ag
JETIX
JETLINE INTERNATIONAL AVV
Jetstar B.V.
JIVAIR AB
JJ DONN
JOFA
JOHAN GUNNARSSON
John Maffia
John Webb
JONKHEER PATRICK
Joshpe
JSJ AVIATION INC
JULIAN BERRY
Jung Gunter
JVB Aviation
K F HUDSON (TA)FLYING GROUP
K HARDING
K.F.C.
K.S. KALSI
Kaiama flyers
KALITTA AIR LLC
KAPP GMBH
KARL HEINZ THOMAS
KARLOG AIR
KAVEH
KELWICK
KEMPISCHE BOUWMATER
KERSTEN ECKERT
KEYMER SON AND COMPANY LTD
KINGSWINFORD ENGINEERING CO. LTD
Kirit Patel kirani
KIROVAVIA
KLAUS THOMSEN
KLM CITYHOPPER B.V.
KLM LUCHTVAARTSCHOOL
KLM ROYAL DUTCH AIRLINES
KOBO COOP 96 KFT
KONINKLIJKE MARINE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE LUCHTMACHT
Konstantinovic M.
KOOYKERS
KORTRIJK FLYING CLUB VZW
Kortrijkse Flying Club
KOSMOS AIRLINES
KRAS AIR
KRAUS JURGEN
KROCH REINER
Kroemer Andreas
L.G. LASEUR

Lahouter Motorsport
Lallemand
Lam E.
Lambert
LAMMERS INDUSTRIES
LAMOND LTD
Lance G-BRHA Group
LAURENTIUS BV
LAW LEASING LTD
LE GRAND HOLDING
LEESCH JEAN
LEICESTERSHIRE AERO CLUB
Lelystad Flight Center B.V.
LEMMERS WILFRIED
Leverkuehn Paul
LEYDENBACH
LIEBHERR AEROSPACE
LILLBACKA JETAIR
Lima Tango Flying Group
LIMBURGSE VLEUGELS
LISELOTTE ULLRICH
LJ HOUNSOME
LMC AIR@CONSULTING
LONDON EXECUTIVE AVIATION (LEA)
LONDON LINK FLYING LTD
LONDON SCHOOL OF FLYING
Lota Ltd.
LSV
LSV KIEL
LTE INTERNATIONAL AIRWAYS
LUCHTVAARTBEDRIJF BEN AIR BV
LUDWIG PAUL
LUFTFAHRTVEREIN MAINZ
LUFTHANSA
LUFTHANSA FLIGHT TRAINING
LUFTSPORTVEREIN FLENSBURG
LUFTSPORTVEREIN GUENTHER GROENHOFF EV
LUFTSPORTVEREIN RHEINE
LUFTWAFPE
LUXAVIATION
LYON AVIATION
M G BIRD
M. A. S. AIRWAYS
M. MULLER
M.A.F. SERVICES
M.B.H.
MACLAREN AVIATION
Maes Andre
MAES JAN NV
MAES PIERRE
MALAYSIA AIRLINES
MALEV
Manhattan Air Limited
MARAS
MARC BOND

Markwick Mia
MARLETAZ
MARRESCAU STEFAN
MARTIN HANNAH
MARTINAIR
MARTINAIR HOLLAND nv
MARTINAIR VESTIGING LELYSTAD
Maureen Anne Kesteven, Trustee of the Saratoga (WZ
MC CAIN FOODS
MEDWAY
MERCIA AIRCRAFT LEASING AND SALE
MEVA B.V.
MIAMI AIR
Michael Leonard Roland
Micron Techniques Ltd.
MILLENNIUM AVIATION LTD
MILLION AIR LTD
MK AIRLINES LTD
MKC BV
MLLE. BELLYNC
MMR GROUP NV
MNG AIRLINES
Moet-Hennessy
Moet-Hennessy, SNC
MOMBERS PAUL
MONARCH AIRLINES LTD
MOTALA AEROCLUB
MOTHEW
MOTOR SICH AVIAKOMPANIA
MOTORFLUGGRUPPE DORNIER EV
Mountain Geoffrey
MR & MRS P.ELLIOT
MR PATON ATTKEN
Mr. Baldwin
MRR AVIATION
Mrs S.PARKES
Msf Aviation Ltd.
MSR FLUG CHARTER GMBH
MUELLER
MUENCHEN MAJA FLUGSERVICE
MURRAY AIR INC.
Mvu-Press
MY TRAVEL AIRWAYS LTD
MYTRAVEL
N.N.A.C.
N154DJ/NC
N26634 Inc.
NATIONAL GRID COMPANY PLC
NATURAL ENVIRONMENT RESEARCH COUNCIL
NETHERLANDS AIR FORCE
NETJETS AVIATION INC.
NETJETS TRANSPORTES AEREOS S.A.
Nicholas David Wyndow, Trustee of Sir Wg Armstrong
NICHOLLS
Nightexpress Luftverkehrs, Gmbh

NIK BEAVINS
NOLAN
NOORD NEDERLANDSE AERO CLUB
NOORDZEE Vliegclub
NOORDZEE HELICOPTERS VLAANDEREN
NORTH FLYING
NORTHEAST ELEPHANT
NORTHFIELD GARAGE LTD
NORTHHAMPTONSHIRE SCHOOL OF FLYING
NV JAMAR
NV MARISAIR
O + J Aviation Ltd.
O LOPES CARDOZO
ODANROSE LTD
OMEGA
ORGANIC CONCENTRATES LTD
ORIONAIR
OS AIR
Oscar Luchtvaartbedrijf B.V.
Oschatz Hermann
OSPREY AIR SERVICES LTD
OSTEND AIR COLLEGE
Ostfriesische Lufttransport, GmbH
Ottevanger D.
OYONNAIR
P KELSEY L/O IML AVIATION
P. MCKELVEY
P. RANDAL
P. SIMON
P.M. ANSELL (PAC AVIATION GROUP)
P.T.C. SC
PANAFAIR
PANTHER AV LTD
PARADOX AVIATION LTD
PARMENTER
PASSMORE
PATRICH WEHN
PAUL SMITH
PEGASUS AIRLINES
PEN EN INK PROD. BVBA
Peter Adrian Jenkins Trustee of Oak Group
PETER NELTING
PHILAR BV
PHILIPPE DE HENNIN
PHILLIPS ELECTRONICS N.V.
PIERRE WOLF
PIERS GUY
Pinte
Piper Flyers Group
PJC LEASING LTD
PLANE TALKING LTD
PLUMETTAZ
POELMAN DANIEL
POLDER AVIATION
POLESTAR PARTNERS LLP

POLET AIRLINES
POLET AVIAKOMPANIA
POLLET
POOL
POTHECARY
PRECISION FLIGHT LTD
PRINSEN G.J.
PRIVATE WINGS Flugcharter GmbH
PROPELLER BVBA
PROVEZ MARIO
PSKOVAVIA
PSKOVAVIA (ACS)
PUBLI AIR PVBA
Q Company
QUALIFLIGHT
QUALIFLIGHT B.V.B.A.
QUICK AIRWAYS B.V.
QUICK SERVICE HELICOPTERS
QUINTENS HELICOPTERS
R. J. SHAY
R. KUNNENMAN
RAF AVIA
RAF ROYAL AIR FORCE
RAF-AVIA
RAPCS
RAPIDSIN
RED PHARM AIR
Redfearn S.
REDHILL AVIATION
Redhill Tailwheel Fflying club
REINHOLD VONSIEN
Renson Willy
RG MOGGRIDGE
RH DURSTON
Richards Aviation Management and Support B.V.
RICHARDSON
RIEDEL GRUNDBESITZ GMBH & CO FLUGGERAET
RJ HERBERT ENGINEERING LTD
RJ LANE
RMC Group Services Ltd.
ROBERT HINTON AND PARTNERS LTD
ROBERT SCHILDMEYER
ROBERTO RUIZ
ROCHESTER SCHOOL OF FLYING
ROGERSON KASABY
Rolim Ltd.
ROMBOUTS
RON HARRIS
ROSEA
ROTOR & WING BUSINESS NV
Rotterdamse Aeroclub
ROYAL AERO PARA CLUB
ROYAL AIR FORCE
ROYAL ANTWERP AVIATION CLUB (RAAC) VZW
ROYAL DANISH AIR FORCE

ROYAL JET LLC
ROYAL JORDANIAN
ROYAL NETHERLANDS AIR FORCE
ROYAL NETHERLANDS NAVY
ROYAL VERVIERS AVIATION ASBL
ROYS MOTOR COY
RS PERKS
Ruijgrok A.
RWL
RWL GERMAN FLIGHT ACADEMY GMBH
RY FLYING GROUP
RYANAIR LTD
S.W. TAYLOR
SABENA AEROCLUB
SAHIB MUSTAQIM BLEHER
SAND AIR
SANTA BARBARA EXECUTIVE JET
SAT BVBA
Saudi Arabian Airlines
SAUDI OGER LTD
SAVAIR INC
SCHAACK ARNOLD
SCHACHT/VERSTRAETEN
SCHLAGHECKEN
Schümacher Josef
SCHUYBROEK AVIATION
SCORPION AIR LTD
SCOT AIRWAYS
SEA AIR
SEACOAT
SEAWING FLYING CLUB
SEGERS BALCAEN NV
Senga Flight B.V.
SEPPE AIR SERVICE B.V.
SEPPE AIR SERVICE B.V.
SFG Ltd.
SGE PLESSIS
SHELL AIRCRAFT
Sheppard David George
SHERBURN AERO CLUB
SHORT TONY
Shropshire Flying Group
SIERRA ZULU AVIATION
SIGHTENHORST VAN DEN
SILVERBACK CARGO FREIGHTERS
SILVERBIRD AVIATION BVBA
SILVERSTAR
Simon Charles Horwood
SIMON MICHEL
SIMPSON N.
SINGLE EN TWINS
Singles and Twins Aviation Cons. B.V.
Sirius AG
Sitraco B.V.
SJ GREEN

SKY ADVENTURE
Sky photo Luftbildvertrieb GmbH
SKY SERVICE
SKY SERVICE BVBA
SKY WORK AG
Sky Work Airlines, S.A.
SKYCAM HELICOPTERS
SKYDRIFT LTD
SKYLINE AVIATION
SKYLINE TRADE SERVICES LTD
Smit J.
SMOOTHY/JARMAN
SN BRUSSELS AIRLINES
SOBELAIR N.V.
Socrl Aero
SOLEM
SOUTHEND FLYING CLUB
SOUTHERN AIRCRAFT TRUST
Southern Cross Intl. For Transwisata
SPANAIR S.A.
SPORTBERG RHENEN BV
Stahn
STAPLEFORD FLYING CLUB
STAR AIRLINES
STE LOCOFRANCE
STELLA AVIATION
STEPHEN PACKERF
STEPHEN TURNER ALPHA VICTOR GROUP
STEVENS
Stevens C.
STEVENS PETER
Stewart Luck
STICHTING VLIEGENDMATERIEEL
Stichting Vliegmaterieel Avia Noord
STICHTING VliegMATERIEEL HOEVEN
STICHTING VliegMATERIEEL ROTTERDAM
Stichting Vliegtuigschool Zestienhoven
STOBRA SERVICES BVBA
STOCKWOOD V INC.
STUDIEBURO ELGIM NV
Suhling P.
SULLIVAN C.J.
SUN-AIR OF SCANDINAVIA
Sunrock Aircraft Corporation Limited
Super Air Hava Tasimaciligi, A.S.
SWIFTAIR S.A.
SWISS AIR FORCES
SYBEN WOONCENTER
SYLVAINS ENTREPRISES
SYS ROBERT
T A WHITE
T.I.P
TA WHITE
TAVERNIER
Tayside Aviation Ltd.

TEC AVIATION
TEC AVIATION DENMARK
Tecklemburg
TENNESSE JET CO
TERRANCE MONTACTUE MOORE
TG AVIATION
THE FLIGHT CENTER
THE FLIGHT CENTRE
THE FLYING HUT
THE VALE
THE WHITEWIND COMPANY
THEULINGHX MARC
THOMAS COOK
THOMAS COOK AIRLINES BELGIUM
THOMAS COOK AIRLINES UK
THURROCK ARROW GROUP
TIA (TRAVAUX INTERNATIONAUX) SA
TITAN AIRWAYS LTD
TITECA
TOL S
TOLLENAERE ANTOIN
TOMAHAWK ASSOCIATION
TOMAIR J.
TORAN NV
TORSTEIN BASEN
TOW AIR APS
TRANSAL
TRANSAVIA AIRLINES C V
TRAVELAIR
TRIM FLYING CLUB
TRINDAIR LTD
TROB CHEMIE AG
TUI AIRLINES BELGIUM
TURWESTON FLYING CLUB
Twin B.V.
Tyrol Air Ambulance, GmbH
UKRAINE AIR ALLIANCE AIRLINES
UKRAINE INTERNATIONAL AIRLINES
ULF MAGNUSSON
ULRICH KIEL
UNION AERIENNE BONDUES
UNITED ARABIAN COMPANY
UNIVERSAL
Untiedt
V.D.C. AVIATION
V.F.R. RENT BVBA
VAK ELECTRONICS BVBA
VAN ALLEN LTD
Van den akker C.J.A.J.
VAN GELDER BEHEER B.V.
VAN HOVE/DEWILDE
VAN ISRAEL PETER
VAN KAAM
VAN LINCK BVBA
VAN OUDENHAEGHE LUC

VANDECASTEELE URBAIN
VANDEGEHUCHTE N.V.
VANDEN BOSSCHE
VANDUREN
VANHOVE DEWILDE
Vanrobaeys M.
Vecter Sky Sevice B.V.
VEGA AIRLINES
VERDEZ BVBA
VERTICAL SPEED SPRL
VERTIGO NV
VERY OAD
VFR CHARTERFLUG
Vgv Flight Team
Victor Dudley Speck
VIM AIRLINES
VIP AIR
VIRGIN EXPRESS SA
VLIEGCLUB DE WOUW
VLIEGCLUB FLEVO
VLIEGCLUB GRIMBERGEN
VLIEGCLUB ROTTERDAM
Vliegclub Teuge
VLIEGCLUB URSEL PRO VZW
VLIEGCLUB ZOERSEL
VLIEGSCHOOL HILVERSUM BEN AIR
VLIEGSCHOOL ROB VAN DEN SIGTENHORST
Vliegschool Sigtenhorst
VLIEGSCHOOL ZESTIENHOVEN
VLIEGWERK HOLLAND
VLM - VLAAMSE LUCHTTRANSPORTMAATSCHAPPIJ
VLM AIRLINES
VOLARE AIRCOMPANY
VOLGA DNEPR AIRLINES
VT AEROSPACE LTD
VT AVIATION SERVICES
W & W VASTGOED BV
W AND L INTALLATIONS AND COMPANY LTD
w wardle
WADE INT.
WALAIR BVBA
WALCZAK
Waldburger-Vuadens
WALKBURY AVIATION LTD
WALTER HEDE
Walter Roland Gibson
Weald Air Services Ltd.
Weerd B.V.
Welfare Robert Dennis
WELTEVREDE
WESTBURY JET LTD
Western Air (Thruxton) Ltd.
WHITE WINGS EUROPE
WHITEWIND COMPANY
WHITSUNDAY LLP

WIHME THIERRY
 WILDBRET
 William Sidney Stanley
 WILLIAMS G.
 WILLIAMSON
 WILLOWAIR
 WILMS M
 WINFRIED WOYTINEK
 WINGS OVER HOLLAND BV
 WINTERS AVIATION BVBA
 WISHBONE B.V.B.A.
 WJ&MC VAN CAMPENHOUT STUDIEBUREAU
 Wolfgang Elsen
 WOLFGANG NEUSER
 WORLD AIRWAYS INC.
 WPJ DAVISON
 WYCOMBE AIR CENTRE
 WYCOMBE AIR CENTRE LTD
 Y GROEBLI
 YAKKES FOUNDATION
 Z.K.H. PRINS FILIP VAN BELGIË
 Zahurul Islam
 ZBG SERVICES
 ZIR AIR FLYING CLUB
 ZOREX AIR TRANSPORT
 ZOUTE AVIATION CLUB VZW

In 2005 deden tot 23/08/2004 de volgende maatschappijen/eigenaars de luchthaven aan:

BEN AIR FLIGHT ACADEMY N.V.
 1-2 FLY BVBA
 3 COUNTIES AERO CLUB LTD
 7 U P GROUP
 A S BAMRAH (TR)FALCON FLYING SERVICES
 A.B.O.
 A.C.D. CIDRA N.V.
 ABELAG AVIATION
 ABK NV
 AC AZUR
 AC DE SAUMUR
 ACEL
 ACH HAMBURG FLUGGESELSCHAFT
 ACM
 AELIA ASSURANCES ORGN.
 AERIAL MEDIA
 AERO CLUB STUTTGART
 AERO EELDE
 AERO KIEWIT
 Aero Para Club der Kempen (APCK)
 AEROCLUB BRASSCHAAT VZWD
 AEROCLUB AIR FRANCE
 AEROCLUB BRASCHAAT VZW
 AEROCLUB DU BORINAGE
 AEROCLUB KEIHEUVEL VZW

AEROCLUB MARITIME
AEROCLUB SANICOLE
AEROCLUB VALKENBURG
AEROCLUB VAN BRASSCHAAT VZW
AEROCON NV
AEROFREIGHT AIRLINES
AERONOVA
AEROSPORT DU GD DE LUXEMBOURG
Aerostar Travel
AEROVIS
Aerowest Gmbh
AFC ALSTER FLUG CENTER LAMZ GMBH
AFRICAN INTERNATIONAL AIRWAYS LTD
AFTA Dhr. Mommers
AG (COMMODITIES) LTD
AGELES AERONAUTS
AHMAD JAHANFAR
Air @ Works
AIR ATLANTIQUE
AIR GLOSTER LTD
AIR MALTA
AIR MED
AIR MEDICAL FLEET
AIR MERCURY AG
AIR MONTGOMERY
AIR ND
Air One Belgium
AIR PLUS COMET, Edificio Air Plus,
AIR RENT SERVICES
Air Safety
AIR SEPPE BV
AIR SERVICE LIMBURG
AIR SOFIA
AIR VENTOUX ASSOCIATION
Airborne (Marc engels)
AIRCRAFT GUARANTY L.L.C.
AIRLINAIR SA
AIRLINE TRANSPORT INC
AIRLINK AIRWAYS LTD
AIRLONG CHARTER
Airtime Charters
AIRTURING
Ais BV
AK ENTERPRISES LTD
ALDAWLYH AIR
ALKERO EXPLOITATIEMAATSCHAPPIJ B.V.
Allan Leslie Mark Shepherd
ALMAG BV
ALUMVALE LTD
ALVIN RICH
AMARJIT SINGH BAMRAH
AMEVA ASBL
Andrew Charles Williamson
ANTON ERZBERGER
Antony Ian Bird

ANTWERP AVIATION N.V.
ARCHER III LTD.
ARROW AVIATION
ASAP
ASL NV
Atlantic Airlines
Atlantic Reconnaissance, Ltd
AUGUST STEINE
AURELA CO LTD
AVIA SPORT
AVIA SPORT II
Aviacon Zitotrans
AVIAL NV LTD
AVIASTAR TU
AVIASUD
Aviation Management Maastricht
AVIAVILSA
Awyr Cymru Cyf
B A F
B HODGE
B ROGALEWSKI
B. F. S.
B.A.F.
B.F.S.
BABO AIR
BAF
BALS DANNY
Banba Inc.
Barclay St John Cooke
Barkhard Schrofel
BAUNTERNEHMUNG HEITKAMP
BCT AIRCRAFT LEASING LTD
BEAGLE TEAM
BEAUVILLE GROUPE N.V
BEECKMAN
BEEKMANS
BELG LUCHTMACHT
BELG. MIL.
Belgian Flight School Sa.
BELGIAN NAVY
BEN AIR FLIGHT ACADEMY
Beresfords aviation Llp
BERTSCHI VIKTOR
Beryl Rose Green
BIBIO NV
BIG RED KITE LTD
BIGGIN HILL SCHOOL OF FLYING
BIJSTERVELD NV
BIMAN BANGLADESH AIRLINES
BINAIR Aero Service, Gmbh
BJ Services Ltd
BLACKBROOK AVIATION
Blaneby Ltd.
BLEND AVIATION
BLESSVALE FABRICATIONS LTD

BLF KARTHAUS
BLUE PANORAMA AIRLINES SPA
BO DESIGN
BOGCO AVIATION INC
BOLSHAW Matthew philip
BOMBARDIER INC
BONN HANGELAR ACHIM BOWE
BOTRA BVBA
BRAYBROOKE ADRIAN
BRECHTEL EBERHARD
BRENDAIR
BRIGHT AVIATION SERVICES
Brinor (Holdings) Ltd.
BRITANNIA AIRWAYS LTD
BRITE AVIATION SERVICES
British Airways
BRITISH ARMY
BRITISH ARMY WATTISHAM AIRFIELD
BRUSSELS SOUTH AIRPORT
BUCKERS RJ
BUDGE IT AVIATION LTD
BULGARIAN AIR FORCE
BUNDESWEHR-SPORTFLIEGERGEMEIN
BURAQ AIR
BUSINESS EXPRESS B.V.
Business Jet Limited
BV BEHEERMIJ RIJSWIJK
BVBA EAGLE ALEGRIA
BVBA PROPELLER
C K BAK
C QUIST
CABAIR
Calverton Flying Group LTD
Calvez
CAUBERGHES
CAVOK
CC AIR B.V.
CEAG
CEGA AVIATION LTD
Cega Aviation Ltd.
CENTERLINE AIR CHARTER
CHANNEL EXPRESS (AIR SERVICES) LTD
CHARLTON S.
Christopher John Parker
CIELOS AIRLINES
Cinque Ports Aviation Ltd.
Cirrusshare B.V.
CITICOURT AVIATION LTD
City Airline, AB
Cityiq Ltd.
CIVILAIR
Clifford Dashfield, Croaker Aviation
CLUB ROYAL DE LA GENERALE
COBO-KOP KFT
COHEN B.

Collen D.
CONNECT PROPERTIES LTD
Continental Capital Aviation
Coppens Eddy
Coupe Bernard
COX
COX COLLIN
Crew Group
CROWN HELICOPTERS
CSE AVIATION LTD
CTC AVIATION TRAINING
CTC AVIATION TRNG
D & B FLIGHT CENTRE
D A WARD
D GARLICK
D. BOWIE
D. S. BELFIN BVBA
DA Flying Group
Daedalus n.v.
DANISH AIR SURVEY
DAPAC
DAS
DAS AIR CARGO
DAT
DAT DANISCH AIR TRANSPORT
DAT-DELTA AIR TRANSPORT
DATEWORLD LTD
David Adrian Grief, Gold Aviation Grit Hall
David John Munson
David Michael Markscheffel
DE BOER D.W.
DE MEEUS E
DE RUITER
De Saar
DE SMET
DE VLEMINCK AIR SERVICE SPRL
DECOMMER STEVEN
DEKEYSER JEROME
DELTA FIRE LTD
Deryck Ivon Sutton, Trustee of : GX Group
Desplenter Dirk
DEUTSCHE LUFTHANSA BERLIN-STIFTUNG
Deutsche Rettungsflugwacht, e.v.
DEVLOO FRANS
DEVUMA
DHR HOORENS
DHR. EVERAERT
DIAMOND FLIGHT BVBA
Douglas Fred Ranger
DR WINDER
DR.EWALD ROESLER
DR.OTTMAR P.ROLLMANN
DRAGONFLY HELICOPTER AG
DT WRIGHT
DUTCH POLICE/MARTINAIR

E K BELDEROK
EACM
Eagle N.V.
ECKRICH
EFA
EGYPT AIR
EIGER JET LTD
ELECTRO RENT
ENIMEX
EPAG
Equipe Air Ltd.
ERCOVAN BVBA
ESTUARY AVIATION LTD
ETHIOPIAN AIRLINES
EUROCHARTER AVIATION LTD
EUROCONSULT
EUROCOPTER DEUTSCHLAND
EUROPA AIRCRAFT CO LTD
EUROSENSE BELFOTOP NV
Excellent Air AG
EXECUTIVE JET CHARTER LTD
Exin, Co. Ltd.
Extreme Aerobatics Ltd.
FAL
FARNAIR HUNGARY
FEDERALE POLITIE
FEENEY JOHN
FFG PEINE
FIRECREST AVIATION
FIRST CHOICE HOLIDAYS AND FLIGHTS
Flemming Franssen
FLENSBURG SCHAFFERHAUS ALFRED NEUMEIER
FLEVO AIR
FLIGHT PRECISION
Flightworks Inc.
FLUGDIENST KUEHL GMBH
FLUGSCHULE BASEL
FLUGSCHULE HAMBURG
FLYING PARTNERS
FLYING SERVICE NV
FOCUS AIR
FOLKHARD WENDLAND
FORD MOTOR CO
Frank Cecil Smith
FREE FLIGHT AVIATION
FREEFLIGHT
FRENCH NAVY FORCES
FSV Herrenberg
FUTURA INTERNATIONAL AIRWAYS
G LEWIS
G. CHARBONNIER
G.E.M.S.
Galand Denis
G-ATTK Flying Group
G-BOTH Group

G-Dad Air Ltd.
GEMINI AIR CARGO
GEMS EUROPE SA / HUB AIR
GENITRADE N.V.
GERHARD IRLE
GHESQUIERE WEVELGEM AIRL
GIL
GLAREWAYS LTD
GLC LTD.
GLOBAL CONSULTING GESELLSCH.F.FLZHANDEL
Gmelin
GO ONE AVIATION LTD
GODINAS EMILE
GOLD AIR INTERNATIONAL
GOLF GOLF GROUP
GORAN ALESTIG
Gosset Albert
GRANARD LTD
GREGG AIR
GREGORY GARNETT
GRENZEBACH
Grossmann Air Service Gmbh & Co.
GRUN ROBERT
G-SHUG Ltd.
GUIDO PINNOY
GWJ HALL
H. BUNT
Hafke
HANSA LUFTBILD GMBH
HATTERGEMEINSCHAFT BREDEL LUBNITZ
HE COLLET
Hearing Centre Aarhus
HEINRICH STEUBER
Heli Air Ltd
HELI AIR SERVICES
HELI AND CO
HELI BEAR
HELI HOLLAND B V
HELI SERVICE BELGIUM
HELI TOURS
HELI TRANS AS
HELICON B.V.
HELICOPTER SERVICES WASSERTAL GMBH
HELIPROMOTIONS
HELISERVICE BELGIUM N.V.
Helishuttle
HEREFORDSHIRE AERO CLUB
Herve Henri Remi Lagache
HESSEN FLIEGER
HIVES
HORSTING
HOSTE MARCEL
HOWARD JOHNSTON CARS LTD
HOWDLE D
Husky IMS

I & E AVIATION
IAN CHAPLIN
Ian Seager
IJ HAY (TA) GFI GROUP
Ikcon bvba
IMMO BASTOGNE SA
INGO CREMER
INNTECH-VERTENTEN
INT AERO CLUB NATO E3A COMPONENT
ISE
J GEUKENS
J COOK
J DONNE
J THORPE
J. NEWMAN
JACOBS
JET LINE INTERNATIONAL LTD
JETNETHERLANDS
JETSTAR B.V.
JOFA
John David McCandless
John Maffia
JOHN O BRIEN
John William Scott
Jones
JRB AVIATION
JULIAN BERRY
JUMA AIR
JUSTYN GLEN-DAVIS GORMAN
K F HUDSON (TA)FLYING GROUP
K W NORRIS (TR)Shoreham Flight Simulation
K.F.C.
KALITTA AIR LLC
KARL-HEINZ KAPP
KARLOG AIR
KEMPISCHE BOUWMATERIALEN
KETREX AG
KEYMER SON AND COMPANY LTD
KIM WINTER
KINGSWINFORD ENGINEERING CO. LTD
KLM CITYHOPPER B.V.
KLM LUCHTVAARTSCHOOL
KNIGHT D
KOBLENZ WINNINGEN RENATE SIKUTA
KOMM WOLFGANG
KONINKLIJKE VLCLUB DE WOUW
KONRAD GLASER
Konstantinovic M.
KORTRIJK FLYING CLUB VZW
KRAUS JURGEN
KROCH REINER
KUMPEN STEFAN
L ROUS HANSEN
Lahouter Motorsport
LAMMERS INDUSTRIES

Lance G-BRHA Group
LAND NORDRHEIN WESTFALEN
LAWRENCE REGINALD MARKS
LENKAIR B. V.
Leverkuehn Paul
LIMBURGSE VLEUGELS
LIONS AIR AG
LITEFLITE LTD
LITTLEWICK GREEN SERVICE STATION LTD, MA
Ljungbyheds Flygklubb
LONDON EXECUTIVE AVIATION
LONDON LINK FLYING LTD
LOTA LTD.
LT EVANS
LUDWIG PAUL
LUEBECK BLANKESEE JOERN WILLENBROCK
LUFTHANSA FLIGHT TRAINING GMBH
Lviv Airlines Ukraine West
LYDD AERO CLUB
M. A. S. AIRWAYS
M.B. PAYNE AND I. GORDON
M.I. GOSS & GOSS D.G.
MAGIC CARPET CO
Mark Andrew Powell
MARKOSS AVIATION LTD
Martin Collins Aviation Ltd.
MARTINAIR
MARTINAIR VESTIGING LELYSTAD
Martyn Gordon Cookson
MAS AIRWAYS LTD
MATCHPAGE LTD
Mayfair Dove Aviation
MEDIDATA LTD
Medi-Fly, Kft.
MELVILLE ASSOCIATES LTD
MENDIP FLYING GROUP
MERCIA AIRCRAFT LEASING AND SALES LTD
MG FLY
MICHAEL F. MERKENS
Michael John Ryan, G-BOIT flying group
Michael Leonard Roland
Michael Scott Cornah, Trustee of G-BFVG Flying Gro
Mid-Sussex Timber company Ltd.
MK AIRLINES LTD
MKC BV
MLLE. BELLYNC
MMR GROUP NV
MNG AIRLINES
MOD SLOVENIA
MODERN AIR
MONARCH AIRLINES LTD
MOREL VINCENT
MOTHEW
MR WILKINSON
Mr. Baldwin

Mrs S.PARKES
MSR FLUG CHARTER GMBH
MURRAY AIR INC.
MWG Aviation
N26634 Inc.
NAEWF/NATO
NED. FLYERS LLC
NETHERLANDS AIR FORCE
NETJETS AVIATION INC.
NETJETS TRANSPORTES AEREOS S.A.
NICHOLAS PETER DE GRUCHY LAMBERT
NIK BEAVINS
NMB BANK N.V. (BREDA)
NOORDZEE Vliegclub
NOORDZEE HELIKOPTERS VLAANDEREN
O LOPES CARDOZO
Oakfleet 2000 ltd
Oakfleet 2000Ltd
OCKIER FORKLIFTS N V
Onur Air Tasimacilik, A.S.
ONUR AIR TASIMASILIK AS
Oscar Luchtvaartbedrijf B.V.
OSTEND AIR COLLEGE
OYE BRUST
PACELINK LTD
PANTHER AV LTD
Papa Bravo Flying Group
Paramount Helicopters N.V.
PATHFINDER AVIATION LTD
PAUL TERENCE FELLOWS
PEN EN INK PROD. BVBA
PER KALDENS
PER KOLDING
PETER NELTING
PETERS ZABRANSKY GMBH
PIERS GUY
PIRLET
PLANE TALKING LTD
PODILLIA AVIA
POELMAN DANIEL
POLDER AVIATION
POLESTAR PARTNERS LLP
POLET AIRLINES
POLET AVIAKOMPANIA
POLICE NORDRHEIN WESTFALEN
POLIZEI BADEN WURTEMBERG
Ponsford
POTHECARY
PRECISION FLIGHT LTD
Premair
PROF OSMAN DURRANI
PROVEZ MARIO
PUBLI AIR PVBA
Q Company
QUALIFLIGHT B.V.B.A.

QUICK AIR JET CHARTER GMBH
QUINTENS HELICOPTERS
Quist C.
R. J. SHAY
R.L.A.A.
RAF AVIA
RAF ROYAL AIR FORCE
RAINBOW AVIATION CENTER
RAPCS
RAYMOND JONES
RB STRATTON
RBL AVIATION
RED PHARM AIR
REDDIN
REGISHIRE LTD
REINHART
RIJNMOND AIR SERVICES B.V.
Rinck
ROBBY VRANKEN
Robert Cartwright Harrison
ROBERT DAVIES FOWDEN
RODERICK CAMPBELL MORTON
ROEDSETH
ROGERSON KASABY
RON HARRIS
ROTENBURG / WUMME
ROTOR & WING BUSINESS NV
Rotterdamse Aeroclub
ROY LESLIE WEST
ROYAL AIR FORCE
ROYAL AIR FORCE OPSD
ROYAL ANTWERP AVIATION CLUB (RAAC) VZW
ROYAL MOROCCAN AIRFORCE
ROYAL MOTOR UNION AV ASBL
ROYAL NETHERLANDS AIR FORCE
ROYS MOTOR COY
Ruijgrok A.
RWL GERMAN FLIGHT ACADEMY GMBH
RY FLYING GROUP
S JUDD
S.W. TAYLOR
SABENA AEROCLUB
SAMAR AIR LTD
SAND AIR
SANDAIR
Saudi Arabian Airlines
SAUDI OGER LTD
SAVAIR INC
Schiller Peter
SCHNEIDER FRIEDRICH
SEGERS BALCAEN NV
Senga Flight B.V.
SEPPE AIR SERVICE
SFG Ltd.
SHAHEEN AIR INTERNATIONAL LTD

SHASBORY MN
SHELL AIRCRAFT LTD
Sheppard David George
SHERBURN AERO CLUB
SHORT TONY
SILVERBACK CARGO FREIGHTERS
SILVERBIRD AVIATION BVBA
SIMON CHARLES ALSTON LEVER
SIMPSON N.
SINGLE EN TWINS
SKY ADVENTURE
SKY SERVICE
SKY SERVICE BVBA
Sky Service, B.v.b.a.
SKYDRIFT AIR CHARTER
SKYLINE AVIATION
Smart Aviation B.V.
SMB VLIEGSCHOOL
SMITS
SN BRUSSELS AIRLINES
SNOWADAM LP
SOUTHEND FLYING CLUB
Southern Aircraft
SPORTFLIEGER-CLUB PORTA WEST FALICA EN
SPORTFLUGGRUPPE NORDHOLZ EV
STAPLEFORD FLYING CLUB
STAPLEFORD FLYING SCHOOL
STARS FLY LTD
STELLA AVIATION
STELLA AVIATION ACADEMY
STERLING AVIATION
Steven Timothy Day
Stichting Vliegmaterieel Avia Noord
STICHTING VLIEGMATERIEEL ROTTERDAM
STICHTING VLIEGSCHOOL ZESTIENHOVEN
Stichting Vliegtuigschool Zestienhoven
STOBRA SERVICES BVBA
SUENSON
SULLIVAN C.J.
SUN AIR OF SCANDINAVIA
SUSSEX AVIATION LTD
SVH
SWIFTAIR
SYNERGY AVIATION
TAG AVIATION SA
TAVISMANOR LTD
TEC AVIATION DENMARK
Terence Albert Herbert
TERRANCE MONTACTUE MOORE
TG AVIATION LTD
THE FLIGHT CENTER
THE FLYING HUT
THE VALE
THEULINGHX MARC
THIELERT AIRCRAFT ENGINES

THOMAS COOK
THOMAS REHDER
THURROCK ARROW GROUP
TITAN AIRWAYS LTD
TOBAIR BVBA
TODD
TOL S
TOLLENAERE ANTOIN
TORAN NV
Tr Smith (Agricultural Machinery) Ltd
TRANSAL
Transport Air Base, Czech Republic
TRANSWEDE AIRWAYS
TRAVAUX INTERNATIONAUX AERIENS
TRAVEL SERVICE
Triple Alpha luftfahrtgesellschaft mbh
TRULLEMANS PIERRE
TUI AIRLINES BELGIUM
TUNISAIR
TURISTIK HAVA TASIMACILIK A S
UHLENFLUG PEINE EV
UKRAINIAN CARGO AIRWAYS
ULTIMATE AIRCRAFT SERVICES
UNIVERSAL
USAF
V.F.R. Rent BVBA
VAN DE KERCKHOVE M.
VAN DEN HOLE
VAN HOEFLAKEN B.V.
VAN HOVE/DEWILDE
VAN ISRAEL PETER
VAN OUDENHAEGHE LUC
VANDEGEHUCHTE N.V.
VANDEN BOSSCHE
VANDERSTAPPEN JOS
Vanrobaeys M.
VAR AIRLINES - HADID INTERNATIONAL SERVICES
VEGA AIRLINES
Verstraeten Zwaenepoel-Dubois
VERTICAL SPEED SPRL
VERY OAD
Vgv Flight Team
VHM SCHUL CHARTERFLUG
VHM SHUL- UND CHARTERFLUG GMBH
Vianatura
VIRGIN ATLANTIC
VIRGIN HEMS LTD LONDON AIR AMBULANCE
VLIEGCLUB DE WOUW
VLIEGCLUB GRIMBERGEN
VLIEGCLUB ROTTERDAM
Vliegclub Teuge
VLIEGCLUB URSEL
VLIEGCLUB URSEL PRO VZW
Vlietschool Sigtenhorst
VLIEGSCHOOL ZESTIENHOVEN

VLEGGWERK HOLLAND
VLM AIRLINES
VOLARE AIRCOMPANY
VOLGA DNEPR AIRLINES
VRANCKEN HENRI
VUELING AIRLINES
W & W VASTGOED BV
WADE INT.
WALTER HEDE
Wasserthel Heli Service
WELLESBOURNE BONANZA GROUP
WELTEVREDE
WEST AVIATION CLUB
WEST FLIGHT
WEST LANCS WARRIOR COMPANY LTD
WEST LONDON AERO CLUB
Westflight
WESTFLUCH AACHEN
WHITE WINGS EUROPE BVBA
WHITEWIND COMPANY
WHITSUNDAY LLP
WIHME THIERRY
WILLEMS H.J.
William Horace Nelson
WINCHFIELD ENTERPRISES LTD
WING AVIATION
WING TASK
WISHBONE B.V.B.A.
WJ&MC VAN CAMPENHOUT STUDIEBUREAU
WOLTER P
WOOD BINE GROUP
Zeeland Air B.V.
ZOREX AIR TRANSPORT
ZOUTE AVIATION CLUB VZW

3. De vliegtuigmaatschappijen moeten voldoen aan de normen die gesteld worden door de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (Directoraat-generaal Luchtvaart) die beslist of aan een bepaalde vliegtuigmaatschappij al dan niet trafiekrechten worden verleend.
4. De praktijken van vliegtuigmaatschappijen worden door de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (Directoraat-generaal Luchtvaart) gecontroleerd o.a. door het al dan niet toekennen van trafiekrechten.
5. Het management van de luchthaven kan nooit verbieden dat een luchtvaartmaatschappij landt op de luchthaven aangezien de trafiekrechten verleend worden door de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (Directoraat-generaal Luchtvaart).

Het management is ook verplicht om alle luchtvaartmaatschappijen gelijk te behandelen.

Het enige wapen dat het management heeft is de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (Directoraat-generaal Luchtvaart), de Federale Overheidsdienst Financiën evenals de staatsveiligheid en de politie te informeren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 711
van 18 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse overheid - Dadingen

Recentelijk werden we geconfronteerd met twee dadingen die de gemeenschap veel geld kosten en die niet altijd getuigen van een zorgvuldig omgaan met het geld van de gemeenschap.

Zo werd aan de NV Maasland Groefuitbating ter compensatie een som van 867.627,06 euro betaald. En zo is de Vlaamse Regering onlangs overeengekomen om in te gaan op het dadingsvoorstel van de BTW-administratie m.b.t. de kwestie van het BTW-tarief van Aquafin. In dit laatste geval is het weliswaar Aquafin dat het verschil betaalt tussen 6 % en 21 % BTW, maar uiteindelijk is het toch de gemeenschap die deze kosten betaalt.

Nog een ander voorbeeld betreft de toelage van 13,5 miljoen euro die werd betaald aan het OCMW Leuven voor het optrekken van een ziekenboeg die nooit in gebruik werd genomen, en waarvoor men nu eveneens een dading sluit. In dit geval is de Vlaamse overheid vragende partij.

11. Hoeveel dadingen zijn er sinds 1995 door de Vlaamse overheid gesloten ?

Graag een overzicht met telkens volgende gegevens :

- ~ wie de dading heeft voorgesteld ;
- ~ het bedrag dat oorspronkelijk werd geëist ;
- ~ het bedrag van de dading ;
- ~ de begunstigde partij ;
- ~ de reden om tot dading over te gaan ;
- ~ de naam van de advocaat die optrad voor de Vlaamse overheid ;
- ~ de wijze van betaling ;
- ~ de begrotingsartikels die van toepassing waren.

12. Hoe valt het te verklaren dat de overheid zo gemakkelijk tot dading overgaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 70, Moerman nr. 85, Vandembroucke nr. 253, Vervotte nr. 200, Van Mechelen nr. 171, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 172, Peeters nr. 711, Keulen nr. 241, Van Brempt nr. 204).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 711 van 18 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 714
van 25 augustus 2005
van **JOHN VRANCKEN**

Albertkanaal Kanne - Afbraak brug

Op zondag 14 augustus 2005 werd begonnen met de afbraak van de oude brug over het Albertkanaal in Kanne.

De NV De Scheepvaart had vooropgesteld de werken zondagavond 14 augustus om 22 uur te beëindigen, maar toen dat niet lukte, konden de eerste schepen pas op dinsdag 16 augustus – ruim twee dagen later dus – om 20.30 uur afwisselend stroomopwaarts en stroomafwaarts voortvaren. Door een tegenslag in de afbraakwerken, is de hele operatie nogal uitgelopen. Op dinsdag 16 augustus lagen tegen 20.30 uur in totaal een veertigtal schepen in de file te wachten.

De NV De Scheepvaart verklaarde bij monde van haar afdelingshoofd niet te kunnen becijferen hoe groot de financiële schade is die de schippers en rederijen opliepen. Dat zou afhangen van de grootte van het schip, de bemanning en de lading, aldus het afdelingshoofd.

1. Werd er wel degelijk rekening gehouden met een scenario van overschrijding van de uitvoerings-termijn van deze afbraakwerken en welke voorzorgen werden hiervoor door de overheid genomen om de scheepvaart in te lichten ?
2. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om de schade voor de betrokken schippers en rederijen te beperken of in voorkomend geval zelfs te vergoeden ?
3. Na de werkzaamheden werd er op de plaats ruw gebaggerd om de verloren brokstukken van de bodem van het kanaal te verwijderen.

Werd deze taak zorgvuldig uitgevoerd, zodat er geen gevaar meer is voor het milieu en voor de passerende schepen ?

Werd er vooraf een risicoanalyse uitgevoerd met betrekking tot het vrijkomen van schadelijke stoffen bij de afbraak van deze brug en de gevolgen voor het milieu ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 714 van 25 augustus 2005

van **JOHN VRANCKEN**

Vooreerst moet worden vermeld dat het gepland was om de werken voor de afbraak van de brug te beëindigen op maandagavond 15 augustus om 22.00 uur en niet op zondag 14 augustus om 22.00 uur zoals verkeerdelijk vermeld door de vraagsteller. Met dit voornemen werd getracht de uitvoering van de werken volledig te laten gebeuren buiten de bedieningstijden van de sluizen op het Albertkanaal.

1. In het bericht aan de schipperij werd gemeld dat er een scheepvaartonderbreking zou zijn voor het afbreken van de brug van Kanne van zaterdagavond 13 augustus vanaf 22.00 uur tot maandagavond 15 augustus 22.00 uur en dat deze periode kon verlengd of verkort worden afhankelijk van de vooruitgang der werken.

Het afbraakprogramma van de aannemer was zo opgesteld dat de afbraak van de brug binnen deze 48 uren kon gebeuren indien alles naar wens verliep. Het afbreken van een brug boven water is evenwel steeds risicovol en nooit perfect te timen.

Op het ogenblik dat duidelijk werd dat de vooropgestelde uitvoeringsperiode zou worden overschreden werden de sluizen in het op- en afwaartse deel van het Albertkanaal verwittigd met het verzoek om de schippers in kennis te stellen van het oponthoud.

In overleg met de schippers heeft nv De Scheepvaart geschikte ligplaatsen aangeduid en via de marifoon werden de schippers geïnformeerd over de vooruitzichten. Uit de reacties van de schipperij bleek dat de communicatie op dit vlak voorbeeldig was.

2. In de mate van het mogelijke en de draagbaarheid voor de plaatselijke bevolking (de brug lag midden in het centrum van Kanne) werd door de aannemer continu gewerkt om het werk zo spoedig mogelijk te kunnen beëindigen rekening houdend met al de veiligheidsaspecten die bij dergelijke werken strikt op te volgen zijn. Tot op heden heb ik geen kennis van enige schade-eis vanuit de schipperij.
3. Bij de afbraak van de brug was er steeds een ponton onder de brug om het puin op te vangen. Het is echter niet mogelijk om al het puin op te vangen. Er was voorzien om na de afbraak te baggeren om dit puin te ruimen. Dit is zo ook uitgevoerd door de aannemer. Om geen enkel risico van schadevaring te lopen is er nog een bijkomende controle uitgevoerd door een duiker. Er werden bij de doorvaart van schepen geen hindernissen meer vastgesteld.

Het afbraakprogramma is onderzocht en goedgekeurd door de veiligheidscoördinator die de werf opvolgt. Er kwamen geen gevaarlijke stoffen vrij bij de afbraak.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 715
van 25 augustus 2005
van **JOS DE MEYER**

Jacobskruiskruid - Bestrijding

Sinds een aantal jaren rukt het Jacobskruiskruid van Noord-Nederland op naar het zuiden. Vooral op wegbermen en in natuurgebieden komt de plant voor en van daaruit zaait hij uit naar perceelsranden van weilanden. Het Jacobskruiskruid verspreidt zich razendsnel omdat – zo leren ons deskundigen – een volwassen plant 75.000 tot 200.000 zaadjes kan produceren. In heel wat landen bestaat er een verplichting om het kruid te bestrijden.

Landbouwers, terreineigenaars en paardenhouders luiden de alarmbel over het Jacobskruiskruid. De plant is uiterst gevaarlijk voor zoogdieren en in het bijzonder voor paarden. De gifstoffen veroorzaken ernstige, ongeneeslijke leverschade en leiden uiteindelijk tot sterfte. Grasetend vee kan de schadelijke plant wel herkennen. Het grootste gevaar schuilt dan ook in hooi- en kuilvoer.

De plant is niet alleen gevaarlijk voor weidedieren, maar ook voor de mens. Het is gevaarlijk de bloemen en de planten zonder handschoenen aan te raken. Het gif tast de lever aan. Er moet dringend ernstig ingegrepen worden.

1. Is de vrees voor de volksgezondheid en voor de gezondheid van dieren m.b.t. het Jacobskruiskruid terecht ? Zo ja, welke voorzorgsmaatregelen worden terzake genomen ?
2. Welke zijn de verplichtingen in Vlaanderen inzake de verspreiding en de bestrijding van giftige plantensoorten als het Jacobskruiskruid ?
3. Welke maatregelen worden vooropgesteld om de verspreiding van het Jacobskruiskruid in te dijken ?

Welke maatregelen kunnen of moeten de lokale overheden nemen ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 715 van 25 augustus 2005

van **JOS DE MEYER**

Jacobskruiskruid (*Senecio jacobaea*) is een plant die van nature in Vlaanderen voorkomt. De plant kan in het hele gewest aangetroffen worden en is altijd al algemeen voorkomend geweest. Een lokale toename is evenwel mogelijk waar geschikte milieucondities ontstaan. De soort kiemt alleen op kale bodems en heeft een sterke voorkeur voor droge, lichtrijke, verstoorde bodems. In de meeste gevallen gaat dit om een tijdelijk fenomeen omdat de plant ook een hele reeks natuurlijke vijanden heeft, die de uitbreiding van de plant tegenwerken.

Net als het merendeel van de andere planten in Vlaanderen en de rest van de wereld, beschikt jacobskruiskruid over een chemische bescherming tegen vraat. Jacobskruiskruid bevat, zoals diverse andere kruiskruiden en andere plantensoorten, zogenaamde 'pyrrolizidine alkaloiden'. Dit is een groep van toxische stoffen die bij opname door dieren nauwelijks afgebroken worden en in de lever accumuleren. Daarnaast bevat de plant een aantal bitterstoffen, waardoor hij slecht smaakt en dieren weten dat de plant niet eetbaar is. Bij afsterven van de plant (of bij hooien, wat op hetzelfde neerkomt) vervluchtigen deze bitterstoffen waardoor deze natuurlijke bescherming verdwijnt. Op dat moment herkennen de dieren de plant niet meer als niet eetbaar, waardoor ze grotere hoeveelheden ervan opeten en daardoor de alkaloiden, die niet afbreken, in hun lichaam opstapelen.

Lokale uitbreiding van jacobskruiskruid is mogelijk wanneer geschikte kiemingskansen ontstaan. Dit is in het landelijk gebied vooral het geval op braakliggende akkers en op overbegraasde weilanden, zeker als de begrazing met paarden of schapen gebeurt. Ook in wegbermen kan ten gevolge van het beheer tijdelijk een toename voorkomen, maar deze verdwijnt opnieuw na enkele jaren wanneer andere kruiden en grassen opnieuw voor een gesloten zode zorgen.

1. Zoals in de algemene situering gesteld, vormt de levende plant geen direct probleem voor grazende dieren, aangezien zij de plant herkennen als niet eetbaar en er vanaf blijven. In Vlaamse natuurreservaten waar jacobskruiskruid ook in jaarrond begraasde percelen voorkomt, heeft de administratie dit ook proefondervindelijk kunnen vaststellen. Slechts in het geval dat er geen ander beschikbaar eten voorhanden is of indien het kruiskruid in hooi wordt aangeboden, bestaat er een risico. Toch moet ook hier genuanceerd worden dat grote hoeveelheden van kruiskruid moeten geconsumeerd worden eer een gezondheidsrisico optreedt. De wetenschappelijke literatuur spreekt van 50 tot 200 gram gedroogde plant per kg lichaamsgewicht.

Wat de bezorgdheid voor de volksgezondheid betreft: in West-Europa zijn geen gevallen van vergiftiging bij mensen bekend. Opname van de gifstoffen door een onbeschadigde huid is niet aangetoond en ook niet waarschijnlijk. Het dragen van werkhandschoenen bij uittrekken van de planten heeft wel een praktisch nut en vormt een standaard bescherming tegen huidwondjes en -irritatie. En een normale hygiënische maatregel van handenwassen na de werkzaamheden is ook hier op zijn plaats. Verplicht dragen van mondmasker, beschermkledij en waterdichte handschoenen, zoals in een populair weekblad werd beweerd, is volledig uit de lucht gegrepen en niet gebaseerd op concrete gegevens.

2. De Vlaamse Regering heeft als dusdanig geen verplichtingen ten aanzien van deze soort. De bevoegdheid van de minister van Leefmilieu beperkt zich tot de mogelijkheid om bepaalde soorten uit oogpunt van natuurbehoud te beschermen of te bestrijden. Voor jacobskruiskruid, een inheemse plantensoort, is geen van beide van toepassing.
Bestrijding in het kader van volksgezondheid of dierenwelzijn is, in het kader van de Bijzondere Wet op de hervorming van de instellingen, een bevoegdheid van de federale overheid.
3. De efficiëntie van een actieve bestrijding is twijfelachtig. In Groot-Brittannië kan men ondanks actieve bestrijding geen merkbare achteruitgang van de soort vaststellen. Bestrijding kan zelfs leiden tot een omgekeerd effect: chemisch bestreden planten verliezen hun typisch afstotende eigenschappen wat juist tot consumptie door dieren kan leiden en uittrekken van de plant zorgt ervoor dat steeds weer kale plekken ontstaan waar de soort opnieuw kan kiemen. Bovendien is het zeer moeilijk de plant met (pen)wortel en al volledig te verwijderen.
Brongerichte maatregelen zijn daarom eerder aangewezen. Dit kan in eerste instantie bestaan in het verlagen van de graasdruk, door minder dieren op een beperkte oppervlakte te laten grazen. Op momenten dat er te weinig eten aanwezig blijft op het grasland zelf, kan dit ondervangen worden door bijvoederen. Ook dient het gebruik van zware machines op deze terreinen vermeden te worden, aangezien ze de bodem sterk verstoren en zo mee het probleem vergroten.

Waar de voorgaande maatregelen niet direct uitvoerbaar zijn of niet voldoen, kan overgegaan worden tot het één of tweemaal maaien per jaar van de plekken waar jacobskruiskruid overheerst. Hierbij is het belangrijk dat het maaisel niet ter plekke blijft liggen (zelfs niet om te drogen), maar onmiddellijk wordt afgevoerd, zodat de dieren er niet van kunnen eten. En terreinen waar veel jacobskruiskruid staat, worden uiteraard best ook niet aangewend voor hooiwinning. Voor wegbermen van het Vlaams gewest stelt zich geen probleem, aangezien het maaisel van deze bermen volgens bestek gecomposteerd moet worden, waarbij de gifstoffen volledig worden afgebroken.

Lokale overheden kunnen een belangrijke rol spelen door correcte informatie te verspreiden naar de bevolking, zodat gepast kan gereageerd worden zoals hierboven aangegeven.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 716
van 25 augustus 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Waterrecreatie - Beleidsstudie

In 2003 deelde de voorganger van de minister mee dat de administratie op dat ogenblik een beleidsstudie uitvoerde voor waterrecreatie.

Vermits in deze studie alle aspecten van de waterweg aan bod zouden komen en alle mogelijke instanties hierbij betrokken zouden worden, was de toenmalige minister van oordeel dat deze studie nog heel wat tijd in beslag zou nemen.

Kan de minister de stand van zaken meedelen ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 716 van 25 augustus 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De beleidsstudie waarnaar verwezen wordt is de studie “Opmaken van een beleidsplan waterrecreatie en –toerisme van de waterwegen en kust in Vlaanderen”. Deze studie werd in november 2003 afgerond.

Op 25 februari 2004 werd door de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken, het “beleidsplan waterrecreatie en –toerisme van de waterwegen en kust in Vlaanderen”, officieel bekendgemaakt.

Met dit beleidsplan streeft de Vlaamse overheid naar een modus vivendi tussen alle vormen van waterrecreatie en –toerisme in, op en langs de Vlaamse waterwegen en aan de kust.

Tevens stippelt het de krijtlijnen uit voor een harmonieus samengaan van waterrecreatie met de andere functies van de waterweg (wateraan- en afvoer, transport, ecologie en landschap). Dit beleidsplan wordt uiteindelijk vertaald in een twaalfpuntenplan.

Een belangrijk punt van het twaalfpuntenplan betreft het opzetten van een permanent overlegorgaan. In vergadering van 22 juli 2005 besliste de Vlaamse Regering haar goedkeuring te hechten aan de oprichting van een Overlegorgaan voor waterrecreatie, -sport en –toerisme en de Vlaamse minister, bevoegd voor openbare werken, te gelasten met de installatie ervan.

Het is de bedoeling dat door periodiek contact tussen de verschillende betrokken partijen via een formeel overlegorgaan, potenties en knelpunten op een vlotte en adequate manier aangepakt kunnen worden. Op deze wijze verkrijgt waterrecreatie, -sport en –toerisme ook een stem en aanspreekpunt voor en naar de buitenwereld, de eigen achterban en beleidsvoerders.

Dit overlegplatform moet de continuïteit van het beleidsplan waterrecreatie en –toerisme garanderen. Hoewel in de titel van het beleidsplan enkel de beleidsdomeinen “waterrecreatie” en “watertoerisme” vernoemd worden, is het de bedoeling dat in het nieuw op te richten overlegplatform alle relevante beleidsdomeinen aan bod komen.

Ondertussen werden overigens reeds heel wat diverse acties op het terrein ondernomen die uitvoering geven aan de implementatie van het beleidsplan.

VLAAMS PARLEMENT

☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 718

van 1 september 2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Ring Antwerpen - Wegwijzer Metropolis

Het einde van de wegwerkzaamheden aan de Antwerpse Ring is in zicht. Het verkeer zal binnen enige tijd dan ook opnieuw vlot doorgang moeten kunnen vinden. De bewegwijzering speelt hierbij een cruciale rol.

We stellen echter vast dat talloze bezoekers van het cinemacomplex Metropolis in Antwerpen de afrit Groenendaallaan nemen in plaats van de afrit Luchtbal. Vele automobilisten weten niet dat de afrit Luchtbal aansluiting geeft met Metropolis, en maken bijgevolg aan de afrit ter hoogte van de Groenendaallaan een verkeersovertreding en slaan linksaf op een zeer gevaarlijk kruispunt.

Het lijkt aangewezen om bij de afronding van de werkzaamheden met dit gegeven rekening te houden.

Is de minister op de hoogte van de gevaarlijke verkeerssituatie op de Groenendaallaan, en worden er bijgevolg initiatieven genomen om door bewegwijzering het cinemacomplex aan te kondigen via afrit Luchtbal?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 718 van 1.9.2005

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Vele instellingen en firma's trachten hun naam op de signalisatieborden langs autosnelwegen te krijgen.

Ingevolge de reglementering (MB van 1.2.1991) "Signalisatie van plaatsen en instellingen van openbaar nut" zijn dergelijke aanduidingen echter verboden. Zonder dit verbod zouden er meerdere firma's een plaatsje op de signalisatieborden claimen.

Aan de firma's met grote uitstraling wordt dan ook steeds gevraagd om in hun folders en reclame te verwijzen naar de juiste uitrit. Dit blijkt, gezien de beperkingen van de wetgeving, de beste wijze van communiceren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 719
van 1 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kruispunt N10-Liersebaan Koningshooikt - Verkeerslichten

Volgens het gemeentebestuur van Lier zou de Vlaamse Regering beslist hebben om het kruispunt van de Aarschotsesteenweg (N10) met de Liersebaan in Koningshooikt met verkeerslichten uit te rusten.

Kan de minister dat bevestigen ?

Wanneer worden de verkeerslichten dan geplaatst ?

Kan de minister ook toelichten waarom de aanleg van een rotonde onbespreekbaar was ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 719 van 1 september 2005

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Op de vergadering van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV) van 8 maart 2005 werd inderdaad beslist om verkeerslichten te plaatsen op het kruispunt van de N10 Aarschotsesteenweg met de Liersebaan te Koningshooikt.
2. De adviesaanvragen aan de verschillende instanties (Stad Lier, De Lijn, ...) worden eerstdaags verzonden. Na advies en eventuele aanpassing van het verkeersplan wordt uitvoering gegeven aan de plaatsing van de verkeerslichten. Vermoedelijk zal dit ten vroegste in november/december kunnen gebeuren.
3. De aanleg van een rotonde op dit kruispunt werd wel degelijk besproken op de vergadering van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid, maar deze optie werd door de Commissie niet weerhouden omwille van de onveiligheid voor fietsers en omdat de aanlegkosten hiervoor relatief hoog zijn, rekening houdend met het feit dat de Aarschotsesteenweg te Koningshooikt recent nog volledig werd heraangelegd.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 720
van 1 september 2005
van **JOS DE MEYER**

N70 St.-Niklaas - Files

Dagelijks, en niet alleen tijdens de spitsuren, staat er een file op de N70 in Sint-Niklaas in de richting van Lokeren, voor de rotonde aan het zwembad. Op de spitsuren reikt de file vaak zelfs tot aan de Singel. Ongeduldige automobilisten proberen het aanschuiven te ontwijken via sluiptwegen door de aanpalende woonwijk. Dit veroorzaakt overlast in deze woonwijk.

De verhoging van de capaciteit van de rotonde aan het zwembad in Sint-Niklaas is dringend noodzakelijk. Dit kan gebeuren in combinatie met de aanleg van een extra rijstrook op de N70.

1. Is er reeds een studie gemaakt om het fileprobleem op de N70 aan de rotonde aan het zwembad in Sint-Niklaas aan te pakken ? Welke infrastructuurwerken zijn hiervoor nodig ?
2. Op welke termijn kan een oplossing gerealiseerd worden ?
3. Is er reeds een eerste voorlopige raming van de kostprijs ?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 720 van 1 september 2005

van **JOS DE MEYER**

1. In een overeenkomst inzake de uitbouw, de ombouw en het beheer van een aantal gewestwegen gelegen op het grondgebied van Sint-Niklaas, afgesloten tussen het Vlaamse Gewest en de stad Sint-Niklaas op 29/1/2002 worden een aantal principiële afspraken vastgelegd.

Het Vlaamse Gewest verbindt er zich toe een ring te realiseren rond Sint-Niklaas.

De studies hiervoor zijn momenteel lopende. De lokale overheid verbindt er zich toe om de N70 tussen kmpunt 30.568 en kmpunt 33.910 over te nemen en op haar kosten opnieuw in te richten.

Het Vlaamse Gewest heeft dan ook geen plannen om een extra rijstrook aan te leggen op de N70. De leefbaarheid van de aanpalende woonwijken kan aangepakt worden door kleinschalige ingrepen in de wijken zelf, waardoor de sluiproutes bemoeilijkt worden. De stad heeft hiervoor trouwens zelf een studie laten uitvoeren.

Mogelijke kleinschalige aanpassingen aan de rotonde zelf zullen beoordeeld worden op effectiviteit en veiligheid op de provinciale commissie verkeersveiligheid (PCV).

2. De eerste fase in het sluiten van de ring - de 'Westelijke tangent' - wordt gepland in 2007-2008.
3. De voorlopige ramingen voor het sluiten van de ring staan vermeld in de overeenkomst en bedragen meer dan 25 miljoen euro.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 725
van 7 september 2005
van **JAN ROEGIERS**

Bedrijventerrein Drongen - Verkeersafwikkeling

Ongeveer een jaar geleden stelde het Gentse stadsbestuur het studiebureau Grontmij Belgroma uit Mechelen aan voor een studieopdracht die de herinrichting van het bedrijventerrein langs de E40 in Drongen moest voorbereiden.

Al geruime tijd waren er immers klachten over de moeilijke bereikbaarheid, zowel voor het verkeer van en naar de E40 als van en naar de Deinzesteenweg. Daarnaast vormt ook het ontbreken van openbare verlichting, riolering, openbaar vervoer en fietspaden een probleem.

Aangezien een deel van dit terrein op het grondgebied van Nevele ligt en de ontsluitingswegen beheerd worden door de administratie Wegen en Verkeer van het Vlaams Gewest, en er ook andere partners zoals Aquafin, Electrabel en De Lijn betrokken partij zijn bij het project, was het niet eenvoudig om een herinrichtingsplan uit te werken.

De opdracht van het studiebureau moet afgerond zijn tegen eind 2005, ongeveer deze tijd dus.

De administratie Wegen en Verkeer (AWV) heeft zich – wat het mobiliteitsaspect van deze herinrichting betreft – onlangs in een overleg met het studiebureau bereid verklaard nieuwe capaciteitsberekeningen uit te voeren. Op basis daarvan zou dan een voorlopige opstelling kunnen gebeuren van rotondes aan de op- en afrit om het verkeer veiliger te maken en beter te laten doorstromen, in afwachting van een meer duurzame oplossing op lange termijn.

Hieromtrent stelt AWV voor nieuwe verkeerstellingen uit te voeren omdat de huidige gegevens verouderd zijn. Men zou nu enkel nog wachten op een representatieve maand – dat wordt wellicht oktober – en op de beschikbaarheid van camera's.

1. Wat is volgens de gegevens van de administratie van de minister de stand van zaken in het herinrichtingdossier van het op- en afrittencomplex aan het bedrijventerrein in Drongen?
2. Klopt de informatie over de stappen die AWV wil/gaat nemen?
3. Verleent de minister prioriteit aan bovenvermelde nieuwe verkeerstellingen, zodat er reeds op heel korte termijn concrete actie zichtbaar zal zijn op het terrein?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 725 van 7 september 2005

van **JAN ROEGIERS**

1. Er is een consensus over het concept van herinrichting, inclusief de ontsluiting van het bedrijventerrein Drogen, met alle betrokken actoren. De technische uitwerking dient nog te gebeuren.
2. De administratie Wegen en Verkeer (AWV) heeft zich binnen de begeleidende werkgroep geëngageerd om, in afwachting van de definitieve herinrichting, tijdelijke maatregelen te nemen om de afwikkeling aan op- en afritten van de E40 veiliger te laten verlopen, op voorwaarde dat die maatregelen effectief de veiligheid verhogen.

Na het realiseren van tijdelijke maatregelen bestaat bij ontoereikende capaciteit het risico van bijkomende filevorming op de E40 zelf vóór de afritten. Door het ontbreken van pechstroken ter hoogte van bruggen over de E40 nabij de afritten, zou dit bijzonder gevaarlijk zijn.

Om die redenen moet vooraf (met simulaties) een degelijke evaluatie gebeuren van de tijdelijke maatregelen. Daarvoor zijn correcte gegevens nodig over de verschillende verkeersbewegingen en de intensiteiten.

3. Het onderzoek gebeurt binnen de normale activiteiten van AWV. Als het onderzoek aantoont dat tijdelijke maatregelen zinvol zijn, zullen deze op korte termijn uitgevoerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 728
van 7 september 2005
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Stortplaatsen Wegen en Verkeer - Opruiming

Op zes plaatsen in Oost-Vlaanderen, namelijk in De Pinte, Merelbeke, Zwijnaarde, Zelzate, Wetteren en Destelbergen, werd de voorbije jaren afval gestort in opdracht van de administratie Wegen en Verkeer. Er was voorzien dat dit tijdelijke opslagplaatsen van afval van wegenwerken zouden zijn, maar vrij snel werden deze plaatsen ook gebruikt door onbekenden om ander afval te dumpen.

De minister heeft aangekondigd deze zes (illegale) stortten op te ruimen tegen het voorjaar van 2006. Vijf stortten worden vrij snel opgeruimd. Het stort in Zelzate, waarin teerhoudend asfalt ligt, wordt in het voorjaar van 2006 opgeruimd.

Waarschijnlijk zal het opruimen van deze stortplaatsen handenvol geld kosten. Graag vernam ik dan ook het volgende.

1. Wie is verantwoordelijk voor het ontstaan van deze stortplaatsen? Wie zal de kosten voor het opruimen van deze stortplaatsen dragen?
2. Wat is de timing voor het opruimen van de verschillende stortten en wat is de stand van zaken voor elk stort?
3. Wat is de geraamde kostprijs voor het opruimen van elk stort?
4. Hoe wordt het afval van de verschillende stortten verwerkt en/of naar waar wordt het afval afgevoerd?
5. Welke structurele oplossing wordt er uitgewerkt voor het probleem van afval van wegenwerken?

Wordt er in de toekomst nog gebruikgemaakt van tijdelijke opslagplaatsen en onder welke voorwaarden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 728 van 7 september 2005

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De stortten in De Pinte, Merelbeke en Destelbergen zijn historisch gegroeid en dateren reeds van de tijd van de Intercommunale E3. Voor de stapelplaats van Wetteren is een vergunning verleend.

In Zelzate werd teerhoudend asfalt en grond tijdelijk gestockeerd in afwachting van verwerking bij de geplande werken aan de R4 in 2006. Het stort in Zwijnaarde betrof sluikstortingen, waarvoor het Vlaamse Gewest niet verantwoordelijk is.

De kosten voor het opruimen van de stortplaatsen zullen gedragen worden door de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen.

2. De timing voor het opruimen van de verschillende stortten en de stand van zaken is de volgende:
 - De Pinte: de eerste fase van de opruimingswerken is voltooid en de tweede fase zal eerstdaags aangevat worden en voltooid zijn tegen ongeveer 15 oktober 2005.
 - Merelbeke: de opruimingswerken werden aanbesteed en zullen eerstdaags aanvatten. Deze werken zullen voltooid zijn tegen eind november 2005.
 - Zwijnaarde: dit stort werd opgeruimd in augustus.
 - Zelzate: dit stort zal opgeruimd worden in het voorjaar van 2006. Het teerhoudend asfalt zal koud worden verwerkt in de wegfundering van het Ovaal van Wippelgem in de R4. De grond zal verwerkt worden bij de herinrichting van het kruispunt Cosmos van de R4.
 - Wetteren: de opruimingswerken werden aanbesteed en de werken zullen eerstdaags starten. Het teerhoudend asfalt zal tijdelijk gestapeld worden op een erkende tijdelijke opslagplaats (TOP).
 - Destelbergen: de opruimingswerken werden aanbesteed en de werken zullen starten na de vastlegging van de kredieten.
3. De geraamde kostprijs voor het opruimen van de stortten is de volgende:
 - De Pinte: € 88.192
 - Merelbeke: € 102.000
 - Zwijnaarde: € 11.327
 - Zelzate: hier zijn geen extra kosten, aangezien de gestapelde materialen kunnen verwerkt worden bij de werken aan de R4.
 - Wetteren: € 149.000 (voor vervoer en tijdelijk stapelen op erkende TOP)
 - Destelbergen: € 63.997
4. Het afval van de stortten in De Pinte, Merelbeke, Zwijnaarde en Destelbergen wordt afgevoerd en verwerkt in een erkend verwerkingsbedrijf. Het teerhoudend asfalt dat ligt gestockeerd in Zelzate zal koud worden verwerkt in de wegfundering van het Ovaal van Wippelgem in de R4. De grond die in Zelzate ligt gestapeld zal worden verwerkt bij de herinrichting van het kruispunt Cosmos in de R4. Het teerhoudend asfalt dat in Wetteren ligt gestockeerd wordt afgevoerd naar een erkende tijdelijke opslagplaats met de bedoeling om het later koud te verwerken in de wegfundering.

5. Het afvoeren van afval van wegenwerken wordt opgenomen in het bestek van de werken. De problematiek van de TOP's wordt momenteel door de administratie verder onderzocht. Het ligt in de bedoeling om het werken met TOP's maximaal te vermijden.

VLAAMS PARLEMENT
DIENT DIENST SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 734
van 7 september 2005
van **KURT DE LOOR**

N462 Buke Zottegem - Heraanleg

In het kader van het vijfjarenplan voor het wegwerken van de gevaarlijke kruispunten en wegvakken door de administratie Wegen en Verkeer, werd de Buke in Zottegem opgenomen voor herinrichting.

Zo werd besloten twee rotondes aan te leggen en het wegdek tot aan café "De Toren" te vernieuwen (project TV3V plus 350 meter aansluitend).

1. Hoeveel bedraagt de raming van deze geplande werken?
2. Wanneer worden ze aanbesteed?
3. Wanneer gaan ze van start?
4. Hoeveel tijd zullen ze in beslag nemen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 734 van 7 september 2005

van **KURT DE LOOR**

1. De herinrichting van de N462 “de Buke” te Zottegem werd aanbesteed voor een bedrag van 1.328.048 EUR (excl. BTW).
2. De aanbesteding is doorgedaan op 7 juli 2005.
3. De start der werken is voorzien in het voorjaar 2006.
4. De duur van de werken bedraagt 140 werkdagen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 735
van 7 september 2005
van AN MICHIELS

Verkeersborden “kiss and ride” - Nederlandstalige term

Vorig jaar haalden de “zoenzones” enkele malen het nieuws, omdat bij vele scholen de Engelstalige benaming “kiss and go” gebruikt werd. Er werd toen een oproep gelanceerd op Radio Twee om een mooie, Nederlandse benaming voor deze zones te vinden. Er werden toen heel mooie voorstellen geformuleerd, zoals “zoenzone”, “zoen- en vroemzone”, ... Nadien werd er niets meer vernomen van dit initiatief.

Op 2 september ll. verscheen in de krant dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) (niet voor de eerste keer) uitspraak had gedaan na een klacht over de “kiss-and-ridezone”: deze Engelse term kan niet, berichten het publiek moeten in Vlaanderen in het Nederlands geschieden.

Het federale verkeersreglement zegt niets over dit bord, het komt de lokale wegbeheerders toe. Elke gemeente, maar dus ook de Vlaamse overheid, kan dus een eigen term uitvinden.

1. Zijn er gewestwegen waar in de buurt van stations of scholen dergelijke borden aangebracht zijn? Zo ja, waar?
2. Gebruikt de Vlaamse overheid een éénvormig Nederlandstalige term voor deze zones? Zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 735 van 7 september 2005

van AN MICHIELS

Alle parkings, dus ook deze nabij de gewestwegen, hebben de normale en reglementaire signalisatie, onder meer met de verkeersborden van de reeks E9 (witte letter P op blauwe achtergrond).

Op een aantal plaatsen werd het nuttig geacht om nog een bijkomende aanduiding te geven, namelijk waarvoor deze parkings erg nuttig kunnen zijn.

Hiervoor wordt vaak een van de volgende aanduidingen gebruikt:

- carpool of carpoolparking: de term "carpool" is weliswaar engels maar toch goed ingeburgerd in Vlaanderen;
- P & R: deze afkorting is oorspronkelijk afkomstig uit het engels (Park and Ride) maar is ook in het Nederlands begrijpelijk: Parkeren en (verder) Rijden (met het openbaar vervoer);
- de aanduiding van kiss and ride-parkings komt op Vlaamse gewestwegen weinig voor. Als dit toch het geval is worden occasioneel termen als "afscheidszone", "kiss and ride" of "K + R – 5 min" gebruikt.

Een éénvormige Nederlandstalige term voor wat in het engels "kiss and ride"-zones zijn ware wenselijk, maar dergelijke term moet spontaan "groeien", om niet kunstmatig over te komen.

In afwachting van een ruim ingeburgerde term zal het Vlaamse Gewest zeer terughoudend zijn met extra aanduidingen voor het kortstondig parkeren of afscheid nemen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 740
van 9 september 2005
van **PATRICIA CEYSENS**

Watertekort Vlaams-Brabant - Onderzoek

Tijdens de plenaire vergadering van 22 juni 2005 werden tot de minister enkele actuele vragen gericht met betrekking tot het toen actuele watertekort in Vlaams-Brabant, meer bepaald in het Hageland (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 45).

Er werd toen een ernstig watertekort in deze regio vastgesteld, hetgeen geleid heeft tot maatregelen die – tijdelijk – het waterverbruik door bedrijven en particulieren aan bepaalde beperkingen onderwierpen.

In zijn antwoord wees de minister op een zeer eigenaardige vaststelling, namelijk dat er in de nacht van zondag 19 juni een bijzondere piekafname van leidingwater is geweest. Tijdens de nachturen werd meer bepaald tot 70 percent boven het daggemiddelde verbruikt. Bij normale omstandigheden zijn er pieken van 34 tot maximaal 40 percent boven het gemiddelde, aldus de minister. De minister stelde zich, net zoals alle mensen uit de regio, dan ook de vraag hoe dit mogelijk is geweest. Hij zou een onderzoek instellen om de juiste oorza(a)k(en) hiervan te kennen.

1. Hoever staat het voormelde, door de minister aangekondigde onderzoek naar de oorzaken van het watertekort en de uitzonderlijke piekafname van 19 juni?

2. Indien het onderzoek reeds is afgesloten, wat waren de oorzaken van deze beide feiten?

Wie is er verantwoordelijk voor de feiten?

Wat zijn de andere resultaten van het onderzoek?

3. Kan er in dit dossier sprake zijn van burgerrechtelijke of contractuele aansprakelijkheid?

4. Op welke manier kan vermeden worden dat dergelijke feiten zich in die regio en ook in de rest van Vlaanderen opnieuw voordoen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 740 van 9 september 2005

van **PATRICIA CEYSENS**

1. De VMW onderzocht de bevoorradingsproblemen en heeft de conclusies voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VMW op 26 augustus 2005.

De Raad besliste:

- de voorgestelde projecten op te nemen in de investeringprogramma's van 2005 en 2006, mits deze verder worden uitgewerkt in technische nota's;
 - de beschikbare productiecapaciteit in elke directie te inventariseren en te evalueren;
 - een schrijven te richten aan de heer Kris Peeters, Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, waarin de zorgwekkende evolutie van de piekvraag onder invloed van maatschappelijke ontwikkelingen wordt meegedeeld;
 - de bestaande monitoringssystemen grondig door te lichten op hun functionaliteiten.
2. De VMW heeft in de periode van zaterdag 18 tot dinsdag 22 juni 2005 bevoorradingsproblemen gekend in noordoost Brabant, waarbij aan de hoge vraag naar drinkwater niet kon worden voldaan. Hier speelt een combinatie van factoren. Eerst en vooral is er de lange periode van droogte, die voorafging aan het weekend van 18 en 19 juni 2005. De plantengroei vertoonde duidelijk ernstige tekenen van verdroging, zelfs verschroeing, vooral op de uitgestrekte ijzerzandsteenhellingen die deze streek kenmerkt. Dientengevolge was er vanaf 18 juni een extreme piekvraag bij veel lokale verbruikers. Het vermoeden van een sterke afname vanuit de agrarische sector is niet via harde bewijzen bevestigd. Bijkomend was er het fenomeen van de weekendrecreatie tijdens het begin van de hittegolf, met de vulling van zwembaden en plonsbaden in particuliere woningen. Ook het beregenen van gazons en moestuinen tot zeer laat 's avonds heeft bijgedragen tot de erg hoge vraag, waarop de waterproductie van de 4 productiecentra in de regio niet voorzien was. Het betreft hier dus een samenloop van meerdere factoren die in deze regio een verbruik veroorzaakten dat duidelijk hoger lag dan in de rest van Vlaanderen.
 3. De relatie tussen de VMW en haar klanten is niet van contractuele, doch van reglementaire aard. De standaardbedingen die opgenomen zijn in het waterverkoopreglement, zijn tegenstelbaar aan alle klanten. Artikel IV.1.4. van het reglement bepaalt dat de verbruikers geen aanspraak kunnen maken op enige vergoeding voor schade te wijten aan dienstonderbrekingen.

De servicegaranties die door de VMW aan haar klanten worden gegeven, voorzien dat op een alternatieve wijze drinkwater ter beschikking wordt gesteld wanneer de normale leveringswijze minstens gedurende 24 uur verstoord is. Deze alternatieve drinkwaterlevering is effectief tot stand gekomen in samenspraak met de provinciegouverneur.

4. Dergelijke verbruikspieken die meerdere dagen aanhouden kunnen ofwel door voldoende productiecapaciteit, door grotere reserves of door toevoer van reserve uit andere regio's worden opgevangen. Teneinde de bevoorradingsproblemen te voorkomen, heeft de Raad van Bestuur van de VMW een aantal investeringen aan het investeringsprogramma 2005 toegevoegd om de productiecapaciteit in de waterwinning te Aarschot opnieuw op het peil van de huidige milieuvergunning te brengen en om extra leidingen aan te leggen, zodat de bevoorrading van het hoog gelegen deel van Aarschot in alle omstandigheden gewaarborgd is.

Op het investeringsprogramma 2006 wordt een bedrag van 2 miljoen euro voorzien om bijkomende projecten in de regio noordoost Brabant uit te voeren, waarvoor momenteel de studie wordt uitgevoerd.

Het is een permanente opdracht van alle drinkwatermaatschappijen om de watervoorziening zodanig te organiseren dat de waterlevering op een behoorlijk niveau wordt verzekerd. Deze verantwoordelijkheid zal nog concreter worden vastgelegd in een besluit dat aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd ter uitvoering van art. 8 en 16 van het drinkwaterdecreet. Momenteel lopen daarover besprekingen tussen de overheid en de drinkwatermaatschappijen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 196
van 11 augustus 2005
van **HELGA STEVENS**

E17 Haasdonk - Op- en afritten

Vooreerst verwijs ik naar mijn schriftelijke vraag nr. 476 van 6 april 2005 en het antwoord daarop van minister Peeters.

“Eens de oostelijke tangent gerealiseerd is, is het de bedoeling het complex Haasdonk te sluiten. Dit staat eveneens vermeld in het mobiliteitsplan Beveren. In het kader van de aanleg van de Oosterweelverbinding (Masterplan) wordt momenteel de laatste hand gelegd aan de plannen die aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring zullen worden voorgelegd. Voor de complexen op de E17 en Linkeroever is het volgende voorzien :

- complex 16 Kruikeke: wordt niet gewijzigd en blijft dus op- en afrit in alle richtingen ;
- complex 17 Zwijndrecht: hier blijft op de E17 enkel de oprit richting Gent en de afrit voor het verkeer komende van Gent. Hier komt wel een aansluiting op de aan te leggen parallelweg voor het verkeer richting Zelzate en de Oosterweeltunnel. Het verkeer van en naar de Kennedytunnel maakt eveneens gebruik van de parallelweg om een nieuw te bouwen complex te bereiken dat zal gelegen zijn tussen complex 17 en complex Linkeroever ;
- complex Linkeroever: verdwijnt op zijn huidige locatie en wordt vervangen door het nieuw te bouwen complex dat zal gelegen zijn tussen complex 17 en huidige complex Linkeroever. Dit nieuwe complex Linkeroever heeft directe aansluiting van en naar Zelzate, Oosterweeltunnel, Gent en Blancefloerlaan.”

Groot was mijn verbazing toen ik onlangs de regionale kranten las. Minister Van Brempt had in antwoord op een vraag van Magda De Meyer verklaard dat de oprit in Haasdonk open blijft. “Minister Van Brempt liet volksvertegenwoordiger Magda De Meyer weten dat de Vlaamse regering onlangs in het kader van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de Oosterweelverbinding besliste dat de drie afritten ‘met stelligheid’ behouden blijven. De minister kondigde zelfs verbeteringen aan.” En wat verder: “De opdracht van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel is het oplossen van de verkeerscongestie in de Antwerpse regio, onder meer door het aanleggen van een nieuwe Scheldeoeververbinding. Het afsluiten van de genoemde afritten past niet in deze opdracht van de Vlaamse regering.” (Gazet van Antwerpen, 7/7/2005)

Ondanks het duidelijke (maar enigszins teleurstellende) antwoord van minister Peeters op mijn parlementaire vraag, heerst er nu door de uitspraken van diens collega van Mobiliteit, Kathleen Van Brempt, opnieuw onduidelijkheid.

../..

1. Blijft minister Peeters volmondig achter zijn antwoord staan op mijn schriftelijke vraag (nr. 476 van 6 april 2005) wat de sluiting van de op- en afrit in Haasdonk betreft na de opening van de oostelijke tangent ?
2. Wat is het karakter van de beslissing om de oprit van Haasdonk te sluiten, zoals gemeld in antwoord op mijn vraag van 6 april jongstleden ?
3. Is minister Peeters op de hoogte van het standpunt dat zijn collega, minister Van Brempt, innam in een schrijven aan volksvertegenwoordiger De Meyer ?
4. Klopt het dat in het kader van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de Oosterweelverbinding de Vlaamse Regering “onlangs” besliste om de drie afritten (Haasdonk, Kruibeke en Zwijn-drecht) “met stelligheid” te behouden ?

Wanneer en waarom werd deze beslissing genomen ?

Heeft dit gevolgen voor de ontwikkelingen ter hoogte van de aan te leggen oostelijke tangent in Sint-Niklaas ?

5. Slotvraag : zal de Vlaamse Regering na de opening van de oostelijke tangent het op- en afritten-complex in Haasdonk behouden of sluiten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 700) en Van Brempt (nr. 196).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 11 augustus 2005

van **HELGA STEVENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 197
van 11 augustus 2005
van **JAN PEUMANS**

Autosnelwegen - Voorbehouden rijstroken (2)

Andermaal kom ik terug op de voorbehouden rijstroken op autosnelwegen. Voor de duidelijkheid verwijs ik hier naar volwaardige rijstroken, en niet naar zogenaamde pechstroken die hiervoor in een aantal gevallen worden voorbehouden.

De minister zou bij haar Belgische collega van Mobiliteit een onderzoek vragen om te achterhalen of het gebruik van vlucht- of pechstroken in overeenstemming is met de Europese regelgeving. Ik veronderstel dat het gebruik van een normale rijstrook geen "Europese" problemen oplevert.

Ik blijf aandringen op een breder maatschappelijk draagvlak door te opteren voor de zogenaamde HOV-rijstroken (High Occupancy Vehicle) met 2+ en 3+ inzittenden.

1. Is het resultaat van het onderzoek beloofd door haar federale collega reeds bekend ? Zo neen, wanneer wordt dit resultaat verwacht en wat is de juiste inhoud van dit zogenaamde onderzoek ?
2. Vermits de verkeerswetgeving bepaalt dat rijstroken gereserveerd kunnen worden voor specifieke doelgroepen van weggebruikers, ook carpoolers, is er geen beletsel om dit in te voeren.

Waar en wanneer is dit reeds toegepast ?

En indien het antwoord ontkennend is, waar wacht de minister op om dit toe te passen ?

3. Blijven de voorbehouden rijstroken voor collectief vervoer gehandhaafd na afloop van de werken op de ring in Antwerpen ?

Wanneer worden hier experimenten opgezet voor auto's met minimaal drie passagiers ?

4. Hoeveel ritten per uur passeren nu op de voor het openbaar vervoer voorbehouden rijstroken op autosnelwegen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 11 augustus 2005

van **JAN PEUMANS**

1. Er is overleg geweest tussen de administraties over de principiële mogelijkheden en de manier waarop desgevallend de huidige vluchtstrook van de autosnelwegen kan gebruikt worden door het openbaar vervoer. Een recente tussenkomst van de FOD Mobiliteit in de adviesgroep verkeersveiligheid op Vlaamse gewestwegen leidde opnieuw tot onduidelijkheid, alhoewel het systeem reeds werd gebruikt tijdens de werken op de Antwerpse Ring.
2. Binnen de discussie over het al dan niet aanleggen van carpoolstroken spelen een groot aantal onbekenden waaronder: hoe groot is de invloed ervan op de globale verkeersafwikkeling? Hoe groot is het risico, ook op het gebied van verkeersveiligheid, indien de bezettingsgraad voor een dergelijke rijstrook beduidend lager en de gemiddelde snelheid beduidend hoger is dan op de andere rijstroken?
De buitenlandse voorbeelden (Nederland, Oostenrijk, Spanje..) zijn niet altijd geslaagd (het Nederlandse voorbeeld is genoegzaam gekend) en specifieke ervaringen in een bepaald land/omgeving zijn niet altijd even gemakkelijk transposeerbaar zowel wegens verschillende ruimtelijk-maatschappelijke structuren en processen als wegens specifieke modaliteiten waarop de carpoolstrook wordt toegepast .

Los hiervan stelt zich natuurlijk het probleem van de handhaving hetgeen dus een bijkomende taakstelling voor de politie betekent (cf. het gebruik van mannequinpoppen in het buitenland). Bij de handhaving ligt momenteel de nadruk op de naleving van de bestaande regelgeving inz. die belangrijk is voor de verkeersveiligheid ook al wordt dit gedeeltelijk opgevangen door de onbemande camera's.
3. Het is de bedoeling dat het openbaar vervoer ook na de werken op de Antwerpse Ring gebruik blijft maken van afzonderlijke rijstroken.
4. Het aantal (snel)bussen dat momenteel in de Antwerpse regio op een weekdag over de voorbehouden stroken op de autosnelwegen, richting Antwerpen, rijden bedraagt:
 - E313: 16;
 - E34: 57;
 - E19-noord: 18.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
61	24.06.2005	C. Van Eyken	VZW Voeren 2000 - Subsidiëring	274
64	06.07.2005	T. Dehaene	Jaarverslagen - Overzicht.....	6
65	13.07.2005	E. Glorieux	Portaalsite Vlaamse overheid - Tevredenheidsonderzoek	24
69	18.08.2005	E. Matthijs	Jacobskruiskruid - Bestrijding.....	27
70	18.08.2005	J. Peumans	Vlaamse overheid - Dadingen	30
71	18.08.2005	J. Peumans	Openbaarheid van bestuur - Verslagen	32
72	01.09.2005	J. De Meyer	Glastuinbouw - VLIF-steun	34
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
82	13.07.2005	J. Verstreken	Filmlocaties - Eénloketsfunctie	38
84	18.08.2005	J. Peumans	Bevordering economische expansie - Jaarverslagen.....	40
85	18.08.2005	J. Peumans	Vlaamse overheid - Dadingen	42
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
237	06.07.2005	A. Michiels	Proeftuinen onderwijsvernieuwing - Projecten	278
239	06.07.2005	M. van den Abeelen	Leerovereenkomsten - Teruggang	46
240	08.07.2005	K. Helsen	Medisch onderzoek leerkrachten - AGD.....	48
241	08.07.2005	M. Dillen	Verkeers- en mobiliteitseducatie SO - Ondersteuning	52
242	08.07.2005	M. Dillen	Startbanenproject verkeersveiligheid - Stand van zaken	56
245	13.07.2005	R. Daems	Secundair onderwijs - Programmatieaanvragen	61
246	13.07.2005	K. Helsen	Leerlingenbegeleiders BuO - Bekwaamheidsbewijzen	65
247	13.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	Radicalisering allochtone leerlingen - Onderzoek	68
248	20.07.2005	J. Laurys	Opleidingen voetverzorging - RIZIV-erkenning	70
249	20.07.2005	K. Helsen	VDAB-opleidingen en onderwijs - Veiligheid en gezondheid	74
250	11.08.2005	L. Van Nieuwenhuysen	UZ Antwerpen - Taalgebruik	78
251	11.08.2005	J. Peumans	Leerlingenvervoer - Reisduur, proefprojecten, busbezetting	80
252	18.08.2005	J. Verstreken	Dag van de Geletterdheid - Initiatieven	82
254	18.08.2005	J. Laurys	Tewerkstelling gehandicapten - Experimenten.....	282

255	01.09.2005	J. De Meyer	<i>Rechtszekere start schooljaar - Uitvoering resolutie</i>	88
-----	------------	--------------------	---	----

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

193	13.07.2005	M. Dillen	<i>Hulpmiddelen voor gehandicapten - Wachttijden</i>	98
194	13.07.2005	M. Dillen	<i>Multidisciplinaire teams - Diagnostisch aanbod</i>	102
197	20.07.2005	M. Demesmaeker	<i>MUG Halle - Stand van zaken</i>	104
198	28.07.2005	B. Caron	<i>Centra voor algemeen welzijnswerk - Woonbegeleiding</i>	106
199	11.08.2005	J. Peumans	<i>Gezins- en Welzijnsraad - Jaarverslagen</i>	108
202	25.08.2005	K. Helsen	<i>Welzijn op het werk en bedrijfsgezondheidszorg - Initiatieven</i>	110
203	01.09.2005	H. Stevens	<i>Geplande instelling voor geïnterneerden - Overleg met federale regering</i>	115
204	01.09.2005	T. Merckx-Van Goey	<i>Vrouwelijke genitale verminking - Preventie</i>	118

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

159	29.06.2005	E. Matthijs	<i>Windturbines - Vergunningscriteria</i>	124
164	13.07.2005	C. Decaluwe	<i>Windturbines - Provinciale geschiktheidsplannen</i>	126
165	13.07.2005	B. Martens	<i>Noordzuidverbinding Kempen - Tracé</i>	129
168	28.07.2005	J. Sauwens	<i>Meerjarenbegroting - Beleids- en betalingskredieten De Lijn</i>	132
170	11.08.2005	J. Peumans	<i>Eigendomsoverdrachten gemeenschap-gewest - Jaarverslagen</i>	136
171	18.08.2005	J. Peumans	<i>Vlaamse overheid - Dadingen</i>	138
173	25.08.2005	J. Loones	<i>Bunkers "Ter Yde" Oostduinkerke - Bestemming</i>	142
177	07.09.2005	S. Sintobin	<i>Beschermde postgebouw Izegem - Instandhouding</i>	144
178	07.09.2005	S. Sintobin	<i>Beschermde schoenfabriek Izegem - Restauratiesubsidie</i>	146
179	07.09.2005	K. Callens	<i>Monumenten Spiere-Helkijn - Bescherming</i>	148

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

82	06.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW JINT - Samenwerkingsprogramma's Zuid-Afrika</i>	152
83	13.07.2005	J. Verstreken	<i>Filmlocaties - Eénloketfunctie</i>	158
84	20.07.2005	J. Loones	<i>Nederlandstalige cultuur - Internationale uitstraling</i>	162
85	18.08.2005	J. Peumans	<i>Bescherming roerend cultureel erfgoed - Jaarverslagen</i>	166

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

169	28.07.2005	B. Martens	<i>Dienstvoertuigen - Milieuprestaties</i>	172
174	01.09.2005	P. Ceysens	<i>Songfestival 2006 - Promotie-initiatieven</i>	175

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

645	24.06.2005	M. Cordeel	<i>Haven Antwerpen - Containertrafiek en verkeersafwikkeling</i>	180
656	29.06.2005	J. De Meyer	<i>Verkeersafwikkeling E34 - Bescherming woonkernen</i>	290
660	29.06.2005	R. Daems	<i>Gemeentelijke milieuhandhaving - Stand van zaken</i>	293
664	01.07.2005	C. Decaluwe	<i>Actie "Klimaatwijken" - Evaluatie</i>	296
667	01.07.2005	H. Eeckhout	<i>N42 Zottegem-Wetteren - Verbredingsplannen</i>	300
670	06.07.2005	V. Van der Borgh	<i>N42 Zottegem-Wetteren - Verbredingsplannen</i>	303
680	08.07.2005	C. Van Eyken	<i>Gewestelijk Expresnet - Geluidsnormen</i>	306
684	13.07.2005	E. Glorieux	<i>Distributienetbeheerders gas en elektriciteit - Afschrijvingstermijnen</i>	308
686	13.07.2005	C. Decaluwe	<i>Windturbines - Provinciale geschiktheidsplannen</i>	312
688	20.07.2005	J. De Meyer	<i>Energiefacturatie - Reglementering</i>	314
691	20.07.2005	M. Hostekint	<i>Energieleveranciers - Informatieverstrekking en klachtenbehandeling</i>	319
695	28.07.2005	B. Caron	<i>N8 Avelgem - Heraanleg</i>	322
696	28.07.2005	E. Glorieux	<i>Fonds voor meters met tweevoudig uurtarief - Aanwending</i>	324
698	28.07.2005	B. Martens	<i>Investeringsplannen Aquafin - Collectoren</i>	328
700	11.08.2005	H. Stevens	<i>E17 Haasdonk - Op- en afritten</i>	333
702	11.08.2005	J. Vrancken	<i>Niet-vergunde afvaltransporten - Controle</i>	336
706	11.08.2005	J. Deckmyn	<i>St.-Lievenstunnel en Guislainbrug Gent - Wegdek</i>	340
707	11.08.2005	J. Deckmyn	<i>Viaduct Vilvoorde - Kunsthars</i>	342
709	18.08.2005	E. Matthijs	<i>Jacobskruiskruid - Bestrijding</i>	347
710	18.08.2005	J. Verstreken	<i>Luchthaven Oostende - Controle luchtvaartmaatschappijen</i>	352
711	18.08.2005	J. Peumans	<i>Vlaamse overheid - Dadingen</i>	386
714	25.08.2005	J. Vrancken	<i>Albertkanaal Kanne - Afbraak brug</i>	388
715	25.08.2005	J. De Meyer	<i>Jacobskruiskruid - Bestrijding</i>	390
716	25.08.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterrecreatie - Beleidsstudie</i>	394
718	01.09.2005	M. Van den Eynde	<i>Ring Antwerpen - Wegwijzer Metropolis</i>	396
719	01.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt N10-Liersebaan Koningshooikt - Verkeerslichten</i>	398
720	01.09.2005	J. De Meyer	<i>N70 St.-Niklaas - Files</i>	400
725	07.09.2005	J. Roegiers	<i>Bedrijventerrein Drongen - Verkeersafwikkeling</i>	402
728	07.09.2005	J. Schauvliege	<i>Stortplaatsen Wegen en Verkeer - Opruiming</i>	404
734	07.09.2005	K. De Loor	<i>N462 Buke Zottegem - Heraanleg</i>	408
735	07.09.2005	A. Michiels	<i>Verkeersborden "kiss and ride" - Nederlandstalige term</i>	410
740	09.09.2005	P. Ceysens	<i>Watertekort Vlaams-Brabant - Onderzoek</i>	412

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

228	08.07.2005	C. Van Eyken	<i>Sociale woningbouw Rand - Extra budget</i>	184
229	08.07.2005	F. Dewinter	<i>Inburgeringscursussen voor volgmigranten - Verplichting</i>	188
230	08.07.2005	F. Dewinter	<i>Sociale huisvesting Antwerpen - Asielzoekers</i>	190
232	08.07.2005	F. Dewinter	<i>Modelreglement boerka's - Stand van zaken (2)</i>	192
233	08.07.2005	F. Dewinter	<i>Imans - Inburgeringscursussen en opleiding (2)</i>	194

235	13.07.2005	E. Glorieux	<i>Distributienetbeheerders gas en elektriciteit - Afschrijvingstermijnen.....</i>	196
237	13.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociale tolken - Opzet.....</i>	200
238	11.08.2005	J. Peumans	<i>Gemeenteraadsverkiezingen - Publicatie voorkeurstemmen.....</i>	203
239	11.08.2005	J. Penris	<i>SHM Perisfeer Hoboken - Vandalisme.....</i>	207
240	11.08.2005	S. Demeulenaere	<i>Samenwonende bejaarden - Incentives - Pensioen.....</i>	210
241	18.08.2005	J. Peumans	<i>Vlaamse overheid - Dadingen.....</i>	212
242	07.09.2005	H. Stevens	<i>Huursubsidies en installatiepremies gehandicapten - Stand van zaken</i>	214
243	07.09.2005	H. Stevens	<i>Aanpassingspremies gehandicapten en senioren - Stand van zaken</i>	216
245	07.09.2005	S. Sintobin	<i>Grafzerken van vervallen concessies - Regelgeving.....</i>	218
247	09.09.2005	M. Demesmaecker	<i>Franstaligen in Vlaanderen - Steun Franse Gemeenschap.....</i>	220
256	23.09.2005	J. Verfaillie	<i>Lokale besturen - Planlasten.....</i>	222

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

187	29.06.2005	J. De Meyer	<i>Waaslandhaven - Openbaar vervoer.....</i>	228
188	29.06.2005	F. Koninckx	<i>Bewaakte fietsstallingen - Steunmaatregelen.....</i>	230
191	06.07.2005	T. Dehaene	<i>Jaarverslagen - Overzicht.....</i>	232
193	08.07.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wegenkaart Verkeerscentrum Vlaanderen - Taalgebruik.....</i>	234
194	08.07.2005	M. Dillen	<i>Vlaams Forum Verkeersveiligheid - Evaluatie.....</i>	236
195	20.07.2005	M. Demesmaecker	<i>Bestemmingsborden De Lijn - Taalgebruik (2).....</i>	240
196	11.08.2005	H. Stevens	<i>E17 Haasdonk - Op- en afritten.....</i>	419
197	11.08.2005	J. Peumans	<i>Autosnelwegen - Voorbehouden rijstroken (2).....</i>	422
198	11.08.2005	J. Peumans	<i>Openbaar vervoer - Doorstroming.....</i>	243
199	11.08.2005	J. Peumans	<i>Leerlingenvervoer - Reisduur, proefprojecten, busbezetting.....</i>	248
200	11.08.2005	J. Deckmyn	<i>Belbus regio Gent - Trajecten.....</i>	250
201	11.08.2005	J. Peumans	<i>Mobiliteitsconvenants - Jaarverslag 2004.....</i>	252
202	18.08.2005	J. Peumans	<i>Modal split Antwerpen - Studies.....</i>	254
203	18.08.2005	J. Peumans	<i>Gewestelijk Expresnet - Stand van zaken</i>	257
204	18.08.2005	J. Peumans	<i>Vlaamse overheid - Dadingen.....</i>	260
205	01.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn - Rolstoelgebruikers.....</i>	262
206	01.09.2005	E. De Wachter	<i>De Lijn - Rolstoelgebruikers.....</i>	264
208	07.09.2005	W. Marginet	<i>Flitspalen - Saturatiepunt - Gemeentewegen.....</i>	268
209	07.09.2005	K. Helsen	<i>Snelbus Bocholt-Antwerpen - Capaciteitsproblemen.....</i>	270

